

Bogen om det Sande Liv

Den Guddommelige Mesters Lære

Bind IX

Undervisning 242 - 276

Bogtjeneste for Livet

Det 12-binds værk Libro de la Vida Verdadera (Bogen om det sande liv) er en arv til hele menneskeheden og er registreret hos »Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" i Mexico D.F. under numrene 26002, 20111 og 83848.

Yderligere oplysninger om den spanske originaludgave:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Ansvarlig for den tyske oversættelse, forordet til den tyske udgave, forklaringerne, fodnoterne, kommentarerne og henvisningerne til værket: Walter Maier og Traugott Göldenboth.

Stand: januar 2017

Redigering (ny stavning og layout):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Bogen om det sande liv oversættes til mange andre sprog ved hjælp af denne version med DeepL Translator.

Der er tale om de ægte, originale skrifter, oversat af Gotthold Göldenboth og udgivet af Reichl Verlag, som er beskyttet af ophavsret. Disse skal bevares i deres oprindelige renhed og må ikke ændres. Dette ville være en synd og ville medføre guddommelig dom.

Herrens ord til Anna Maria Hosta:

25.3.2017

Jesus siger til hende: »*Segl-epoker*« ...

... og siger:

»Brug dette. Jeg har i dag udvalgt dig til at modtage mine undervisninger og videregive dem til menneskene.«

Ansvarlig for dette initiativ er Anna Maria Hosta på vegne af Herren, Jesus Kristus, vores Gud, som er ejeren af disse skrifter.

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – download-link: www.DeepL.com/Translator (Business-version)

DeepL oversætter i øjeblikket til over 100 sprog og kan downloades til din computer. Der kræves internetforbindelse for at kunne oversætte.

Status: September 2026

Indhold

Bogen om det Sande Liv	1
Forord.....	6
Indledning.....	8
Undervisning 242	12
Undervisning 243	20
Undervisning 244	29
Undervisning 245	37
Undervisning 246	46
Undervisning 247	55
Undervisning 248	64
Undervisning 249	74
Undervisning 250	83
Undervisning 251	93
Undervisning 252	101
Undervisning 253	109
Undervisning 254	118
Undervisning 255	126
Undervisning 256	134
Undervisning 257	142
Undervisning 258	151
Undervisning 259	160
Undervisning 260	170
Undervisning 261	179
Undervisning 262	187
Undervisning 263	196
Undervisning 264	205
Undervisning 265	213

Undervisning 266	223
Undervisning 267	233
Undervisning 268	241
Undervisning 269	250
Undervisning 270	259
Undervisning 271	267
Undervisning 272	275
Undervisning 273	284
Undervisning 274	292
Undervisning 275	299
Undervisning 276	307
Indholdsfortegnelse	315
De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950	322

Forord

Gud har til alle tider åbenbaret sig for menneskeheden – både i fortiden og i dag.

Den rene og højeste form for kommunikation mellem Gud og mennesket er den fra ånd til ånd. Men da flertallet af mennesker ikke var og er indre forberedt på dette, har Gud udpeget formidlere, der åbenbarede hans hellige ord for folket i form af love, åbenbaringer og belæringer:

I den første tid gennem Moses, patriarkerne og profeterne.

I den anden tid gennem Jesus og hans disciple og apostle.

I den tredje tid – den nuværende tid – gennem en lang række talere i årene 1884 til 1950 i Mexico, hvor mennesker fra det enkle folk mødtes hver søndag i beskedne forsamlingssteder for at lytte til Guds ord.

I de sidste ti til tyve år før 1950 blev disse guddommelige åbenbaringer stenograferet, og i løbet af 1950'erne blev de samlet fra de forskellige forsamlingssteder. Herfra udvalgte man 366 undervisninger og udgav dem i 1962 i et 12-bindsværk med titlen »Libro de la Vida Verdadera«, på dansk »Bogen om det sande liv«. Hver af disse undervisninger udgør en harmonisk helhed af de guddommelige læresætninger; selvom de dengang var rettet mod tilhørerne i Mexico, er de – som det flere gange blev understreget – en arv til hele nutidens menneskehed og til kommende generationer.

Det er ikke det guddommelige ords bogstavelige ordlyd, men dets dybe, indre betydning, der opløfter mennesket og er næring og balsam for dets sultende sjæl. Samtidig tjener det som retningslinje for dets adfærd i det daglige liv.

At lytte til det guddommelige ord er det første skridt på vejen mod fuldkommenhed. Det vækker i os et inderligt ønske om at indarbejde det hørte og anvende det i vores dagligdag, så vi kan opfylde det guddommelige bud, som Jesus gav os for 2000 år siden: »Elsk Gud over alle ting og din næste som dig selv.« Dette er den sande gudstjeneste, der fører til indre fred og dermed til fred i verden.

Da et enkelt jordisk liv generelt ikke er tilstrækkeligt til at »blive fuldkommen som vores himmelske Fader«, har vi gennem reinkarnationens lov – en lov om guddommelig kærlighed, barmhjertighed og retfærdighed – fået muligheden for en gradvis udvikling af vores sjæl og for at gøre bod.

I mange undervisninger minder den Guddommelige Ånd os om, hvor vigtigt den sande åndelige bøn er for os for at komme stadig tættere på Gud, til sidst at kommunikere med Ham fra ånd til ånd og også at lægge alt

i vores daglige liv i Hans hænder.

I den anden tid lærte den Guddommelige Ånd os Fadervor gennem Jesu mund. I den nuværende tredje tid anbefaler Gud os en endnu kortere bøn, der rummer alt, og som vi ikke engang behøver at udtale højt, men som vi dybt i vores hjerte må rette mod vores himmelske Fader som en indre længsel: »Herre, din vilje ske i mig.«

Må læsningen og studiet af bind IX styrke vores tillid til Guds kærlighed, visdom og almagt og give os kraft og inspiration til at kunne være et fyrtårn for vores medmennesker i stormfulde tider.

Indledning

Ingen anden vil kunne udtrykke den dybe følelse og oplevelsen af sin indre og ydre personlige forvandling bedre og mere overbevisende end et direkte øjenvidne, der i mange år selv har medvirket som taler ved de guddommelige åbenbaringer i Mexico:

»Jeg var netop fyldt 21 år. I årevis havde jeg været bundet til mit hjem som offer for en meget plagsom hudsygdom, der ikke tillod mig at nyde solens eller den friske lufts velgørende virkning, ikke engang i nogle få øjeblikke.

I disse år med isolation, der forekom mig som en evighed – så meget desto mere, da jeg befandt mig i ungdommens morgenrød, hvor man hengiver sig til de mest forfængelige drømme – gennemgik jeg en ikke ubetydelig krise præget af utålmodighed og fortvivlelse. Jeg må indrømme, at det kun var den velvillige omsorg fra mine forældre og søskende, der gav mig moralsk støtte i denne prøvelse – ud over det svage håb om selvfølgelig en dag at genvinde helbredet.

Mange læger tog sig af mit tilfælde, og jeg blev underkastet utallige behandlingsformer – alt sammen uden succes. Jeg husker blot, at min håbløshed voksede efter hvert eneste tilbageslag.

Da min isolation, min tavshed og min ensomhed blev mere og mere uudholdelig for hver dag, søgte jeg tilflugt i bønner og bemærkede, at min ånd der fandt en ubeskrivelig fred, og at der i mit hjerte opstod en fornemmelse af, at jeg inden længe ville se mig selv befriet fra mit fangenskab.

Mine bønner blev længere og længere, og min åndelige koncentration blev stadig dybere. Jeg bestræbte mig på at meditere så ofte som muligt, for så længe bønner varede, var jeg fri for al lidelse. Når glæden så var forbi, og jeg vendte tilbage til virkeligheden i mit ensomme, stille og ensformige liv, havde jeg altid fornemmelsen af, at jeg kom fra en anden verden, hvor min ånd havde fået styrke og inspiration. Her må jeg indskyde, at jeg formede mine bønner ud fra uovervejede, spontane indskydelser. Aldrig vil jeg glemme, hvordan jeg under sådanne ekstaser mistede tidsfornemmelsen, og at der var øjeblikke, hvor alt, hvad der omgav mig, forsvandt. Jeg husker dog, at jeg i min barndom – fra omkring 12-års-alderen – uden at kunne forklare det for mig selv næsten dagligt befandt mig i en slags løsrivelse af sjælen, der varede i flere minutter, og hvor jeg, måske styret af underbevidstheden, måtte handle som en automat. havde jeg aldrig de mindste vanskeligheder, så længe denne ejendommelige tilstand varede. Mærkeligt nok udløste den i begyndelsen angst hos mig, men efterhånden vænnede jeg mig til den, mens

fænomenet med tiden blev stærkere.

Min sygdom nåede sit højdepunkt. Nogle gange følte det, som om min hud brændte under indvirkningen af en indre ild, der ikke kunne slukkes med noget. Samtidig blev mit udseende stadig mere beklageligt.

En dag kom min far med nyheden om, at han havde hørt den guddommelige Mesters ord fra munden på et simpelt menneske, der uden tvivl var en af Guds udvalgte. Det skete i et beskedent forsamlingslokale i et afsidesliggende kvarter i Mexico. En god ven, der længe havde beundret disse åbenbaringer, havde taget ham med.

I det samme øjeblik var jeg overbevist om, at det var HAM, Mesteren, der talte der ved hjælp af den menneskelige opfattelsesevne for at nærme sig menneskene, på jagt efter dem, der hungrede efter lys og tørstede efter retfærdighed.

Det mirakel, som jeg dag efter dag havde ventet på, stod foran mig. HAM, som jeg så ofte havde talt med i mine smertefulde stunder, , var nu helt tæt på mig og ventede på mig for at skænke mig helbredelse af krop og sjæl.

Jeg fulgte Herrens kald! Det var søndag den 14. februar 1934, at jeg for første gang trådte ind i det beskedne forsamlingslokale, et af de mange, hvor det guddommelige budskab kunne høres. Jeg blev stærkt imponeret af den indadvendthed og dybe koncentration, hvormed de tilstedeværende forberedte sig på at afvente ankomsten af den »guddommelige stråle«, som skulle inspirere den »ordbærers« indre hørelse, og som derefter skulle formidle det himmelske ord.

»Ordbæreren« eller »redskabet« var ved den lejlighed en kvinde. En enkel kvinde med, kunne man sige, et almindeligt udseende, og blind fra fødslen. Hendes fremtoning, må jeg indrømme, gjorde ikke noget særligt behageligt indtryk på mig. Desto større var derfor min forbløffelse, da hendes læber åbnede sig og frembragte en prædiken af en sådan dybde, så vidunderlig og af en sådan visdom, som man næppe kan forestille sig, og desuden fremført med en sød stemme fuld af overraskende tonefald, hvilket gav budskabet en dybt indtryksfuld og rørende klang.

I løbet af forkyndelsen glemte de tilstedeværende fuldstændigt ordbærerens tilstedeværelse for at hæve sig op i åndens riger og nyde den guddommelige undervisning i fuldt omfang. Men hvis nogen tilfældigvis åbnede øjnene under forkyndelsen og iagttog ordbæreren, kunne vedkommende bemærke, hvordan dette i sig selv ringe og almindelige væsen var blevet forherliget i sin ånds ophøjelse, ja, hvordan der i sådanne øjeblikke udstrålede en stor skønhed og en ærefrygtindgydende majestæt fra ham.

Det guddommelige ord strømmede fra hans læber som en uopslidelig flodbølge, en time, to timer, tre og flere. Det hele foregik uden tøven,

uden afbrydelse, fejlfrit, og uden at der viste sig den mindste træthed, eller at stemmen blev hæs eller brudt. Tværtimod syntes inspirationen at vokse i fuldkommenhed, jo længere forkyndelsen varede.

Den guddommelige Mesters tilstedeværelse var i disse øjeblikke af formidlingen så stærkt mærkbar, at man kunne fornemme hans nærhed og venskab helt håndgribeligt. Han talte til hvert eneste hjerte! Han læste de tilstedeværendes mest skjulte tanker og rørte ved sine tilhøreres mest hemmelige fibre, og det uden at såre eller anklage nogen. Hver enkelt følte i sit hjerte, hvilke ord fra Mesteren med det gennemtrængende blik af kærlighed og visdom netop var rettet mod ham.

Den guddommelige meddelelse antog forskellige nuancer og klangfarver på ordbærerens læber. Når Herren talte som Fader, udstrålede stemmen ømhed, tilgivelse og kærtegn; når han åbenbarede sig som Mester, blev den dybsindig og vis, og når han fremtrådte som dommer, fik ordbærerens stemme en klang af uendelig autoritet og magt, hvorved retfærdigheden og den guddommelige iver gav sig til kende på en så indtryksfuld måde, at det virkelig ramte tilhørerne knusende og fremkaldte tårer af anger hos dem og fik dem til at tage faste beslutninger om omvendelse og godtgørelse.

Jeg følte mig helt lille over for en sådan storhed og som den allersidste blandt de forsamlede. I min uvidenhed kom tanken til mig, at Herren sikkert slet ikke havde bemærket min ubetydelige tilstedeværelse. Men jeg måtte hurtigt overbevise mig selv om min vildfarelse og erfare, at Mesterens blik opdagede alle. Efter flere måneders hyppige besøg, hvor jeg ikke havde andet formål end at nyde denne åndelige fest, blev jeg en uforglemmelig eftermiddag kaldt af Herren. Det var den 9. august 1934, hvor jeg, uden at jeg kunne komme mig over min forbløffelse, blev mærket og salvet til at tjene det guddommelige ord som ordbærer.

Dybeste rørthed, de ædleste og mest ufattelige følelser greb mit hjerte i det højeste øjeblik. Hvad kunne jeg i dette ophøjede øjeblik nægte ham, der har en ubegrænset ret over sine skabninger?

Min skæbne var forudbestemt. Siden den dag har jeg ikke levet for andet end at vie mit liv til dette så tunge og delikate embede.

Nogle måneders forberedelse, der samtidig medførte min fuldstændige fysiske helbredelse, tjente til min uddannelse som ordbærer for den guddommelige Mester, som jeg fra det øjeblik afgav mig til med krop og sjæl, indtil den 31. december 1950, hvor Guddommens lys ophørte med at åbenbare sig i denne form.

Hvis vi, der var ordbærere, ønskede at berette om de oplevelser, indtryk og oplevelser, som vi fik del i i disse år med uforglemmelig kamp foran de strømmende skarer ved de forskellige forsamlingssteder, der var spredt over hele vores land, ville vi være nødt til at fylde hele bind, for

vores forløb var en uafbrudt række af de mest vidunderlige begivenheder, og det ville være umuligt at fortælle om dem inden for det begrænsede rum, jeg har til rådighed her.

Men det er af allerstørste betydning at understrege, at vi til vores forberedelse ikke havde andet end det ord, der flød fra vores egne læber. For der måtte ikke trænge nogen form for indflydelse ind i vores sind, så vi med størst mulig trofasthed kunne modtage det guddommelige budskab. Når vi forblev ydmyge, udmærkede Herren os med kærlighed og velbehag foran sit folk. Men når vi en gang lod os styre af forfængelighed eller egoisme, rørte Han os med Sin retfærdighed ved at fratage os Sin inspiration i et stykke tid for at vise os, at vi uden Ham ikke kunne udrette noget, for uden Ham er vi intet.

Siden Mesterens sidste meddelelse i slutningen af 1950 har jeg aldrig mere oplevet nogen af de særegne fornemmelser, som jeg år efter år bar i mit indre, mens jeg udførte min mission som ordbærer.

Fra den nævnte dag af viet en talrig gruppe af brødre sig til opgaven at indsamle det størst mulige antal udtalelser og åbenbaringer, som Herren havde givet os, og som heldigvis var blevet nedskrevet. Ud fra disse blev der sammensat en bog, som skulle gøres tilgængelig for offentligheden, og som indtil nu er den kilde, hvorfra menneskeheden kan drikke af sandhedens vand, som Mesteren efterlod til mennesker i denne og kommende tider som en gave af kærlighed, lys, retfærdighed og fred.

Man har bedt mig om et vidnesbyrd, da jeg ufortjent var en af Mesterens ordbærere under hans forkyndelse i denne form, og jeg har forsøgt at give det med disse linjer. Jeg gjorde det med al den oprigtighed, jeg er i stand til, med det brændende ønske om, at dette vidnesbyrd må tjene som en inspiration og vække tillid og tro hos dem, der tager denne bog i hånden, som indeholder budskaber, som den guddommelige Mester i sin godhed åbenbarede for denne tids menneskehed gennem lige så enkle som uværdige formidlere.

Samtidig sender jeg fra dybt i min sjæl en broderlig hilsen i Herrens navn til mine brødre og søstre i Tyskland, hvis vidunderlige åndelige opvågnen Mesteren har vist os gennem sine menneskelige formidlere.”

Undervisning 242

1. I denne tid, hvor menneskehedens smerte er bitter og dens vej er lidelsesfuld, har det været Min vilje at nærme Mig jer for at hjælpe jer med at opdage jeres arv.

2. Vend jeres ansigt tilbage og betragt den vej, I har lagt bag jer, og som mange gruer for. Netop disse veje vil Jeg lade jer gå tilbage ad. Men ikke for at I skal besmitte jer der, men for at I kan redde dem, der er faret vild.

3. Udnyt min tilstedeværelse blandt jer, disciple, så I bærer min fred i jeres sjæl og gør den mærkbar for jeres medmennesker.

4. Min lære i denne Tredje Tid vil rive jer ud af jeres åndelige stilstand og lade jer tage store og faste skridt på den åndelige vej.

5. Jeg skænkede jer den nåde, at min åbenbaring sker gennem jeres egen forstand, for at I skal føle jer værdige til min guddommelighed, så I i erkendelsen af, at I var i stand til at formidle mit ord, og at store menneskemængder samledes omkring det, i morgen, når denne stemme ikke længere høres, jeres hjerte ikke mister modet i kampen, fordi det ved, at mit ord forbliver indprentet i jeres væsen.

6. Bevar det frø, som jeg i øjeblikket betror jer. Indse, at jeg aldrig gør et barn arveløst, men at det gennem sine dårlige gerninger efterhånden selv gør sig arveløst.

7. Når mennesker banker på jeres dør i deres søgen efter forklaringer og vidnesbyrd, skal I ikke gemme jer og heller ikke spørge: »Hvad skal jeg gøre? Hvad skal jeg svare?«

8. I skal med ro i sindet og fast stemme tale om Mig og forsvare Mit navn med de våben, Jeg har givet jer, nemlig barmhjertighed, kærlighed og sandhed.

9. Derfor er Jeg blevet hos jer og har længe åbenbaret Mig, for at Mine mangfoldige undervisninger kan oplyse jer, og Mine mirakler kan tænde jeres tro. Indholdet af Mit ord har fået jer til at glemme jeres tidligere religiøse fanatisme, og når I bliver udspurgt af mennesker, vil de hos jer kun finde den enkelhed, der kendetegner den sande åndelige gudstjeneste.

10. Mit ord strømmer ud i de forskellige forsamlingssteder, hvor det kan høres, så I ikke føler jer uden vejledning i tider med største kamp og sværeste prøvelser. Men allerede nærmer det tidspunkt sig, hvor mit ord ikke længere vil kunne høres blandt jer.

11. Frygt ikke at være uden denne nåde. Husk, at Jeg siden den første tid har forberedt jer på samtalen fra ånd til ånd.

12. Hver tidsalder har været en ny lektion for jeres ånd og endnu et skridt på udviklingsvejen.

13. Jeg giver verden mit fredsbudskab ved at lade min stemme høre gennem mange talere. Og som til alle tider skal min undervisning fuldkomme jeres sjæle.

14. Hvis mennesket ikke havde en sjæl og var et fuldstændigt materielt væsen, ville dets opgave og bestemmelse ende med det sidste åndedrag. Men der er noget i det, som er udødeligt, hvorfor det vil kæmpe, »våge« og rette sit blik mod det evige.

15. Mit ord forbereder jer på at leve i morgendagens verden – i den tid, hvor mit budskab gradvist bliver forstået. Da vil I indse, at Jeg forudså de begivenheder, som Jeg havde forkyndt jer længe forinden.

16. Min lære vil kæmpe og udløse sande kampe i menneskenes hjerter. Mens de insisterer på at leve et egoistisk liv, vil den få dem til at indse, at der, hvor der ikke er barmhjertighed og kærlighed, heller ikke kan være fred.

17. Mine åndelige undervisninger er ikke kun for dem, der lever undertrykt i fattigdom og ydmygelse. De har også til opgave at bringe sjæle og forstand hos dem, der leder og regerer menneskeheden på de forskellige områder, på rette spor. Mit ord sender et kald til de ædle følelser, der omfatter alle mennesker, for på denne måde vil I forstå den højere bestemmelse, der findes i hver enkelt af jer.

18. I stedet for at nære had, egoisme og pessimisme i hjertet vil menneskene have et ønske om at gøre godt og nære håbet om retfærdighedens sejr. Åndeligheden vil brede sig mere og mere, og I vil elske hinanden som søskende og dermed danne en mægtig kraft, i lyset af hvilken alle situationer, der fører jer til krig, vil opløses til intet.

19. Jeg straffer jer ikke, men Jeg er retfærdighed, og som sådan lader Jeg den mærke sig hos enhver, der overtræder Mine bud. For den Evige har ladet jer kende Sin lov, som ingen kan ændre.

20. Se, hvordan mennesket i en alvorlig prøvelse – når det falder ned i en umådelig dyb afgrund, når det ser, at dets hustru græder over tabet af pårørende, at børnene mangler mad, og at hjemmet er nedsunket i elendighed og sorg — klager, er er forfærdet over sin ulykke, fortvivlet, og i stedet for at bede og angre sin skyld, gør han oprør mod Mig ved at sige: »Hvordan er det muligt, at Gud straffer mig på denne måde?«, mens den Guddommelige Ånd ligeledes græder på grund af sine børns smerte, og hans tårer er kærlighedens, tilgivelsens og livets blod.

21. Sandelig, Jeg siger jer: På grund af den udvikling, menneskeheden har nået, afhænger forbedringen af dens situation ikke kun af Min barmhjertighed. Den er et offer for sig selv, ikke for Min straf. For Min lov og Mit lys stråler i hver eneste ånd. Min retfærdighed kommer ned for at

rykke hvert eneste ukrudt op med rode, og selv naturkræfterne viser sig som denne retfærdigheds håndhævere. Da ser det ud, som om alt sammensværges sig for at udrydde mennesket, selvom det kun sker for dets renselse.

Men nogle bliver forvirrede og siger: »Hvis vi skal lide så megen smerte – hvorfor kommer vi så overhovedet til denne verden?«, uden at tænke på, at smerten og synden ikke stammer fra Mig.

Mennesket er selv ansvarligt for at forblive i uvidenhed om, hvad retfærdighed er, og hvad soning er. Derfor kommer først hans oprør og derefter hans blasfemi. Kun den, der har udforsket min undervisning og følger min lov, er ikke længere i stand til at kaste beskyldninger mod sin Fader.

22. Den åndelige sjæl er en gnist, der udsprang af den guddommelige Ånd og sættes på prøve gennem forskellige jordiske legemer. På grund af den udvikling, I allerede har nået, er det muligt, at mit åndelige budskab i denne tid når direkte frem til den og bliver forstået.

Da alt fuldendes, er det kun naturligt, at også I udvikler jer. Hvordan er det muligt, at I fortsat forestiller jer jeres Gud på en så begrænset måde, som jeres forfædre opfattede Ham? I vil ikke længere kunne leve og tænke som dem, der handlede i overensstemmelse med de ritualer og forskrifter, som de var forpligtet til at følge. I kan ikke længere, som de gjorde, betragte jer selv som for umodne til at forholde jer til det åndelige.

23. Selvom menneskene tidligere forsøgte at finde deres sjæls frelse ved at opføre materielle kirker og søgte at opnå renselse af deres sjæl gennem udøvelse af ydre kultformer, skal I ikke længere forblive i den stilstand af fanatisme og uvidenhed. For da ville de evner, I besidder til at forstå og skue jeres Guds storhed, svinde bort i jeres væsen.

24. Jeg har sagt jer: Koncentrer jer om det inderste af jeres hjerte, så I kan skue det uendelige og uudgrundelige – ikke med kroppens øjne, men med åndens. Så vil I, i lyset af den så store nåde, I har modtaget fra min barmhjertighed, ikke længere føle behov for at bevise jeres taknemmelighed gennem materielle offergaver.

25. Jeres følelser og kærlighedens gerninger vil udgøre jeres bedste og mest værdifulde offergave.

26. Hvis I ønsker at opnå himmelriget, så skab en bog, der er fyldt med jeres gode gerninger. Så vil I være de eneste, der er ansvarlige for jer selv, og I vil ikke længere overføre jeres ansvar til andre personer.

27. Efter at Jeg har vist jer vejen, som er den samme som den, Jeg udstak for jer i fortiden, og som er et fast fundament for jeres fremtid, skal

I passe på ikke at udstede nye love eller bud, der kunne fremstå som nye læresætninger; for de ville fjerne menneskene fra meningen med mit ord.

28. Jeg bekæmper ingen trossamfund; hvert af dem er ansvarligt for sig selv. Jeg viser blot det fuldkomne. Den, der ønsker at blive fuldkommen, skal følge Mig.

29. Jeg udgød mit blod for at lære jer at vinde sjælens frelse. Timen nærmer sig, hvor også I i prøvelsens time vil indse, hvor rigtige Jesu ord var.

30. Mit lys åbenbarer sig i ånden hos de menneskemængder, der er samlet i skyggen af disse enkle og ubetydelige forsamlingssteder, som er som et træ for den trætte vandrer og en oase for den, der krydser ørkenen. Det oplyser og trøster dem.

31. I den kærlighed, hvormed Jeg tilgiver jer og korrigerer jer, åbenbarer Jeg Mig. Da I levede efter *jeres egen* vilje og derved stadigt sårede Faderen, afbrød Jeg ikke tråden i det syndige liv, Jeg nægtede jer hverken luft eller brød; Jeg forlod jer ikke i smerten, og Jeg vendte ikke det døde øre til jeres klager. Og naturen omgav jer fortsat med sin frugtbarhed, sit lys og sine velsignelser. Således åbenbarer Jeg Mig for menneskene og viser Mig for dem. Ingen på jorden kan elske jer med denne kærlighed, og ingen kan tilgive jer, som Jeg gør.

32. Jeres sjæl er et frø, som Jeg fra evighed har plejet og fuldendt, indtil det bærer de smukkeste blomster og de mest fuldkomne frugter. Hvordan kunne Jeg lade jer dø bort eller overlade jer til uvejrenes vold?

33. Hvordan kunne Jeg svigte jer på jeres vej, når Jeg dog er den Eneste, der kender alle skabningers skæbne?

34. Jeg åbenbarer jer meget, for at I på jeres vej kan lære at høre det klageskrig, der ikke kommer over læberne, at opdage den sorg, der gemmer sig bag et smil, og at helbrede de sygdomme, som videnskaben ikke kan lindre.

35. I dag, hvor nødlidende krydser jeres vej, skal I give noget af det, I har modtaget, videre til dem. Men spild ikke tiden, så I ikke bliver overrasket af evighedens klokkeslag, der kalder jer ind i den »åndelige dal«. For I ville bittert fortryde den forspildte mulighed.

36. Skab allerede nu fred for jeres sjæl.

37. Mine disciple, mit ord har ofte været dømmende blandt jer. Men i dets kerne har I opdaget den søde smag af den frugt, der i denne tid har løftet jer til fornyelse.

38. Jeg har holdt jer strengt ansvarlige, når I stædigt har holdt fast i synden. Men snart har I opdaget jeres Faders hensigt, som er at frelse jer. Og således har »kødets« genstridighed gradvist viket for åndeliggørelsen.

39. Menneskerne giver kun få beviser eller tegn på den kærlighed, hvormed Jeg har skænket jer livet. Af alle menneskelige følelser er den, der mest ligner den guddommelige kærlighed, den moderlige kærlighed, for i den findes uselviskhed, selvfornægtelse og ønsket om at gøre barnet lykkeligt, selvom det indebærer opofrelse.

40. Men kærligheden, som vil forvandle verden, vil igen strømme ud fra hjerterne. Denne kærlighed inspireres af min Hellige Ånd, som vil sende sine stråler ned over menneskeheden for at vække den fra dens dybe søvn, så den med vågne sanser kan nyde denne nye daggy.

41. Enhver, der i denne tid ønsker at følge Mig, vil måtte give afkald på noget for at følge i Mine fodspor. Nogle vil forlade ejendele, andre vil glemme falske kærlighedsforhold. Nogle vil stige ned fra deres høje boliger og troner, mens andre vil forlade deres andre.

42. Tilbage vil blive lidenskaberne, forfængeligheden, de flygtige og meningsløse fornøjelser.

43. Jeg kommer i længsel efter jeres sjæl, som jeg står ved siden af med min kærlighed for at redde den. Jeg har ikke åbnet portene til det Forjættede Land, for at jeres legeme skal træde ind i det. Den hvidglinsende by er det hjem, der som et nyt klædningsstykke med de smukkeste festklæder afventer ankomsten af den Forkyndte, som har vundet den gennem sine fortjenester og sine sejre i livets store slag, og dette er jeres ånd.

44. Jeg lærer jer, hvordan I erhverver de nødvendige fortjenester for at nå frem til det evige hjem. Jeg har lært jer at bede for verden med den dybe og enkle bøn, der stiger op til Mig som blomsterduft. Jeg har skænket jer evner og åndelige gaver, så I på mange måder kan udøve barmhjertighed. Jeg har udstyret jer med åndelig og moralsk styrke, så I kan leve med glædeligt mod og bestå prøverne. Jeg har styrket jer i jeres forsæt om fornyelse og forbedring, så I kan føle glæden ved at kalde jer mine disciple og tilfredsstillelsen ved at udbrede min lære gennem jeres eksempel.

45. Jeres sjæl har forberedt sig på at modtage mit nærvær. Jeg ser, at jo mere tiden går, desto mindre optager det jordiske liv jer, og I begynder at interessere jer for jeres åndelige fremtid.

46. De lidelser og modgang, I møder på jeres vej, opfatter I nu som små forhindringer, der kun let sårer jeres fødder, og ikke som afgørende hindringer, der standser jeres fremskridt. I dag gemmer I hulken og tårerne til livets store kriser.

47. Min barmhjertighed leder jer, og I bliver stadig klogere. I er ikke længere dem, der nøjedes med at blive opmuntret, mens I lyttede til mit

ord uden at tage noget af det til jer, og som kun var opmærksomme, når I bad Herren om materielle goder.

48. Nu kommer I som sande disciple i længsel efter Mesteren, og som sådan finder I Mig. Når Jeg tidligere sagde til jer: »Jeg er vejen«, så kan Jeg i dag sige til jer: »Jeg er himmelstigen, hvorpå I vil stige op til Mig«. For nu har I i mit lys fundet vejen til at hæve jer, nærme jer Mig og gennem bøn tale åndeligt med Mesteren.

49. I finder Mig nu i jer selv, på det sted, hvor Jeg altid har boet, lige siden I kom til. I har kigget ind i jeres indre og har opdaget et helligdom, der rummer et alter af kærlighed, et offer af ydmyghed og en lysestage, hvis flamme selv de voldsomste storme ikke kan slukke: troen.

50. Jeres sjæl har været budbringer og bærer af åndelige missioner. Fra tidernes begyndelse var den bestemt til at redde og velsigne sine medmennesker.

51. For den er den tid forbi, hvor den skabte sit Guds billede for at føle ham nær og tilgængelig, for at røre ved ham, betragte ham og tale til ham.

52. I har for længst vendt ryggen til disse billeder, figurer og symboler, fordi I har indset, at I bærer Skaberens virkelige afspejling i jer selv, da I besidder noget af hver af guddommens evner og egenskaber, såsom livet, kærligheden, ånden, viljen, fornuften, kraften og den åndelige evighed.

53. I denne tid vil Jeg blive forstået og elsket af jeres sjæl, og Jeg vil også blive taget som forbillede. Mit lys åbenbarer nu alt det, der var uklart og uforståeligt for menneskene.

54. Jeg har talt til jer gennem jeres forstand, hvorved lyset fra min guddommelige udstråling blev overført til menneskelige ord. Men vid, at når taleren og tilhørerskaren har forberedt sig på at modtage Mig, har Jeg åbenbaret Mig i guddommelig essens. Men når mine børn ikke har forstået at hæve sig eller har forberedt helligdommen for Mig, er den guddommelige stråle forblevet svævende over sjælene uden helt at gennemtrænge dem.

55. Jeg vil i disse sidste tider stadig åbenbare og lære jer meget. Min arv vil være stor. Der findes stadig meget i mit hemmelige skatkammer af det, der er bestemt for hver enkelt. I vil ikke alle nå den samme grad af forståelse, selvom I hører til de udvalgte, for nogle står på et højere trin end andre. Da I forstår dette, skal I ikke forsøge at presse nogen. Vær venlige og imødekommende, og hjælp alle med deres mission.

56. I forbereder jer i øjeblikket på de prøvelser, der vil komme i uforudsete former. I har symbolsk fået et hint om, hvilken art disse vil have, gennem profetiske drømme og åndelige syner. Våg og bed, for Jeg vil advare jer på forhånd.

57. I føler jer uværdige og umodne i lyset af mit værk og jeres egen bestemmelse. Men sandelig, siger Jeg jer: Alle ujævnheder i jeres ufuldkommenheder vil blive udjævnet af mejslen fra de prøvelser, som Jeg forkynnder jer.

58. Alt vil tale om Mig, og Jeg vil tale til jer gennem alle naturens fænomener. De råb, der før ikke blev hørt, vil blive opfattet og forstået. Hele skabelsen vil være i oprør, vil skælve og ryste for at vidne om, at den guddommelige retfærdighed er til stede i universet. Men når de er blevet dømt, vil menneskene vende tilbage til deres vante baner, men de vil have taget et skridt mod fuldkommenheden. Det vil være denne menneskeheds opvågnen og genfødsel.

59. Dydens lys vil kunne stråle på denne verden, uden at nogen slukker det. Fornuften vil sejre, og kærligheden vil ikke længere blot være et ord, men vil blive til handling. Herrer og tjenere vil gradvist forsvinde. Over hele jorden vil Jeg have Mine disciple, og de vil være lys, fred og åbenbaring for folkeslagene.

60. Denne verden, som gennem menneskets magtbegær og egoisme er blevet et stridspunkt for uenighed, vil til sidst blive delt af alle, uden at nogen ejer den. For når Ejeren kalder alt det skabte tilbage til sig, vil I alle villigt efterlade jeres ejendele.

61. Menneskeheden forbereder sig nu på, at disse tider af lys skal komme. Når I befinder jer i en svær prøve, så fortvivl ikke og blasfemér end slet ikke. Bed, »våg« og hold ud. Blasfemi, forbandelser og forbandelser vil komme fra de uvidendes mund, som I skal tilgive og belære til at rejse sig.

Når der så midt i menneskenes fortvivlelse indtræder stilhed, vil I tale og blive hørt. Da vil I opleve, hvordan de, der har fjernet sig så langt fra Mig og har hånet Mig, som følge af deres anger vil finde tilgivelse ligesom den fortabte søn i lignelsen. Men I skal ikke blive overraskede, når I ser, at de i stedet for straf har fået tilgivelse og kærtegn. Tværtimod vil I græde af glæde, når I ser fredens og kærlighedens fest på jorden.

62. Når Helligåndens tempel hæver sig fra menneskehedens hjerte ud i det uendelige, vil der i deres midte fremkomme nye åbenbaringer, som vil blive desto større, jo mere sjælene udvikler sig opad.

63. Nu forsøger Jeg at forene alle, der lytter til Mig i de forskellige forsamlingssteder. I er ikke forenet, fordi I ikke har forstået Mig. Så snart dette sker, vil I elske hinanden, og når I elsker hinanden, vil I slå som ét hjerte.

64. Manglen på forståelse skyldes, at jeres opfattelsesevne er overfladisk og svag, og at I altid er optaget af jordens goder. I nøjes med

det første, I opnår, det vil sige lidt ro i hjertet, et sikkert tag over hovedet, en smule fysisk sundhed, jeres pårørendes varme og en håndfuld penge.

65. Jeg siger jer ikke, at I skal foragte jordens goder, men heller ikke, at I skal foretrække dem frem for Helligåndens gaver.

66. Søg på min vej jeres sjæls opadgående udvikling, men undgå jordiske smiger og hædersbevisninger. Vær klar over, at det ikke er navne, men hele folkets gerninger, der skal fremhæves blandt jer. Mindet om den, der såede et godt frø, skal respekteres og velsignes, og hans eksempel skal tjene som forbillede. Dette skal være hans eneste mindesmærke på jorden.

Min fred være med jer!

Undervisning 243

1. Min kærlighedens ild kommer ned til jer for at give jeres hjerter varme og tænde en brændende flamme i jeres sjæl. For det lys, der oplyser jer indvendigt, var ved at slukke hos nogle, mens det hos andre allerede er slukket, og det viser Mig kun uvidenhed og usikkerhed. Men mit lys stråler i dette øjeblik i jer alle.

2. Hvorfor vige tilbage eller tøve på den vej, I har påbegyndt? Fremad, disciple!

3. Menneskeheden venter allerede på mine budbringere, dem, der bringer den glade budskab. Det er jer, der er disse udsendte, vidnerne om min tilstedeværelse og mit ord i den Tredje Tid. Vil menneskene kunne nå frem til Mig gennem forskellige religioner? Jeg siger jer blot, at der kun findes én eneste vej til menneskehedens opadgående udvikling, og det er den, som Jeg viste jer i den Første Tid i Min lov — en vej, der i den Anden Æra blev beseglet med Mit blod, og som i denne tid oplyses af Min Hellige Ånd.

4. Hele min lov er sammenfattet i to bud: kærligheden til Gud og kærligheden til næsten. Dette er vejen.

5. Religionerne er små sidestier, der leder sjælene hen mod den sande vej, hvorpå de trin for trin kan stige opad, indtil de kommer til Mig. Så længe menneskene på jorden bekender sig til forskellige religioner, er de splittede. Men når de først er på kærlighedens og sandhedens vej, vil de blive forenet, vil de blive ét med det eneste lys; for der findes kun én sandhed.

6. Men de vandrende, jordens pilgrimme, er stået stille og sover. Kærligheden og sandheden er forsvundet fra hjerterne. Derfor har Jeg talt til jer og forberedt budbringere, der med kærlighed og barmhjertighed skal vække og opløfte dem, der er faret vild eller er trætte, inden naturkræfterne slippes løs og med deres befalende råb tager fat på opgaven med at ryste sjæle, følelser og intelligenser.

7. Mod åndslæren vil dens fjender rejse sig; de vil gribe til deres bedste våben, sætte al deres magt ind og søge vidnesbyrd imod denne åbenbaring. Men sandelig, Jeg siger jer: Der vil ikke være nogen menneskelig magt, der kan slukke det lys, der er gået op i denne tid, ligesom menneskene dengang ikke kunne bringe Kristi stemme til tavshed, ikke engang gennem henrettelsen på Golgata, fordi det blod, der blev udgydt der ved deres hånd, fortsatte med at tale i al evighed.

8. Frygt ikke at blive kaldt svindlere eller troldmænd. Alle disse fornærmelser blev også kastet mod jeres Mester, og det var også de betegnelser, som de vantro og fordærvede gav mine profeter og mine

apostle. Men da sandheden om Herren og hans tilhængere sejrede, var det dem, der havde bespottet mest, der bagefter var de mest angrende og inderlige, ligesom Paulus.

9. I min apostelkreds i den tredje tid befinder sig også den kvinde, der ledsagede Mesteren på lidelsesvejen helt frem til foden af trækorset, hvor hun ignorerede skældsordene og udholdt hånene. Nu i den tredje tid har hun været en trofast »arbejder«, en stærk sjæl og en soldat i kampen. Derfor har Jeg givet hende en plads ved mit bord i denne tid. For apostelrang er forankret i sjælen, uden forskel på køn.

10. Arbejd sammen og vandr på sandhedens vej, indtil I når det forjættede land.

11. Nu er tiden kommet, hvor Israel i fuld ydmyghed skal gå i gang med arbejdet uden at gøre sine kærlighedsgerninger kendte. Den venstre hånd skal ikke vide, hvad den højre gør. Der må ikke være nogen pral over at være en af Herrens disciple, og man skal heller ikke søge smiger. Hvis man retter sig efter dette, vil de åndelige hærskarer forene sig til virkelige hære for at danne en eneste vilje, en eneste front, hvis kamp har til formål at bekæmpe uvidenhed, synd og religiøs fanatisme.

12. Dette folk, denne hær af mennesker og åndelige væsener, vil i de kommende tider være vogter af dette værk, så læren og loven ikke forvanskes, og så mennesket holder op med at bekæmpe sandheden.

13. I skyggen af min lære vil der ikke blive opstillet troner, hvorfra forherligede mennesker kan herske over deres medmenneskers sjæle. Ingen vil blive kronet eller klædt i en purpurkappe i bestræbelsen på at indtage Herrens plads, og der vil heller ikke optræde skriftefædre, der dømmer, tilgiver, fordømmer eller fælder dom over menneskers handlinger. Jeg alene er i stand til at dømme en sjæl fra en *retfærdig og fuldkommen* dommersæde.

14. Jeg kan sende mennesker, der retter, underviser og vejleder, men Jeg vil ikke sende nogen for at dømme og straffe. Jeg har sendt mennesker, som har været menneskenes *hyrder*, men ikke herrer eller fædre. Den eneste åndelige fader er Jeg.

15. Åndeliggørelsen vil trænge ind i jeres sjæl og vil blive videregivet til de kommende generationer, som i deres krop vil finde et redskab, der er villigt til at følge samvittighedens bud, og en stor klarhed til at modtage de guddommelige inspirationer.

Fra disse generationer vil der fremkomme store lærere inden for åndelig undervisning og også store videnskabsmænd med klar forstand og høj intelligens. Der vil være patriarker, der er forbilleder gennem deres moral og dyd, og der vil fremstå profeter og apostle for sandheden.

16. Når Jeg siger til jer, at I skal forberede jer, er det også for, at I kan efterlade jeres børn som et vidnesbyrd om jeres eksempel på lydighed, åndelighed og broderskab samt jeres kærlighedsgerninger over for jeres medmennesker.

17. Da vil jeres navn blive velsignet af de kommende generationer og forblive i deres erindring; de vil elske jer på grund af sporene efter jeres kamp, jeres gode gerninger og jeres eksempler, der er værd at efterligne. Hvordan skulle I ikke blive anerkendt af jeres børn, når I er dem, der rydder vejen for tidsel og torne, så de ikke kommer til skade? Gå derfor ikke ligegyldigt over forhindringerne på stien uden at fjerne faldgruberne. For de, der kommer efter jer, vil bebrejde jer, hver gang de støder på forhindringen eller tornene, og nogle vil forbande jer.

18. I vil være nødt til at fuldkomme jeres handlinger i min lære, så de, der kommer efter jer, kan se, at I var i stand til at opfylde og udføre det, som for mange ville forekomme umuligt. I vil være nødt til at bevise, at spiritismen ikke er fantasi eller en alt for fremskreden lære, men at den har åbenbaret sig blandt menneskeheden på det rette tidspunkt, da sjælene på grund af deres udvikling var i stand til at forstå og udøve den.

19. Nu er tiden kommet, hvor Elias' ånd stråler ud over hele universet og oplyser alle verdener, alle veje og alle sjæle, vækker dem, der sover, opvækker de døde og blandt de enorme menneskemængder opdager dem, der hører til de 144.000 mærkede eller "de forseglede", der siden tidernes begyndelse har haft en opgave fra Herren for menneskeheden.

20. Således har Jeg nu af sjæle, der i en anden tid tilhørte Israels tolv stammer, og ved hvis borde de, der tilhørte st -stammen Ruben, sætter sig, dannet dette folks nye familier sammen med dem fra Levi eller Sebulon for derved at udrydde grænser, afgrænsninger og splittelser. Deri ligger guddommelig retfærdighed.

21. Bestræb jer ikke på at forøge et forsamlingssteds anseelse, heller ikke jeres eget. Arbejd for, at mit navn og min lære bliver anerkendt og æret af jeres medmennesker. Når jeg i 1950 taler til jer for sidste gang, skal det ikke ske for at modtage folket opdelt i grupper eller forsamlingssteder. Jeg vil modtage alle mine »arbejdere« uden at tage hensyn til, hvilket forsamlingssted der bedst har udøvet mine undervisninger, og hvilket der har været det, der ikke har forstået at bøje sig for min vilje.

22. Jeg vil ikke tælle det store eller lille antal »arbejdere«, som hvert forsamlingssted rummer. Jeg vil modtage hver enkelt hjertes hyldest, og af dem alle vil Jeg skabe ét eneste hjerte, hvori Jeg vil oprette mit helligdom.

23. Elias har været på jeres vej, og hans magt har givet jer sejren i kampen mod de vantro, fanatikerne og materialisterne.

24. Han forenede folket i den første tid, da splid delte det. Og i nutiden har han med sit kærlighedens lys på ny forenet jer åndeligt.

25. Husk, at folket dengang var delt i to riger, hvor ti stammer tilhørte det ene og to det andet. Den største del var faldet i afgudsdyrkelse og var blevet tilhængere af Baal. Da dukkede Elias op blandt dem for at åbenbare min herlighed, min tilstedeværelse og min magt for hedningerne, og han talte således til dem: »Jeg, Elias, kommer i Jehovas navn, jeres Gud, som I har forkastet og bekæmpet, og for hvis øjne I har rejst falske guder og afgudsbilleder. Jeg kommer for at sige jer, at I skal sætte deres magt på prøve, og at jeg for min del vil påkalde Jehovas, min Herres, nærvær, og at den, der bliver hørt, har den sande Gud.«

26. Ba'als tilbedere indvilligede, rejste et brændofferalter, påkaldte deres gud og bad ham sende ild ned til dem for at bevise hans eksistens og magt. Dage og nætter igennem påkaldte præsterne og folkemængderne deres falske gud med danse og festligheder, mens brændofferalteret forblev uforandret.

Da rejste Elias sit brændestak på et alter, der bestod af tolv sten, som repræsenterede de tolv stammer af Guds folk, påkaldte Jehova og sagde til ham: »Herre, jeg, din tjener, beder dig om at åbenbare dig for disse, som har forkastet dig, så de igen kan tilbede og prise dig.« Da åbenbarede Faderen sig midt i et uvejr, hvorfra et lyn skød frem og faldt ned på profetens brændofferalter og tændte det.

Da indså de afgudsdyrkende, de vildledte og de troløse, at Elias var den sande Guds udsending, ildens profet, i hvilken alt ondt tilintetgøres, og hvis lys oplyser mørket.

27. Det er ham, der banede vejen, så Jeg kunne komme til jer – ham, der i denne tid forenede sjæle, der tilhørte de tolv stammer, som i dag er som klippeblokke, for at lade den universelle stråle af min guddommelighed falde ned på det nye brandofferalter, fordi I igen var splittede og adskilte. Men dette lys vendte tilbage for at forene jer for evigt.

28. I dag siger Jeg jer: Vær alle velkomne, den »Første« såvel som den »Sidste«, disciplen såvel som den unge elev, den inderlige såvel som den vantro.

29. Jeg forbereder jer alle, for verden vil kræve beviser på min nye åbenbaring fra jer.

30. På denne jord findes der mange religiøse samfund, men ingen af dem vil forene menneskene eller få dem til at elske hinanden. Det vil være

min åndelige lære, der udfører dette værk. Forgæves vil verden modsætte sig dette lys' fremmarch.

Når forfølgelsen af mine disciple er på sit højeste, vil naturkræfterne blive sluppet løs; men de vil blive formildet gennem bønner fra disse mine arbejdere, så verden kan opleve et bevis på den magt, som Jeg har givet dem.

31. Sov ikke, så I ikke kommer i forvirring under verdens smerte og kaos, efter at Jeg har hævet jer over alt dette.

32. Spild ikke denne tid i tillid til, at der vil komme en anden, bedre tid. For det fastsatte øjeblik vil komme, hvor I skal vende tilbage til den »Åndelige Dal«. Selv om I da beder om at få jeres liv forlænget for at fuldføre jeres mission, vil I møde Faderens retfærdighed, som vil fortælle jer, at denne mulighed er forbi.

33. Indse, at I har til opgave at tage imod den trætte vandrers og den af laster svækkede synders i jeres midte, for gennem jeres eksempel, jeres råd og jeres undervisning vil de finde fornyelse.

34. Jeg kommer ikke til jer som dommer, for Jeg ser jer komme til Mig i længsel efter trøst for at lindre de jordiske lidelser. Men Jeg underviser jer, så I kan gøre mod jeres medmennesker, hvad Jeg har gjort mod jer. Husk: Da Jeg betroede jer denne åndelige arv, sagde Jeg til jer: Giv til jeres næste, de trængende. For hvis I for deres skyld skulle forsømme jeres pårørende, vil Jeg sørge for dem.

35. Denne lære skal ikke forsvares med dræbende våben. De eneste våben, som Jeg har betroet jer, så I kan kæmpe for den, er ordene fulde af lys og kærlighedens gerninger. Den, der anvender disse rigtigt, vil se, hvordan de onde hensigter og de udholdte angreb bliver til intet foran dem.

36. Når I søger at formane en synder til det gode, så gør det ikke ved at true ham med Min dom, med naturkræfterne eller med smerte, hvis han ikke fornyer sig, for I ville indgyde ham modvilje mod Min lære. Vis den sande Gud, som er fuld af kærlighed, barmhjertighed og tilgivelse.

37. Men I er ikke de eneste, som i denne Tredje Tid er blevet overskyldet af Helligåndens lys. Dette lys er indeni og over hvert menneskeligt væsen, i hver sjæl. Ligesom denne tid har vist sig at være en dyrebare mulighed for jer til at udvikle jer opad, så har den også vist sig at være en mulighed for de gejstlige, præsterne og pastorerne i alle trossamfund til at rette op på fejl og opfylde Faderens vilje.

38. Bestræb jer på at behage Mig. Til det skal I behage jeres medmennesker. De vil lytte opmærksomt til det glade budskab, når I vidner om Min sandhed gennem ægte kærlighedsgerninger.

39. Efter 1950 vil I ikke længere høre mit ord i denne form. Men jeg har allerede lært jer, hvordan I kan opnå den ånd-til-ånd-dialog. Gør jer værdige til den ved at hæve jer og udøve mine lære på en god måde. I vil ikke blive efterladt uden mine inspirationer og mine nye åbenbaringer.

40. De steder, hvor I samles, skal ikke udsmykkes med ornamenter, fordi I med disse dekorationer søger at behage min Guddommelige Ånd. Min tilstedeværelse vil bedre kunne mærkes i enkelhed og beskedenthed.

41. Jeg vil forberede stærke mennesker, der forstår og fortolker min lære på en ren måde, så de kan være en inspiration for menneskemængderne, og så børnene ser et godt forbillede i dem. For dette folk skal være frøet til broderskab, forening og enighed.

42. Det var Min vilje, at I ved afslutningen af denne tid, hvor Jeg åbenbarer Mig, skal danne en familie, hvor man elsker hinanden — at den enes smerte deles af de andre, som det er tilfældet blandt rigtige søskende. Forstå, at I stammer fra én og samme Fader. Når I først har nået dette ideal, vil jeres styrke være uovervindelig.

43. Bedøm ikke værdien af jeres egne gaver, og sammenlign dem heller ikke med jeres søskendes. Sig ikke, at nogle har fået mere end andre. For da hver enkelt har fået *sine* gaver og *sin* opgave, høster hvert væsen efterhånden frugterne af sin kærlighed og sin standhaftighed, ligesom det også høster frugterne af sine fejltagelser og vildfarelser. I de forskellige opgaver, I udfører inden for mit værk, ligger retfærdighed, genoprejsning og også belønning. Men ingen ved, om han har opnået det gennem fortjenester eller gennem en gæld over for sin Herre.

44. Min undervisning vil være uforglemmelig for jeres sjæl, både på jorden og i den »Åndelige Dal«. Nu vil den aldrig mere være oprørske på sin udviklingsvej, og da den er forbundet med sin Fader, vil den altid kunne høre hans stemme. For Jeg er verdens lys; den, der kommer til Mig, skal ikke gå fortabt.

45. Foreningen af det menneskelige kød med sjælen har Jeg bevirket. Således skabte Jeg det første menneske, som Jeg fra begyndelsen gennem forskellige åbenbaringer åbenbarede Min lov for, for at lade ham erkende den kærlighed, han skal have til sin Herre og sine næste.

46. Mine undervisninger har bevirket, at menneskeheden erkender sig selv som Faderens datter. Det er grunden til, at Jeg siger jer, at krige blandt mennesker ikke har nogen berettigelse. For Skaberen har givet alle evnen til at tænke, føle og forstå. Men ikke alle tænker med ånden, og endnu færre værdsætter de deres egen sjæl, fordi de lader sig rive med af deres jordiske lidenskaber. Mennesket bør altid være bevidst om, at det er en del af Mig selv, at det er skabt »efter mit billede og lighed«.

47. Snart vil han vide, at han er kommet til denne planet mere end én gang, men ikke for at fare vild eller gå til grunde her. Da vil han forstå, at den krop, han besidder og elsker så højt, kun er et redskab for sjælen, som den er forenet med, så længe den lever i denne verden.

48. I har været vidner til min ankomst, har modtaget mine åbenbaringer og undervisninger og har været til stede ved mine åbenbaringer.

49. For mange i dag er disse undervisninger uforståelige, og alligevel – når tiden er inde – vil de forstå dem gennem jeres ord og jeres gerninger. Mit ord vil oplyse den menneskelige tanke, dets lys vil nå ud til alle sjæle for at lede dem på sandhedens vej, afholde dem fra fanatisme, vække dem og lade dem høre deres ånds stemme.

50. Jeg har gennem tiden benyttet mig af forskellige former for at komme til jer, indtil Jeg til sidst blev menneske i Jesus. Den måde, hvorpå Jeg er hos jer i dag, er den højeste og samtidig den mest dybtgående, fordi I gennem jeres åndelige opløftelse og jeres inspiration fornemmer, berøres af og hører Mig.

51. For at åbenbare Mig gennem den menneskelige forstand begrænser Jeg Mig i overensstemmelse med modtagelsesevnen hos den, gennem hvem Jeg taler, og hos dem, der lytter til Mig. Nogle, der hører Mig, kan ikke forstå Mig, mens andre forstår Mig uden at høre Mig. I, der har hørt Mig i dag, er de udvalgte i denne Tredje Tid til at tage et skridt mod åndeliggørelsen.

Også i de tidligere tider rejste folket sig ved profeternes kald for at opgive sin afgudsdyrkelse. I har indtil i dag været det folk, der bevarer traditionerne. Men i jeres væsens kerne har I ventet på Min genkomst for at opgive unyttige traditioner og meningsløse ritualer til fordel for åndeliggørelsen, som er en indre tilbedelse af ydmyghed, barmhjertighed og kærlighed.

52. Jeg overdrager jer dette budskab, som I skal videregive på tværs af havene. Mit ord skal krydse det gamle kontinent og nå frem til selve Israels folk, som har kastet sig ud i en brødreorderisk kamp om et lille stykke land uden at være bevidste om deres sjæls elendighed. I kan ikke forestille jer den prøvelse, som verden vil gennemgå. Alle forventer fred, men denne vil først træde i kraft, efter at naturkræfterne har vidnet om Mig.

53. Menneskerne frygter ikke længere Min retfærdighed. Krigen har været grusom, men menneskeheden fornyer sig ikke. Det er ikke sådan, at Jeg straffer menneskenes synder med krigen. Hvis Min retfærdighed tillader den, er det fordi mennesket skal renses.

54. Mange er der, der kalder sig »Guds børn«, men meget få er der, der i sandhed kender Ham, for I må søge min guddommelighed med Ånden.

Men allerede nu er tiden for opvågnen, fornyelsen og opstandelsen kommet blandt jer.

Efter såningen vil høsten komme, men denne vil ikke blot være et produkt af den menneskelige udvikling, men også et værk af min himmelske magt. I må forberede jer og bidrage til, at de nye generationer kan blomstre og bære gode frugter. Pas på, at jeres tro ikke svinder, for efter 1950 vil I skulle vidne om sandheden i min lære og forkynde den som profeter.

55. Min discipel Johannes skue de begivenheder, der ville komme. På guddommelig befaling så han fremtiden og bekendtgjorde den til menneskehedens frelse. Han så, at de mærkede blev frelst. I hører til de mærkede og vil ikke gå til grunde, ej heller dem, der søger tilflugt hos jer som deres sidste tilflugtssted.

56. Jeres læber skal være budbringere, der forkynder mit ord for menneskeheden.

57. Israels folk: Jeg har forberedt jer til at kærtegne og »salve« de syge, til at formere brødet for dem, der lider nød, og til at bringe fred til jeres medmennesker.

58. Jeg kommer i dag for at prøve jeres afkom på det, I har høstet, og for at spørge jer, hvordan I har opdraget jeres børn, og om I har banet vejen for de kommende generationer.

59. I søger hele tiden efter mit spor og siger til Mig: »Hvordan skal jeg opføre mig i dette eller hint kritiske øjeblik?« Derpå siger Jeg jer: Mit ord lærer jer alt dette. Studér det, og I vil i det finde den løsning, I søger.

60. Den vej, I går, er stenet. Men hvert skridt, hvert værk, I udfører inden for min lov, bringer jer tættere på det mål, som enhver åndelig søgende har.

61. Jeres forpligtelse til at gøre bod er stor, og derfor er jeres smerte det også. Men når I først har indfriet jeres gæld og opnået jeres sjæls frelse, vil I forstå, at smerten ikke var forgæves, og at jeres skæbne er retfærdig.

62. Hvorfor har I ikke tjent hinanden, som tjeneren gør over for sin herre? Forstå, at den, der tjener, ikke er mindre værd; for hans ydmyghed ophøjer ham og giver ham værdighed. Alle de opgaver, som Jeg har pålagt jer, kan I udføre. Jeres evner og styrke er tilstrækkelige hertil.

Jeg har sagt jer, at I skal elske hinanden og gøre godt uden nogen form for egen nytte, at I ikke skal forvente nogen betaling fra jeres medmennesker, da en mønt ikke er prisen for jeres kærlighed eller jeres offer for andre.

63. Tilgiv hinanden, og I vil derved finde lindring for jer selv og for den, der har gjort jer uret. Bær ikke hadets eller nagens byrde i jeres sjæl; vær rene i hjertet, og I har opdaget fredens hemmelighed og vil leve som apostle for min sandhed.

64. På denne dag mindes I de mennesker, der tilhørte jer på jorden: jeres forældre, børn eller søskende. Men nogle anklager Mig i deres dybe forvirring, fordi Jeg har kaldt dem tilbage til den »åndelige dal«. Men Jeg siger til dem: De kærlighedsbånd, der forener jer, er ikke brudt. I lever alle inden for dette univers og vil gå fra det ene trin til det næste, indtil I når det endelige mål, og der vil I alle genfinde hinanden. De væsener, som I beder for, er ikke døde; de lever, og i deres sjæl hersker der en større klarhed end i jeres. De er oplyste, og langt fra at være tabt for jer er de jeres støtte og trøst i lidelserne, jeres forbeder og beskyttere. Foren jer med dem, for gennem kærligheden og Ånden er de forenet med Mig. De lider ikke og er tilfredse, fordi de udvikler sig og fuldender sig for at komme til Mig.

65. Maria, jeres forbeder, sender sin moderlige kærlighed, sin sjælestyrke og sin fred ned over verden.

Min fred være med jer!

Undervisning 244

1. Min kærlighed og min barmhjertighed er blandt jer, o elskede folk Israel.

2. Mænd og kvinder, der bøjer jeres hoveder for Faderens nærvær: Jeg velsigner jer, sjæle fra Guds udvalgte folk i de Tre Tider, som i dag på ny åbner jeres øjne for at se mit nærvær og mit lys. Vær velsignet!

3. Træng ind i kernen af mit ord: Kristus åbenbarer sig netop gennem den menneskelige forstand for at give jer undervisning. Men jeg siger jer: Hver gang Han har overdraget jer sit ord, har Jehova, Faderen og Den Hellige Ånd været medvirkende. Søg ikke tre personer i min Guddommelige Ånd, men én eneste Skaberånd, én eneste Fader, der er kommet til jer i tre forskellige tider og åbenbaringsfaser.

4. Sandelig, jeg siger jer: Hvor meget har teologerne forvirret menneskeheden! Men jeg giver jer mit lys for at redde jer, frelse jer og ophøje jer ved at sige jer sandfærdigt, at det ikke er jeres forstand, der åbenbarer disse erkendelser for Ånden, men at Ånden åbenbarer den åndelige og guddommelige erkendelse for den menneskelige forstand. Derfor siger jeres Herre til jer: Det vil ikke være teologerne, men de åndelige, de sande disciple af Den Hellige Ånd — de sjæle, der lærer at være i kontakt med den Guddommelige Ånd for at høre min stemme og føle jeres Herres kærtegn, opmuntring og lokkekald.

5. Derfor har Jeg i dette øjeblik begrænset Mig til en eneste lysstråle for at åbenbare Mig for jer gennem en eneste forstandsevne. Jeg taler til jer som Fader gennem mit eget »Ord«, som i den Anden Tid blev menneske sammen med min Hellige Ånd, og som altid har været i Mig. For det er Mig selv, ud af hvem I alle er fremkommet. Erkend den sande Guddommelige Treenighed ved at søge én eneste Ånd, én eneste Essens og én eneste Faderkærlighed.

6. I er trådt ind i den tid, hvor Helligånden udfolder sig, åbenbarer sig og afslører sig, og hver af mine åbenbaringer vil vække folket og få det til at reflektere. Der vil være øjeblikke af forvirring, hvor I vil sige: »Fader, fornuften er altid i Dig, Du er sandheden, og jeg er altid et lille barn i Dit nærvær.«

7. Jeg modtager jer på denne mindedag; men den tradition, der stadig eksisterer hos jer, vil i fremtiden blive udslettet, og man vil ikke længere kun mindes den Guddommeliges og den Åndelige Verdens ankomst på en enkelt dag. Jeg ønsker, at I altid skal være i kontakt med Mig og med jeres brødre og søstre.

8. I den første tid bragte I Mig en tilbedelse præget af frygt og ikke af kærlighed til Mig, som udelukkende udsprang af jeres jordiske natur. For I

havde endnu ikke opdaget Faderens uendelige og fuldkomne kærlighed til sine skabninger i hans hjerte og så i Mig kun en ubarmhjertig, streng og retfærdighedskrævende Fader. I kendte Mine love og fulgte dem af frygt for Min retfærdighed, og Jeg ventede på det tidspunkt, hvor I ville erkende Mig som en elsket og ikke en frygtet Fader.

Men selv om Jeg gav jer store beviser på Min kærlighed, Min varme og Min ømhed, frygtede I fortsat Jehovas retfærdighed. I frygtede fortsat jeres samvittigheds stemme, gennem hvilken Faderen uophørligt talte til jer.

I den tid med forberedelse og opvågnen for sjælen, hvor I begyndte at tage de første faste skridt på den vej, der skulle føre jeres ånd til Min, gjorde Jeg det klart for jer, at det ikke var Min vilje, at I skulle træde i forbindelse med de afdødes sjæle, fordi I endnu ikke var forberedte på det og ikke ville gøre god brug af den nåde. Hverken den åndelige verden eller I var tilstrækkeligt forberedte til at have forbindelse med hinanden. Men fornemmelsen heraf var allerede til stede, ligesom muligheden og nåden. Derfor dukkede der fra da af mennesker op i verden, som søgte forbindelse med de åndelige væsener.

9. Forbuddet skulle ikke gælde for evigt. Hvordan skulle Faderen, der elsker sine børn så højt, forbyde kommunikationen mellem dem selv? Hvordan skulle min Guddommelige Ånd opstille barrierer og uovervindelige afstande mellem søskende, der søger hinanden med inderlighed og kærlighed? Det var blot ikke det rette tidspunkt endnu, og derfor skånede Jeg jer for det. Men i min uendelige kærlighed til mennesket, til jeres egen inkarnerede sjæl, blev Jeg menneske, idet Jeg på forhånd profetisk forkyndte dette for jer og underrettede jer herom, så min ankomst ikke ville komme som en overraskelse, og så Jeg kunne finde jer vågne og bedende i forventning om min tilstedeværelse.

10. Jeg opfyldte mit løfte og inkarnerede min Ånd. Jeg blev født som menneske og boede blandt jer for at leve, vokse op og dø, og i denne tid, hvor jeg, jeres Fader, var menneske, gav jeg jer åbenbaringer, lektioner og undervisning fulde af åndelighed. Jeg gav jeres ånd mange åbenbaringer, som fyldte nogle med lys, mens andre kom i forvirring på grund af dem.

11. Med mit komme i den Anden Tid forberedte jeg jer, så I kunne løfte blikket og betragte mit rige nærmere — så jeres sjæl i den tid kunne føle, at himmelriget kom stadig nærmere.

Dengang mødte Jeg blandt menneskene store skarer af usynlige og for jer uberørbare sjæle, som stadig var et utilgængeligt mysterium for jeres egne sjæle — det liv, der bevægede sig og vævede sig blandt jer. Jeg åbenbarede det for jer, afslørede mysteriet bag disse manifestationer og

viste teologen og videnskabsmanden, at Min åbenbaring var overlegen i forhold til hans opdagelser og ord.

12. Jeg helbredte de syge, som videnskaben havde opgivet, fordi deres sygdomme var overnaturlige, fordi de var af sjælelig karakter. Jeg befriede de besatte fra de store legioner af forvirrede sjæle, og de, der troede på Mig, rejste sig og priste mit navn og anerkendte min magt. De, der ikke troede på Mig, fordømte Mig og tilskrev disse beviser på magt det onde og behandlede Mig som en sort magiker.

Jeg åbnede en dør til lyset for menneskeheden, så I kunne indse, at der ikke findes afstande for sjælen, og i det øjeblik, jeg døde som menneske, vækkede min ånd de sjæle, der boede i deres grave. Jeg lod dem, ligesom Lazarus, komme ud af deres grave og sendte dem ud blandt jer for at vidne om deres tilstedeværelse og eksistens.

13. Jeres øjne så dem, og jeres hjerter følte dem meget tæt på, fordi jeg i det prøvelsens øjeblik vækkede dem til nyt liv, for at de kunne vidne om sjælens herlige liv, det evige liv i det hinsides, som venter jer alle.

Det var også min vilje, at efter at min krop havde ligget i jordens indre, skulle den vende tilbage til jer i Jesu skikkelse for igen og igen at åbenbare mig for jeres øjne, for at lade døren, der forbinder den »Åndelige Dal« med det sted, I i øjeblikket bebor, og derved give sjælene adgang til mit velsignede og lovede rige, så de kunne se, at denne dør til Faderens og Helligåndens kærlighed altid står åben for alle — at den dør, der kun var lukket en tid, fordi jeres sjæle ikke var i stand til at overskride dens tærskel, var blevet åbnet gennem Herrens barmhjertighed. Fra dette tidspunkt vågnede menneskets sjæl til åndelig kommunikation.

14. Men tiden var endnu ikke moden til en fuldstændig forståelse af de åndelige åbenbaringer. Men længslen efter disse guddommelige undervisninger begyndte at omfavne menneskeheden; menneskene fra de forskellige generationer i den Anden Tid begyndte ivrigt at søge det hinsides ved at gøre brug af de evner og gaver, der lå latent i deres midte, og således fandt de efterhånden den vej, der førte dem til den »Åndelige Dal«.

15. Menneskerne oplevede mange forhindringer og skuffelser undervejs, og der blev begået mange vanhelligelser i mit værk og i min åndelige verden. Men Faderen tilgav alt, fordi Han så længslen hos de sjæle, der befolkede denne jord, efter at opnå tankudveksling med deres åndelige brødre og søstre. Men mens en del af menneskeheden længtes efter opdagelsen af disse åbenbaringer og kommunikationen med det hinsides, betragtede en anden del den åndelige kommunikation med mistro og modvilje.

16. Men den tredje tidsalder er brudt frem blandt jer – den tid, hvor Jeg, jeres Gud selv, den samme Fader, der i den første tidsalder kom som lov, den samme, der blev menneske for at udbrede sit ord blandt jer, er kommet som Helligånden — ikke for at gøre Mig materielt hørbar som i den første tidsalder, ej heller for at blive menneske som i den anden tidsalder, men for at forberede jer gennem menneskets forstandsevne ved at åbenbare Mig i korte perioder, for senere at kunne gøre det med jer fra ånd til ånd. For også nu, mens Jeg taler som Helligånden, måtte Jeg materialisere Mig i et omfang, der var fastlagt af Min vilje, når Jeg talte gennem mennesket selv.

17. Om kort tid vil en ny æra åbne sig for jer, Helligåndens nådetid, hvor I vil finde Mig – ikke ved hjælp af ritualer, ej heller gennem kirkelige ceremonier, ej heller gennem forstanden, men i jeres egen sjæl.

18. Der er gået lang tid, og med den er prøvelserne, kampen og udviklingen for jeres sjæl forbi, og nu, i Helligåndens tid, rejser I jer som mennesker, der er i stand til at forstå Mig.

19. Nu er det ikke længere tiden, hvor kommunikationen med det hinsides er forbudt. Det er ikke længere den tid, hvor Jeg blot forbereder jer og giver løfter. Det er tiden for opfyldelsen af mine løfter – tiden til at fortælle jer, at I ikke blot har gjort jeres krop til slave på denne jord, men også har lænket jeres sjæl til de materielle behov, selvom jeres sande hjem er uendeligheden, er universet, er det uendelige åndelige rum, som Jeg skænker jer. For det har ingen betydning, at jeres sjæl netop nu er inkarneret. Allerede herfra kan I erobre rummene; I kan føle jer hjemme i den åndelige verden og omfavne hinanden som søskende.

20. Inden mit lys har ophævet grænserne, har det forberedt jer, så I både kan træde i forbindelse med min guddommelige ånd og med jeres brødre og søstre i den »åndelige dal«. For jeg ønsker ikke, at I skal være børn af uvidenhed, men at I som disciple af mit treenige-marianiske åndsværk med fuldkommen renhed og ophøjelse kan indgå denne forbindelse. Kun den, der ikke forstår at forberede sig, vil ikke kunne forblive inden for den. Den, der er besmittet, vil ligeledes ikke nå frem til den glædesfyldte kommunikation, som Jeg netop taler til jer om. For Jeg har allerede sagt jer, at intet urent når frem til Mig.

21. Hvis det kun er nysgerrighed, der får jer til at stræbe efter forbindelsen med det hinsides, vil I ikke finde sandheden. Hvis længslen efter storhed eller forfængelighed skulle få jer til det, vil I ikke modtage den sande åbenbaring. Hvis fristelsen skulle forføre jeres hjerte med falske hensigter eller egoistiske interesser, vil I heller ikke opnå forbindelsen med min Hellige Ånds lys. Kun jeres ærbødighed, jeres rene bøn, jeres

kærlighed, jeres barmhjertighed og jeres åndelige opløftelse vil frembringe det mirakel, at jeres sjæl udbreder sine vinger, krydser rummene og når frem til de åndelige hjemsteder — så langt, som det er min vilje.

22. Dette er den nåde og den trøst, som Den Hellige Ånd har skænket jer, for at I måtte skue ét og samme hjemsted og overbevise jer om, at der ikke findes nogen død og ingen fremmedgørelse, at *intet af* mine skabninger dør med hensyn til det evige liv. For i denne »Tredje Tid« vil I også kunne omfavne de væsener i åndelig omfavnelser, som er skilt fra dette jordiske liv, og som I har kendt, elsket og mistet i denne verden, men ikke i evigheden.

23. Mange af jer er kommet i kontakt med disse væsener ved hjælp af mine »arbejdere«. Men sandelig, Jeg siger jer, dette er ikke den fuldkomne måde at etablere kontakt på, og tiden nærmer sig, hvor de inkarnerede og de afkroppede sjæle vil kunne kommunikere indbyrdes fra ånd til ånd uden at benytte sig af noget materielt eller menneskeligt middel, nemlig gennem inspiration, gennem gaven af sjælelig følsomhed, åbenbaring eller forudelse. Jeres ånds øjne vil kunne opfatte tilstedeværelsen af det » « i det hinsides, derefter vil jeres *hjerter* fornemme livsudtrykkene fra de væsener, der befolker den »åndelige dal«, og da vil jeres ånds jubel såvel som jeres erkendelse og kærlighed til Faderen være stor.

24. Da vil I vide, hvad jeres sjæls liv er, hvem den er, og hvem den var, idet I erkender jer selv uden at se jer selv inden for så snævre grænser som dem, der svarer til jeres kroppe. For Faderen siger til jer: Selv om jeres kropsmaterie faktisk er lille — hvor lig er jeres ånd dog min Guddommelige Ånd!

25. Jeg taler til jer om nutiden og om fremtiden. Jeg forbereder og vækker jer med mit ord gennem denne åbenbaring. I skal begive jer ud for at gøre det samme blandt de andre mennesker ved at tale om mit guddommelige værk — ikke kun om den Tredje Tid. For det, som Jeg har lært jer og åbenbaret for jer i den, er ikke hele mit værk. Det, jeg lærte jer og åbenbarede for jer i den første og den anden tid, er ligeledes en del af det, og derfor må I kende læren fra alle tre tider, for at I kan være de sande trinitarier. For I har været hos Faderen i de tre tider, hos hans tre manifestationer i hans tre åbenbaringer.

26. Forbered jer på denne måde, elskede folk, så I ikke forvirrer menneskeheden i morgen, og så der ikke i menneskenes hjerte, forstand eller sjæl findes et eneste spørgsmål, der får jer til at tie; men så I med mit Ånds lys kan besvare eller belyse alt og ikke efterlade en eneste sjæl i

forvirring, men give alle liv forklaringen på det, som mennesket havde betragtet indhyllet i hemmelighed, mørke eller usikkerhed.

27. Jeg er lys, enkelhed og sandhed. Det er ikke længere på tide, at I ser hemmeligheder der, hvor alt er klarhed. Jeg åbenbarer min visdom for sjælen i det omfang, den udvikler sig opad. Jo længere den kommer frem og bliver mere åndelig, desto bedre forstår den de åbenbaringer, den ikke kendte, og på denne måde vil jeres sjæl evigt glæde sig over de stadigt nye lektioner, som min Guddommelige Ånd viser jer.

28. I her har i denne tid allerede visheden om, at I har beboet Jorden mange gange, fordi I tror på sjælens reinkarnation. Men denne åbenbaring, sådan som Jeg har givet jer den, vil ryste verden, vil fremkalde en revolution blandt menneskene, og med den vil de opnå forklaringen på mange hemmeligheder og opmuntring for deres sjæl, fordi reinkarnationen er en lov om kærlighed, og mit lys ligger til grund for den.

29. I ved endnu ikke, o elskede folk, hvor mange gange I har været i forskellige jordiske legemer i denne verden. Selvom »kødet« udforsker sig selv og udspørger sin egen sjæl, lykkes det jer ikke at se jeres fortid, jeres tidligere liv. For jeg som Fader har forbudt denne viden og har forhindret, at jeres sjæl under det menneskelige liv opdager sine tidligere jordiske liv, fordi dette stadig er et forbud fra Den Hellige Ånd, som er blandt jer.

Men I forbereder i øjeblikket de kommende generationer, som vil besidde sjæle med et højt åndeligt udviklingsniveau, og som nu endnu lever i det hinsides, hvor de renses og udvikler sig opad for derefter at komme til denne planet. Gennem Den Hellige Ånd vil de helt sikkert få evnen til at huske deres tidligere liv og kende deres fortid, fordi dette vil være nyttigt for deres egen sjæl. Hvis Jeg ikke har skænket jer dette, er det fordi Jeg stadig finder svaghed i jeres sjæl og endnu mere i jeres jordiske natur, og Jeg ved, at I ville fortvivle, hvis I betragtede jeres fortid. Den, der begik mange fejltagelser og dermed fornærmede sin Fader, ville ikke have styrke nok til at modstå angeren og samvittighedens bebrejdelser. Og den, der var betydningsfuld, ville blive fyldt af forfængelighed — den, der var ubetydelig, ville føle sig ydmyget, og i hans hjerte ville der opstå et ønske om hævn. Det er grunden til, at jeres Fader, som er fuldkommen visdom, endnu ikke har ønsket at åbenbare jeres sjæls fortid for jer under jeres jordiske liv.

30. Denne nåde er forbeholdt de kommende generationer, for hvem kendskabet til deres fortid ikke vil skade. I vil for dem være som en åben bog for deres øjne. Disse sjæle vil være afslørerne af mange hemmeligheder — dem, der gennem deres egne jordiske liv kaster lys over

sjælens liv — dem, der vil tale til denne verden om andre verdener og om den så lange vej, som den åndelige vej er.

31. Forbered dig, folk, så du kan videregive denne forberedelse til dem, der vil udspringe af dig — så denne nåde kan bestå i dit afkom — så de kroppe, I avler og modtager, kan være villige redskaber for de kommende generationers sjæle. For jeg forbereder i øjeblikket gennem jer selv en ny verden for denne menneskehed. I er det hvede, som Jeg i denne tid dyrker og vander med det krystalklare vand fra Mine undervisninger.

32. De inkarnerede sjæle og dem, der bor i den »Åndelige Dal«, hylder Mig i dette øjeblik. Hele skabelsen bringer Mig sin kærlighedshilsen.

33. Den, der i dag ikke har forberedt sig på at modtage Mig, bærer sorg i sit hjerte. Men den dør, der lukkede sig for Mig, vil Jeg åbne med nøglen til Min kærlighed. For Jeg er den jordiske vandrer, der besøger alle for at efterlade Min fuldkomne undervisning som spor af Mine skridt.

34. Min stemme vækker den, der sover, og styrker den, der er træt, for at gøre det klart for dem, at den tid, de har til rådighed, er kort, og at det er nødvendigt at udnytte den.

35. Mit ord er rettet til alle, både til de lærde og til de uuddannede. Til alle har Jeg på samme måde talt klart og enkelt. For i forhold til den guddommelige Mesters åndelige lære er I alle som børn i skolen. Men hvor meget liv, hvor meget sandhed og hvor mange åbenbaringer har I ikke opdaget i dette enkle ord, uden at I endnu har forstået og udforsket det fuldt ud.

36. Stort er ansvaret for dem, der har lyttet til Mig i denne tid, for de skal være som et frø til fornyelse i denne verden og en tilskyndelse til, at menneskene forandrer sig. Mine nye apostle og »arbejdere« skal bringe opstandelsen til dem, der er døde for nådens liv, selvom de fortsat lever fysisk. De skal høre mine udsendtes stemme som det »Stå op og gå!«, som Lazarus hørte.

37. Nogle har forberedt sig ved at udfolde deres gaver og følge mine guddommelige undervisninger og gør sig klar til kampen fulde af inderlighed og håb. Andre derimod viser sig modløse, fordi de ikke har udnyttet tiden og endnu ikke har anstrengt sig. Jeg taler til alle og oplyser alle, så hver enkelt kan tage imod det, der vedrører ham.

38. Jeg ønsker ikke at se de ene tilfredse på grund af deres gode opfyldelse af opgaven, fordi de fremviser det gyldne korn i overflod, mens andre skamfuldt skjuler deres tomme hænder, for da kan min glæde ikke være fuldkommen. Men jeg ønsker ikke dermed at ødelægge glæden for den, der har opfyldt sin opgave. For for at kunne vise mig sin høst måtte han arbejde, stræbe og ofte endda fælde tårer. Men til deres opgaver

hører også at genoplive og opmuntre de frygtssomme, de kolde og de, der er blevet trætte, så der kan blive holdt en fest blandt hele folket, når Mesteren kommer for at kræve regnskab for resultatet af jeres arbejde.

39. Jeg bearbejder kærligt jeres hjerter, så der kan udspringe gerninger af barmhjertighed og broderskab fra dem.

40. Gå altid videre og tænk ikke som dem, der har nøjedes med det, de har gjort, fordi de tror, at de allerede har erobret det forjættede land.

41. I er på sjælenes vej, som Gud har udstukket fra evighed. Det er ingen jordisk vej, der er synlig for menneskelige øjne. For hvis det var tilfældet, ville Kana'ans landskaber stadig være målet. Men Jeg fjernede sjælene derfra for at sprede dem over hele kloden — ligesom jer, der i fortiden levede i Østen og nu er dukket op i Vesten, uden at have afvejet fra den åndelige vej.

42. For nogle er et symbol, der er fremstillet i materiel form, stadig uundværligt, mens andre i deres forestillingsverden har de skikkelser, der repræsenterer sjælens kræfter. Når I først har opnået den sande åndeliggørelse, vil I ikke længere have noget behov for synlige eller usynlige billeder eller figurer for at tro på det Guddommeliges tilstedeværelse eller for at forstå dets indhold.

43. I er banebrydere, for der vil vokse nye generationer frem af jer, og i dem vil nye åndelige herskare inkarnere.

44. I baner i øjeblikket vejen for dem, så deres religionsudøvelse, deres ritualer og deres kommunikation med Mig kan nå et højere niveau.

45. Gå med faste skridt, og I vil stige trin for trin opad. Giv afkald på jeres falske og materialistiske religionsudøvelse, og I vil hver dag give jeres sjæl større opløftelse og frihed.

Min fred være med jer!

Undervisning 245

1. Min Ånd glæder sig, fordi I kommer herhen i længsel efter Mig. Hvorfor mindes I i dag i særlig grad de mennesker, der er gået over i det hinsides, selvom der for sjælen hverken findes dage eller datoer? Lad jer ikke vildlede af de »døde«, der sørger over deres »døde«. I er ikke »døde«, og det er heller ikke dem, der tilhørte jer som jeres forældre, børn, søskende, slægtninge eller venner. Hvorfor ikke også dem, der har gjort jer ondt, hvis de har rensset sig?

2. I længes efter lys, og mit værk tilfredsstiller virkelig denne længsel i jeres sjæl, som, jo mere den bliver oplyst, jo mere fjerner sig fra den tilsyneladende »død«.

3. Jeres hjerte bliver bedrøvet, når I ser jeres medmennesker græde over deres »døde« uden håb og uden trøst. Bed for dem, og stræb efter at lære at vække de »døde« i denne og den anden verden til live.

4. Når menneskene først har forstået virkeligheden i disse undervisninger, vil de ikke længere græde over gravene, der rummer nogle levninger, men omdanne deres gråd til respekt for de steder, der er bestemt som hvilesteder for legemerne, og til bønner for de sjæle, der bor i den »åndelige dal« — til bønner, der er en omfavnelse, en hilsen, et kys og en kærtegn.

5. I lever allerede i den »Tredje Tid«, og alligevel er menneskeheden stadig åndeligt tilbagestående. Dens sjæleplejere, teologer og åndelige hyrder afslører ganske lidt og nogle gange slet intet om det evige liv. Også for dem åbenbarer Jeg hemmelighederne i min visdoms bog, og derfor spørger Jeg jer: Hvorfor tier de? Hvorfor frygter de at vække menneskenes søvnige sjæle?

6. I, som i øjeblikket lytter til Mig, forstår allerede her, hvordan I skal udarbejde udviklingen og fremskridtet for jeres sjæles fremtid. Men hvor mange kender ikke disse sandheder eller glemmer dem, og døden overrasker dem uforberedte.

7. Jeg ønsker, at rene tanker skal være det sprog, hvormed I kommunikerer med jeres brødre og søstre, der bor i det åndelige, så I på denne måde forstår hinanden, og sandelig, jeres fortjenester og jeres gode gerninger vil være til gavn for dem; ligesom indflydelsen fra disse mine børn, deres inspiration og deres beskyttelse vil være en mægtig hjælp for jer på jeres livsvej, så I sammen kan komme til Mig.

8. Bliv åndelige, og I vil i jeres liv opleve disse væseners velsignende nærvær: kærtegnene fra moderen, der efterlod sit barn på jorden, og den varme hjertevarme og de gode råd fra faderen, der ligeledes måtte forlade denne verden.

9. Når jeg har givet jer denne undervisning, vil I forstå dommen over dem, der tager livet af sig selv — over dem, der dræber deres medmennesker, og over dem, der ansporer til morderiske krige. »Våg« og bed for dem alle, fra Kain til den sidste morder, så deres dom må blive mildnet.

10. Ligesom mørke skyer, der varsler et uvejr, svæver der legioner af forvirrede væsener over jer. Bed, så I ikke bliver ofre for deres indflydelse. Bed, så disse mørke kræfter bliver til lys.

11. Bliv ikke trætte af dette liv, gør ikke oprør i jeres lidelser, for I ved ikke, hvilke gældsforpligtelser fra tidligere liv I netop nu betaler.

12. Lev i harmoni og fred i jeres families og samfunds skød, så mange af jeres medmennesker, der føres til jer af lysvæsener, kan følge jeres eksempel.

13. Vær munter i denne Tredje Tid, for mit ord er kommet til jer i al sin pragt.

14. Det er et øjeblik af fred for hver eneste sjæl. Verdenerne oplyses, når Faderen udgyder sit lys over dem. Det er øjeblikke af herlighed for alle mennesker, der er forberedt på at modtage denne guddommelige gave. Denne nåde er kommet til jeres verden, og på den har jeg set de »døde« begrave deres »døde«, ære og tilbede jordens goder og bringe Gud materielle offergaver gennem tomme ceremonier.

15. Min Hellige Ånds lys udgydes i denne tid over alle mennesker, og gennem det vil de kunne forstå, hvordan det offer, der behager Herren, ser ud: *Sjælen* vil forberede sig som et offer, der skal nå frem til Skaberens nærvær, når den frigør sig fra sin krop — den materie, der, når den synker ned i jorden, forrådnar og mister sin form og blot vil være en lille bunke af atomer. Der, hvor et menneskes liv slutter, begynder et liv, som menneskene ikke har været i stand til at forstå.

16. Menneskerne holder fast ved deres traditioner og skikke. Det er forståeligt, at de har et uudsletteligt minde om de mennesker, hvis kroppe de har lagt i graven, og at de drages mod det sted, hvor de begravede deres jordiske rester. Men hvis de fordybede sig i den virkelige betydning af det materielle liv, ville de indse, at den pågældende krop, når den opløses, atom for atom, vender tilbage til de naturriger, hvorfra den blev dannet, og at livet fortsætter med at udfolde sig.

17. Men som følge af manglende studier af det åndelige har mennesket gennem alle tider skabt en række fanatiske kulter omkring kroppen. Det forsøger at gøre det materielle liv udødeligt og glemmer sjælen, som er det, der i sandhed besidder det evige liv. Hvor langt er de dog stadig fra at forstå det åndelige liv!

18. Nu forstår I, at det er unødvendigt at bringe gaver til de steder, hvor en gravsten, der udtrykker »død«, burde udtrykke »opløsning og liv«; for der står naturen i fuldt flor, der er jord, som er den frugtbare og uudtømmelige skød for skabninger og livsformer.

19. Når disse lærdomme er forstået, vil menneskeheden forstå at give det materielle *dets* rette plads og det guddommelige *dets*. Da vil den afgudsdyrkende tilbedelse af de afdøde forsvinde.

20. Mennesket skal kende og elske sin Skaber fra ånd til ånd.

21. Alterne er sorgflor, og gravminderne er et vidnesbyrd om uvidenhed og afgudsdyrkelse. Jeg tilgiver alle jeres fejltagelser, men jeg må virkelig ryste jer vågne. Min undervisning *vil* blive forstået, og tiden vil komme, hvor menneskene erstatter de materielle gaver med høje tanker.

22. Disciple: Når I har gennemgået prøvelsen ved at miste et elsket menneske, vil en bøn som denne begynde at bryde frem i jer: »Herre, jeg ved, at den, der forlod denne verden, er hos Dig, at han blot er brudt op på rejsen før os, at det øjeblik vil komme, hvor Du tillader os alle at være forenet i det samme hjemland. Der er ingen tårer i vores øjne, for vi ved, at det ikke er de døde, der er døde, men os, der er her i denne verden — at der i den »åndelige dal« hersker sand lighed og broderskab. For mens de, der allerede har opnået lyset i overflod, skrider frem ad vejen mod opadgående udvikling, og andre, der kun har en svag gnist, der oplyser deres sti, støttes af de førstnævnte, hersker der blandt dem fuldkommen harmoni, hjælpsomhed og barmhjertighed.»

23. Hvorfor altså begrænse jeres minder om dem, der er gået bort, til deres jordiske tilværelse? Mindes dem på åndelig vis, så I ikke forstyrrer dem. Når de først har aflagt alle menneskelige tilbøjeligheder, vil de vende tilbage til jer, og det vil blive dem tilladt at nærme sig jeres hjerte, selvom I ikke vil vide, på hvilken måde.

I det åndelige liv findes der kun ét begær, ét ønske: nemlig at nærme sig den guddommelige fuldkommenhed. Jeg sagde til jer dengang: »Mennesket vil ikke komme ind i himmelriget, så længe det ikke bliver lig Mig.«

24. Hvis nogen ikke forstår min undervisning, er det fordi vedkommende ikke har gjort sig den ulejlighed at studere den; for den er lys for alle. Tiden vil komme, hvor hele menneskeheden vil rejse sig og sige: »Jeg tror på Dig, på opstandelsen til det evige liv.«

25. Disciple: Denne atmosfære af fred, som I har oplevet, og som for jer har været som en åben himmel, er i sandhed skødet af det Andet Jerusalem, på hvis himmelhvælv stjernen stråler, som vil lede de mennesker, der kommer i længsel efter fred og sandhed.

26. Min Ånd glæder sig, når den taler til jer, og min glæde i himlen er lige så stor, når en angrende synder kommer til den, som når en retfærdig kommer. For den retfærdige har altid været hel, mens den angrende var faret vild og blev genfundet.

27. Tro ikke, at I er frelst, blot fordi I hører mit ord, og sig ikke: »Vi var faret vild, men vi er blevet fundet, og himlen er os sikret.« Nej, I må forstå, at jeg kun er kommet for at føre jer ind på den vej, der fører til mit rige, og at I må bestræbe jer på aldrig at vige fra denne vej, og for hver dag at tage et skridt fremad, indtil I når frem til døren, bag hvilken den evige hjemstavn, sjælens vugge og det sande fædreland ligger, som I alle skal nå frem til for aldrig mere at fare vild og således nyde den frugt, der er høstet i livets kamp, samt den belønning, som Faderen har lovet alle dem, der holder fast i troen og kærligheden.

28. I føler jer lænket til »kødet«, verden og smerten. Men i stedet for at lade jer modløse af det, fordi I tror, at de er hindringer for jeres opadgående udvikling, ønsker Jeg, at I skal forstå, at disse hindringer i virkeligheden er midlerne til at sætte jeres tro, jeres kærlighed og jeres udholdenhed i det gode på prøve.

29. Jeg er jeres Frelser, jeres Befrier. Forstå dog, at når Jeg skænker jer Min kærlighed for at frelse jer, må I også skænke Mig jeres. Jeg vil have gjort Min del, og I vil have gjort jeres, idet Jeg giver jer lejlighed til at erhverve fortjenester for at nå frem til Mig, i bevidsthed om jeres gerninger og vel vidende, til hvem I kommer, og hvorfor.

30. Hvilken fortjeneste ville det være for jer, hvis jeg af medlidenhed befriede jer fra denne verden og smerten og førte jer til de himmelske regioner? Sandelig, jeg siger jer, I ville ikke føle jer værdige til at bo der, og I ville heller ikke vide, hvordan I skulle værdsætte det liv – kort sagt: I ville ikke engang vide, hvor I bor. Derfor siger Jeg jer, at det er Min vilje, at når I kommer derhen, skal det ske på grund af jeres fortjenester. For da vil I være værdige til alt det, der omgiver jer, og alt det, I besidder.

31. Véd, at Jeg er til stede ved hvert af jeres skridt, jeres prøvelser eller vanskeligheder, ved jeres bestræbelser, gerninger og tanker, idet Jeg skænker jer Min kærlighed, taler til jer, styrker jeres vilje og opmuntrer jeres tro. For hvem kunne nærme sig fuldkommenheden uden Min hjælp?

32. Vågn op! Ret jer op! Løft jer mod lyset og påbegynd kampen! Føler I jer som fanger? Så bryd jeres materialismes fængsel. Tynger smerten og elendigheden jer? Så lær at hæve jer over de menneskelige nødsituationer. Føler I jer ubetydelige i forhold til de andre? I jer er der et stort væsen, når sjælen udfolder sig gennem det gode. Jeg har ikke skabt sjæle, der er bestemt til altid at være ubetydelige eller altid at leve i det

skjulte. Hvis der findes store sjæle i de høje hjemsteder, så er det kun, fordi de er steget op ad kærlighedens vej. Men oprindeligt var de ligeledes små.

33. Forstå, hvorfor min Ånd glæder sig, når den taler med dem, der endnu er små – med dem, der bor i mørket eller lever lænket af smerte og elendighed. For jeg ved, at jeres sjæl gennem min kærlighed vågner til lyset, oversvømmes af håb og tror på og omfavner idealet om opadgående udvikling.

34. Jeg ønsker at se jer alle lykkelige, levende i fred og lys, så I efterhånden kan besidde alt — ikke blot gennem min kærlighed, men også gennem jeres egne fortjenester; for da vil jeres tilfredshed og lykke være fuldkommen.

35. For at hjælpe jer i jeres opadgående udvikling falder min guddommelige stråle ned over jer for at forvandle sig til ord af vejledning. Og jeg siger jer, ligesom i den anden tid: »Jeg er vejen, sandheden og livet.« Således har Jeg åbenbaret Mig på jeres vej og trukket jer op af snavset for at føre jer ind på sandhedens, dydens og den fuldstændige åndeligheds vej. Jeg har brudt jeres lænker, så I kan følge Mig.

36. Jesus fra Nazaret var blandt menneskene i den anden tid for at efterlade jer et levende eksempel på, hvordan man skal elske Faderen og tjene Ham, og hvordan man skal elske medmenneskene.

Jeg taler således til jer, for at I ikke skal tro, at Jeg kun er kommet for at helbrede jeres lidelser. For Jeg er også kommet for at lære jer at gøre jeres næste godt. Jeg minder jer om forløbet af mit liv og om min lidelse som menneske, for at I skal forstå, at den vej, jeg viser jer i dag, er den samme som den, Jesus udstak for jer. Det er den vej, der har været fra tidernes morgen, den eneste, den evige.

37. For mange af jer forekommer det som en illusion eller en umulighed, at Jeg åbenbarer Mig gennem den menneskelige forstand. Men på disse tvivl svarer Jeg, at Jeg til alle tider og siden menneskehedens begyndelse har åbenbaret Mig gennem mennesker, gennem hvis formidling Jeg har givet verden Mine bud, Mine inspirationer og Mine åbenbaringer. Det, der sker i dag, er, at menneskeheden er blevet materialistisk, lænket til verden og materien og er fanget i sin religiøse fanatisme.

38. Jeg taler i øjeblikket til alle, for Jeg foretrækker ikke nogen af jer, da Jeg i begyndelsen kun udsendte ligeværdige sjæle for at bebo jordskorpen.

39. Jeg er den eneste, der kender alles skæbne, den eneste, der kender den vej, I har tilbagelagt, og den, I endnu skal gennemgå. Det er mig, der forstår jeres lidelser og jeres glæder. Jeg ved, hvor langt I har vandret for

at finde sandheden og retfærdigheden. Det er Min barmhjertighed, der modtager det angstfyldte råb fra den, der inderst inde beder Mig om tilgivelse for sine fejltagelser.

40. Og som Fader opfylder Jeg enhver inderlig bøn, samler jeres tårer, helbreder jeres svagheder, lader jer føle, at I er tilgivet og frikendt for jeres skampletter, så I kan omforme jeres liv.

41. Jeg er også den eneste, der kan tilgive jer de fornærmelser, som I, der er mine børn, har påført mig.

42. I er det frø, som Jeg forbereder. Selv om I i tidligere tider endda har afvist Mig, har Jeg tilgivet jer og sat jer ved mit bord i dag for at omdanne jer til Mine disciple.

43. Jeg ser, at jeres sjæl er træt, af den træthed, den har pådraget sig i verden, og den har søgt den vej, der fører den til den sande fred. Det dybe spor af smerte, som lidelserne har efterladt i jer, vil blive udslettet i det omfang, I vandrer ad denne vej, hvor jeres sjæl er optaget af at udøve kærlighed til jeres næste. I denne bestræbelse vil den aldrig blive træt. Når dette folk i sin nuværende tilværelse når frem til det endelige mål for sin mission på jorden, vil det ikke længere vende tilbage til den, for dets hjem vil da for evigt være det åndelige univers.

44. I er ikke af denne verden, men I er kommet til den for at lære dybe lektier, for at erhverve fortjenester, for at sone skyld, for at skride frem på vejen mod sjælelig fuldkommenhed, for at så det gode og for at vidne om Mig.

45. De, der har lyttet til Mig i denne tid, må have en større forståelse for deres gerninger og deres ansvar. De, der ikke har lyttet til Mig, kan derimod betragtes som uvidende. De førstnævnte vil blive stillet til regnskab for alt, hvad de har lært, gjort og undladt at gøre.

46. Hvis I ville undersøge jer selv, ville I opdage, at I ikke mangler noget for at kunne tjene Mig og for at nå bjergtoppen. Uanset om I tjener Mig eller ej – vil I altid fortsat besidde missionen og gaverne. Men hvad skal I med gaver og beføjelser, hvis I ikke skal anvende dem? Vær ikke som den rige gnier, hvis rigdom måske er meget stor, men som alligevel er ubrugelig.

47. Når sjælen kommer til jorden, er den fyldt af de bedste hensigter om at vie sit liv til Faderen, at behage Ham i alt og at være til nytte for sin næste. Men så snart den ser sig fanget i kroppen, fristet på tusind måder og sat på prøve på sin livsvej, bliver den svag, giver efter for »kødets« impulser, bukker under for fristelserne, bliver egoistisk og elsker til sidst sig selv højere end alt andet, og kun i nogle få øjeblikke lytter den til Ånden, hvor bestemmelsen og løfterne er nedskrevet.

48. Mit ord hjælper jer med at huske jeres åndelige pagt og med at overvinde fristelserne og hindringerne. Ingen kan sige, at han aldrig er afvejet fra den vej, Jeg har udstukket. Men Jeg tilgiver jer, så I kan lære at tilgive jeres medmennesker.

49. Hvem er det, der elsker Mig? Sandelig, Jeg siger jer: Det ved kun Jeg. Nogle elsker Mig uden at vide det, og andre tror, at de elsker Mig, og praler endda med det, uden at elske Mig.

50. I vil ikke være alene efter mit farvel. Jeg vil efterlade de mennesker, der elsker mig, blandt jer, for i deres hjerter vil der hverken være noget ondt frø eller forfængelighed. I dem vil der være kærlighed, barmhjertighed og ydmyghed.

51. Fordi nogle elsker mig mere, nyder de ikke desto større gaver – nej. Jeg giver i øjeblikket alle mulighed for at vågne op til det sande liv for at være redskaber for mine høje rådslutninger.

52. Jeg lod opfordringen gå ud til mange i denne tid, men ikke alle skyndte sig at komme. Budskabet om Min tilstedeværelse blandt menneskene nåede ud til mange steder og til mange hjerter, og Jeg kan sige jer, at menneskeheden har været døv over for dette kald. Men når de store prøvelser først hober sig op, og naturkræfterne hæver deres råk om retfærdighed, vil menneskeheden vågne op af sin lange søvn og indse, at Jeg virkelig har været hos jer.

53. Jeg kom ikke for blot at redde et bestemt folk eller en bestemt nation; jeg kom for hele menneskehedens skyld, for at lære alle den bøn, der forener dem i et ægte åndeligt fællesskab med Skaberen.

54. Nogle spørger Mig, når de hører Mig tale: »Herre, skal vi fremover ikke længere sende sange op til Din guddommelighed?« Derpå svarer Jeg: »Børn, fuglene priser mit navn med deres kvidren, så snart morgenrøden bryder frem. Hvis I har brug for det for at opløfte jeres sjæl, så gør det. Hvis ikke, findes der en anden lovsang, der udspringer fra sjælen, og hvis toner ikke lyder i jeres ører, selvom dens genklang lyder i uendeligheden: bønnen.

55. Ingen skal prale af sin åndelighed. Hvem kan sige, at han allerede er mere ånd end kød, og at han kan vandre på vandet uden at synke? Det er ikke jeres materielle natur, der hæver sig; den vil i sin fordybelse kun hjælpe sjælen med at overvinde afstande.

56. Min Guddommelige Ånd, der bor i jeres hjerter, siger til jer:

57. Elskede folk, hvis der var *en* retfærdig på jorden, ville verden blive frelst gennem denne retfærdige. Men denne min universelle stråle stråler ned for at oplyse den vej, som Faderen fra de tidligste tider har udstukket

for menneskene — den vej af dannelse, dyd og åndeliggørelse, der har rejst jer op, da I af svaghed faldt på knæ for de falske guder.

58. Siden den første tid har Jeg åbenbaret Mig for menneskeheden gennem mennesker, der er blevet udvalgt af Min barmhjertighed. Det var profeterne, de inspirerede, de retfærdige og patriarkerne, der gjorde jer bekendt med Mine bud og Min vilje. Indse, hvordan de alle fra begyndelsen førte jer ind på åndelighedens vej, lærte jer at bede til den usynlige Fader og at forberede jeres hjerte som et helligt sted, så Herren kan være til stede hos jer – både i hjørnet af jeres sovekammer, på et bjerg, undervejs eller ved en flods bred.

59. I en kort periode havde I forvildet jer ad materialismens veje, fjernet jer fra Faderen og forvrænget den sande gudstjeneste ved at erstatte den med fanatisme og afgudsdyrkelse, og til sidst faldt mange i vantro.

60. Men I følte Herrens skridt tæt på i denne tid, I hørte dem som en fjern klokkeklang, og I måtte følge det mystiske kald, der lød til jer. Hvad så jeres fysiske øjne? Nogle beskedne forsamlingslokaler, hvor mine nye disciple og nogle ubetydelige skabninger samledes, og hvorfra der som fra en uudtømmelig kilde strømmede et kærligt ord fuldt af hjertelighed, visdom og overbevisningskraft. Siden da har dette ord for mange været livets brød, det vand, der slukker deres tørst, og den balsam, der lindrer deres smerte.

61. I lyset af miraklet ved min fornyede tilstedeværelse blandt menneskene har den døde hørt, den blinde set, det forhærdede hjerte er blevet følsomt, og den sjæl, der var død for nådens liv, er genopstået.

62. Og mændene og kvinderne er blevet flittige »arbejdere«, kyndige disciple, som herefter vil tale om sandheden. Disse vil ikke længere fornægte Mig, vil ikke længere misforstå Mig, og de vil aldrig mere tvivle på Min magt.

63. De vil være som et strålende fyrtårn på den vildfarendes vej. Og således vil sjælene i denne tid finde sandhedens sti for at komme et skridt nærmere deres Skaber.

64. Så længe I endnu har et pust af liv, skal I søge efter dem, der er faret vild. Hjælp jeres brødre og søstre, der er snublet i livets kamp, på fode igen; helbred den syges sjæl, hjerte eller krop. Gør godt, og vidn således om Mig. Det betyder intet, hvis de, der har modtaget en god gerning, ikke vender sig til mit værk. Det frø, I har sået, vil aldrig gå til grunde; det vil spire i morgen eller i evigheden.

65. Erkend kraften i jeres gaver, som intet menneske, hvor lærd eller magtfuldt det end måtte være, kunne have givet jer, så I virkelig kan blive verdens lys og salt.

Min fred være med jer!

Undervisning 246

1. Elskede disciple: I er blevet kaldet til at udføre en åndelig mission i denne tid. For at jeres sjæl skulle være værdig til at modtage disse opgaver, måtte den gennemgå store prøvelser og tømme meget bitre bægre. Men denne prøve har givet jer fasthed, udvikling og erfaring.

2. I er de samme som dem, jeg i andre tider har søgt for at undervise dem. Men dette lille fællesskab, som I udgør, er kun en meget lille del af Guds folk, der er spredt over hele kloden, og som jeg elsker lige så meget som jer.

3. I har alle samme oprindelse, I besidder alle Helligåndens gaver og vil nå det samme mål. Men Jeg har kaldt jer »mit folk«, fordi I blandt menneskene er som ældre søskende, der har til opgave at bære kærlighedens frø til hver eneste sjæl. Som et jomfrueligt frø er I udsprunget af Mig, og I skal vende tilbage til Mig som et frø, der er mangedoblet i uendelig mængde, men som skal være lige så rent som det oprindelige.

4. Således vil sjælene nå frem til mit skød: store gennem udfoldelsen af deres gaver og rene gennem deres gerningers oprigtighed.

5. Jeg har betroet jer en del af mit værk. For hvis Faderen gjorde alt, ville Han ikke give jer mulighed for at fuldkomme jer.

6. Gennem tiderne har jeg givet jer en lære, som jeg stadigt har udvidet, for at den kan styre jeres menneskelige liv som en lov og styrke jeres sjæl på den vej, der fører til det evige lys.

7. Fra min lov, der ligner et træ, har menneskene savet grene af, nemlig sekterne og kirkerne, som – fordi de var adskilt fra træet – har mistet saftkraften. Deres skygge har været sparsom, og mellem deres løv findes der hverken kærlighedsreder eller frugter med god smag.

8. Jeg har ikke blot åbenbaret min lære for jer, for at I skal leve godt på jorden. Den er vejen, der leder sjælen til et højt sted, til de høje regioner af kærlighed, visdom og harmoni med alle væsener.

9. Kirkerne har ikke opfyldt deres opgave med at føre sjælene til evighedens tærskel. Når disse løsriver sig fra denne verden, farer de vild på dødens skillevej; kender de ikke den vej, snubler de på grund af mangel på lys og forfalder til materialisme, idet de længes efter *det* liv, de har efterladt.

10. Dette er ikke den vej, som Jeg har udstukket. Min vej er præget af lys, af åbenbaring, af dyb visdom for alle, af barmhjertighed og kærlighed. For ikke at vige fra den kræves der ofre, afkald og udholdenhed i opfyldelsen af Min lov.

11. Men min Ånd, som elsker jer, har indstillet sig på hver enkelt af mine børns vej for at vække dem til sandhedens lys og føre dem ind på den vej, der lader dem finde livets træ, som kaster en velsignende skygge og byder på gode frugter, fordi dets saft er fuldkommen.

12. Dette gør det klart for jer, at der vil komme tider, hvor I ikke vil have nogen anden hyrde eller nogen anden leder end jeres egen Ånd, i hvilken mit lys stråler.

13. I denne verden findes der ingen kilder til sand åndelig viden. Kilden til nåde og visdom vil I finde i Mig på grund af jeres ydmyghed, i jeres åndelige samtale med Faderen.

14. Disse beskedne og små forsamlingslokaler, som I træder ind i for at være vidne til og glæde jer over min åbenbaring, beskytter jer mod vejrets uvejr og nysgerrige blikke. Men de kan aldrig være templet for Min guddommelighed, for Jeg foretrækker at søge det i det univers, som Jeg har skabt, hvor hvert væsen er et offer, hvor hvert liv er et helligdom, og hvert hjerte er en lysestage.

15. Uanset hvor I går hen, og hvad I ser, vil I møde min tilstedeværelse. For min Ånd bor evigt i sit tempel, hvor det guddommelige, det sjælelige og det materielle er forenet i fuldkommen harmoni for at danne Guds helligdom.

16. Men det er ikke kun mig, der bor i dette tempel, men i det findes alle mine skabninger, hvor hver især indtager den plads, der tilkommer den.

17. Sandelig, Jeg siger jer: Der findes ingen mester på jorden, der kan lære jer en kortere vej og føre jer længere end denne, og som kan vise jer en så vid horisont, hvis lys lader jer skue evigheden.

18. Mennesket har i høj grad udviklet sin videnskab, men det føler, at det nu er nået til en grænse — dog ikke fordi videnskaben kan have grænser, men fordi Jeg har grebet ind i videnskabsmandens tankeløse fremfærd for at få ham til at reflektere over sit værk, for at lade ham høre sin samvittigheds stemme og forvente, at han korrigerer sin kurs.

Når mennesket anvender sin videnskab til gavn for sine medmennesker, vil naturen oversvømme det med sine hemmeligheder og ligge som en tjenerinde ved dets fødder. For Jeg sendte mennesket til Jorden, for at det kunne herske over den og være dens herre.

19. Renselsen er altomfattende. For fra det spædbarn, der netop er født, til den, der har nået alderdommen, tømmer de alle en lidelsens kalk. Alle elementer og kræfter er indviklet i en kamp.

20. Legioner af sjæle af enhver art kæmper mod hinanden, og — overalt indånder man en atmosfære af krig, smerte og sorg. Vær stærke;

for når denne kamp først er forbi, og de bitre gærdrikke er drukket, vil det tomme bæger blive fyldt med livets vin, og i alle jordens sjæle vil det være som en genfødsel.

21. Blandt dem, der har lært min lektie, mens de har lyttet til Mig i denne tid, er der nogle, der ikke forlader deres hjemland for at udføre deres mission. Men andre vil være nødt til at drage ud til andre folkeslag og nationer. I dag ønsker Jeg blot, at I holder ud og lytter til Mine sidste lærdomme, så I selv bærer det sidste af Mine ord som en arv i jer.

22. Ve de talere, der lukker deres læber før denne tid! Ve dem, der tilbageholder mine åbenbaringer på grund af manglende forberedelse eller inspiration, for bagefter vil deres samvittighed ubarmhjertigt stille dem til regnskab!

23. Efter 1950 vil Jeg ikke længere åbenbare Mig i denne form, men jeres mission vil ikke være afsluttet – tværtimod vil det være begyndelsen på et liv fuldt af stridigheder. Jeg vil vise jer en ny form for kommunikation, vil tale til jeres hjerte, vil føre en dialog med jeres sjæl, vil inspirere jeres forstand, og således vil I fortsat høre den Guddommelige Mesters stemme – hver gang mere fuldkommen, mere ophøjet, mere åndelig.

24. Når Jeg har afsluttet mit ord blandt jer, skal ingen have til hensigt at tiltrække min stråle for at høre mit ord igen, for han ved ikke, hvad han udsætter sig for. Når mennesker i andre nationer eller fædrelande, hvor man ikke kender disse lærdomme, træder i forbindelse med den åndelige verden og påkalder min guddommelige Ånd for at opfatte Ham gennem det menneskelige forstandsevne, vil Jeg tilgive dem, fordi de ikke ved, hvad de gør. Men jer siger Jeg: Skynd jer, så mit lys når frem til dem, før kaoset bryder ud. For der kommer en tid med forvirring, hvor den lærde vil tro, at han intet ved, hvor mange overbevisninger vil blive ødelagt, og mange lys vil være slukket.

Men midt i denne storm vil mit navn gå fra mund til mund. Menneskeheden vil i sin længsel efter profetier og tro vende blikket mod skrifterne. Teologerne, de gejstlige og videnskabsmændene vil blive udspurgt. Men den tid, som jeg forkynder for jer, og som jeg forbereder jer på, er netop den, som I skal forberede de nye generationer på, som skal fortsætte jeres mission, så mit folk ikke uddør hos jer, men vokser og i antal, i ren åndelighed, i viden og dyd bliver stadig flere.

25. Den dag nærmer sig, hvor Jeg efterlader jer som lærere, som forbilleder og som »bog«. For når min lære finder genklang blandt menneskeheden, vil mit blik undersøge jer.

26. De tider er forbi, hvor I lyttede til Mig uden at føle noget ansvar, hvor I ved mit bord spiste frugten og brødet uden at påtage jer forpligtelser, og hvor I drak så meget vin, som I ville, indtil I spildte den, og I var glade for at finde balsam til jeres sygdomme.

27. Nu kommer I med en vågnet sjæl, nu føler I jeres ansvar. I tager jer af menneskene, lider med jeres syge og kæmper for Min sag. Og i bevidstheden om, at I i øjeblikket er vidner til Mine sidste åbenbaringer, skynder I jer for at høre Mig og bevare Mine budskaber i jeres ånd. I gør klogt i at forberede jer på at modtage dommen på denne åbenbarings sidste dag.

28. Verden vil se »Israel« genopstå af sin aske. Men ikke den pengegriske og kødelige jøde, men Israel i Ånden, som, når det træder frem blandt menneskene, vil vidne om sjælens reinkarnation, om kærlighedens og retfærdighedens lov, som vil ryste ved grundlag, opfattelser og trosoverbevisninger. Først vil I udløse kampe og forårsage ideologiske krige. Men derefter vil I gøre jeres fred mærkbar, som vil lade jer forblive rolige og urokkelige selv i øjeblikke med de største konflikter. Forvirringen vil forsvinde, for den sjælelige uro varer aldrig evigt, da der i kernen af hvert menneske findes en lysgnist, der aldrig slukkes.

29. Derefter vil I blive kaldt til at forklare det, som Jeg har lært jer, og I skal da sprede lys for at fjerne forvirringen hos jeres medmennesker. Når verden så har opnået fred, vil mit rige være tæt på menneskene, for min barmhjertighed vil være rede til at bryde det syvende segl.

30. Uden at proklamere, at I er mine apostle, skal I *være* det. Selv om I er mestre, skal I sige, at I er disciple. I skal ikke bære klæder, der adskiller jer fra andre, I skal ikke bære en bog i jeres hænder, I skal ikke opføre forsamlingshuse. I skal heller ikke have noget center eller fundament for mit værk på jorden, og ingen skal stå *over* menneskene som min stedfortræder.

31. De ledere, I hidtil har haft, er de sidste. Bønnen, åndeligheden og udøvelsen af min lære skal føre menneskemængderne på lysets vej.

32. Det er et højtideligt øjeblik, når meningen med mit ord når jeres hjerter og efterlader et spor af lys. Det er det samme spor, som jeg på et andet tidspunkt udstak for jer med kærlighedens blod.

33. I sin længsel efter frelse søger sjælen i denne tid vejen, og på den møder den Mig, som er den tilgivelse, der renser, og den kærlighed, der opløfter. Sandelig, Jeg siger jer: denne kærlighed er den kraft, der forener alt, hvad Jeg har skabt; den er den guddommelige ånde, der skænker liv og styrker alle væsener. I løbet af jeres udvikling har I i stadig større grad forvandlet jer mod fuldkommenhed – både sjæleligt og legemligt, selvom

Jeg siger jer, at det væsentlige i jeres væsen er sjælen, da kroppen kun er en hylster, hvori sjælen udfolder sig.

34. Selv om I i tidernes løb er kommet på afveje, fordi I har fulgt kødet tilbøjeligheder, så forstå nu, at I har fundet den rette vej, at I er kommet til besindelse, hvor Faderen åbenbarer sig for verden, for at denne kan opnå sin frelse. I her er i jeres længsel efter frelse undertiden gået så langt som til selvopofrelse, fordi I forstår, at I før eller senere, men uundgåeligt, vil træde ind i det åndelige liv.

35. Indrøm gerne, at dette liv her, der er fyldt med skønhed og vidundere, er herligt. I kan ikke benægte, at mennesket også har udført sit værk i det, hvilket har bragt fremskridt til jeres livsform. Ikke desto mindre — tiden er kommet, hvor I skal rette jeres øjne mod Mig for at sige til Mig, at Jeg er Skaberen og Ejeren af alt det, der omgiver jer, og at Jeg er det lys, der åbenbarer videnskaben for menneskene. I er ikke alle nået frem til dette udviklingsstadium, fordi ikke alle har forstået de tider, de lever i, eller har kendskab til det liv, de tidligere har levet.

36. Hvordan kunne de, der er indhyllet i religiøs fanatisme, som fratager sjælen enhver frihed og berøver den ethvert naturligt udtryk, ane denne tids nåde?

Hver sjæl rummer store evner, da den allerede eksisterede før verden blev til. Men hvis den er bundet og forhindres i at udtrykke det, den rummer i sig, vil den være nødt til at leve et liv i misforståelse og forvirring. Den vil være nødt til at leve af forudannelser om det åndelige og af minder om sin egen fortid og, som følge af den frygt, som fanatiske trosdogmer om det åndelige har indpodet i den, skjule og fortie alt. Således vil hun ikke kunne fornemme min tilstedeværelse, da selv ordet »åndssjæl« forekommer hende fremmed. Hvordan kunne hun da tro på åndssjælens opstandelse, som er reinkarnationen? Hvordan kunne hun tro på de manifestationer, som hun i dag er vidne til?

37. De sidste øjeblikke nærmer sig, hvor Jeg vil tale til jer i denne form, men menneskeheden har endnu ikke fremlagt beviser for, at den fornemmer Min tilstedeværelse.

38. Hvor få er der, som har fået kendskab til min åbenbaring i denne tid! Hvor få er der, som ikke blot tror på min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, men derudover har vished om, at det guddommelige kan åbenbare sig i et uendeligt antal former. Men hvis I, som Jeg forbereder til at være Mine vidner, ikke skulle vidne om Min åbenbaring i denne tid, ville naturen og dens elementer »tale«, og de nye generationer ville også lære Mit værk at kende, selvom de ikke har hørt Mit ord.

39. Tænk over jeres ansvar og erkend, at der stadig er tid til at drage nytte af mine undervisninger, som I ved har et dybt åndeligt indhold, og som viser en vej til udvikling for jeres fuldkommenhed. Bevar i jeres hjerte det indtryk, som essensen af mit ord efterlader hos jer, og glem, at det blev forkyndt gennem et menneske, hvor kun læberne udtrykte min stemme.

40. Giv ingen undervisning, hvis I ikke først har udøvet den, for ingen ville tro på jer. Menneskerne vil kræve beviser fra jer, som Jeg har lært jer at give. Det, I indtil i dag må og skal vide om sjælen, har Jeg fortalt jer. I skal ikke tilføje noget til det, Jeg har åbenbaret. I skal fortsat bestræbe jer på at være modstandsdygtige, både sjæleligt og legemligt. For hvis der indtil i dag er sygdomme blandt jer, så er det fordi I på grund af mangel på åndelighed og tro ikke har været i stand til at hæve jer over dette livs elendighed og smerte.

41. Min lære handler ikke kun om at have tro på Guds magt, men også om, at I skal have tro på jer selv. Den, der er en ægte spiritualist, vil til enhver tid kunne modtage den rene forestilling om sin Herre i sin forstand. For han vil være værdig til dette både sjæleligt og legemligt.

Afslutningsvis siger Jeg jer i dag: Våg og bed, så at kraften i jeres tanker, der i bøn sendes op til den himmelske Fader, kan falde ned som en helbredende balsam over denne menneskeheds lidelser og brede sig.

42. Elskede børn, min guddommelige tilstedeværelse er her hos jer – ikke i menneskelig skik som i den anden tid, men åndeligt.

43. Jeg taler til alle dem, der lytter til Mig. Men når I fordyber jer i mit ord, vil I mærke, at Mesteren taler til hvert enkelt hjerte.

44. Væn jer ikke til mit ord; tænk på, at det i øjeblikket former jeres sjæl for at gøre dens skridt på stien sikre.

45. Elias er den usynlige hyrde, der fører fårene til den sikre indhegning, ligesom Moses førte jer til det forjættede land i den første tid.

46. Hvornår vil denne vildfarne menneskehed følge sin hyrdes spor? Jeg vil oplyse den, så den finder den rette vej.

47. Den vej, jeg taler om, er vejen til fornyelse, til åndeliggørelse, til udøvelse af barmhjertighed. Enhver, der hører den syges angstfyldte stemme, bønnen fra den, der er udmattet og uden trøst, skal åbne sit hjerte og mærke, hvordan det fyldes af kærlighed og medfølelse.

48. Det er mit ønske, at I lader jeres sjæl åbenbare sig i sin sande essens, så I bliver genkendt som apostle for mit værk.

49. Jeg forbereder i øjeblikket de nye generationer, som vil tage endnu et skridt fremad. Forbered vejen for dem.

50. Det var bestemt for jer at høre min guddommelige undervisning i denne tid, for således stod det skrevet. Uret viste det tidspunkt, hvor alle skulle ankomme for at finde forfriskning i skyggen af det mægtige træ, hvor Faderen bor i forventning om den » « »fortabte søns« hjemkomst, for hvem Han altid har et blik af tilgivelse, en velkomstomfavnelser og et kærligt smil.

51. Lyset fra Min Guddommelige Ånd når via jeres hjerne ned til jeres hjertes dyb. Og på jeres læber lægger Jeg Mit ord, så I kan opfylde den mission, som Jeg har betroet jer.

52. Dette ord er ikke et produkt af menneskelig fantasi. Det er den ophøjelse, som sjælen har nået, der har bragt den tættere på Mig på denne måde. For I forstår gradvist Min lov, og i det omfang I udfolder jer inden for den, opnår I en større udvikling.

53. Hvis nogen ikke forstår Mig, selvom han har hørt Mig, er det fordi han blander Mine undervisninger med sine jordiske teorier og ideologier — fordi han blander spiritualismen med dogmatiske trosbekendelser og kirkelige skikke, som hans forfædre har indprentet ham.

54. Min lære pålægger jer intet dogme. Jeres åndelige forståelsesevne er det eneste, der vil give jer indsigt i min lære. I skal blot følge denne udvikling uden at standse, indtil jeres sjæl har nået sin fuldkommenhed.

55. Mit ønske, som kommer til udtryk i min lov og i min lære, er, at menneskene skal blive brødre og søstre, at de skal elske hinanden, at der skal være fred i verden, og at hvert menneske på jorden skal repræsentere Mig gennem sin dyd og sit eksempel.

56. Jeg har fundet menneskeheden i forvirring i denne Tredje Tid og har sendt den denne guddommelige inspiration, for at den kan redde sig selv.

57. Men Jeg måtte bekæmpe deres gamle skikke og former for at tilbede Mig, fordi Jeg vurderede, at de ikke længere var passende for denne tid, og Min kamp med vogterne af denne arv, som ikke er Min, har været stor.

58. Den lære, som Jeg har bragt jer, og som Jeg har kaldt spiritualistisk, er den evige, som Jeg altid har lært jer. Men sandelig, Jeg siger jer: Den, der aldrig har følt den, vil ikke kunne sige, at han har forstået den.

59. I kan glæde jer, for mit komme markerer for jer et skridt fremad på vejen mod åndelig udvikling.

60. Da I stadig er umodne og svage, er I ikke i stand til at erkende hele den storhed, som min åbenbaring rummer. Men I vil udvikle jer gennem mine undervisninger og vil til sidst være et godt forbillede for dem, der forventer, at I med jeres liv gør den åndelige vej synlig, som menneskene har mistet. Lad dem ikke stå uden håb, og skuff dem ikke, hvis I kun

kommer til dem med ord og uden at være et forbillede, for da vil de ikke anerkende jer som mine disciple. I skal med jeres gerninger vidne om min undervisning.

61. Hvor langt er menneskene endnu fra at forstå den åndelige fred, der skal herske i verden! De søger at tvinge den igennem med vold og trusler og med frugten af deres videnskab, som de praler af.

62. Jeg undervurderer på ingen måde menneskenes fremskridt eller er imod dem, for de er også et bevis på deres sjælelige udvikling. Men alligevel siger Jeg jer, at jeres stolthed over brugen af vold og jordisk magt ikke er Mig behagelig. For i stedet for at lette menneskenes kors, vanærer de dermed de helligste principper, de krænker de liv, der ikke tilhører dem, og sår smerte, tårer, sorg og blod i stedet for fred, sundhed og velstand. Hvorfor afslører deres gerninger netop det modsatte, selvom den kilde, hvorfra de henter deres viden, er Min egen skabelse, som er udtømmelig i kærlighed, visdom, sundhed og liv?

63. Jeg ønsker lighed blandt mine børn, som Jeg allerede forkyndte i den »Anden Tid«. Men ikke kun materielt, som menneskene opfatter det. Jeg inspirerer jer til lighed ud fra kærlighed, hvorved Jeg gør det klart for jer, at I alle er søskende, Guds børn.

64. Frygt ikke at bringe disse åbenbaringer til menneskeheden. I vil ikke lide martyrium, for disse tider er nu forbi, selvom I vil give anledning til undersøgelser.

65. Således forbereder Jeg jer ved hjælp af menneskets forstandsevne. Mit ord har samme indhold hos alle, der formidler det, og hvis I mener, at det er forskelligt for hver enkelt, så er det fordi I holder jer til den ydre form og ikke ser på indholdet.

66. Jeg vil modtage jeres gerninger til gavn for jeres medmennesker og se, at I omsætter Mine lære i praksis. Hvor mange mirakler, der forbløffer menneskene, kan I dog udføre!

67. Udfør jeres opgave og tag det »Forjættede Land« i besiddelse på grundlag af jeres fortjenester — det løfte, der skal blive en evig virkelighed for jer.

68. Barnet kommer til sin fader i længsel efter varme, det gør ham til sin fortrolige for at kunne aflaste sine bekymringer, lidelser og frygt hos ham. Og det glæder mig virkelig, når jeg selv hører jeres hjertes inderste slag. Til dette nærmer jeg mig jer for at give jer lyset fra mine undervisninger, så I kan rejse jer op.

Selvom Jeg ikke hælder jordens rigdomme i jeres hænder, ønsker Jeg lige så lidt, at I skal leve i elendighed. Så vil I kunne være et ubesmittet forbillede for de kommende generationer, når de hører, at I har fulgt Mig

og fornyet jer uden at forfølge egoistiske interesser eller fanatisk vende jer bort fra jeres jordiske pligter.

69. Byg på fast grund, så det, jeg har opbygget i jer af åndelighed og fornyelse, ikke ødelægges af de vantro. Men I skal ikke skjule denne sandhed af frygt for verden; I skal vise den for verden i det klare dagslys. I denne tid skal I ikke søge tilflugt i katakomber for at kunne bede og elske mig. Vær ikke genert, når I på nogen måde taler om Mig eller vidner om Mig, for da vil menneskene ikke anerkende, at Jeg åbenbarede Mig for jer; de vil tvivle på, at skarer af syge og hjælpeløse blev raske og fandt lindring for deres lidelser; de vil benægte de mirakler, som Jeg udførte for at tænde jeres tro.

70. Jeg vil efterlade jer bogen med mine lære, så I kan sige til verden: »Se, her er det, som Mesteren efterlod som arv.« Og sandelig, hvor mange vil, når de hører oplæsningen af mit ord, tro, og hvor mange syndere vil forny sig! Tag alle disse lære til jer, så prøvelserne i jeres liv ikke rammer jer uforberedte.

71. I vil fortsat udgyde helbredende balsam gennem hele jeres jordiske liv; jeres ord vil være kærlige råd til børn, unge og voksne, og derfor vil man, ligesom i dag, efterspørge jer, og man vil fortsat bede jer om hjælp. I vil blive tilkaldt af den døende, der søger jeres bistand, og jeres ord vil være som en vej eller et fyrtårn i menneskesjælernes dødstime.

Min fred være med jer!

Undervisning 247

1. Vær velkommen, o folk, der nærmer sig Mig i stadig stigende antal. Her er alle tiders Mester, der giver sin kærlighedsundervisning til dem, der i god vilje venter på Ham.

2. Jeg tager imod jer alle, ligesom Jeg gjorde det i den Anden Tid, og taler til jer i samme ånd, for Jeg er den samme Mester. Blandt jer er der mange af dem, der hørte mit ord — af dem, der var vidner til mine skridt på jorden og betragtede mine gerninger med ligegyldighed. Men blandt dem var der mange, der lyttede respektfuldt til Mig, ivrigt sugede Mine ord til sig og blev fyldt med begejstring gennem lyset fra Mine undervisninger, som bød dem et paradys og en ukendt verden af evig salighed for sjælen.

Således modtog de Mig, der hungrede og tørstede efter kærlighed, de syge, de bedrøvede og de undertrykte. Hvor mange søgte Mig og nåede frem til Mig efter lange rejser, fordi de vidste, at de snart ville finde helbredelse, at Jeg kunne helbrede dem, fordi Jeg er livet og opstandelsen for sjælen.

3. Også i denne tid har Jeg fundet hjerter fulde af tro, som straks skyndte sig til Mig og forstod at tage mit guddommelige ord til sig i deres sjæl og blev helbredt.

4. Jeg må endnu lære jer meget, så I kan blive mine disciple. Når I så er forberedte, vil Jeg sende jer ud til menneskene. Jeg vil bane vejen, så I kan så mit frø og være i harmoni med alle, der elsker Mig og søger Mig åndeligt. Men led dem ved hånden, som endnu ikke har slået ind på vejen mod åndeliggørelse, indtil I alle er forenet og går på samme vej.

5. Gå altid fremad, mine børn, stræb efter visdom, så I kan finde livets essens. Elsk, og I vil kunne trænge ind i mit hemmelige skatkammer; der vil ikke længere være nogen hemmeligheder, alt vil blive åbenbaret for jer, når I først har bestegt den sande kærligheds tinde.

6. Dagens børn vil være morgendagens apostle, og I kan blive det allerede nu. Stræb ikke af forfængelighed efter at efterlade mindet om jeres navn i broderskabet. Tag de gode apostle som forbillede, overgå dem endda, hvis I vil, men gør det kun af kærlighed til menneskene. Stræb efter det gode, sæt jer ind for freden, vis altid vejen til fuldkommenhed.

7. Jeg inspirerer jer i jeres meditationer, så I i mit navn kan trøste de syge og lære jeres medmennesker at vende tilbage til Mig ved at stræbe efter harmoni, sundhed og fred. Bring denne så elskede menneskehed sundhedens hemmelighed, sig til den, at den må vende tilbage til enkelhed, oprigtighed, bøn og barmhjertige gerninger. Der vil den finde alt, hvad den blot kan ønske sig.

Jeg vil stå ved jeres side, når I skal udføre jeres opgave. Jeg opmuntrer jer til at følge den vej, hvorpå I alle skal anerkende hinanden, omfavne hinanden og danne én eneste familie. Hver gang I rækker hånden ud for at gøre noget godt, vil min udstråling strømme ned, og I vil mærke, at omgivelserne fyldes med en dejlig duft, der vil strømme ud fra jeres gode gerninger.

8. Velsignet være alle dem, der baner vejen for menneskeheden, som forbereder dens fremtid. Præg denne nådetid, I lever i, med gerninger, der vil forblive indprentet i jeres medmenneskers bevidsthed. Disse gerninger vil være jeres banebrydende skridt, den mest virkningsfulde opfordring, I kan rette til dem, og den arv, der helt sikkert vil bestå.

9. Spar dem for smerter, advar og vejled dem gennem gode eksempler, så menneskeheden snart kommer på rette spor. Jeg vil ikke se dem græde eller fortsætte med at snuble. Hun er min højt elskede datter, som jeg vil redde.

10. Jordiske pilgrimme: I befinder jer i skyggen af det mægtige træ og glæder jer over dets frugt. Netop her er der en kilde med rent og krystalklart vand, hvor I kan slukke jeres tørst. For alt, hvad I har brug for, vil I kunne finde her.

11. I har efterladt skarer af mænd og kvinder bag jer, som stadig søger træet og kilden.

12. Jeg har set, hvor stærke I er. Da sulten, trætheden og tørsten var forsvundet fra jer, sagde Jeg til jer: Vend jeres blik mod dem, der går til grunde af mangel.

13. Stjernen, der leder jer og er jeres vejleder, har strålet over alle. Men ikke alle var i stand til at se den, og disse er kommet på afveje.

14. Således ser jeg menneskenes sjæl i denne tid: Sultne, fordi brødet var skjult for dem — skibbrudne, fordi de er blevet svage over for verdens lidenskaber og ikke har fundet en reddende hånd, der rækker sig ud mod dem.

15. Jeg forbereder jer allerede nu som sjælefiskere, så I kærligt kan redde jeres medmennesker.

16. Vær en støtte for den syge og den udmattede, for nu er I stærke. Helbred sårene, hvad enten de er i sjælen eller i kroppen, ved at udgyde min helbredende balsam over dem. Når den tørstende ikke længere har kræfter til at komme til Mig, skal I bringe vandet til hans læber.

17. Dette er min evige kærlighedslov, som jeg foreskriver jer. Jeres hjerte skal være den nye pagts ark, hvor den skal opbevares. Så vil dette indre lys være det, der leder jeres skridt og udstikker vejen for dem, der følger efter jer.

18. Mit ord er i denne tid det manna, der nærer jeres sjæl på dens livsvej fuld af uoverensstemmelser, lidelser og kampe, ligesom under gennemvandringen af ørkenen. Men dette manna er et manna af evigt liv – ikke som det, der nærrede Israels folk kun så længe, som ørkenvandringen varede, og som dette folks børn bevarer mindet om ved at tage en håndfuld af det med sig som en relikvie.

19. Mænd og kvinder, vær tro mod mine lære, så I blandt jeres medmennesker kan være som soler, der fordriver mørket. Vær et godt eksempel for børnene, så de i familiens skød kan være som en lysestage med et uudslukkeligt lys.

20. Velsignet være mine elskede skabninger, i hvilke Jeg ser ivrig indsats og samtidig smerte, en dyb smerte, fordi I ved, at denne tid snart er forbi, og at I har draget meget lidt nytte af min undervisning. Men sandelig, Jeg siger jer: Nådens tid er ikke forbi. Jeg vil være hos jer og beskytte jeres skridt. Profeternes øjne vil se Mig, når Jeg går foran det udvalgte folk.

21. Jeg er uendelig kærlighed, ophøjet barmhjertighed, og jeg lader aldrig mine børn stå uden beskyttelse. Min Ånd er altid hos jer og afventer, at I påkalder Mig, for at I kan modtage Min kærtegn. I har aldrig været forældreløse, og hvis I i en kort stund føler jer alene, så er det kun, fordi I har forladt Mig. Men nu ser Jeg, at I ønsker at mærke virkningen af Min nåde.

22. Salig er den, der påkalder Mig, for Jeg stiger ned i hans hjerte og bliver der. Den, der længes efter mit Ånds lys, vil blive oplyst. Den, der kalder på Mig som Fader, vil møde Mig som Fader. Når I har brug for Mig som læge, vil Jeg være hos jer, og I vil mærke Min helbredende balsam. Den, der kalder på Mig som bror, vil Jeg række Min barmhjertige hånd imod for at lede ham og trøste ham, og den, der beder Mig som mester, vil modtage undervisningen i sit hjerte.

23. Intet er umuligt for Mig. Jeg er den Almægtige, og den uendelige kærlighed, som Jeg føler for Mine skabninger, får Mig til at skænke menneskene Min barmhjertighed og Min tilgivelse. Disse skal ikke se på jeres svagheder, men kun opløfte jeres sjæl; for den er en del af Min Ånd og tilhører Mig. Over den står Ånden, som er den guddommelige gnist, som Jeg har lagt i hvert menneskeligt væsen. Jeg vil gøre jer til en søjle, for Jeg opbygger nu en ny verden, en verden af fred og lys.

24. Og I, som ligesom disciplene i den Anden Tid hører mit ord, beder mig om at være et brugbart redskab til mit værk, og jeg giver jer styrken og lyset hertil. På alle jeres veje vil I mærke mig.

25. Jeg vil, at I skal forstå mit ord i denne tid, som skal præges ind i jeres hjerte, og ligeledes at I skal forstå meningen med min komme i den Anden Tid. For det, der skete i den tid, var sjælens forløsningsværk.

26. Jeg kom ned som Frelser fra fuldkommenheden ved at blive menneske på jorden. Jeg fuldførte missionen om at frelse alle skabninger, der gennem deres ulydighed siden Adam var faldet i synd. Deres svaghed medførte, at deres sjæl faldt stadig dybere. Men på det rette tidspunkt blev Jeg menneske i opfyldelse af forudsigelserne om Messias' komme for at give min undervisning og fjerne sjælens lænker og give den opstandelsen.

27. I ved alle, hvad der skete ved nadveren. Brødet og vinen, som jeg gav mine disciple, var næring for hele universet. De symboliserede min essens og min kærlighed, som hersker over alle mine børn, troende såvel som vantro. Alle fik del i mit Ånds lys.

28. Jeg vaskede mine apostles fødder for at vise min ydmyghed og opfordre dem til at begive sig ud på jordens veje for at forberede hvert hjerte med min kærlighed — med den uendelige kærlighed, som jeg føler for alle, så ingen går fortabt, og alle må komme til mig. Men denne handling lærer jer at rense jer for enhver synd, hvis I vil påbegynde opfyldelsen af jeres mission.

29. Jeg havde ikke holdt noget tilbage for Mig selv. Hvad kunne menneskene gøre imod Mig, som Jeg ikke på forhånd havde vidst? Alt var forberedt, som det var Min vilje, og sådan som det udspillede sig, var det det forudbestemte forløb, som Jeg havde fastlagt for at overbevise hjerterne. Man slæbte mig til korset, blottede min krop og naglede mine hænder og fødder fast til træet. — Følgende er korsets symbolik:

30. Den vandrette bjælke er verdens synd, der står i modsætning til den lodrette bjælke. Denne strækker sig op mod højderne og markerer dem. Men synden er altid en barriere for ophøjelsen til det guddommelige.

31. Jeg blev naglet fast til det træ, og da min Ånd så hjertets kulde, ondskaben og derefter glæden, da de så den krop blive pint, forvrængedes ansigtet af smerte. Mine læber udtalte da følgende ord: »Tilgiv dem, Herre, for de ved ikke, hvad de gør.«

Nu, i vor tid, tilgiver Jeg jer igen, fordi I stadig ikke har forstået Mig. Hvor mange af Mine skabninger hævder at elske Mig, men elsker Mig ikke — hvor mange, der tror, at de tjener Mig, tjener i stedet fristelsen!

32. Igen hviler mine øjne på menneskemængderne og genkender den ene og den anden blandt dem, der dengang omgav mig – blandt dem, der kort forinden havde modtaget mirakler og alligevel ikke var i stand til at genkende mig.

33. Jeg så hverken barmhjertighed eller kærlighed i disse ansigter. Derfor sagde Jeg til menneskene: »Jeg tørster.« Det var ikke kroppens tørst, det var sjælens tørst, der fik disse ord til at blive udtalt. Jeg tørstede efter menneskenes kærlighed. Men langt fra at elske så jeg hos dem tilfredsstillelsen, glæden ved, at de havde ladet mig lide indtil døden. Da skælvede jorden, solen formørkedes, og det skete, at min ånd løsrev sig fra Jesu legeme.

34. Mine børn så den krop, som hele syndens byrde og verdens skændsel faldt på, og den torturerede krop udbrød: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?«

35. Derefter rettede jeg mit blik mod Marias smertefulde ansigt, mod min apostel Johannes og mod de kvinder, der ledsagede Maria, og da jeg ønskede at efterlade endnu et bevis på min kærlighed, betroede jeg Maria omsorgen for og beskyttelsen af alle mine børn og sagde til hende: »Kvinde, der er dit barn«, og til Johannes: »Barn, der er din mor«. Det var den arv, jeg i dette øjeblik skænkede menneskeheden. Johannes symboliserede barnet, menneskeheden. I blev betroet til Maria, for at hun evigt må gå i forbøn for alle skabninger, trøste og beskytte dem.

36. Derefter vendte Jeg Mig mod ham, der skreg af angst og ligeledes var naglet fast til et kors: Dimas. Jeg trængte ind i hans hjerte og så hans store anger. Han sagde til Mig: »Dig, som er fuldkommen, korsfæster de. Hav barmhjertighed med mig, den stakkels synder.« Jeg trøstede ham ved at sige: »Sandelig, sandelig, om få øjeblikke vil du være sammen med mig i paradiset.«

37. Den fysiske død nærmede sig for Jesus, og da udtalte Jeg følgende ord: »Fader, i dine hænder overgiver Jeg min ånd.« Jeg lærte jer at vende tilbage til Faderen efter at have opfyldt hans bud. Min ånd vendte tilbage til Hans nærvær for at forene sig med hans ånd.

38. Mine sidste ord var: »Det er fuldbragt.« Salig er det hjerte, der kan nå det endelige mål på sin udviklingsvej, for Jeg vil modtage det, og det vil være fuldt af nåde og fuldkommenhed.

39. Dette er de syv ord, som verden hører år efter år uden at forstå deres åndelige betydning.

40. Mine disciple og venner, efter Jesu bortgang begravede de kroppen, balsamerede den, som det var skik, og bragte den ned i en gravkrypt. I løbet af de tre følgende dage steg min ånd ned til de verdener, hvor sjælene ventede på mig, for at give dem frihed og vise dem vejen. Frelsen nåede også de skabninger, der opholdt sig i de mørke sfærer og ventede på deres Frelser.

41. Derefter viste Jeg Mig ved at gøre Mig synlig og besøgte Min mor, Maria Magdalena og også Mine disciple. Før Min himmelfart gav Jeg dem Min sidste undervisning for at vise dem, hvordan de skulle opføre sig blandt menneskene, når de skulle bringe Min uendelige visdom, den fuldkomne undervisning, for at vække alle sjæle til nyt liv.

42. Og i dag, hvor tiden nærmer sig, hvor jeg skal tage afsked med jer, siger jeg jer: Vær ikke bekymrede efter denne begrænsede tid med undervisning. Sjælene har udviklet sig, og I har ikke længere behov for at se mig med de materielle øjne. Det er heller ikke længere nødvendigt, at I hører mit ord fra en materiel mund. Sjælen har udviklet sig, den har hævet sig, og den modtager åndeligt. Jeg vil også i fremtiden vise vejen for alle mine disciple.

43. Jeg giver mine anvisninger til alle mine børn. Mesteren siger til jer: Når I en gang har forvandlet de sjæle, der er betroet jer, til frugtbare marker, hvor kærligheden bærer frugt, vil der herske enighed og broderskab blandt jer. Da vil I kunne betragte jer som mine disciple.

44. Nogle gange taler Jeg til jer i billeder, så I kan trænge ind i de dybsindige lærdomme, idet mit ord præger sig ind i jeres forestillingsevne, og Jeg taler udførligt til jer, så der ikke er noget, I tager anstød af eller bliver forvirrede over. Hvis det ikke var sådan, ville I allerede have skabt rangmærker, grader og klassificeringer blandt disciplene og eleverne, blandt de »første« og de »sidste« i jeres forsamlinger, og midt i festlighederne ville I krone jer selv med fiktive laurbærkranser. For menneskene har en tilbøjelighed til forfængelighed og pral.

45. Så blandt jer det broderskabets frø, som mine apostle dengang plejede. Det frø var det forbillede, hvormed de grundlagde menigheder, landsbyer og byer.

46. Hvad skal I vide for at kunne forkynde min lære?: At elske. Det er umuligt for jer at være Kristi missionærer, hvis I ikke har kærlighed i jeres hjerter. I vil alle nå frem til Mig, og det vil ske gennem kærlighed. Nogle vil ankomme før, andre senere. De, der af egen skyld kommer mest for sent, vil være nødt til at fælde flest tårer. I er alle som blomster, der ikke springer ud på samme tid for at modtage den nye dags lys. Hvis jeres hjerte har været lukket for den guddommelige kærlighed, siger Jeg jer nu: Jeres fortid er forbi, nu kræver evigheden jer tilbage. Jeg holder i mine hænder bogen om jeres forgangne liv, hvor der sikkert er mange pletter. Men deri findes også de tomme sider om jeres fremtidige liv og jeres forvandling. Jeg ser og ved alt.

47. Jeg siger jer endnu en gang, at I alle vil forene jer med Mig. Men hver enkelt må selv »erobre« himlen. Denne »erobring« kan I gøre let

gennem kærligheden eller smertefuldt gennem lidelsen. Jeg hjælper jer, trøster og leder jer, men resten må I selv gøre. Jeg styrker jer, og denne kraft er kærlighedens, den sande energi, der bevæger universet, alt det skabte, og uden hvilken I ikke ville eksistere. Jeg skjuler bogen om jeres fortid for jer, for hvis I så dens sider, ville I græde af sorg og blive syge af bedrøvelse. For mange ville forfærdelse og lidelse være så stor, at de ville anse sig for uværdige til tilgivelse og forløsning. Også i disse mørke anliggender stråler min kærlighed, skåner jer for en frygtelig og endeløs kval og skaber nye veje, hvorpå I gradvist kan forny jeres sjæl gennem rene gerninger. Men hvis I fik kendskab til de kommende sider i jeres livsbog – hvor ville I da smile af lykke!

48. Når I en dag er blevet ophøjet, vil I med glæde mindes jeres tidligere lidelser og takke Faderen. For disse lidelser var mindre end det, I havde fortjent.

49. Her er mit ord, givet gennem menneskets forstandsevne. For at det skal være så fuldkomment, som I ønsker, må I åndeliggøre jer og lade jeres brødre og søstre, gennem hvilke Jeg taler til jer, få del i det. Giv dem idealisme, sjælefred og inspiration hertil. Deres arbejde er svært at udføre for sjælen og meget belastende for kroppen. Mit værk har brug for stærke talspersoner; kun således vil det kunne udføre de mirakler, som den vantro verden kræver, det vil sige dem, der i deres tvivl er som Thomas – som skal se og røre ved tingene for at blive overbevist, uden at de ved, at også de kunne udføre mirakler, hvis de i mindre grad tog Thomas til forbillede og i højere grad den Mester, der taler til jer.

50. I, der formidler mit ord: Så længe jeres arbejde ikke bliver forstået, og I ser, at I ikke modtager den opmærksomhed og den anerkendelse, I fortjener på grund af det arbejde, I udfører – så find jer i det, tilgiv, og mist ikke jeres venlighed. Men når I mærker den åndelige berøring fra mit lys, der er rettet mod jeres forstand for derefter at komme fra jeres læber – så tænk på Mig, overgiv jer glædeligt til Min kærlighed, tjen Mig med uendelig fryd, fordi I ved, at I dermed tjener jeres brødre og søstre. Jeg vil belønne jeres forberedelse ved at fylde jer med nåde i disse øjeblikke. For at fortjene alt dette skal I blive kærlige og have en følelse af ægte næstekærlighed i jeres hjerte.

51. Tænk ikke på jordisk »visdom« eller filosofier i det øjeblik, hvor I forbereder jer på Min åbenbaring, for alt dette vil være nytteløst i lyset af Min visdom. Det er Mig, der inspirerer jer i jeres henrykkelse og giver jer styrke til at udføre jeres vanskelige opgave. Når I overgiver jer til Mig – hvad har I da at frygte?

52. Bed, men lad jeres bøn være bestemt af jeres daglige planer og gerninger; dette vil være jeres bedste bøn. Men hvis I ønsker at rette en tanke mod Mig for dermed at udtrykke en bøn, så sig blot til Mig: »Fader, din vilje ske med mig.« Dermed vil I endda bede om mere, end I kan forstå og håbe på, , og denne enkle sætning, denne tanke, vil forenkle det »Fadervor«, som I bad Mig om i en anden tid, endnu mere.

53. Dermed har I den bøn, der beder om *alt*, og som bedst vil tale for jer. Men det er ikke jeres læber, der skal sige det, men jeres hjerte, der skal føle det; for at sige er ikke det samme som at føle, og når I føler det, behøver I ikke at sige det til Mig. Jeg ved, hvordan Jeg skal høre Åndens stemme og forstå dens sprog.

54. Findes der en større glæde for jer end at vide dette? Eller mener I mon, at Jeg er afhængig af, at I fortæller Mig, hvad Jeg skal gøre? Lad jer ikke forstærke i den opfattelse, at der er behov for passende steder, særlige klæder og endda bestemte adfærdsmåder for at Jeg kan åbenbare Mig. Der vil komme dage, hvor min inspiration vil være hos jer hvor som helst og når som helst, foran forskellige menneskemængder, hvor I vil udtrykke mine tanker med ord og på sprog, som alle vil forstå.

55. Den eneste kirke, hvor dette ord skal lyde, skal være jeres broders hjerte. Lærer I mon sprog for at kunne videregive mit ord på andre sprog end det, I taler? Jeg siger jer, at I skal udtrykke mine tanker, som er lys, og hver enkelt vil modtage dem på sit eget sprog, ligesom det skete, da mine apostle talte om mit rige til mennesker med forskellige tungemål eller sprog. De, der anser disse forunderlige begivenheder for sande, kalder dem mirakler, mens andre benægter dem, fordi de anser dem for umulige. Men jeg siger jer, at det er små ting, som I vil kunne gøre uden besvær, hvis I virkelig er disciple af min kærlighed. Følg jeres hjertes indskydelser, og mine stemmeførere, uden at efterligne nogen. Husk, at hver enkelt har en opgave at udføre.

56. Folk, formér jer, vær i jeres tanker ved siden af dem, der er mine redskaber. I deres henrykkelse giver de jer det åndelige lys, den næring, der styrker og glæder jer. De tjener, for at I kan lære. I morgen vil andre gøre for dig, hvad du i dag gør for dem. I kunne sige, at den ydre form af det sprog, som Jeg talte i den »Anden Tid«, og det, Jeg nu bruger, er forskellig, og til dels ville I have ret. For Jesus talte dengang til jer med de udtryk og vendinger, der var gældende blandt de folkeslag, han levede blandt, ligesom jeg gør det i dag med hensyn til den åndelige indstilling hos dem, der lytter til mit ord. Men det åndelige indhold, som det ord formidler, der blev givet dengang og i dag, er det samme, er ét og

uforanderligt. Alligevel er dette forblevet ubemærket af mange, hvis hjerter er forhærdede, og hvis forstand er lukket.

57. Der er altid nogle, der fjerner sig fra roden og holder sig til det ydre, hvor de tager fejl og farer vild, uden at de er klar over det. Det sprog, der åbenbares gennem hvert af mine børn, gennem hvilke jeg taler til jer, er af stor enkelhed og renhed, åbenbarer kærlighed og har åndeligt indhold. Men lad jer ikke forføre af velklingende udtryk, der lyder meget godt i jeres ører, men ikke siger noget til jeres hjerte.

58. Lad jeres hjerte blive rørt mere end jeres hjerne, for hjertet er dets herre. Jo højere et menneske står, desto mere elsker det, desto ydmygere er det, og desto sundere er det.

59. Søg mit værk i det reneste og højeste af jeres tro, jeres kærlighed og jeres forestillinger. Gør det ikke kompliceret med overflødig viden, og formørk ikke denne læres glans med ydre kultformer. Glem ikke, at I gennem disse ting og andre, som Jeg senere vil fortælle jer om, er kommet på afveje fra den sande vej.

60. Hvad foretrækker I: at søge Mig gennem de genstande, I skaber for at fremstille Mig, eller direkte i jeres hjerte at modtage berøringen af Min kærlighed eller kaldet fra Min stemme? Bliv åndelige. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der opnår dette, vil besidde noget, der er mere værd end alle jordiske titler og udnævnelser.

61. I vil opleve mirakler, når dette sker, og allerede inden da vil der indtræffe utrolige begivenheder. Fremad, disciple! Lad jer ikke skræmme af sjæle uden lys, hvad enten de er inkarnerede eller ikke længere inkarnerede. Men elsk dem og hjælp dem, for også de er mine højt elskede børn, som endnu vil søge mig, ligesom I har søgt mig. Jeg vil da modtage dem og omfavne dem som den »fortabte søn«.

Min fred være med jer!

Undervisning 248

1. Min fred være med hver eneste sjæl. Mærk denne fred dybt, så lyset kan bryde frem og vise jer de sande veje, og I kan vende jer bort fra de mørke stier, som I har vandret ad i århundreder og snublet i tornet buskads. Hvor meget sorg har I ikke dækket den smukke planet med, som Jeg betroede jer, for at I i et øjeblik af jeres evige liv kunne bo på den.

2. Kun med fred i jeres sjæl vil I kunne følge Mig og forstå Mig. Den undervisning, Jeg retter til jer, er for stærke sjæle, for mennesker, der er blevet stærke gennem smerte og kærlighed, så de senere kan stråle som forbilleder for menneskeheden.

3. Når I tænker på Jesu forbillede, vil I få mest udbytte af mine undervisninger. Men hvis I insisterer på at spise de bitre frugter, som menneskeheden dyrker, vil I forstå lidt eller intet af Mesterens lære. Der findes mange farlige og hykleriske frugter, fordi de udadtil lover sødme og skjuler gift i deres indre.

4. Jeg siger jer endnu en gang: Bring jeres sjæl til ro, og glem for et øjeblik jeres problemer ved at tænke på, at de er hele menneskeheden, da verden gennemlever en tid med genoprejsning.

5. I er som buske, der undertiden har så tørre og syge grene, at de har brug for en smertefuld beskæring for at fjerne de syge dele, så de igen kan blive raske. Når min kærlighedens retfærdighed fjerner de syge grene fra det menneskelige træ, som skader dets hjerte, retter den det op. Når et menneske skal have et lem afskåret, sukker det, ryster det og bliver frygtsomt, selvom det ved, at det sker for at fjerne det, der er sygt, det, der er dødt, og det, der truer det, der stadig kan leve. Også roserne udgyder, når de beskæres, deres livskraft som tårer af smerte; men bagefter dækker de sig med de smukkeste blomster. Min kærlighed beskærer på en uendeligt højere måde det onde i mine børns hjerter, hvorved Jeg undertiden ofrer Mig selv. Da menneskene korsfæstede Mig, dækkede Jeg mine bødler med Min godhed og Min tilgivelse og gav dem liv. Med mine ord og i min tavshed fyldte jeg dem med lys, forsvarede og reddede jeg dem. Således beskærer jeg det onde, afværger jeg det gennem min kærlighed og forsvarer og redder jeg den, der gør ondt. Disse tilgivelser var, er stadig og vil for evigt være kilder til frelse.

6. I dag som før løfter Jeg jer op, når I falder, og griber ind, når I går på afveje. Indse, at I ikke har noget at frygte fra Mig. Frygt jer selv!

7. Jeg viser altid mine børn den lette, smukke og sikre vej. Jeg sparer jer for de lange, tunge og smertefulde vandringer, som I skaber for jer selv gennem jeres handlinger. Hvis I farer vild eller er træge og forsinker jeres ankomst på lysets vej, så er det kun, fordi I stædigt holder fast i det.

8. Jeg giver jer nye åbenbaringer, så I ligeledes kan opnå nye forvandlinger. Intet og ingen vil kunne forhindre, at mine lærdomme i form af skrifter når frem til sjælene. Mit ord vil tilintetgøre alt det falske, der har samlet sig i det menneskelige liv.

9. Jeg udløser dermed ikke en lille strid, men en stor krig mellem verdensanskuelser, hvor de inspirerede vil stråle. Jeg vil indgyde jer det rette ord, så I kan fortolke min undervisning korrekt.

10. Kom til Mesteren og lær af ham, så I kan fjerne de forkerte fortolkninger, som man tidligere har lært jer om skrifterne fra tidligere tider. Disse vildledende fortolkninger, der var som blinde spejle, har forhindret jer i at se sandheden.

11. Man har talt til jer om Antikrist, hvilket henviser til en åbenbaring fra min discipel Johannes. I har fejlagtigt henført denne personlighed til mange af jeres medmennesker, både fra fortiden og nutiden. I dag siger Jeg jer, at den Antikrist, som menneskeheden har opfattet ham, hverken eksisterer eller nogensinde vil eksistere. Antikrist er enhver, der ikke elsker, for Kristus er Skaberens kærlighed. Indse derfor, at jeres verden er fuld af antikrister, der er forblændet af materialismen.

12. Jeg siger jer, at det er bedre for jer at være fulde af usikkerhed og benægtelse end fulde af falske overbevisninger eller løgne, som I anser for sandheder. En ærlig benægtelse, der udspringer af tvivl eller uvidenhed, skader jer mindre end den falske vished om en usandhed. Ærlig tvivl, der hungre efter forståelse, er bedre end den faste tro på en hvilken som helst myte. Den fortvivlede usikkerhed, der højlydt kræver lys, er bedre end den fanatiske eller afgudsdyrkende sikkerhed. I dag er det overalt de vantro, de skuffede og de forbitrede, der dominerer. Det er rebeller, der ofte ser klarere end de andre, som ikke opfatter den rituelle opførsel som sådan, og som heller ikke lader sig overbevise af de forsikringer, de har hørt fra dem, der leder menneskene åndeligt. For alle disse indviklede teorier tilfredsstiller ikke deres hjerte, der tørster efter rent vand, som kan dulme deres angst. De, som I betragter som rebeller, viser i deres spørgsmål ofte mere indsigt end dem, der besvarer dem, fordi de anser sig for lærde eller betydningsfulde. De føler, ser, fornemmer, hører og forstår med større klarhed end mange, der kalder sig mestre i de guddommelige læresætninger.

13. I diskuterer også den frygtede og forfærdelige verdens undergang, som I ved hvert krigsudbrud anser for at være umiddelbart forestående. Også herom siger Jeg jer i dag, at den undergang, I forventer, ikke vil komme. Mine ord fra den Anden Tid vedrører den materialiserede og

videnskabelige verden, som hverken ærer Mig, elsker Mig eller anerkender Mig.

14. I har bogstaveligt talt troet på, at der vil komme mennesker, der vil kalde sig selv »Kristus«, og I har til sidst troet og forstået, at dette vil være falske kristusfigurer.

15. I insisterer på at fortolke symbolerne forkert og beskæftiger jer med dem på en sådan måde, at I kommer på afveje og til sidst ikke ved, hvad I skal tænke. Tænk ikke så meget, rens jeres sjæl og jeres hjerte og kom til Mig. Jeg vil give jer lyset og åbenbare for jer det, I skal vide, både for jeres materielle forbedring og for jeres åndelige opstigning.

16. Hvem er de falske kristusfigurer? Alle dem, der praler af overlegenhed og dyd og hævder at være formidlere af det gode, selvom de netop gør det modsatte.

17. I taler stadig om Guds frygtindgydende retfærdighed, om Jehovas vrede, om »øje for øje og tand for tand« på dommedagen, hvor Jeg vil være den hævngherrige dommer. Men hvor mange dommedage har I oplevet i løbet af jeres liv? I disse for jeres sjæl sørgelige øjeblikke har Jeg ikke været jeres dommer, men jeres forsvarer. I min ånd kan der ikke eksistere vrede. Hvordan kunne jeg da åbenbare den? I mig findes der kun harmoni. Det er jer, der tager øje for øje og tand for tand. Min retfærdighed er kærlig, og det er jer selv, der beder om muligheden for at rense jer. For jeg straffer jer ikke.

18. Jer, der vandrer på vildfarne veje, vil Jeg snart modtage og give jer Min kraft og Mit lys, når I påkalder Mig. Det betyder intet, at I i jeres krop og sjæl bærer spor af store syndere. Jeg vil sørge for, at I velsigner dem, der har fornærmet jer, og at I velsigner Gud, fordi Han har anset dette mirakel for muligt i jer. Da vil I begynde at føle Kristi kærlighed i jeres hjerte.

Nogle tænker, når de hører disse ord: Hvordan er det muligt, at de store syndere kan modtage denne nåde på samme måde som de retfærdige, der har fortjent den? O mennesker, mennesker, I, der ikke ser længere end jeres øjne rækker! Jeg har altid skænket jer mine goder af nåde, endnu før I har fortjent dem!

19. Jeg svarer både på en ren tanke og på den triste klage fra den, der nærmer sig Mig besmittet, når der, på grund af hans mangel på kærlighed til sine medmennesker, blot slipper en gnist af ydmyghed eller indsigt ud af ham.

20. Jeg er de svages forsvarer, som i deres store uformåenhed og uvidenhed udgyder tårer. Jeg er det guddommelige håb, der kalder på de

grædende og trøster dem; jeg er den kærlige Jesus, der blidt kærtegner den, der stønner i sin smerte og sin soning.

21. Jeg er jeres frelser, jeres forløser. Jeg er den sandhed, der er tilgængelig for mennesket.

22. Nu følger endnu en af mine undervisninger, disciple: Sandelig, Jeg siger jer, når I føler jer stærke, store eller overlegne, fjerner I jer fra Mig, fordi jeres hovmod kvæler følelsen af ydmyghed. Men når I føler jer små, når I indser, at I er som atomer midt i min skabelse, da nærmer I jer Mig; for på grund af jeres ydmyghed beundrer I Mig, elsker I Mig og føler Mig tæt på jer. Da tænker I på alt det store og uudgrundelige, som Gud rummer i sig, og som I gerne vil kende og opleve. Det forekommer jer, som om I hører ekkoet af en guddommelig hvisken i jeres sjæl.

23. Jeg er jeres sjæls mester og jeres frelser. Jeres krop er et af de mange redskaber, I har fået. Men de fleste plejer at glemme Mig, når de inkarnerer, og de kommer på afveje, påvirket af det liv, der omgiver dem på jorden. Dette sker, når sjælen endnu mangler sand storhed og ophøjelse.

Andre, som ikke glemmer, at Jeg er deres Herre og deres Fader, viser sig at være umættelige i deres bønner, men nærig, når det gælder om at give. De mangler sjælens storsindethed for at kunne elske. De tror, de forstår, hvordan man beder, men de forstår ikke at give. De gør sig ikke umage for at lære at bede og endnu mindre for at lære at give. Det eneste, de skal bede Mig om, er, at Jeg fuldbyrder Min vilje i dem. For I har allerede erkendt, at Min vilje er retfærdig, fuldkommen og kærlig.

24. Jeg siger jer: »Bed, så skal der gives jer.«

25. Anser I mon denne sætning eller denne bøn for meningsløs? Sandelig, Jeg siger jer: Den, der retter den til Mig og føler den, har fundet en kilde til mirakler. — Hvad angår det at give: Giv alt, hvad kærligheden råder jer til.

26. I forsøger i verden at bringe sjælens reneste følelser til tavshed gennem rette lystfølelser. Men da den Guddommelige Ånd er skjult i jeres væsen, vil I alle måtte underkaste jer Ham, nogle før, andre senere.

27. Menneskerne vil ikke evigt kunne kæmpe imod Gud, den eneste, der kan løfte jer fra jeres tilstand som ufuldkomne væsener op til fuldkommenhedens højder.

28. Gennem min lære vil jeg vise jer livets sande mening og lære jer at fortolke ikke blot mit ord fra denne tid, men også det fra fortiden korrekt. For gennem jeres forkerte fortolkninger har I skabt fanatiske kultiske handlinger med henvisning til mine ord. Derfor forhindrer jeres

materialisme jer i at forstå, når jeg siger til jer: »Himlen og jorden skal forgå, men mit ord skal ikke forgå.«

I tænker: Er det muligt, at himlen ligesom jorden skal forgå? Dette viser jeres mangel på dybere forståelse. Jeg ville dermed sige jer, at den himmel, I ser, og den jord, I bor på, vil forgå, da tiden sekund for sekund sætter sine spor på dem, men at essensen og substansen af mit ord ikke vil forgå, fordi det – fordi det er guddommeligt – er evigt, og det guddommelige er uforanderligt. Jeres jord og jeres himmel forandrer sig imidlertid og forgår umærkeligt for menneskene, mens min kærlighed forbliver uforanderlig. Min kærlighed forgår ikke, for hele universet er fyldt af den.

29. Jesus kom for at lære jer kærlighed og ikke for at tilfredsstille jeres forfængelige nysgerrighed. Men hvor få forstår at elske i hans navn. Hver gang I gør noget godt, siger I: »Jeg er ædel, jeg er gavmild, jeg er velgørende; derfor gør jeg dette.« Jeg siger jer: Hvis I udførte disse gerninger i jeres Herres navn, ville I være ydmyge, for godheden stammer fra Gud, og jeg har skænket den til jeres sjæl. Den, der altså tilskriver sit menneskelige hjerte sine gode gerninger, fornægter sin sjæl og Ham, der har udstyret den med disse dyder. Når I derimod gør noget ondt, vasker I hænderne som Pilatus, og den handling skyder I over på Faderen ved at sige: »Det var Guds vilje, det stod skrevet; Gud ville det, det er skæbnen.«

30. I siger, at intet sker uden Guds vilje, for at frikende jer selv for jeres fejl. Men sandelig, Jeg siger jer: I tager fejl, for jeres fejl, jeres elendigheder sker uden Guds vilje. Indse, at den Almægtige aldrig tvinger jer med magt, gennem sin magt. Det er det, I gør mod jeres svagere brødre og søstre. Sandelig, jeg siger jer: Det onde, uretfærdigheden og manglen på harmoni er *jeres* eget værk; kærligheden, tålmodigheden og sjælefreden kommer fra Gud. Når I elsker, er det jeres sjæls Skaber, der inspirerer jer. Når I derimod hader, er det jer selv, det er jeres svaghed, der driver jer og ødelægger jer.

31. Hver gang der sker noget ondt i jeres liv, kan I være sikre på, at det er *jeres* værk. Men så spørger I jer selv: Hvorfor tillader Gud dette? Lider Han da ikke under vores synder? Græder Han ikke også, når Han ser os græde? Hvad ville det egentlig koste Ham at skåne os for disse fald? Jeg siger jer: Så længe I ikke elsker, vil Gud for jer være noget, I ikke kan begribe, fordi jeres Skabers storsindethed ligger uden for jeres forståelse.

32. Bliv stærke, store, vise, lær at elske. Når I elsker, vil I ikke længere have det barnlige ønske om at ville udgrunde Gud, for da vil I se Ham og føle Ham, og det vil være nok for jer.

33. Min kærlighed besvarer de spørgsmål, I undertiden stiller jer selv i jeres lidelser. Jeg tillader blot, at I lærer smagen af den frugt at kende, som I selv har dyrket, så I kan føle noget af det, I har ladet andre føle. Men jeg siger jer også dette: Når I fylder jeres lidelseskalk til overflod, og jeg kunne spare jer for smerten, tillader jeg alligevel, at denne og endog døden er i jer. For sjælen står hævet over alle disse ubetydelige sanseindtryk, som den afprøver gennem kroppen.

34. Jesus kom til menneskene for at lære jer, hvordan en højtstående sjæl udholder piskeslag, fornærmelser og torne, så I, når I bliver »korsfæstet«, har modet til at trodse bøddlen eller bagvaskeren, elske ham og velsigne ham.

35. Således skal I lade verden og kroppen bag jer.

36. Men i dag, på denne nådens morgen, hvor mit ord vender tilbage til jer gennem den menneskelige forstand, byder jeg jer velkommen.

37. Menneskeheden, du forbereder dig på at fejre Jesu fødsel.

38. Julen, glædens og erindringens højtid.

39. For de rige og magtfulde betyder det verdslige tilfredsstillelser og fornøjelser. For dem, der følger Kristus, som hverken havde seng eller hjem den nat, han blev født, er det en fest med afkald, men med åndelig glæde.

40. Kristne menneskehed, som I er i færd med at forberede jer på at pynte jeres altre og afholde jeres fester, sandelig, Jeg siger jer: jeres hjerte er tomt. Har du ikke tænkt over, at de alter, du opfører, og de billeder, hvormed du afbilder Mig, kun er en fryd for jeres øjne og en efterligning af det guddommelige, som ligger meget langt fra virkeligheden? Jeg har altid boet i den sande ydmygheds tempel. Ligeledes har Jeg lært jer at udføre jeres opgave med al kærlighed og selvfornægtelse.

41. I dag ser Jeg, at denne lære er blevet berøvet sin kraft, at dens indhold er blevet glemt af denne kristendom. For også de, der bringer deres familier i nød, kalder sig kristne. De, der udstiller pragt og magt, og de, der ansporer til krige, kalder sig ligeledes kristne. Men ikke alle vil følge dette eksempel og denne vej, for mange vil vågne op til erkendelsen af, at sjælens storhed bygger på hjertets beskaffenhed, hvor de rene følelser har deres hjem, som Gud inspirerer mennesket til.

42. Der er gået omkring 2000 år, siden jeg kom til verden som menneske. Jeg minder jer blot om dette, for at I kan indse, hvor langt I er fra at leve op til min lære. Mit eksempel som det fuldkomne menneske begyndte fra det øjeblik, jeg blev født, fortsatte gennem min barndom og ungdom, indtil det sluttede med mit sidste åndedrag på lidelseskorsset.

Denne historie, skrevet med mit blod, er livets bog og begyndelsen på menneskets forløsning.

43. Jeg levede blandt menneskene for at få dem til at forstå, at Faderens kærlighed til dem er så stor, at Jeg til sidst begrænsede Mig selv for at leve blandt dem som menneske, langt fra alle de forestillinger, som folkets ledere havde om det guddommelige, og som fulgte den lov, Moses havde efterladt dem. Hvordan kunne de have forstået Guds Søn i hans fattigdom, mens de selv levede i rigdom? Hvordan kunne de have bøjet sig for Jesus, tømrerens søn, mens de følte sig privilegerede?

Min lære om kærlighed og ydmyghed blev ikke forstået af dem. Min vugge var så fattig, at ingen af dem kom hen til mig, ikke engang for at kærtegne mig eller se kærligt på mig. Men naturen blev helt og holdent rørt af min tilstedeværelse som menneske og strakte sine arme ud mod mig i sine forskellige riger for at byde mig velkommen, mens det Eviges lys, symboliseret ved en stjerne, forkyndte Messias' ankomst for verden.

44. Nu, i denne tid, hvor Jeg ikke er født som et menneskeligt væsen og heller ikke behøvede at blive menneske for derefter at blive forfulgt, vil mit Ånds lys, der stråler ned over jer, blive set af menneskeheden, som vil kunne erkende, hvorfra mit ord i øjeblikket strømmer ned.

45. I dag kommer Jeg som lys, som essens, for at fylde mennesker med god vilje med fred, som har forstået at mindes denne dag med åndelighed og glæde, og som har tilbudt Mig deres hjerte som en gave.

46. Lidelse og fattigdom er det, I bringer jeres Herre som offer, i erindring om, at jeres Mester ligeledes kom til verden for at lide.

47. Jeg modtager dette offer og tænder en uudslukkelig flamme i jeres hjerter. Da Jeg ofrede Mig selv for at vise jer vejen til jeres frelse — så glem ikke, at Jeg altid er rede til at række Min barmhjertige hånd ud for at redde jer.

48. Jeres åndelige barndom er forbi, og I må nu forstå jeres udvikling.

49. Jeg har overdraget jer mit stedfortræderembede, for jeg har sagt til jer: »Den, der som discipel opfylder sin opgave, vil blive som sin mester.« Så kærlighed, skab fred i hjerterne, udfør mirakler. Genopstå til nådens liv, væk de »døde« til sandheden.

50. Spiritualister, vær fortolkere og budbringere af mit ord. På denne dag kærtegner jeg alle mennesker, der i overensstemmelse med den undervisning, de har modtaget, mindes min ankomst.

51. Når taleren går i ekstase, vil min guddommelige stråle, min inspiration, komme ned over jer, så I kan forstå mit ord. Jeg vil se jer forenet i et eneste ønske: fred blandt menneskeheden.

52. Salig er den, der kommer til Mig i længsel, for han vil have lyset fra Min Guddommelige Ånd. Den, der søger Mig, gør det, fordi han har følt i sig selv, at tidspunktet for hans opadgående udvikling er kommet.

53. Det menneskelige sind forsøger at bryde de lænker af trældom, der har holdt det bundet. Jeg har sagt jer, at tiden nu er inde, hvor forstanden og sjælen må søge deres frihed. For foran dem udbreder sig et uendeligt vidtstrakt felt, hvor de kan lære mere at kende og nå længere end det, som deres hjerte har vist dem. På denne måde vil mennesket fuldkomme sig og opnå større visdom. Da vil der være sandhed i enhver menneskelig tanke.

54. I dag taler Jeg til jer gennem mange talere og efterlader gennem dem en lærebog for jeres sjæl, ligesom Jeg i denne menneskeheds Anden Tid efterlod en arv af visdom og kærlighed. For grundlaget for Min lære består af kærlighed, den universelle og højeste kraft, der sigter mod at forene alle væsener i én eneste familie.

55. Denne guddommelige egenskab må I besidde, for hvor der ikke er kærlighed, kan der ikke være barmhjertighed. Men Jeg har fyldt jer med kærlighed, så I altid, når der byder sig en lejlighed til at udøve barmhjertighed, gør det, vel vidende at den ikke er underlagt en bestemt form eller fastlagt til denne. For at I kan udvikle de nødvendige evner hertil, har Jeg givet jer en del af Mig selv, som lever i jer. Det er jeres sjæl, oplyst af Ånden, der får jer til at forstå, at I er udsprunget af Mig.

56. Derfor kan I forstå, at den guddommelige kraft kan åbenbare sig i alt, hvad der er liv, for liv er alt, hvad der omgiver jer. Jeg har lært jer ikke at begrænse jeres Gud til en eneste skikkelse. Jeg kan antage alle skikkelser eller ingen overhovedet, fordi Jeg er Skaberen.

57. Når jeres intelligens fører jer til livets princip, og I deri opdager, hvordan skabningerne opstår og forvandles, vil I blive forbløffede, når I derved forstår forklaringen på mange af mine lærdomme. Der vil I opdage, at Gud åbenbarer sig i alt, fra de væsener, som jeres blik ikke kan opfatte, til de største verdener og stjerner.

58. På denne måde vil I forstå, at mennesket ikke er skaberen af liv og naturkræfter, men at det blot udnytter og omdanner det, der allerede er skabt. Til det formål har Jeg anbragt mennesket i skabelsen, og for at det kan udfolde alle de gaver og evner, som Jeg har udstyret det med.

59. Skabelsen er Gud selv, og der vil komme et tidspunkt, hvor de mennesker, der ikke erkender det forhold, der eksisterer mellem Skaberen og mennesket, vil indse, at mennesket henter alt, hvad det gør, fra den guddommelige kraft.

60. Mennesket gennemgår en udvikling, ligesom alt andet, der udgør skabelsen. I begyndelsen var han umoden. Hans intelligens svarede til det primitive liv, han førte. Men Gud sørgede for, at han ud fra sig selv ville udfolde sig, at han ville erkende, hvad der er godt og hvad der er ondt, så han i sig selv kunne opdage sin sjælelige side og sin fysiske side, for i begyndelsen var hans sjæl ikke i stand til det.

Således udviklede mennesket sig gradvist, i bevidstheden om, hvorfra det kommer, og hvorhen det går, i erkendelsen af sine evner, som skulle lede det mod fuldkommenhed. Således er det nået frem til denne tid, hvor Jeg har åbenbaret for det, at et eneste jordisk liv ikke er tilstrækkeligt til sjælens fuldkommenhed.

61. I kan få et klart bevis herpå, når I konstaterer, at nutidens menneskes erfaring er større end fortidens menneskers. For sjælen bringer det lys med sig, som den har vundet på tidligere livsveje. Men I har kaldt denne tid for lysets århundrede på grund af fremskridtene inden for den menneskelige videnskab, fordi det guddommelige lys stråler i hvert eneste sind.

62. Det er mig, Faderen, der taler til jer. For den, der tvivler, gør jeg mit ord klart og præcist. Det åbenbarer sig i overensstemmelse med den talendes evner. Hans hjerne modtager overførslen af min visdom og udtrykker den i overensstemmelse med hans evner. Men indholdet er det samme hos alle formidlere.

63. Jeg modtager jer alle og velsigner jer.

64. Her er den fuldkomne dommer blandt jer, som banker på dørene til jeres følsomhed for at gøre jer klar over den ringe betydning, som jeres tanker, ord og gerninger kan have i forhold til hans almagt, retfærdighed og sandhed. Jeres sjæl har været i stand til at udvikle sig på en sådan måde, at jeres ånd ikke blot dømmes fejltagelserne i jeres nuværende tilværelse, men også afslører gamle gældsforpligtelser over for min guddommelige retfærdighed.

65. Når jeres følelser en dag har opnået en større åndelighed, vil erindringen om jeres fortid og intuitionen blive klarere i jer. Nu er det kun en vag fornemmelse, I har af alt dette. Men alligevel hjælper det jer med at bære jeres kors med underkastelse og tillid — i visheden om, at jeres sjæl på denne måde renses og frelses.

66. De, der tidligere hånedes Jesus, da de så ham stønne med korset på skuldrene, er de samme, der i dag villigt har taget deres kors på sig for at bestige højden. De, der dengang råbte: »Korsfæst ham!«, har nu viet sig til at tjene Mig og elske Mig.

67. Disse skrig gennemborede mit hjerte, disse hadfølelser og bespottelser sårede mig. Men jeg gav dem ikke døden, jeg tilgav dem og gav dem nyt liv, fordi de ikke vidste, hvad de gjorde.

68. Åndeligt er Jeg stadig naglet til korset, selvom I har taget Min krop ned fra korset. Der strømmer stadig blod og vand fra Min side, og alle sår er friske, fordi I stadig ikke elsker hinanden, fordi der stadig er fjendskab og krige.

69. Sandelig, Jeg velsigner jer: Forbered jer, så I klart kan høre samvittighedens stemme, og så jeres ånds øjne kan erkende sandheden i alt det, Jeg har sagt til jer.

Min fred være med jer!

Undervisning 249

1. Elskede folk, her er »Ordet« blandt jer, det samme, som talte til jer i den Anden Tid, og som i dag åbenbarer sig åndeligt gennem menneskets forstand.

2. Sandelig, Jeg siger jer, Jesu tilværelse blandt menneskene var ikke let. Allerede fra min barndom nåede bitterhedens bæger mine læber. Men jeg kom netop for at lide fra begyndelsen til slutningen, for at vise jer vejen til frelse og lære jer, at hvis jeg, livets, fredens og salighedens Herre, gav afkald på min herlighed for at lide gennem jer på jorden – hvad venter da jer? Hvad kan I overhovedet forvente af glæder, fornøjelser og succeser i jeres jordiske verden?

3. Den kristne verden mindes stadig den dag, hvor Jesus kom til verden. Men selv i disse mindedage hører man krigens larm, og mennesker dræber hinanden. Kvinderne forbliver forsvarsløse, og børnene efterlades som forældreløse. Imens breder Maria, Moderen, sin kærlighedens kappe ud over hele kloden. Hun er hjerteligheden, varmen, det evige skød, hjemmet. Jesu fuldkomne moder som menneske gav ligeledes sin guddommelige lære, der begyndte ved krybben i stallen og sluttede ved korset på Golgata.

4. Fred være med mennesker af god vilje, som elsker, velsigner og beder for menneskeheden.

5. Mine skabninger, I, der søger Mig uden at bede om noget af Mig og kun forventer det, som Min vilje skænker jer: Når I mærker Min kærlighed og Mine goder, modtager I dem med dyb kærlighed, betror I Mig jeres tanker og siger til Mig, at I ønsker at fuldkomme jer.

6. I er som fuglene, der søger et rede for at finde beskyttelse. I har nærmet jer hinanden i længslen efter varme, og mit ord har nærmet jer og tilfredsstillet jeres hjerter.

7. I dag fremlægger I jeres gerninger for Mig. I lægger tårer og lidelser bag jer og har håb om, at det nye år vil bringe den længsel efter fred for menneskeheden.

8. I takker Mig for, at I har fundet Mig, efter at I har oplevet manglende forståelse og skuffelser, og når I føler jer elsket af Mig, synger I en takkesang.

9. I opdager nu den skat, den arv, I har søgt, og da I trængte ind i jeres sjæl, blev I forbløffede, da I opdagede jeres gaver, da I så evner, der var skjulte og glemte.

10. I har i Mig fundet den kærlighed, I har søgt, den sande mester, den trofaste ven. Alle jeres sjæls ædle strenge er blevet vækket, og I føler et ønske om at fortælle menneskeheden, at min Ånd vibrerer over hvert

væsen, at mit Lys er blevet til ord for at blive hørt af alle, og at det redskab, jeg har udvalgt, er mennesket, der gennem min vilje er blevet et talerør for min lære. Når den glade budskab gennem jeres formidling når ud til menneskene og finder gehør, vil I glæde jer. Hvis de ikke lytter til jer, skal I ikke være bekymrede, for Jeg vil åbenbare Mig på mange måder for at overvinde menneskets modstand.

11. I den anden tid sagde Jeg til Mine disciple: »Jeg vil vende tilbage og tale til menneskets sjæl, når dette har lært synden at kende på sit højdepunkt.« Men Jeg viste dem, på hvilken måde Jeg ville vende tilbage, nemlig åndeligt, og her er Jeg for at opfylde Mit løfte. Disse disciple spurgte Mig: »Hvordan vil vi genkende Dig?«

Og Jeg gav dem tegnene på Min komme. Men nu ser I, at selvom disse apostle ikke er på jorden, har I genkendt jeres Faders stemme hos dem, som Jeg i denne tid har udvalgt til at formidle Min lære til jer.

12. Da Jeg ankom til Golgata og tømte Min lidelseskalk, var mange af dem til stede, som i dag hører Mig tale gennem et menneske. De forstod ikke, hvem det var, der talte til dem, og det er jer, som har tilsidesat Min lære og i dag siger til Mig: »Mester, vi elsker Dig, vi vil følge Dig. Hvis vi ikke genkendte dig i en anden tid – så indser vi nu vores fejltagelse og beder dig om tilgivelse. Lad os følge i dine fodspor direkte.»

13. Men jeg siger jer: O disciple, I, der har åbnet jeres hjerter og lader mit ord spire som frugtbart frø, vokse og bære frugt – lad denne undervisning efterlade alle sine velsignelser i jer, og lad disse være til gavn for jeres medmennesker.

14. Tiden nærmer sig, hvor den menneskelige ånd søger sandheden. Da vil mit frø være sået over hele jordens overflade, og overalt vil der dukke apostle op.

15. Forbered jer i dag, vær tålmodige i kampen. Alle jeres lidelser vil blive belønnet. Mærk min kærtegn og min tilgivelse, som lindrer jeres lidelser. Således renses I jer for at komme rent til Mig. — Når Jeg taler således til jer, føler I fred, og jeres hjerte bliver stille.

16. Lad jeres trængsler ligge bag jer, søg mig ikke på smertenens vej. Kom til mig, som er kærlighed.

17. Jeg vil se jer styrke, jeg vil se jer bære jeres kors med tålmodighed og uddele gaver på jeres vej. Vær opmærksomme på hver eneste af jeres gerninger, så I altid er værdige til den fred, som jeg tilbyder jer.

18. I skarer af mennesker, mine børn, som kommer her i længsel efter lys: I venter på mine ord, mine tanker, for at kunne glemme jeres lidelser.

19. I har samlet jer her og har fundet mit lys i indholdet af min undervisning. Når I har talt med hinanden, har I forstået, at det var én og

samme grund, der fik jer til at søge Mig i dette ord, og at denne grund var tørsten efter sandhed, tørsten efter kærlighed.

20. Det er ganske lidt, jeg har måttet give jer, folk, for alt det, I har bedt mig om, bærer I allerede i jeres sjæl. Jeg har blot måttet lære jer at se på det evige i jeres væsen, så I der kan opdage jeres arv og jeres rigdom.

21. Kun mit lys åbner sjælens øjne for sandheden, kun dette oplyser den uendelige vej til den sande visdom, vejen til jeres frelse.

22. Jo mere I søger på denne vej, desto mere vil I finde; jo mere I fordyber jer, desto større skatte vil I støde på – skatte, der var skjulte, men som findes i jeres sjæl og i det liv, der hører til den.

23. Hvor mange rigdomme, som I havde glemt, og hvor mange vidundere vil I opdage på denne vej!

24. I har endnu meget at lære for at gøre jer modtagelige for mine inspirationer og mine kald. Hvor ofte har I opfanget de åndelige svingninger uden at kunne forstå, *hvem* der kalder på jer! Dette »sprog« er så forvirrende for jer, at I ikke kan forstå det, og I tilskriver til sidst de åndelige manifestationer hallucinationer eller materielle årsager.

25. Jeres hjerter er hårde, og jeres forstand er tåbelig, idet den ikke tillader sjælen at modtage indflydelsen fra sit sande hjem. Sådan var Guds folk ikke i tidligere tider: Åndeligheden blev dyrket af de mennesker med et enkelt hjerte og en ophøjet sjæl, som bestræbte sig på at opfylde den guddommelige lov og overholde jordens love.

26. Jeg ønsker, at Jeg igen skal opleves og elskes som i de tider, men på en mere åndelig måde.

27. Dette blev forkyndt gennem profeter, gennem mit ord og gennem en af mine apostle. Hvis det virkelig lykkedes jer at forene alle disse åbenbaringer i én enkelt, ville I blive forbløffet over den klarhed, hvormed de taler om denne tid, som I i øjeblikket gennemlever, og om de manifestationer, I er vidne til.

28. Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne vil være kortvarig. For hvis den blev forlænget, ville I stå stille, I ville kun indstille jer på at glæde jer over mit ord, og I ville til sidst vænne jer til min tilstedeværelse. Derfor vil min åbenbaring i denne form snart ophøre, og da vil I blive nødsaget til at studere det, I har hørt, at fuldkomme jeres bøn for at føle min tilstedeværelse og at forberede jer bedre på at blive værdige til mine mirakler.

29. Jeg ønsker, at I undgår to fejl: at I forbliver fastlåste i jeres vaner i forbindelse med jeres gudstjeneste, og at I vil gå for hurtigt frem. Gå skridt for skridt, urokkeligt, mod det mål, som Jeg har udstukket for jer. Således vil I gradvist stige opad, rense jeres sjæls pletter og indfri jeres gæld. I vil

komme stadig tættere på det evige liv, som er bestemt som hjemsted for alle sjæle, når de har nået fuldkommenhedens stadie.

30. Når I hører Mig, o mine små børn, beder nogle og beder Mig om tilgivelse, andre græder. Jeg ser tårer af kærlighed, anger, frygt – Jeg tager dem alle imod. Indse, på hvor mange måder I bliver hørt af jeres Mester, som forstår at tyde alle »sprog«.

31. Når I hører Mig, ønsker I ikke, at denne time skal gå forbi. »Hvor megen fred, hvilken ro, hvilken uendelig glæde!« siger jeres sjæl til Mig. Men Jeg svarer jer: Denne fred, denne glæde, denne salighed ved at føle, elske, vide og kunne vil I have i det åndelige liv – ikke i en time, men i al evighed.

32. Jeg vil vente på jer i det lovede land, og mit lys vil ledsage jer på jeres vej, indtil I når frem til Mig. For Jeg er det lys, der stråler ned for at oplyse jeres vej.

33. I mit ord har jeg givet jer profetier, som I har set gå i opfyldelse, for at de, der hører jeres vidnesbyrd, kan få del i jeres tro. Hvor stor glæde vil der være hos dem, der hidtil har levet uden tro og pludselig åbner deres øjne, opdager det evige liv over sig og i sig selv ligheden med det guddommelige ! I dette øjeblik vil tilværelsen for disse væsener forvandle sig; for de vil ikke længere høre til dem, der beder, men til dem, der takker. For den, der beder, gør det, fordi han ikke erkender, at han har nok, og den, der takker, gør det, fordi han er overbevist om, at han har mere, end han fortjener.

34. Når I betragter naturens vidundere og bliver bevidste om, at I har været genstand for den guddommelige kærlighed og barmhjertighed – strømmer der da ikke taknemmelighed ud af jeres hjerter? Hvilket større bevis på taknemmelighed kan I give Mig i dette øjeblik end jeres beundring, jeres ydmyghed og jeres bekendelse af Min storhed? Det har da hverken været smerte, nød eller egennytte, der har tændt jeres hjerte for Mig.

35. Hver gang I hvisker en takkebøn, skal I ledsage den med handlinger, der bekræfter denne følelse.

36. Jeg må fjerne enhver vildfarelse hos jer, for den periode, hvor Jeg taler til jer i denne form, er allerede meget kort, og når året 1950 slutter, skal I have en større forståelse af mit værk, fordi I har studeret min undervisning mere indgående med hjælp fra de vise råd fra min åndelige verden. De talere, som har fået til opgave at formidle det guddommelige budskab, vil forberede sig med større bevidsthed om deres ansvar.

37. Indtil det tidspunkt, hvor Jeg trækker Mit ord tilbage, skal der blandt jer finde en renselse af de religiøse handlinger og skikke sted. Derefter skal

den, der ønsker at følge Mig under sandhedens banner, bryde op og følge Mig, og den, der af egoisme og i jagten på personlig vinding insisterer på at forfalske det, der er rent, vil blive tvunget til at lide under konsekvenserne af sin ulydighed og manglende årvågenhed.

38. Det vil ikke være Mig, der straffer barnet: Det vil selv mærke sin dom. Hvert eneste ukrudt vil blive revet op med rod.

39. Jeg har befriet dette åndeligt søgende folk, har oplyst dets »marker« og fjernet barriererne og hindringerne for det. Men for så mange goder bærer det også et stort ansvar. »Våg, så I klart kan høre jeres samvittigheds stemme, som vil vise jer, hvad I skal gøre, og som altid vil opfordre jer til årvågenhed.«

40. I dette år, der har tjent som forberedelse for jer, fordi I har bestræbt jer på at bryde de lænker, der bandt jer til en fanatisme, der hindrede jeres sjælelige udvikling, havde I den faste vilje til at frigøre jer fra mange fordomme. Siden da har I følt jer friere og tættere på sandheden. Nu vil I føle jer stærkere til kampen.

41. Hvor mange begivenheder vil der finde sted! Hvor mange små verdener, som mennesket har skabt, vil blive ødelagt! Sandelig, Jeg siger jer: enhver falsk storhed og ethvert egoistisk værk vil gå til grunde.

42. Blandt jer er der kun få, der har forstået min undervisning. Men når øjeblikket for mit farvel er kommet, vil jeg efterlade mine disciple med den viden og den nødvendige styrke til at stå imod kampen. For Mesteren er overbærende over for jer, fordi jeg ser jeres bestræbelser, som – selvom de er beskedne – alligevel er værdifulde, og som jeg tager imod.

I er overbevist om, at I arbejder for sjælen, at det, I i dag sår med tårer, i morgen vil bære søde frugter. Hvem, der ved dette, vil vove at spilde sin tid?

43. Snart vil I opleve, at min lære bliver udgivet på forskellige sprog. Da vil mit ord, min undervisning, bringe jer i kontakt med mennesker i fjerne lande, og selvom I aldrig har set hinanden, vil I genkende hinanden. Selvom der ligger lande og have mellem jer, vil I være forenet og være ét gennem mit værk.

44. Når året 1950 går på hæld, vil der hos mange af jer være usikkerhed og tvivl. Hvorfor tvivler nogle på mine åbenbaringer, som er præget af en intelligens, der er større end den hos dem, der tror på min åbenbaring? Fordi det hverken er den menneskelige viden eller forstanden, der kan bedømme min sandhed, og når mennesket forstår dette, bliver det grebet af frygt for alt det nye, for alt det, der er ukendt for det, for ubevidst at afvise det. Men I, de svage, de uuddannede, som ikke kan nå op på det niveau, som de mennesker, der anerkendes for deres intelligens, har nået,

er dem, der tror, og I er i stand til at fordybe jer i det åndeliges hemmeligheder. Hvorfor? Fordi det er Ånden, der åbenbarer det evige liv og dets vidundere for forstanden.

45. Den menneskelige intelligens udgør en kraft, som I nu skal tage kampen op mod, for gennem den har mennesket skabt sig forestillinger og idéer om det åndelige, som ikke er blevet åbenbart for det af Ånden.

46. Til denne kamp skal I være stærke – med en styrke, der ligeledes udspringer af Ånden. Jeres styrke vil aldrig hvile på jeres krop, ej heller på pengenes magt eller på jordiske hjælpemidler. Kun jeres tro på sandheden, der lever i jer, vil lade jer sejre i denne kamp.

47. Verden vil komme i oprør, når mit ord bliver hørt i nationerne, for menneskenes ånd, der er forberedt på denne åbenbaring, vil blive rørt af glæde og samtidig af frygt. Da skal den, der ønsker at lære sandheden at kende, frigøre sig fra sine materialistiske forestillingers trældom og styrke sig ved de lysende horisonter, der åbenbarer sig for hans blik. Den, der imidlertid forbliver i sin åndelige formørkelse og i kampen mod dette lys, har fortsat friheden til at gøre dette.

48. Holdningsskiftet mod åndelighed vil frembringe venskab og broderskab blandt nationerne. Men det er nødvendigt, at I forbereder jer, for striden vil blive stor. Når mennesker rejser sig mod hinanden i krige, sker det ikke, fordi det er min vilje, men fordi de ikke har forstået Guds lov.

49. Da den sjælelige udvikling er underlagt en retfærdig lov, bliver mennesket rensat på sin vej. På denne måde bliver det af sig selv retfærdigt foran Gud.

50. Den nuværende tid har overrasket menneskeheden langt væk fra den rette vej. Krigen, sulten, epidemierne, sorgen og ødelæggelsen er stemmer, der vidner om den mangel på barmhjertighed, åndelighed og retfærdighed, der hersker i verden.

51. Forstå, at Jeg inspirerer jer til fred. Aldrig har Jeg opfordret jer til krig.

52. Midt i dette kaos har Jeg undervist jer og trukket jer ud af lidenskabernes hvirvelstorm for at åbenbare for jer det, som Jeg lovede jer i andre tider – for at sige jer, at selvom I er små og beskedne, vil jeres åndelige forberedelse og jeres tro forvandle jer til modige soldater og uselviske apostle for mit værk.

53. Verden vil mærke Min tilstedeværelse i jer, vil huske Min lov, som i dag er glemt, og lære de nye åbenbaringer og undervisninger at kende. Menneskeheden vil se Mig i al Min herlighed, når den modtager vidnesbyrdet om jeres kærlighedsgerninger.

54. Når jeres tro svækkes i lyset af de store prøvelser, vil I ikke kunne vække tillid hos jeres medmennesker; I vil hverken kunne helbrede de syge, røre ved synders hjerter eller trøste de bedrøvede. I vil midlertidigt føle jer berøvet den kraft, der kan oplyse veje og åbne døre for de nødlidende. I vil føle jer uværdige til at tage den blinde ved hånden for at lede ham, og da vil jeres hjerte græde bittert. Kun når I beder med al den tillid, I sætter til Mig, vil Jeg modtage jer, høre jer, give jeres sjæl fred og tænde jeres troens lys med mit kærligheds uudslukkelige lys.

55. Jeg har ønsket at skabe et folk af jer, en familie forenet i min lov, der elsker hinanden, og hvor der ikke findes ond vilje, så I kan tjene som forbillede for jeres medmennesker og være fundamentet for mit helligdom.

56. Jeg kræver intet umuligt af jer; jeg ønsker blot, at der skal være sandfærdighed i jeres ord og handlinger. Hvis I følger min undervisning med ydmyghed og forståelse – hvis I i jeres liv udtrykker dyd og enkelhed, vil I hverken behøve at tale eller anstrenge jer for at vække jeres medmenneskers sjæl. Vidnesbyrdet om jeres aktive næstekærlighed vil da være tilstrækkeligt.

57. I vil ikke være de eneste, på hvem dette ansvar hviler. Der vil komme nye menneskemængder, nye »arbejdere« og nye »soldater« med lige så stor eller endnu større inderlighed og kærlighed, som I har, og de vil formå at tage et skridt fremad på udviklingsvejen.

58. Ligesom Jeg lærte de tolv apostle i den anden tid at helbrede de syge, at elske deres næste, at tilgive fornærmelser, at befri de besatte og at vække de »døde« til nyt liv med kærlighedens ord og gerninger, således har Jeg også lært jer, for at I kan være sande apostle for Min lære.

59. Bring jeres sind til ro, skol jeres fornuft, for sandelig, Jeg siger jer: I vil modtage af Mig i overensstemmelse med jeres forberedelse, og Jeg kan sige jer: Her er Jeg i opfyldelse af mit løfte om, at Jeg på ny ville være hos jer.

60. Tal til Mig i det inderste af jeres væsen, for Jeg forstår jeres åndelige sprog. I gør Mig opmærksom på jeres ulykker, men Jeg ser også, at I lider, når I ser den lidelse, som menneskeheden i denne tid tømmer som et bæger af bitterhed, fordi verden har afvist Mig, er faldet i fristelsens kløer og i sin uvidenhed og kval slår vildt omkring sig. Jeg nærmer Mig i fuld ydmyghed for at banke på dørene til hvert hjerte for at give menneskene trøst, fred og brød til deres sjæle. Men mennesket har glemt Mig og støder Mig langt væk fra sig, fordi det ikke har genkendt Mig. Mennesket græder over sin fortid, fordi det tror, at Jeg er fjernt, fordi det ikke har hørt dette ord, som Jeg giver jer i øjeblikket. Derfor minder Jeg jer endnu

en gang om den ophøjede mission, som I skal udføre blandt menneskeheden.

61. Jeg har fyldt jer med min kraft, så I kan vække sjælene, så I kan videregive min fred, så I kan bede for dem, der ikke forstår at bede, så I, når I føler jeres medmenneskers smerte, kan bede for dem.

I er det folk, som Jeg har vækket og velsignet, for at I, fyldt af kærlighed, broderskab og tilgivelse, kan tage de første skridt. Vær sande disciple, der studerer og følger den undervisning, Jeg har givet jer. For Jeg vil efterlade jer på jorden som Mine disciple.

62. Folk: Blandt jer er der vantro, som ikke nøjes med indholdet af mit ord, som ikke føler nogen sand tro på min åndelige åbenbaring, som søger mig i materialismen, i sangene og ordbønnerne, i ritualerne og ceremonierne, fordi deres sjæle endnu ikke er blevet stærke i sandheden, og af denne grund fjerner de sig fra mig.

63. Jeg har lært jer meget. Jeg har lovet jer at bo i det helligdom, I forbereder for Mig i jeres hjerter. Men de, der udøver en materialiseret kult, tror, at de behager Mig og bedre opfylder deres mission. Men Jeg siger til dem: Jeg har klart overbragt jer Min undervisning. Hvorfor forbliver I fortsat sovende?

Jeg har talt meget til jer, men I har kun lært meget lidt. Når Jeg har givet jer store åbenbaringer, har I gjort oprør imod dem og sagt: »Denne måde at tilbede Faderen på behager os ikke; vi vil urokkeligt holde fast ved vores tilbedelsesformer. For vi har ikke lært den måde, hvorpå man tilbeder Faderen fra ånd til ånd.«

Men jeg siger jer: Tiden vil gå, og I vil fortsat sove og ikke opleve det strålende opvågnen, der opløfter jeres sjæl. I morgen vil I føle jer som forældreløse uden Mig, og selvom jeg er så tæt på jer, vil I ikke mærke mig, fordi I ikke har lært at mærke mig.

64. Husk, o elskede folk, at jeres Fader til alle tider har talt til jer. I den Anden Tid viste den Guddommelige Mester jer vejen til opadgående udvikling og efterlod sine spor på den, for at I måtte nå frem til det sande fædreland. I nutiden har Jeg oplyst jeres sjæl, har forberedt jer gennem mit ord og min nåde, så I kan begive jer ud for at arbejde som Elias. Således kan I blive menneskenes ledere.

65. Dette er den tid, hvor Jeg har forenet og samlet de tolv stammer af det udvalgte folk Israel, for at de på ny kan modtage undervisningen fra det Guddommelige »Ord«. Som Mester har Jeg gjort Min undervisning hørbar blandt jer. Jeg har forberedt jer og vejledt jer gennem Mit Ord. Men denne form for kommunikation med jer vil snart være forbi.

66. »Israel, bliv menneskehedens leder, giv den dette brød til det evige liv, vis den dette åndsværk, så de forskellige religioner kan åndeliggøres i min lære, og på denne måde kan Guds rige komme til alle mennesker.«

67. Jeg giver jer mælk og honning, fordi I er det folk, der har en vanskelig mission at udføre – en mission, der ikke vil være et tungt kors på jeres skuldre. I er det folk, der endnu en gang har genkendt Mig og fuldt af åndelighed ønsker at drage ud for at vise sit banner for menneskeheden.

68. Jeg har lært jer at leve i harmoni med Mig og at være ydmyge og enkle i alle jeres handlinger og tanker. Jeg har lært jer, at I – mens mennesket skaber sine krige for at dræbe hinanden – skal være soldaterne i Min guddommelighed, der bærer lysets våben i deres hænder for at bekæmpe verdens had og uvidenhed.

69. Indse, mit folk, hvordan menneskerne omkring jer pines af frygt og smerte, og at I er de udvalgte til at bringe dem trøst, opmuntring og kærlighed fra min Guddommelige Ånd.

70. Se, når I på denne måde har opfyldt jeres opgave, vil I føle min fred, og denne fred skal I lade menneskene få del i. Giv afkald på al jordisk ambition og klæd jer i min kærlighed, så min barmhjertighed kan åbenbare sig gennem jer over hele kloden.

Min fred være med jer!

Undervisning 250

1. Hvilken sjæl, der hører Mig tale om det forjættede land, føler ikke længsel efter at leve der? Formålet med Min åbenbaring blandt jer er at hjælpe jeres sjæl med at nå frem til verden af lys og evig fred, hvorfra man kan opfatte jeres Skabers herlighed. I alle tider er der blevet udstukket en vej for jer, så I kan nå frem til portene til den evighed, det liv, som jeres sjæl venter på.

2. Jeg har tilgivet jer og lettet jeres soningsbyrde, så I kan komme hurtigere fremad, rense jer for jeres skyld og føle jer styrket til at påbegynde rejsen på ny. Stor er den mission og den kamp, I har på jorden; men i disse tider med krige og katastrofer er den endnu større, hvor I må lære at bede med en sådan hengivenhed, at jeres sjæl — usynlig og uantastelig for andre — er i stand til at standse krigens udbredelse og udbrede fredens kappe over folkeslagene.

3. Denne nation, hvor I lever, er ikke det Nye Jerusalem, for denne by venter jer i det åndelige. Men den er blevet udvalgt til min åbenbaring i denne tid, og den vil være som en dør, der vil føre jer til den hvidglinsende by, som min apostel Johannes så i sin ekstase.

4. Fremmede vil komme ind i jeres by, og I skal betragte dem som brødre i Ånden uden at se ned på dem, fordi de er af en anden race.

5. Løft jeres tanker et øjeblik, og Jeg vil sørge for, at krigens larm, menneskenes klager, mødrenes smerte og børnenes gråd når frem til jeres hjerter, så I kan forstå jeres mission og gå i gang med at opfylde den. Nu er det en tid med dom, hvor I ser, hvordan den rige grådighed og de magtfulde og selvoptagede nationer fratages deres magt, ligesom den, der uden sin ejers tilladelse har tilranet sig andres ejendom for at forøge sin rigdom. Også for ham er dagen kommet, hvor han må se til, mens andre hænder tager det fra ham, som han uretmæssigt besad.

6. I, der lever i materiel fattigdom, tror, at I er undtaget fra min dom. Men jeg siger jer, at I tager fejl, for også I kan blive rige og grådige, nemlig med den åndelige rigdom, som jeg har overdraget jer.

7. I dag har Jeg opfordret jer til at løfte jeres tanker for at forsøge at føle den smerte, som nationerne lider under. Men Jeg har set, at I endnu ikke er i stand til at føle med jeres medmenneskers smerte, selvom den luft, I indånder, er gennemsyret af denne smerte. Vil det være nødvendigt, at også I gennemgår denne prøvelse og tømmer denne kalk, for at I kan forstå den smerte, der tynger menneskeheden? Jeres hjerte er stadig forhærdet, og kærlighedens krystalklare vand strømmer ikke ud af det.

8. Salig er den, der begiver sig ud for at tjene sine medmennesker, fordi han har set de trængsler, der plager dem. Jeg vil lade ham hvile ved mit

bryst, når han har fuldført sit arbejde. Husk: da livet smilede til jer, så I ligegyldigt på dem, der lider. Og andre, efter at de har lært elendigheden at kende og opnået et strålende liv – i stedet for at hjælpe dem, der banker på deres døre, jager de dem væk fra deres nærvær og siger til dem: »Gå jeres vej, lid og kæmp, ligesom jeg led og kæmpede, så vil I også få det, som jeg med så megen møje har opnået.«

9. Min lære lærer jer: Selvom I har opnået den fred, som jeres hjerte nyder i jeres åndssjæls lys, gennem store prøvelser og lidelser, skal I dele disse juveler ud blandt jeres medmennesker uden at forsøge at finde ud af, om de er værdige til at besidde dem.

10. Mit ord har virket det samme hos jer, som dengang det vækkede Lazarus til live. Et dødens åndedrag var trængt ind i jeres hjerter og havde ødelagt ethvert håb, I havde næret om at overleve den krig, der konstant truede jeres fred. Men på samme tid, som nyhederne om krigen nåede frem, fik I at vide, at Mesterens stemme kunne høres midt i en forsamling af enkle og ydmyge hjerter, og uden nærmere at spørge jer selv, om dette var sandt, om et sådant mirakel var muligt, kom I til Mig i længsel, fordi I ved, at Jeg er freden.

11. Da I hørte denne stemme, blev alle jeres sjæls strenge rørt, og I udbrød: »Det er dig, min Herre, der taler!« Alligevel er jeres tro endnu ikke blevet absolut, for selvom I er hos Mig, frygter I stadig, ligesom de disciple, der sejlede med Mig i en båd. Da de så, at havets bølger svulmede op, råbte de: »Herre, Herre, red os, vi går under.«

12. Hvorfor frygter du, o folk, selvom du står under min barmhjertigheds beskyttelse? Hvorfor tvivler du på min magt? Lad ikke din indsats for at høre Mig blive forgæves og frugtesløs. Tænk på, at mange kommer langvejs fra for at høre mit ord. Andre må overvinde deres families skepsis. Atter andre ser sig nødsaget til at opgive deres jordiske arbejde og verdslige pligter, og dette offer må ikke være frugtesløst.

13. Tænk på: Hvis I er i stand til at sætte al jeres tro på mit ord i stedet for tvivl og mistillid, vil det, når det er indskrevet i jeres sjæl med jeres kærligheds ild, oplyse jer i hvert øjeblik og opmuntre jer i alle jeres prøvelser.

14. Der er meget, som jeres sjæl frygter fra trældommens lænker, fordi den allerede kender smagen af den lidelsens kalk.

15. I elsker freden højere end alt andet, og netop denne længsel i jeres sjæl er det, der har draget Mig til jer, o folk. For I ved, at freden er fuldt ud koncentreret i Mig. Det ville være forgæves, hvis du søgte den i de forskellige menneskelige institutioner, blandt magthaverne eller blandt de mest fremskridtsorienterede teorier inden for den moderne videnskab, for

menneskeheden har mistet denne skat. Hvis mennesket ønsker at genvinde denne gave, som det har kastet bort, må det uigenkaldeligt søge den hos Mig, ligesom det skete med jer.

16. Den undervisning, jeg har givet jer, er klar og forståelig for alle mine børn. For jeg vil forberede jer, så I kan være budbringere af dette glædelige budskab, der viser menneskeheden den bedste måde at søge mig på for at finde freden.

17. Her er det ord opfyldt, som Jeg gav jer, da Jesus i den »Anden Tid« takkede sin Fader for, at han havde skjult sin visdom for de lærde og de dannede, men havde givet den til de ydmyge og åbenbaret den for dem. Ja, mit folk, for dem, I kalder lærde, puster sig op og ønsker at holde det enkle folk nede ved kun at lære det det, de betragter som brødkrummerne af det, de har modtaget fra Mig. De fattige derimod, de »små folk«, som udmærket kender de trængsler, livet medfører, og også de dermed forbundne afkald – når de en gang kan kalde noget deres eget, har de en fornemmelse af, at det er alt for meget for dem, og derfor deler de det med de andre. Jeg vil nu tilføje: Når den grådige bliver et gavmildt menneske, og den hovmodige bliver ydmyg, vil de øjeblikkeligt få del i alt det, som Jeg har forberedt til den, der forstår at leve dydigt. For Min kærlighed er ikke partisk, den er altomfattende, den er for alle Mine børn.

18. Alt dette skal I vide. For hvis nogen ønsker at blive vis i min lære, skal han ikke glemme, at han for at opnå dette først må være ydmyg som Salomo, som Jeg gjorde til konge og så vis, at hans navn var berømt og højt agtet i den tid, hvor han forbløffede verden med visdommen i sine råd og domme. Men al hans magt, indsigt og herlighed blev til intet under min retfærdigheds magt, da han overtrådte mine bud.

19. Folk, kæmp og arbejd for freden, ligesom Israel erobrede det Forjættede Land efter så mange vanskeligheder og konflikter, som det måtte gennemleve og overvinde. Jeg ved, at jeres sjæl forstår Mig godt, når Jeg taler til den om Israel, for I bærer dette frø i jeres væsen, og den historie er nedskrevet i jeres ånd.

20. Der ligger hans erfaring, udvikling og indsigt; der er bogen i hans sjæl åbnet, den viser ham loven og forhindrer ham i at falde i vildfarelser. Jeg har sørget for, at jeres sjæl i denne tid er blevet reinkarneret, langt væk fra gamle jordiske ejendele, som ville have gjort jer materialistiske, sådan som det skete med andre racer og folk, for at jeres eneste lidenskab skulle være at banke en åndelig vej for menneskeheden, vise den, hvor den skal rette sine skridt hen, og føre den til freden i mit rige af retfærdighed og kærlighed.

21. I dag kommer I i længsel efter barmhjertighed, og hvem kan sige, at han ikke har modtaget den? De syge er blevet raske, de trætte vandrere har fundet fred, de, der hungrer og tørster efter åndelighed, har fået stillet deres sult og tørst. Men der er stadig blandt dem, der følger Mig, nogle, der ikke er vågnet, som tvivler og kræver beviser for at tro. Dem skænker Jeg det, de har brug for, efter Min vilje. Men det er ikke jordiske ejendele, Jeg giver dem. Jeg har sjælens goder til mine børn, og af dem vil Jeg give ubegrænset til den, der beder Mig om det gennem sine gerninger af barmhjertighed og kærlighed til sine medmennesker.

22. Jeg søger den åndelige sjæl, som er en del af mit væsen, for at undervise og vejlede den; Jeg vil ophøje den og lade den komme til Mig, men ikke alle genkender Mig, og de forstår heller ikke, hvordan de skal modtage Mig. Verden og dens utallige prøvelser har forbitret jeres hjerte, og I har ikke længere kræfter til at tænke på det åndelige liv. Men Jeg siger jer, at I i dag, hvor verden har vendt sig fjendtligt mod jer, med endnu større inderlighed må søge tilflugt i Min uendelige kærlighed.

23. Min lære drypper langsomt ned over jer som uophørlige dråber af krystalklart vand. Den lægger efterhånden grundlaget for den tro, håb og tillid til det værk, som Jeg har anbefalet hver eneste sjæl.

24. Naturkræfterne er sluppet løs mod mennesket. I skal ikke frygte, for I ved, at Jeg har givet jer en fuldmagt til at besejre det onde og beskytte jeres medmennesker. I kan befale disse ødelæggende kræfter at standse, og de vil adlyde. Hvis I forbliver i bøn og vågenhed, vil I kunne udføre mirakler og forbløffe verden.

25. Bed oprigtigt, skab fællesskab med min Ånd, og søg ikke et bestemt sted for det. Bed under et træ, på farten, på toppen af et bjerg eller i et hjørne af jeres sovested, og jeg vil komme ned for at tale med jer, oplyse jer og give jer styrke.

26. Når I hører dette ord, så åbn jeres hjerter, og lad dets lys give jer liv, og senere, når I er rene og forberedte, så gå ud i verden og forkynd vidnesbyrdet om det, I har modtaget.

Mange bringer mig med glæde deres første frugter, mens andre frygtsoomt skjuler deres frø. Disse satte al deres kraft ind og opnåede alligevel ikke den efterlængtede frugt. Men jeg ser deres iver, deres kærlighed, og siger til dem: Hav håb, vær udholdende, og I vil høste.

27. Våg over, at det dårlige frø ikke trives, at det ikke spirer på jorden. Arbejd i dag, nu hvor tiden er gunstig til såning, og Jeg vil bistå jer med dyrkningen.

28. Jeg har bestemt jeres nation til at være et billede på det Andet Jerusalem. Snart vil jeres brødre og søstre fra forskellige folkeslag komme

til den, og når de ser den blomstre, vil deres magtbegær vågne, og de vil ønske at plyndre jer. Jeg advarer jer og siger jer: Jeg har forberedt jeres nation, så den kan tilbyde de trætte vandrere fred, brød til de sultne og lys til sjælene. Jeg ønsker ikke, at de fremmede skal blive herrer, og I skal blive slaver. Jeg inspirerer jer til kærlighed, retfærdighed og retskaffenhed, så I kan leve i fred.

29. Udnyt tiden og studér min undervisning, for allerede nærmer året 1950 sig, hvor Jeg vil ophøre med at tale gennem dette medium. Lad Mig rette jer og føre jer skridt for skridt mod fuldkommenhed.

30. Maria beder for jer, og selvom I ikke ser hende, føler I, at hendes kærlighed og trøst sænker sig ned i jeres væsen som en dug af nåde. De bedrøvede er da blevet fyldt med håb, syndere renses, og I er alle blevet velsignet og »salvet« af hende. Søg trøst for jeres lidelser hos den Guddommelige Moder. Tror I, at hun kan nægte sine børn sin støtte og beskyttelse, når man henvender sig til hende i kærlighed? Nej, folk, i hendes guddommelige ånd vil I kun finde kærlighed, hjertelighed og barmhjertighed.

31. I kvinder i verden, tag Maria som forbillede, mind jer om den tid, hvor hun levede blandt jer som en dydig kvinde og en opofrende mor, og I vil mærke, hvordan jeres sjæl på ny fyldes med mod.

32. Og I mænd, som er skabt i mit billede og går gennem prøvelsernes vej og mærker den guddommelige retfærdighed – lad jer inspirere af mod, brug jeres gaver og styr jeres liv med kærlighed og klogskab.

33. For at opmuntre jer siger Jeg til jer: »Spis af dette brød, og I vil aldrig 'dø'. Drik af dette krystalklare vand, og I vil aldrig mere lide tørst.«

34. I denne tidsalder har Jeg åbenbaret Mig for jer i denne form for at forberede jeres sjæl til samtalen fra ånd til ånd. Jeg taler udførligt til jer, så I kan erkende den guddommelige betydning af mit ord og ikke lade jer forvirre af andre lærer.

35. Jeg har ført jer ind på en vej til fornyelse, så I ikke føler skam, når I er i mit nærvær, og så I føler jer værdige til at høre mig.

36. Jeg ser helt ind i jeres hjertes inderste. Jeg opdager også det, I endnu skal gøre. Derfor skal I ikke undre jer over, at Jeg undertiden korrigerer jer, endnu før I har begået en fejl.

37. Da Faderen skabte verden og gav den bestemmelsen om at være et sted for forsoning, vidste Han allerede, at Hans børn på deres vej ville falde for svagheder og fejltagelser, og at der ville være behov for et hjem for at tage det første skridt mod fornyelse og fuldkommenhed.

38. Da de første menneskelige væsener beboede jorden, lagde Skaberen sin kærlighed i dem og gav dem en sjæl, tændte sit lys i deres ånd, samtidig med at de fik fri vilje.

39. Men mens nogle bestræbte sig på at forblive standhaftige i det gode ved at bekæmpe alle fristelser med det formål at forblive rene, værdige for Herren og i overensstemmelse med deres samvittighed, smedede andre, ledet udelukkende af sansernes stemme og styret af deres lidenskaber, led for led en kæde af synder fra synd til synd og fra en forseelse til den næste, og såede vildfarelse og fristelse blandt deres medmennesker. Men ved siden af disse forvirrede sjæle er også mine profeter kommet som englebudbringere for min guddommelighed for at vække menneskeheden, advare den mod farerne og forkynde mit komme.

40. Mørkets sjæle, der krydser menneskehedens vej, forvirrer den ved at forlede den til afgudsdyrkelse, hedenskab og fanatisme.

41. Mine profeter, mine budbringere, mine tjenere har bekæmpet fordærvelsen og løgneren, har lidt og er døde for deres medmennesker, og har med deres pegefingre peget på vejen til sandhed, retfærdighed og kærlighed.

42. Søg profeternes ord, og I vil i det opdage, at de allerede dengang forberedte jer og talte om begivenheder, der ville gå i opfyldelse. Se, hvordan Joel talte til jer om disse tider med åndelige åbenbaringer. Vær jer bevidst, at alle profeter har bekæmpet afgudsdyrkelse for at lære dialogen fra ånd til ånd.

43. Da Kristus kom til verden, havde menneskeheden allerede syndet meget, og syndfloden havde allerede rensat jordens overflade. Sodoma og Gomorra var blevet fortæret af ilden, og Babylon var blevet ødelagt. Han krævede regnskab for ulydigheden mod sin lov og for sine profeters blod, og også Han måtte dømmes og dræbes – af sine egne børn!

44. »Ordet« blev menneske og antog kød fra en jomfrus skød. Han talte om ydmyghed, om tilgivelse, om kærlighed og åndelig opløftelse og blev forfulgt og dømt. Selvom Han var Gud, led Han og døde Han, blev Han som menneske hånet og pisket.

45. De mennesker, der var i stand til at trænge ind i disse åbenbaringers hemmeligheder, har opdaget sandheden, og i dag bøjer de sig for den.

46. Men i denne tid viser forvirringen sig igen, og menneskene, fulde af stolthed over deres falske storhed, forsøger at fordrive Jesu navn og hans lære fra det menneskelige hjerte – deraf mørket – mens Faderen i opfyldelse af Joels profeti indleder en ny tidsalder og udgyder sin Ånd over alt kød og enhver sjæl. Han lader sig høre, gør sig mærkbar og synlig ved at åbenbare sig på mange forskellige måder.

47. Naturen åbner sit skød og overrasker verden og videnskaben, når den afslører hemmeligheder, der har forbløffet menneskene, og som er stemmer, der taler om en visdom og en magt, der står over al menneskelig viden. Gravene bevarer de døde kroppe; men sjælene undslipper og gør sig hørbare for at vidne om sjælens overlevelse.

48. Menneskets øjne – både hos barnet, den unge og den voksne – trænger igennem det materielle for at fordybe sig i det hinsides og skue det åndelige liv.

49. Lyt til disse beskedne og ukomplicerede talerør, der forkyn-der guddommelige lærdomme, og I vil indse, at denne åbenbaring hører til blandt de største i vor tid, som allerede for mange århundreder siden blev forudsagt.

50. Hvem har ikke haft drømme, der har været virkelige profetier, og som I bagefter har set gå i opfyldelse? Nu er det lysets tid, sjælens opvågnen, som var faldet i søvn på grund af videnskaben, fascineret af de materielle opdagelser.

51. Menneskerne har ligeledes kaldt denne tid for lysets tid – på grund af deres videnskab. Se, hvordan de som fugle krydser himmelens højder. Se, hvordan de hersker over havene og jorden, og hvordan de har opdaget lyset for at oplyse natten. Dagligt opdager de kræfter og elementer for at kombinere dem og skabe nye overraskelser for menneskeheden; men dette lys har gjort dem blinde. Materialismen og forfængeligheden har gjort dem døve for hjertets og samvittighedens stemme.

52. I dag strømmer Helligåndens lys ned over verden, for at menneskene kan løfte deres blik og erkende, at der kun er én eneste Gud, og at hans lov er én, hvori de alle må forene sig, for at menneskehedens gerninger kan blive store og værdige for Skaberen.

53. Tag ikke fejl; for inden det »sjette segl« er til ende, vil der indtræde store begivenheder: Stjernerne vil give betydningsfulde tegn, jordens nationer vil stønne, og tre dele af denne planet vil forsvinde, og kun én vil blive tilbage, hvorpå Helligåndens frø vil spire frem som nyt liv. Menneskeheden vil da indlede en ny tilværelse, forenet i én eneste lære, ét eneste sprog og ét eneste bånd af fred og broderskab.

54. Hvor langt er I fra den tid, hvor I levede under naturloven og i jeres ånd hørte Herrens stemme, der sagde til de første: »Voks og formér jer, fyld jorden.«

55. Nu vil åndeliggørelsen lade jer vende tilbage til enkelhed og naturlighed. Men i jeres sjæl har I det lys, som I har høstet på den lange udviklingsvej.

56. Åndens lys, som oplyste menneskets første skridt og ledsagede det på veje og stier, på bjergtoppe og i afgrunde, vil føre det tilbage til vejens begyndelse. Ånden går aldrig på afveje, for den er mit eget lys. Har I mon hørt, at han nogensinde skulle have sagt til jer: Dræb jeres medmennesker — at han skulle have befalet jer at afvise den far, der avlede jer, eller den mor, der fødte jer? Har I mon nogensinde hørt, at han skulle have rådet jer til at gøre brug af det forbudte? Nej, mine børn, Ånden har været en god vejleder, rådgiver og dommer, for i Ånden er Jeg.

57. Derfor har Jeg altid sagt til jer, at Jeg er hos jer, uanset hvor I befinder jer. Hvorfor søger I Mig — selvom Jeg er almægtig — i genstande, som er skabt af jeres hænder? Hvorfor skal I gå til bestemte forsamlingssteder for derefter at sige: »Her er Herren, for dette er hans hus«, selvom I ved, at jeg er universel? Hvorfor lader I jer blænde af højtideligheder og udsmykninger, selvom I ved, at jeg bor og åbenbarer mig i naturens herlighed og i jeres sjæls indre helligdom?

58. Studér min undervisning som gode disciple, og der vil være mere lys i jeres sjæl.

59. Mens mit ord dag for dag kommer ned til jer, tændes troen hos nogle, mens tvivlen rejser sig hos andre. Nogle tager sig for at forbedre sig, mens andre tvivler på, om det virkelig er Mig, der udtrykker sig gennem dette ord, for at de kan tro og forny sig. Disse føler et ønske om at se Mig for at tro på Mig og ikke længere plage sig selv. Men da de ikke kan se Mig med deres fysiske øjne, søger de åndelige og overnaturlige fænomener for at tænde deres tro.

60. Andre lukker øjnene og forsøger at trænge ind i det usynlige for at skue mit ansigt, og i deres bestræbelser er de blevet trætte. Men når deres trætte sind så er faldet i søvn, mens den ophøjede sjæl dvæler i de åndelige rum, er jeg kommet ned for at tale med den, give den min undervisning og tænde dens tro.

Når I vågner op fra den dybe søvn, har både sjælen og kroppen følt sig fornyet og har set livet oplyst af et nyt lys. Så husker I vagt jeres drøm og siger: »Jeg drømte om Jesus. Har Mesteren virkelig været hos mig?«

61. Sandelig, Jeg siger jer: Sjælen har mange øjne til at se Mig med. Erkend denne gave og udfold den. For gennem den vil ordet fra den profet gå i opfyldelse, som sagde, at der ville komme en tid, hvor menneskene ville have profetiske syner og drømme.

62. Også siger Jeg jer: Studér disse undervisninger grundigt, så I ikke søger denne verdens falske profeter og seere og tror på dem.

63. I alle tider har Jeg forberedt jeres sjæl, så den kan forbinde sig direkte med Mig, og i denne Tredje Tid burde den allerede have nået en

stor ophøjelse. Hvis dette havde været tilfældet, da Jeg kom i Ånden, ville I ikke have tvivlet, og I ville heller ikke have ønsket at røre ved Mig med jeres hænder.

64. Når Jeg taler til jer om de tidligere tider, forstår I intet, fordi I ikke engang har læst skrifterne.

65. Jeg har bekendtgjort min tredje lære siden år 1866, og selvom alt var forudsagt, har mange af jer tvivlet – nogle af uvidenhed, andre af forvirring på grund af dårlige fortolkninger af Skrifterne. Derfor har Jeg i dag, hvor Jeg har forberedt spisesalen og bordet, så I kan spise det evige livs mad, fundet jer uforberedte, og Jeg har måttet åbenbare Mig med uendelig tålmodighed i forventning om jeres ophøjelse og jeres opvågnen.

66. Forny jer, giv afkald på jeres religiøse fanatisme, hold op med at være hyklere og egoister, og I vil føle jer som nye mennesker. Så behøver I ikke længere spørge jer selv, om det er Mig, der kommer ned til jer. For jeres hjertes renhed vil lade jeres sjæl mærke Min tilstedeværelse. Troen er en af de største dyder – tilegn jer den.

67. I møder gang på gang blinde, lamme og håbløst syge. Dem skal I helbrede gennem jeres tro og tænde lyset i jeres medmenneskers hjerter.

68. Blandt jer findes der allerede eksempler på, hvad I kan opnå gennem jeres tro på Mig. Der er mange vidnesbyrd om de mirakler, I kan opnå gennem troen.

69. Lad ikke året 1950 overraske jer med en svag tro. For da ville jeres trængsel være stor, fordi I ville føle jer som forældreløse.

70. I dag viser Jeg Mig for »vandrerne« for at vise dem den sande vej. Jeg bekymrer Mig ikke om at bedømme, om deres klæder er kongelige eller ynkelige, men Jeg søger et helligdom i deres hjerter.

71. Den, der falder til jorden, overvældet af træthed, hjælper Jeg med at rejse sig igen og får ham til at forstå, at når han har bespottet Gud, har han afvist Min kraft og Mit lys.

72. Bed, så jeres sind ikke kommer ud af kontrol under prøvelserne. For i et øjebliks vold kan I blive »blinde« og miste alt, hvad I besidder i jeres sjæl.

73. Nu kan I vel forstå, hvorfor menneskeheden i stadig større grad har mistet alt det, der gjorde den åndeligt stor og ædel.

74. Jeg er gået jer i møde, fordi Jeg så, hvor tæt I var på at styrte ned i en afgrund – parate til at bede om, at jeres dage måtte blive forkortet. Men da I hørte mit ord, rejste I jer igen, fordi I indså, at I må leve på jorden indtil det øjeblik, som min guddommelighed har fastsat.

75. For at bevise for jer, at jeres åndelige gaver igen står til jeres rådighed, har Jeg sagt til jer: Ræk jeres hånd ud i mit navn, når naturkræfterne er løsladt, og I vil se, at de adlyder jer.

76. Disse mirakler vil styrke jeres tro, og når I mindst venter det, vil I være blevet forvandlet til mine »arbejdere«.

Derefter vil I modtage dybere lektioner fra jeres Mester, så I kan opnå en stor rustning og forstå at modtage dem, der vil komme for at sætte jer på prøve, og dem, der ønsker at tilintetgøre jer.

77. Hvis I virkelig forstår at vidne om mit ord, vil I se, at mange af jeres medmennesker vil prise Mig og opfylde det bud, der siger jer: »Elsk hinanden.«

Min fred være med jer!

Undervisning 251

1. I denne tid bliver I forundrede, når I ser de mirakler, I kan udrette gennem jeres gaver. Da føler I jer ikke længere fattige eller forarmede, for overalt ser I beviser på, at Jeg elsker jer og har vendt mit blik mod jer.

2. Gaverne blev lagt i jeres sjæl allerede i det øjeblik, I blev skabt. Men det var nødvendigt, at Jeg kom for at undervise jer, og at I skulle tilbagelægge lange veje og i den forbindelse udvikle jer stadig videre, for at disse gaver kunne begynde at åbenbare sig.

3. Netop i vor tid har menneskets sjæl fornemmet, at den lever i en ny tidsalder, at den oplyses af en ny dags lys. Den har oplevet et jordskælv, en uro, der har revet den ud af den dybe sløvhed, hvori dens gaver og evner havde sovet.

4. I øjeblikket stiller mennesket sig stadig spørgsmål, det har kun en fornemmelse. Men snart kommer det øjeblik, hvor det med sikkerhed udbryder: »Der er vejen«, og trofast følger den.

5. Hvem kunne standse denne menneskeheds sjæles fremskridt, når de først har begivet sig af sted, og hvem ville være i stand til at ændre den rute, som mit lys har udstukket? Intet og ingen vil kunne standse menneskenes åndelige opvågnen, når de rejser sig i længsel efter den arv og det budskab, som den Tredje Tid har bragt dem.

6. Jeg kunne have vækket jer for længe siden. Men Jeg ønskede at komme til jer på det rette tidspunkt, når I ville være trætte af den dybe søvn, I er sunket ned i, og når rædslen for jeres synder og jeres vedvarende krige ville befri jer fra jeres materielle naturs lidenskaber.

7. I dag et folk, i morgen et andet, og derefter vil flere vågne op oplyst af et indre lys, som vil tale til dem alle om åndeliggørelse.

8. Når disse folk vågner, vil Jeg være rede til at åbenbare Mig for dem. Det vil være Faderens stemme, der svarer på børnenes kald. Men sandelig, Jeg siger jer: Jeg vil ikke åbenbare Mig for alle på samme måde. For eksempel blev denne åbenbaring, som Jeg har givet jer gennem den menneskelige forstand, kun skænket jer, og I kan betragte jer som det folk, der som det første vågnede ved denne tidsalders begyndelse.

9. Den tid, hvor Jeg åbenbarer Mig for jer i denne form, er allerede angivet, og der er ingen spiritualist, der ikke kender året og dagen for afslutningen af denne tidsperiode.

10. Når Jeg afslutter Min undervisning blandt jer, vil I være nødt til at forberede jer på at udbrede dette frø blandt verdens folk, hvorved I vil være til stor hjælp for jeres medmennesker i de kritiske øjeblikke af deres opvågnen. Disse vil i lyset af visheden om deres forudannelser og virkeligheden af Mit budskab forberede sig på at modtage Mig i åndelig

form. Ligesom Jeg åbenbarede Mig for jer alt efter forberedelsen af hver forsamling og hver taler, således vil Jeg åbenbare Mig for dem alt efter åndeliggørelsen af hvert fællesskab og den andagt, der hersker i deres forsamlinger.

11. Skriv mit ord ned og bevar det, så I kan bekendtgøre det, når tiden er inde. For det vil være grundlaget og udgangspunktet for de nye menigheder, der opstår i verden til åndeligt liv.

12. Lad ikke mit budskab blive blandet sammen med de materialistiske forestillinger og vildfarelser hos dem, der har tjent mig som redskaber, for så vil I ikke have videregivet den frugt, som jeg har betroet jer, i uforfalsket form. Jeg har gennem en lang periode undervist jer i at lære min guddommelige essens at kende, så I kan frigøre jer fra enhver menneskelig tilbøjelighed.

13. Mit Ånds lys vil følge i fodsporene på dem, der forstår Mig og i morgen begiver sig ud for at fortolke Mine bud med den største omhyggelighed, de er i stand til. For på deres vej vil de opleve, at deres kamp, deres ofre og anstrengelser ikke har været forgæves. Jeg vil overraske dem i deres arbejde og meddele dem, at der snart venter andre menigheder på dem, at de snart kan gå i gang med såningen, fordi frøet er modent.

14. Der vil være en følelsesmæssig bølge og glædestårer hos mine disciple, når de bliver vidner til opfyldelsen af mit ord.

15. I vil ikke være nødt til at vandre omkring og banke på døre for at søge den, der vil lytte til jer. For I vil opdage, at det vil være jeres medmennesker, der søger *jer* og kalder på jer. Det er nok for mig, at I forbereder jer. Så vil *Jeg* vise jer vejen, indgyde jer, hvad I skal gøre, og føre jer til dem, der i deres længsel efter et vidnesbyrd om kærlighed, åndelighed og barmhjertighed vil henvende sig til mit folk.

16. Når I gennem jeres harmoni danner det fællesskab, som Jeg forventer af jer, behøver I ikke at gøre jer umage for at gøre jer kendte, for da vil det være andre, der udfører denne opgave ved fra hjerte til hjerte at sprede budskabet om, at der findes et fællesskab, i hvis skød lyset fra et guddommeligt budskab stråler, som er det åndelige livs brød for alle mennesker.

17. Jeg siger jer: Stol på Mig, folk. For når I bliver forvist fra jeres samfunds skød, når man driver jer ud af de byer, hvor I bor, vil Jeg føre jer langt væk fra jeres forfølgere, vil føre jer ud i ørkenen, op i bjerglandet, ind i fjerne dale eller ned til havets bredder, og der vil jeg nære jer, ligesom jeg nærede Israels folk i ørkenen ved at sende dem manna.

18. Nu bringer Jeg et nyt manna til mit folk, som snart vil falde ned, så snart prøvelserne overvælder mine udvalgte.

19. Prøvelserne *vil* komme, for mit ord går altid i opfyldelse. De vil tjene til at forene mit folk, ligesom Israel forenede sig i Egypten under Faraos trældom.

20. Når prøvelserne kommer, vil kun de, der elsker Mig – de modige og de trofaste – forblive på denne vej. De falske, hyklerne, dem, der frygter verden, og dem, der ikke følger Mig af kærlighed, vil trække sig væk. Det vil være nok for Mig at se dem forenet, der elsker Mig i sandhed, for derefter at sige til verden: dette er mit folk, dette er mit afkom.

21. Jeg forsikrer jer om, at de af jer, der følger Mig med hele deres sjæls tro, hverken vil mangle vand eller brød, for aldrig nogensinde er nogen blevet svigtet i sin tro.

22. Jeg hører allerede, at nogle i deres hjerte spørger mig: »Mester, hvornår vil alt dette ske?« Og det er fordi, I føler frygt, fordi I skælver, når jeg forkynder jer disse prøvelser. Men jeg siger jer: Den, der er bange, går ikke ud i ørkenen, han bliver i byen, hvor han lettere kan udholde undertrykkelsen, fordi han har vænnet sig til trældom og ydmygelse. Men når han åbner sine øjne for sandheden, vil hans hjerte blive fyldt med mod og tro, så lad ham gå ud i ørkenen, lad ham begive sig af sted i længsel efter sin sjæls frihed og sit hjertes fred.

23. I spørger Mig, hvornår denne prøvelse vil komme? Jeg siger jer, at den allerede er kommet for nogle, og at den senere vil vise sig for andre, indtil I alle er forberedte og er blevet stærke.

24. Prøverne kommer på en så subtil måde, at I ofte ikke engang er klar over, hvornår de kom, og hvornår de sluttede. Hvad ville der ske med jer, hvis Jeg meddelte jer datoen, dagen og timen, så I kunne forvente dem?

25. Hvor mange af jer lever allerede i den ørken, som jeg har talt til jer om i dag, og nærer jer af det nye manna? Det er dem, der – udstødt fra samfundets skød – er blevet misforstået af deres pårørende og venner. Det er dem, man nægter at hilse på, og for hvem dørne til arbejdslivet er lukket. Det er også dem, man har dømt som kættere, forrædere og frafaldne, og som er blevet kastet ud af deres kirkers skød.

26. De har udholdt bagvaskelse, onde blikke, ydmygelser, hån og foragt. Men alt dette udholdt de med tålmodighed, i bevidstheden om, at de ikke har mistet noget, og at de har opnået nåden til at høre Mig.

27. De måtte trække sig tilbage til »ørkenen«, men ikke til en materiel ørken, snarere til et åndeligt tilflugtssted, selvom de fysisk fortsat boede der, hvor de altid havde boet.

28. Der, på det åndelige tilflugtssted, fandt de en fred, som de ikke kendte før, de oplevede tilfredsstillelser, som ingen tidligere havde givet dem, og selvom de i begyndelsen følte ensomhed, fordi de ikke kunne fornemme Min tilstedeværelse, takker de Mig i dag, fordi de ikke manglede noget, og fordi ingen besejrede dem.

29. Det liv i fornøjelser, de før førte, blev efterladt bag dem; alt det falske, alt det overfladiske forsvandt. For dem kom tiden til at finde sandheden og klamre sig til den med hele deres væsens kraft.

30. Salige er de mennesker, der har god vilje og tro, for de vil ikke blive ofre for deres fjender. Min magt holder den hånd tilbage, der vil myrde dem på forræderisk vis; mit lys overrasker den, der ligger på lur på deres vej, så de kan gå fremad uden at blive standset, fordi det forjættede land venter på dem. Der er forberedt en fest i det for det øjeblik, hvor I alle træder ind i det.

31. Mit ord har rørt mange hjerter, som har sagt til Mig: »Herre, ingen taler sandheden som Du, for siden vi begyndte at følge Dig i denne tid, har vi måttet udholde vores medmenneskers fordømmelser, som var som de bitre urter, dit folk spiste i befrielsens nat i Egypten.«

32. Tænk på din tro, o elskede folk, og du vil opleve, hvordan selv de, der har afvist dig, vil komme for at forøge dine rækker. For også til dem vil kaldet lyde, også dem vil der blive tilbudt muligheden for at frigøre sig fra deres materialistiske og falske liv for at fylde deres sjæles tomhed med den guddommelige essens, som dette værk skænker i overflod.

33. Opfordringen kan lyde for alle på samme tid, men ikke alle kan reagere på den på samme tidspunkt. Nogle vil være rede til at skynde sig til, andre vil ikke kunne gøre det, fordi deres sjæl endnu ikke er tilstrækkeligt udviklet til at påbegynde opfyldelsen af deres mission.

34. Jeg siger jer dette, så I – når Jeg taler til jer om de kaldede og de udvalgte – ved, at der til enhver tid er mange kaldede og få udvalgte, for Jeg udvælger kun de forberedte, og alle, der er blevet kaldet og ikke hørte til de udvalgte, vil måtte vente en tid på at blive kaldet igen.

35. Husker I ikke, at Jeg allerede ofte har sagt jer, at Jeg har banket på dørene til jeres hjerter første, anden og tredje gang, og at I først, da I var vågne og forberedte, skyndte jer frem på mit kald? Fortvivl derfor ikke over for dem, som mit budskab når frem til, og som ikke viser nogen interesse.

36. Udfør jeres mission med at udbrede mit ord, og vær tilfredse med det umiddelbare eller senere resultat af jeres arbejde.

37. I søger i mit ord den kraft, som I følte, I manglede, for at kunne skille jer fra det onde, der findes i jeres liv, fordi I i jeres hjerter har ladet jeres forfædres skikke, vaner, traditioner og laster slå rod.

38. Nu er der udbrudt en kamp i jeres indre, fordi samvittighedens stemme gør sig stadig tydeligere gældende. Men jeres hjerte yder den stadig modstand, fordi det i sin sanselighed er mere tilbøjeligt til kroppen end til sjælen.

39. Jeg velsigner jeres indre kamp, for den er et tegn på, at I føler kærlighed til Mig, at I anerkender sandheden og retfærdigheden i mit ord.

40. Der er øjeblikke, hvor I frygter, at »kødet« sejrer i jer, fordi jeres tro og kærlighed endnu er svage over for fristelserne. Så kommer I skyndsomt hen for at lytte til Mig i håb om at finde de nødvendige våben i mit ord til at bekæmpe synden og mørket. I kommer med anger, bedrøvede, med ønsket om, at det måske ville være muligt, at mit blik ikke opdager jer, selvom I ved, at I ikke undgår mit blik et eneste øjeblik. Senere, når I i jeres hjerte har modtaget mit ords ømhed, lader I tårerne flyde i en uhæmmethed, der stadig mere letter sjælens byrde. Så tænker I sidst, at eftersom Jeg har modtaget jer med så stor kærlighed, er dette sket, fordi Jeg ikke er trængt ind i jeres hjerte og heller ikke har opdaget alt det i det, der skammer jer foran Mig.

41. Åh, I små og svage børn, som endnu ikke kender jeres Mester! Hvad ville der ske med jer, der søger styrke hos Mig for ikke længere at synde, hvis Jeg i stedet for ord om tilgivelse, opmuntring, kærlighed og visdom modtog jer med fordømmelser og domme, med bebrejdelser, trusler og straffe? Det ville en dag ende med, at I ville tvivle på dette ord for derefter på en hæmningsløs måde at kaste jer i materialismens arme. Sig derfor ikke, at mit blik ikke opdager jer i de øjeblikke, hvor Jeg giver jer mit ord gennem taleren.

42. Se denne skare af »arbejdere«, tjenere i dette værk: Også de kom ligesom jer med et hjerte fuldt af lidelser og voldsomme lidenskaber, også de blev rystet af mit ord og lærte den indre kamp mellem sjælen og kødet at kende, og også de troede, at mit blik ikke opdagede dem blandt menneskemængderne, fordi jeg i mit ord ikke bebrejdede dem deres synder.

Nu er de her, på min mark, og udfører i fred en opgave, som jeg har betroet dem. For til sidst fandt troen vej ind i deres hjerter, fordi der efter kampen var ro i deres sjæl, og fordi de har forstået, at de aldrig kan undslippe mit guddommelige blik, der følger jer, hvor I end går.

43. Verden og kødet frister dem stadig, og dette tjener til at sætte deres kærlighed, deres tro og deres trofasthed på prøve, og for at de ikke

skal falde i søvn. Nogle udfordrer verden, mens deres åndelige styrke endnu ikke er stor nok til at beskytte dem mod alle fald. Det er dem, der falder og rejser sig igen — dem, der i dag fjerner sig og i morgen vender tilbage, indtil den dag kommer, hvor de ikke længere er svage, og de er i stand til at forblive i sandheden indtil enden.

44. Af jer, der i dag kommer herhen med sorg, fordi I ikke kan beherske jeres svagheder, vil Jeg skabe nye »arbejdere«, selvom det for øjeblikket forekommer jer umuligt, at I kan være til nytte for nogen. Da vil I se et mirakel blive virkelighed i jeres væsen, fordi I vil være vidne til jeres sjælelige forvandling. Da vil den svage føle sig stærk, og den vantro vil blive inderlig.

45. Velsignet være de, der, når de har syndet, angrer og græder, fordi de har fornærmet Mig. Salige er de åndeligt fattige, for Jeg er kommet for at opmuntre dem og lade dem sejre over verden, synden, materialismen og lasterne.

46. I morgen skal I vidne om miraklet ved jeres omvendelse og fornyelse. I morgen vil I være en åben bog for jeres medmennesker, og fra dens sider, det vil sige jeres fortid, vil I hente al den erfaring og visdom, I har tilegnet jer i mit værk, for at I kan frembyde den for jeres medmennesker som den modne frugt af jeres kamp, jeres forberedelse og jeres sejr.

47. I de nationer, provinser og landsbyer, hvor mennesker længes efter min komme, hvor man fornemmer mit ords nærvær, vil vidnesbyrdet fra mine »arbejdere« falde ned som en sand himmelsk dug på menneskenes tørstende sjæle.

48. Jeg har allerede sagt jer, at mine vidner og efterfølgere vil blive afvist, hånet og forfulgt; men andre vil også tro på dem og velsigne dem. Det vil være en anden kamp, som Jeg også vil velsigne. For hvor der kæmpes, der vil der også være sejr.

49. For at alle mennesker på jorden kan tro på sandheden i dette budskab, har Jeg sørget for, at de tegn, der i gamle tider blev profeteret om — profetier, der talte om min genkomst — kunne mærkes over hele kloden.

Derfor vil menneskene, når dette gode budskab når ud til nationerne, udforske og undersøge alt, hvad der blev sagt til dem i disse tider, og overrasket og glade vil de opdage, at alt, hvad der blev forkyndt og lovet om min genkomst, trofast er gået i opfyldelse, som det sømmes sig for Ham, der kun har *én* vilje, *ét* ord og *én* lov.

50. Jeg har i mine undervisninger sagt jer, at livet er sjælens Via Dolorosa, og at dette er afslutningen på dens eksistens på jorden. Det er

dens Golgata, hvor I skal bestræbe jer på at tage Mig som forbillede ved at omsætte mine eksempler til praksis.

51. Lykkelige er de sjæle, der med tro og dyd når frem til toppen. For i det øjeblik, hvor de løsriver sig fra deres legemlige hylster, vil de som belønning for deres mod og kærlighed opleve Faderens kærtegn. Det er dem, der uden at snuble vil træde ind i evigheden.

52. Mit ord i denne tid vil hjælpe menneskene til at forstå hele meningen med min lov og min lære, og den opfyldelse, som mennesket giver dem, vil skænke det salighed – en salighed i hjertet og fred i sjælen. For den fuldkomne salighed vil sjælen kun finde i det hjem, hvor den hører til.

53. Hvor mange muligheder har I hele tiden for at være gode og nyttige for jeres næste. Hvert hjem er en egnet mark til at så mit frø. Hver by og hvert folk er som jord, der tørster efter barmhjertighed og kærlighed, og Jeg gør jer til såmænd, så I kan skænke menneskene jeres trøst og så fred.

54. Gerninger, ord og bønner er de midler, I skal og kan bruge for at udføre opgaven i verden med at tjene jeres medmennesker og elske dem.

55. Jeg har lært jer den fuldkomne bøn, som er sjælens sande sprog, og som bringer mennesket i direkte forbindelse med Mig.

56. Jeg har givet jer ordets gave, som er et udtryk for det lys, der er i sjælen, og den kærlighed, som hjertet rummer.

57. I, der lytter til mit ord: Sig ikke, at jeg kræver for meget af jer, for jeg ved bedre end I selv, hvad I er i stand til.

58. I dag føler I jer svage, klodsede, uduelige og uværdige, fordi I undersøger jeres indre og opdager mange svagheder, mange mangler, der forhindrer jer i at føle andres smerte. Men jeg vil først helbrede jer, lade jer mærke min fred, opmuntre jeres hjerte og rense jeres vej. Så vil I ikke længere have frygt, ej heller vil I have tvivl, ej heller vil I føle jer uduelige.

59. Derfor har Jeg ladet jer lytte til Mig i et stykke tid for gradvist at opmuntre jer gennem mit ord, uden allerede nu at sende jer ud i provinserne. Men når jeres sjæle er gennemsyret af min essens, vil de ikke længere vente på prøver eller tegn for at bryde ud, for de vil gennem inspiration modtage, hvad de skal gøre.

60. Bed, folk, og mens I beder, vil Jeg udgyde Min fred over alle jordens folk, vil Jeg velsigne jeres hjem og oplyse jeres veje.

61. Jeg vil give jer et bevis på, at alt, hvad Jeg har lovet jer, er sandt. Hvilket bevis vil dette være? Det, at I i jeres liv vil se noget blive virkelighed, som I længe har håbet på – noget, der for nogle er umuligt at opnå. For nogle vil det, jeg tilbyder, snart nå frem, andre vil jeg lade vente. Men sandelig, jeg siger jer, der vil ikke være én, der ikke modtager mit

kærlighedsbevis. Når denne nåde kommer til hver enkelt af jer, vil I huske mit ord, og jeres tro vil da blive større.

62. Fortvivl ikke, græd ikke, lær at forvente denne time ved at følge min undervisning, bede og våge.

63. Ser I, hvordan I i disse øjeblikke, hvor I løfter jeres sjæl op, glemmer jeres lidelser og bliver fyldt af min fred? Bestræb jer på altid at være hos Mig ved fuldt ud at udøve min lære, og I vil se min fred og mit lys sejre over jeres modgang og plager.

64. Forstå, at jeres lidelser ikke er forgæves, men at I har til opgave at blive modstandsdygtige både åndeligt og legemligt, så I kan udgøre en del af skaren af mine såmænd.

65. De, der ønsker at bringe trøst til menneskene, som ønsker at opløfte dem, der er faldet, og som ønsker at give de svage styrke, må være oplyst af erfaringens lys og hærdet gennem kamp og prøvelser. Intet billede af lidelse må få dem til at miste modet, de må ikke frygte nogen medmenneskers modvilje, de må ikke flygte fra nogen smerte, når hænder rækker sig ud mod dem i længsel efter barmhjertighed.

66. Der, blandt dem, der er forhærdet i laster og smerte, vil I se mange stræbe mod lyset ved at søge fornyelse og åndeliggørelse. For at denne inspiration imidlertid kan nå frem til dem, må I lægge et sandt bevis på broderskab i deres hjerter, en handling, der er den lysstråle, der fjerner mørket fra den, der lider.

67. Forstå derfor, at den smerte, der på mange måder har ledsaget jer, har været den mejsel, der indvendigt har formet jeres sjæl til at udføre en vanskelig mission.

Min fred være med jer!

Undervisning 252

1. Folk, I har været vidner til min åbenbaring i denne tid. I er forberedt til at fortolke den og være et forbillede for de »sidste«. I kender grunden til min komme, ligesom I kender grunden til mit farvel, når den af Mig bestemte time er kommet.

2. I har intet at frygte fra verden, fordi I er mine disciple. Det er ikke, fordi I er ydmyge, at I bliver trængende. Forveks ikke sjælens ydmyghed med kroppens fattigdom. I mister ikke jeres rettigheder som mennesker, fordi I er åndelige mennesker — tværtimod. Den, der forstår åndeliggørelsen og anvender den på sit liv, er ejer af alt, hvad der omgiver ham, og lever og nyder med større intensitet end den, der kun ser og forstår det materielle.

3. Åndelige mennesker er dem, der med rette bærer navnet »Kristi disciple« i den tredje tid — mennesker, der forstår at give Gud det, der tilhører sjælen, og verden det, der tilhører det materielle — mennesker, der forener alle love til én eneste, som består i at elske deres Skaber og elske Ham i deres næste.

4. Et menneske, der er forberedt gennem min lære, vil være i stand til at udføre overmenneskelige gerninger.

5. Der vil strømme et lys ud fra hans sjæl og hans krop, en magt og en kraft, der vil give ham mulighed for at virkeliggøre det, som intelligensen alene ikke er i stand til at udrette.

6. Til dette ophøjede niveau skal I nå hen efter min vilje, elskede folk, for da vil hver eneste af jeres gerninger være et vidnesbyrd om min sandhed. Fra jeres ord, ligesom fra jeres bønner og også fra jeres hænder, vil den guddommelige helbredende balsam strømme, som vil være glæde og befrielse for de fysisk eller sjæleligt syge; fra jeres ord vil lyset springe frem, som bringer troen til sjælene, og jeres bøn vil være det middel, hvorved sjælen bæres frem for at så det gode på sin vej.

7. Dette er fremtiden for dem, der følger Mig og forstår at fortolke og følge Mine lære.

8. »Våg« fra nu af, så jeres forstand aldrig bliver formørket, så I i de prøvelser, I må gennemgå, ikke forråder det, der i dag er jeres tro.

9. Hvor stor glæde vil der være i dette folk, når det har befriet sig fra sine ufuldkommenheder og udøver mit ord efter min vilje.

10. Der er stadig mange forhindringer blandt jer, som hindrer jer i at gå videre mod åndeliggørelsen. I kender disse forhindringer, nemlig jeres manglende enhed, jeres tilbøjelighed til ydre ritualer og manglen på ægte næstekærlighed.

11. Endnu viser der sig ikke blandt jer det stærke, idealistiske og kampvillige folk – det folk, hvor menneskeheden kan finde rådgiveren, lægen, broderen, lederen. Endnu fremstår der ikke blandt jer det folk, der i sin enhed og broderskab ligner et uendeligt hjem fuld af fred, respekt og kærlighed, hvor den enes brød også er de andres, og den enes tag er alles.

12. Hvor er dette eksempel? Hvornår har I kæmpet for et sådant ideal?

13. Det, jeg siger til dig, folk, er ikke en bebrejdelse; det er en fars ord, der kun ønsker det bedste for sine børn, og som for at opnå dette må påpege deres fejl og hjælpe dem med at rette dem.

14. Jeg vil blive her endnu en tid og give jer mit ord. I det vil jeg fortsat give åbenbaringer og afsløre det, som jeg har gemt til denne tid, og i min undervisning vil jeg fortsat udbrede det nødvendige lys, så menneskeheden kan redde sig ud af den forvirring, der nærmer sig.

15. Jeg har forkyndt jer, at der vil komme et tidspunkt, hvor I vil se mange former for »spiritualisme« dukke op, og at I da skal være rustede til at skelne mellem, hvilke der bygger på sandhed, og hvilke der bygger på bedrag.

16. I vil se falske udtalelser dukke op, som tilskrives Mig; rygter om guddommelige budbringere, der bringer budskaber til verden; sekter med navnet De Syv Segl og mange forvirrende og tvetydige lærdomme.

17. Alt dette vil være resultatet af den store åndelige forvirring, som menneskeheden har forberedt. Men vær ikke bekymrede; sørg derimod for at leve i vågenhed og bøn, så vil I ikke bukke under for den åndelige forvirring, for mit ord vil i de øjeblikke af største mørke være et lys, der vil lade jer se min krystalklare og evige sandhed.

18. Forstå, at dette er en tid til studier, undervisning og åbenbaringer. Vær hverken tøvende eller forsømmelige, for senere vil I græde over den tabte tid.

19. Udvikl jeres intuition, så jeres sjæl kan åbenbare den opgave, den har påtaget sig. Lad den virke i mit værk, sæt den i stand til at opfylde det løfte, den har givet mig, og som er nedskrevet i dens ånd. Når jeg, jeres Mester, lovede jer at komme i denne tid for at oplyse jeres tilværelse gennem mit ord – hvorfor skulle disciplene da ikke holde deres ord om at vende tilbage til mig?

20. Jeg ønskede ikke at overraske jer med min tilstedeværelse i denne tid. For mit ord var nedskrevet, og verden vidste om min tilbagevenden. Ingen skal undre sig over, at da Jeg kaldte ham for at høre min undervisning, skete det med den hensigt at bekræfte de gaver og opgaver, som Jeg lagde i hans sjæl, da Jeg sendte den til jorden.

21. Ved at indfri mit løfte til jer har jeg givet jer et bevis på, at mit ord går i opfyldelse over alt det skabte, således at ingen – når timen kommer til at afslutte det blandt jer – kan sige, at han ikke vidste det, ingen kan sige, at han blev overrasket af det, og ingen kan svare, at han ikke havde tid til at forberede sig på det.

22. Lær allerede nu at respektere min vilje ved at følge mine anvisninger og elske alt, hvad jeg har forudset. Den, der elsker mig og gør min vilje, er mit barn og min discipel. Den, der ikke respekterer min vilje og gør sin egen, er ganske vist mit barn, men ikke min discipel, fordi han hverken elsker mig eller tager mig til forbillede.

23. I min lære giver jeg jer retningslinjerne, så I som disciple i dette værk kan sejre, så I ikke snubler eller begår fejl, der senere vil få jer til at græde bittert.

24. Jeg siger jer allerede nu, at de, der virkelig sår dette frø med den inderlighed, hvormed Jeg har betroet det til jer, vil vandre deres vej i fred. Dørene, der har været døde for deres banken, vil åbne sig for dem; og selvom de måske bliver bekæmpet, vil de aldrig lide nederlag i kampen, for deres dyd vil lade dem overvinde alle prøvelser.

25. De derimod, der ignorerer deres samvittigheds stemme, som ikke adlyder mit ord og forråder mig, vil altid være overladt til deres fjender, vil leve i ufred og føle frygt for døden.

26. Er det mon retfærdigt – spørger Jeg Mine disciple – at I fremstiller et fuldkomment værk som det, Jeg har åbenbaret for jer, over for menneskeheden på en sådan måde, at det bedømmes som en vildfarelse, eller at det betragtes som endnu en af de lærer og teorier, der i disse tider er opstået som frugter af den herskende åndelige forvirring?

27. Ville det være ret, hvis I, som Jeg har elsket så højt og oplært med mit ord, for at jeres vidnesbyrd måtte være rent, som ofre for jeres vildfarelser skulle falde i hænderne på den jordiske retfærdighed eller blive forfulgt og spredt, fordi jeres medmennesker anser jer for skadelige? Tror I, at min lære – hvis den følges korrekt – kunne fremkalde sådanne begivenheder? Nej, disciple. Lad mig tale således til jer, for jeg ved, hvorfor jeg gør det. I morgen, når jeg ikke længere taler til jer i denne form, vil I vide, hvorfor jeg talte således til jer, og I vil sige: »Mesteren vidste nøjagtigt, hvor mange svagheder vi ville lide af. Intet undgår hans visdom.«

28. Jeg ønsker, at I, når min åbenbaring er afsluttet, skal have en klart afgrænset forestilling om, hvad denne lære er, så I kan følge den på rette vis; for indtil i dag er der endnu ikke dukket de sande spiritualister op blandt de skarer, der har hørt mit ord. Indtil nu har det ikke været

spiritualisme, I har praktiseret, men blot *jeres* egen forestilling om, hvad mit værk er, hvilket dog er langt fra den ægte spiritualitet.

29. I må være stærke for at indrømme over for jer selv, at I er kommet på afveje; I må tage jer sammen for at forbedre jeres vaner og med iver stræbe efter, at sandheden og renheden i denne lære må stråle blandt jer.

30. Vær ikke bange for at ændre den ydre form af jeres tilbedelse og jeres kult, så længe I ikke forvrænger essensen af mine lære.

31. Jeg vil give jer jeres løn og belønne alt, hvad I gør af anstrengelser og ofre for at forbedre jeres gerninger på den vej, som Jeg har vist jer.

32. Mange af jer undersøger min åbenbaring for at overbevise jer selv om, hvorvidt den er sand eller ej. Men ofte bedømmer I den ud fra dens ydre fremtoning i stedet for at udforske dens indhold, og af den grund tager I i sidste ende fejl.

33. Jeg har set, hvordan I har iagttaget mine talspersoner selv i deres mindste bevægelser; jeg har set, hvordan I blev overraskede, når I så dem græde eller opførte sig lige så menneskeligt som jer selv. Da gav jeres hjerte udtryk for blasfemi og benægtede sandheden i min åbenbaring.

Jeg har hørt, når I har sagt: »Hvordan kan disse kalde sig 'fodskamler' eller Jesu talspersoner, når jeg så dem som svage, ynkelige og lige så menneskelige som enhver anden dødelig?« Åh, I sansebundne sjæle, der kun søger sandheden i det, I kan se eller røre ved! Også dengang fordømte menneskene Mig, fordi Jeg blev født i fattigdom, og de tog anstød af det, da de så, at Min krop blødte på korset, og Mine læber klagede. Stakkels mennesker, der ikke kunne forstå mysteriet eller meningen med hver eneste af Mine handlinger.

34. For dem, der føler Min tilstedeværelse i deres sjæl, er meningen i Mit ord, lyset fra Min undervisning, udstrålingen af Min kærlighed og trøsten fra Min åndelige barmhjertighed tilstrækkeligt. Det er dem, der lukker deres øjne for alt det ydre for at søge Mig med sjælen — det er dem, der altid følger Mig.

35. I dem, der følte Guds nærvær i Jesu ord, forblev essensen af Mesterens offerdød som det guddommelige segl på kærligheden, ligesom essensen af mit ord i denne tid forblev i dem, der har søgt mig i ånden.

36. Er det mon nødvendigt, at Jeg igen og igen gentager for jer, at mit rige ikke er af denne verden?

37. Mit ord i denne tid minder jer om det forgangne, åbenbarer hemmelighederne for jer og forkynnder det kommende. Det vil rette op på alt, hvad menneskene har forvrænget og svækket; for jeg, som sandhedens vogter, kommer med mit iver og min retfærdigheds sværd for

at nedbryde alt det falske, for at knuse hykleriet og løgnen, for på ny at fordrive købmændene fra sandhedens tempel.

38. Forstå, at I ikke behøver at søge sandheden i bøger, råd eller menneskers bud for at opnå jeres sjæls frelse.

39. I skal alle frelses; jeg finder ikke en eneste, der allerede står på fast grund. I er skibbrudne midt i en stormfuld nat, hvor hver enkelt kæmper for sit eget liv uden at tænke på sin næste, fordi hans liv er i fare.

40. Men sandelig, jeg siger jer: Jeg er jeres eneste frelser, der endnu en gang kommer for at søge dem, der er faret vild, fordi de har forladt den sejlrute, som loven er. Jeg oplyser jeres vej, så I kan nå i land, til det velsignede land, der venter på jer, fordi det i sit skød rummer uendelige skatte for ånden.

41. Lad, o folk, mit ord gøre jeres hjerter kærlige, så I i morgen kan elske jeres medmennesker og være hos dem i deres smerte, ligesom Jeg har været hos jer i disse prøvelsens timer.

42. Hjælp med til, at grenene på det træ, som denne lære er, vokser og breder sig ud over verden og skænker frugt og skygge til ethvert sultende og udmattet menneske, der vandrer på jorden.

43. Jeg er træet, og I er frugterne, gennem hvilke menneskeheden skal kende Mig.

44. Når der er sødme og liv i jeres gerninger, vil I have afgivet et trofast vidnesbyrd om Ham, der har undervist jer og skænket jer kærlighedens og sandhedens livskraft.

45. Den undervisning, som Jeg har givet jer i denne Tredje Tid, er et nyt testamente, der skal forenes med dem fra de forgangne tider, for disse tre udgør én eneste åbenbaring.

46. Mit lys vil oplyse forstanden hos de mennesker, der er bestemt til at forene alle mine undervisninger i én eneste bog.

47. Mine åndelige tjenere vil lede mine udvalgte hånd, så der ikke findes nogen fejl i denne bog.

48. De uoverensstemmelser, der hidtil har eksisteret blandt dette folk, deres stridigheder og deres uenighed vil forsvinde, når I fordyber jer i denne bog og til sidst forstår sandheden i mit værk.

49. I dag er I ikke klar over de konsekvenser, som jeres uenighed medfører. Men sandelig, Jeg siger jer: I morgen vil I som følge heraf fælde tårer. Hvor mange gange har Jeg ikke bedt jer om enhed i tanker, i tilbedelseshandlinger og i sjæle. Hvor mange af jer har ikke lyttet til mit guddommelige råd!

50. Jeg har inspireret jer til at danne *et* folk og har givet jer navnet »Det Nye Israel«. Jeg har givet jer forskellige missioner og opgaver, så I på jeres

rejse og i jeres bestræbelser kan regne med alle nødvendige elementer, ligesom det skete med Israel i den første tid, da det i længsel efter det forjættede land krydsede ørkenen. Men indtil nu har I hverken forsøgt at forstå mine opgaver, ej heller har I ønsket at betragte det eksempel på enhed, som det folk efterlod skriftligt – et uudsletteligt eksempel. For det var dets harmoni og dets forening, der lod det overvinde de skæbneslag, det mødte på sin vej.

51. Et nyt forjættet land venter jer, men I er stadig langt derfra. I krydser i øjeblikket den vidtstrakte ørken, har lagt Faraos trældom bag jer og har allerede modtaget loven. Alligevel har I endnu ikke helt opgivet afgudsdyrkelsen, og uden at være jer det bevidst tilbeder I undertiden det gyldne kalv.

52. I vil blive udsat for prøvelser, modstand og forfølgelse, for at I kan vågne op af jeres søvn. Da vil I helt sikkert være rede til at udføre mine opgaver og, inspireret heraf, våge over det værk, som Jeg har åbenbaret for jer, ligesom israelitterne dengang skabte tabernaklet og pagtens ark for at bevare loven. For prøvelserne havde vækket dem til lyset.

53. Jeres tabernakel vil nu være jeres ånd, og jeres pagtskiste vil være jeres samvittighed. Der vil min lov være og oplyse vejen for Herrens folk.

54. I vor tid er der ikke dukket nogen op, der i Moses' fodspor ville gå foran dette folk og styrke dets tro gennem mirakler. Men med lidt forberedelse kunne I mærke Elias' åndelige nærvær, som leder, opmuntrer og inspirerer jer på denne vandring.

55. Tårerne trænger sig nu på hos de menneskemængder, der lytter til Mig. Kun Jeg kender årsagen til deres gråd; kun Jeg kender alle de forhindringer og vanskeligheder, de er stødt på undervejs, og som har holdt dem tilbage.

56. Vær udholdende, I skarer, vær trofaste, og I vil se hindringerne falde. Bed og arbejd med stadig større oprigtighed, renhed og fuldkommenhed, så I i jeres mission finder den trøst og den nødvendige styrke til med tålmodighed at udholde livets omskifteligheder. Hvis I går jeres vej på denne måde, vil I, når I mindst venter det, se stien udjævnet og snublestenene forsvundet.

57. I er mine marker, hvor hveden foreløbig vokser sammen med ukrudtet. Tiden til høsten er endnu ikke kommet. Men når den kommer, vil hver enkelt af jeres gerninger blive bedømt. Da vil Jeg lade de gode disciple blive på jorden og fjerne dem fra denne verden, som ikke har båret frugter af forening og åndeliggørelse.

58. Våg og tænk på mine ord. Vær ikke alt for selvsikre, fordi I har modtaget meget store opgaver og ansvarsområder fra mig — i den tro, at

min retfærdighed aldrig kan nå jer. Husk David og Salomo, som var store foran deres folk, faldt i søvn i deres storhed, overtrådte loven og så min guddommelige retfærdighed komme over dem — ubarmhertig og vis —, mens de troede, at de, fordi de var så elskede af Faderen, aldrig ville blive ramt af Ham.

59. Tænk, o folk, på de nye generationer. Tænk på jeres børn, som patriarkerne gjorde, da de forberedte deres folk, så de kunne modtage Messias' komme.

60. Bed for dem, der endnu skal komme. Forbered vejen for dem gennem velgørenhed og kærlighed. Forstå, at de vil have endnu højere missioner end jeres, og at det vil være godt, hvis de finder et spor af åndelighed, som de kan følge. Hvad vil dette spor være?: Jeres livs spor, jeres gerningers spor.

61. Hvorfor skal I altid lade Mig komme med bebrejdelser? Jeg kommer af kærlighed til jer, fordi Jeg ser, at I bærer smerte i jeres hjerter, og Jeg vil trøste jer. For Jeg ønsker, at I skal bære Min fred i jeres sjæl.

62. Nogle gange åbenbarer Jeg Mig for jer som dommer, andre gange fremstår Jeg som fader, men altid viser Jeg Mig som mester. I disse tre åbenbaringsformer finder I den guddommelige essens, som er én og den samme: loven, kærligheden, visdommen. Dette er treenigheden, som findes i min ånd.

63. Luk jeres øjne og lad sjælen være fri, så den intenst kan opleve disse øjeblikke af fællesskab med sin Mester. Lad den slå sig ned tæt ved Mig som dem, der i den Anden Tid fulgte Mesteren ad landveje, gennem dale, gennem landsbyer, langs flodbredder og gennem ørkener for ikke at gå glip af en eneste af hans undervisninger. Så vil I kunne forstå den billedlige betydning, hvori Jeg undertiden taler, når Jeg bruger det jordiske for at symbolisere det åndelige og bringe det inden for jeres åndelige rækkevidde. I vil indse, hvordan mit ord bringer himmelriget tættere på jeres sjæl.

64. Kom, menneskehed, så jeg kan undervise jer. Eller ønsker I, at det er smerten, der fortsat skal undervise jer gennem hele jeres liv?

65. Kom til min gård for at så markerne med broderskab. Jeg forsikrer jer om, at mine jorder ikke vil skuffe jer, som verden gør.

66. Her er vejen, lige foran jeres sjæl, og den indbyder jer til at følge den og aldrig mere standse. For hvert skridt, I tager på den, vil være et skridt, der bringer jeres sjæl tættere på det fuldkomne hjem, der venter på jer.

67. Tiden er meget kort, hvor jeg endnu vil være blandt jer og tale til jer i denne skikkelse, og jeg ønsker, at I lærer at gøre jer fortjenester, så mit ord i disse sidste år kan strømme rigeligt gennem disse talere.

68. Hvordan kan de guddommelige åbenbaringer blive en belønning for jeres fortjenester? Gennem jeres tro, jeres indsats og jeres åndelighed – ved at der hersker kærlighed i folkets skød, at barmhjertighed udøves, og at man elsker sandheden.

69. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I ikke forener jer, som det er Min vilje, vil menneskeheden sprede jer, og den vil fordrive jer fra sin midte, når den ser, at jeres liv afviger fra det, I forkynder.

70. Hvad vil der ske, når menneskene opdager, at der i hver menighed findes en anden form for andagt og en forskellig måde at udøve min lære på? De vil ikke kunne forstå, at det er mig, der har undervist jer.

71. Jeg betror jer de tre sidste år af min åbenbaring, så I kan arbejde for foreningen af dette folk — en forening, der omfatter både det åndelige og det ydre, så jeres virke, fyldt af harmoni og enighed, bliver det største bevis på, at I alle, i de forskellige forsamlingssteder og i forskellige dele af landet, er blevet undervist af én eneste Mester: GUD.

Min fred være med jer!

Undervisning 253

1. Min tilstedeværelse i dag er som en dommers. Mit lys trænger ind i jeres væsens helligdom.

2. Jeg kommer for at modtage og også for at give, for at modtage frugten af det gode frø og give jer nyt frø til at så.

3. I kommer i mit nærvær for at takke mig for de modtagne velsignelser og for det gode resultat af jeres gerninger på den åndelige vej. Nogle kommer til mig med anger. Det er dem, der bærer byrden af en eller anden form for anger og skælver ved min retfærdighedens stemme og fyldes af frygt. Både de ene og de andre søger min tilgivelse og beder om, at de ikke må mangle det nødvendige til livets ophold i de kommende tider.

4. I dag begynder et år hos jer, nemlig det næstsidste af min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, og det er kun naturligt, at mit ord viser sig retfærdigt over for det folk, der i lang tid har modtaget disse undervisninger.

5. Med kærlighedens og retfærdighedens ild vil Jeg gøre min undervisning forståelig for jer, som fra begyndelsen er indskrevet i jeres ånd, så I i morgen kan aflægge vidnesbyrd om denne sandhed.

6. Alle mine værker er nedskrevet af mig i en bog, der hedder »Livet«. Antallet af sider er utalligt, og dens uendelige visdom vil ingen, bortset fra Gud, som er dens forfatter, kunne nå op til. Men deri, på hver af dens sider, findes der et kort resumé, hvor Faderen har fremstillet hvert af sine værker på en forståelig måde for at gøre det begribeligt for enhver forstand.

7. Også I skriver konstant i jeres livs bog, hvor alle jeres gerninger og alle jeres skridt på hele udviklingsvejen vil blive nedskrevet. Den bog vil stå skrevet i jeres sjæl og vil være lyset af viden og erfaring, som I i morgen skal bruge til at oplyse vejen for jeres yngre søskende.

8. I kan endnu ikke vise jeres bog til nogen, fordi I ikke engang kender dens indhold. Men snart vil der blive lys i jeres væsen, og I vil kunne vise jeres medmennesker de sider, der fortæller om jeres udvikling, jeres soning og jeres erfaringer. I vil da være en åben bog for menneskene. Salige er de, der gør sig deres mission til egen. De vil føle, at de stiger op ad den stige, som Jakob så i sin drøm, nemlig den åndelige vej, der fører væsenerne helt frem til Skaberens nærvær.

9. Tag alle livets prøvelser imod med kærlighed, i bevidstheden om, at de er lektioner, der oplyser og styrker jeres sjæl, så den kan tilbagelægge den lange vej, den endnu har foran sig. Jo større jeres forståelse er, desto større må jeres kærlighed være til Ham, der sendte jer ud på kampens vej

for at nå fuldkommenhed, og som altid har stået jer bi, når I har bestået jeres prøver.

10. Jeg prøver jer ganske vist, straffer jer og dømmes jer. Men samtidig støtter Jeg jer, tilgiver Jeg jer og løfter Jeg jer op. Aldrig vil en sjæl blive skuffet over Min tilstedeværelse, for der findes ingen uretfærdighed i Mig.

11. Jeg velsigner jer, I menneskemængder, som har lært at lytte til Mig i stilhed og at holde de hulken tilbage, som stikkene på vejen river ud af jer. Jeres læber tier for ikke at lade nogen klage lyde, i stedet velsigner jeres hjerte Mig. Hvordan skulle Faderen ikke på sin side velsigne jer, som føler sig så forstået af sine skabninger?

12. Lyset breder sig nu ud i jeres sjæl. Det er den tid, hvor de mørke skygger viger fra det folk, som Jeg i øjeblikket søger og forener.

13. Mange generationer udgør dette folk, og fra hver af dem modtager Jeg i dag deres bidrag, det vil sige frugten af deres arbejde, så hver enkelt kan modtage sin løn efter sine gerninger, sine bestræbelser og mål.

14. Den, der længes efter verdens hæder og ros, må gerne få det her; men det vil være af kort varighed og vil ikke gavne ham på den dag, hvor han træder ind i den åndelige verden. Den, der er ude efter penge, må gerne modtage sin løn *her*, for det var det, han stræbte efter. Men når den time er kommet, hvor han må efterlade alt her for at indtage sin plads i det hinsides, vil han ikke have den mindste ret til at gøre krav på nogen belønning for sin sjæl, selvom han mener at have gjort meget til fordel for velgørenhed.

I modsætning hertil vil den, der altid har afvist smiger og begunstigelser, der har elsket sine medmennesker med et rent hjerte og uselvisk og har afvist enhver materiel belønning, der har været optaget af at så det gode, og som har fundet glæde i at udføre kærlighedsgerninger – denne vil ikke tænke på belønninger, for han vil ikke leve for sin egen tilfredsstillelse, men for sine næstes. Hvor stor vil hans fred og salighed være, når han så er i sin Herres skød!

15. Det er nødvendigt at lade træerne vokse for at kunne kende dem på deres frugter. Så vil dommens time komme, hvor alle dem, der har givet menneskene giftige frugter, vil blive tilintetgjort i ilden af min kærlighedens retfærdighed, og kun de vil blive højt agtet, som har frembragt livets og sundhedens frugter.

16. Ligeledes vil de religiøse samfund og alle sekter, der findes på jorden, blive dømt – på den måde, at kun de vil blive tilbage, der elsker sandheden og følger den, og alle dem vil forsvinde, der skjuler den bag sløret af løgn, falskhed og hykleri.

17. Der er kun én lov og derfor kun én eneste måde at opfylde den på. Det er den, I alle må søge, for at I kan være åndeligt forenet.

18. I, der hører min stemme, bedøm jer selv indvendigt i dette øjeblik. I spørger jer selv, om jeres ideal er højtstående, og om jeres gerninger er rene. I spørger jer selv, om I allerede er tilstrækkeligt forberedte til, at I efter mit farvel kan forblive blandt menneskene som patriarker, profeter og apostle. I spørger jer selv, om I allerede er blevet åndelige, om I gør navnet »spiritualister« ære, som Jeg har givet jer for at kendetegne jer.

19. I 1948 blev dette folk rystet af et jordskælv. Det var et stød fra min retfærdighed, der vækkede jer, ligesom det altid har været tilfældet, når I er faldet i fanatismens eller rutinenes sløvhed.

20. Hvis I siden begyndelsen af min forkyndelse i denne tid havde forsøgt at forstå indholdet af mit nye budskab – hvor meget smerte, hvor mange stridigheder og hvor mange indre kampe ville I da have sparet jer for! Men I har som altid vendt jer mod den ydre kult, der forhindrer sjælen i at opnå frihed og opløftelse. Derfor måtte det tidspunkt komme, hvor der blev sat en grænse for jeres vildfarelser. Er I spiritualister? Så må I bevise det i jeres gudstjeneste, i jeres liv og i jeres indbyrdes forhold.

21. Mens nogle er vågnet op og har forstået, hvad sandheden er, og har begivet sig ud for at arbejde for åndeliggørelsen, har andre, der holder fast ved deres skikke, klamret sig til deres symboler, deres kultformer og deres vaner og siger, at Jeg har vist jer alle disse symboler, og at de derfor er loven for dem.

22. Striden er brudt ud, men det er ikke første gang, at dette sker blandt det folk, som Gud har undervist. Allerede i den første tid, i et af de bud, som Gud dikterede på toppen af Sinai-bjerget, befalede Jeg menneskene ikke at bruge noget billede, der skulle repræsentere det guddommelige, og samtidig gjorde Jeg det klart for dem, at den sande gudsdyrkelse bestod i opfyldelsen af den lov, der udelukkende begrænsede sig til kærligheden til Gud og kærligheden til næsten.

23. Ikke desto mindre skabte folket utallige traditioner og forøgede dag for dag sin fanatisme og afgudsdyrkelse. Nu var symbolet ikke længere det symbolske billede, gennem hvilket det fik forklaringen på noget højere, men genstanden for afgudsdyrkelse og tilbedelse.

24. Det var nødvendigt, at Jeg kom til verden for at vise jer den vej, som I fjernede jer mere og mere fra. Men da præsterne og farisæerne indså, at Jeg ikke var kommet for at prædike traditioner, anklagede de Mig og sagde til folket, at mit ord var rettet mod Moseloven. Da løftede jeg min stemme for at svare de hykleriske repræsentanter for loven, at jeg ikke var kommet i modsætning til det, Faderen havde forordnet, men for at

opfylde det med mit liv – at det, jeg ønskede at udrydde fra hjerterne, var de nytteløse traditioner og ceremonier, som havde fået dem til at glemme at opfylde loven, nemlig: at elske Gud og elske hinanden.

25. Finder I det ikke rigtigt, at jeg i dag, hvor I lever i Helligåndens tid, udrydder alt fra jeres hjerter, hvad I har indført af traditioner og ydre kultformer i dette værk, som I har lært at kende som spiritualisme?

26. Det er ganske vist rigtigt, at I i begyndelsen af hver af de tre åbenbaringer, som Gud har givet menneskeheden, har fået tilladelse til visse symboler og kultiske handlinger for at lette jeres forståelse og tilegnelse af de guddommelige lærdomme, men ikke for at I skal bevare dem for evigt, og endnu mindre for at I skal tilbede dem. Dette har altid været årsagen til jeres åndelige tilstand og årsagen til, at Jeg til alle tider er kommet for at aflede jer fra den farefulde vej og føre jer ind på den sande vej mod lyset.

27. I dag afviser Jeg heller ikke det, som Jeg har forordnet i tidligere tider, men lærer jer at følge det ved at give jeres liv og jeres gerninger en højere grad af åndelighed, hvilket samtidig er sandhed.

28. Når Jeg holder op med at tale til jer i denne form, vil I derfor ikke længere have noget begær efter materielle genstande eller efter ritualer og formaliteter, for I vil allerede have befriet jer fra afgudsdyrkelse og materialisme for med Ånden at søge Faderens nærvær, som ligeledes er Ånd.

29. I vil snart begive jer ud blandt mennesker, der er trætte af ydre kulter og har fået nok af deres religiøse fanatisme. Derfor siger Jeg jer, at budskabet om åndeliggørelse, som I vil bringe dem, vil nå deres hjerter som frisk og forfriskende dug.

30. Tror I, at hvis I kommer til dem med fanatiske kulter og handlinger, der strider mod åndeliggørelsen, så vil verden kunne anerkende jer som bringere af et guddommeligt budskab? Sandelig, Jeg siger jer, man ville betragte jer som fanatikere fra en ny sekt!

31. I lyset af den klarhed, hvormed Jeg taler til jer, er der nogle, der siger til Mig: »Mester, hvordan er det muligt, at vi skal forkaste mange af de kultiske handlinger, som Roque Rojas efterlod os som arv?« Hertil siger Jeg jer, at Jeg gav jer det eksempel fra den »Anden Tid«, da Jeg gjorde det klart for folket, at det af hensyn til overholdelsen af ritualer, formaliteter, traditioner og helligdage havde glemt *loven*, som er det væsentlige. Jeg har mindet jer om denne handling fra jeres Mesters side, for at I skal forstå, at I også i dag skal glemme traditioner og ceremonier, selvom I har lært dem af Roque Rojas, ligesom Moses' folk dengang havde overtaget dem som arv.

32. Nu vil Jeg dog ikke sige, at disse havde lært jer noget dårligt – nej. De var blot nødsaget til at ty til symboler og handlemåder, der skulle hjælpe folket med at *forstå* de guddommelige åbenbaringer. Men så snart dette mål var nået, var det nødvendigt at fjerne enhver nu unyttig tilbedelsesform eller symbolik for at lade sandhedens lys stråle frem.

33. Det, jeg kræver af jer, er oprigtighed – lige fra taleren, der formidler mit ord, til den sidste af »børneeleverne«.

34. Det største ansvar hviler på talerne, for gennem deres læber forklarer Jeg loven. Men de har ikke forstået deres ansvar. Til dem siger Jeg: Vågn op! Lyt til jeres samvittigheds stemme! Se dette folk – uvidende, tørstende efter mit ord – hvordan det har klædt sig i ydmyghed og modtagelighed over for det, I tilbyder det. Hvad ville der ske med jer, hvis folket rejste sig og krævede forberedelse og åndeliggørelse af jer? Og hvor meget grund og ret ville det have til det, da det drejer sig om dets tro, dets sjæl, om freden på jorden og om vejen til evigheden.

35. Talsmænd, formidlere af mit ord, profeter i den tredje tid: Hverken jeres klodsethed, jeres umodenhed eller jeres fattigdom er en hindring for, at jeg gennem jer kan åbenbare mig for menneskeheden — det er jeres synd og jeres manglende forberedelse, der begrænser indholdet af mit ord og skjuler den sandhed, som jeg har bragt til mit folk.

36. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der ikke føler sig i stand til at åndeliggøre sig, bør hellere holde sine læber lukkede og ikke blande usandhed ind i sandheden. For de menneskemængder, der hører det, forstår endnu ikke at skille agnene fra hveden, det vil sige løgnen fra sandheden, det overflødige fra det væsentlige.

37. Mit ord er strengt og utvetydigt. Men se, også denne åbenbaring har en ende, og det er nødvendigt, at jeres bedste værk bliver kronen på det åndelige arbejde, som Jeg har betroet jer.

38. Véd, at dette ord, der kom fra jeres læber, er det åndelige budskab, der vælter kongeriger, imperier og troner, for at Guds rige, som er et rige af kærlighed, fred og retfærdighed, kan indtage menneskenes sjæle.

39. Til andre nationer har Jeg sendt budbringere af mit ord. Bed for dem og giv dem styrke med jeres tanker. De vil dyrke frø og forene menneskemængder, som, når de først er åndeliggjort, vil forene sig med jer gennem bånd af broderskab og forståelse.

40. Jeg forbereder i øjeblikket nye budbringere af mit ord, som ligeledes vil bringe dette glædelige budskab til andre fædrelande. Over dem alle udbreder Jeg min freds kappe.

41. Den tid, I lever i, er en tid med overgang, udvikling, prøvelser, forandringer og overraskelser. Lev årvågent, vær på vagt og bed, og hold fast ved min lov.

42. I dag er kampen indledt, i dag udføres der fortjenester, i dag lider man, kæmper man og slider man. I morgen, når I alle er hos Mig, når I har nået sjælens fuldkommenhed, vil I have jeres hjem i Faderens skød, hvor alt ender, og hvor alt, der har nået sin fuldkommenhed, bevares — et »skød«, der rummer visdom, fuldkommenhed og herlighed, som I her ikke kan forestille jer.

43. Mit ord er vejen, sandheden og livet, der fører jeres sjæl til det forjættede land. Kom til det, forvild jer ikke, elskede folk.

44. Min lysstråle sænker sig ned på bjerget, hvorfra Jeg spørger jer: Hvorfor er I stadig ved foden af det, hvorfor har I endnu ikke formået at bestige det?

45. Mange hører Mig med stor jubel i deres hjerter. Men nogle bliver, når de hører mit ord, grebet af en stor sorg. Det er dem, der ligesom Israel i Egypten føler sig som slaver. De bærer stadig piskeslagets ar med sig, og deres hunger er hungeren efter frihed og lys.

46. Véd, at det er for jer, jeg er kommet, fordi jeg så, at I hungrede og tørstede efter retfærdighed, frihed og kærlighed.

47. Kom og lyt til denne stemme, der giver jer mod, fylder jer med styrke og oplyser jer, så I kan vende ryggen til Farao og forlade hans lande, hvor I har været fanget, såret og ydmyget.

48. Løft blikket og betragt det guddommelige bjerg, som indbyder jer til at bestige det. Kom til det, tro på, at I vil nå toppen, tag de første skridt, stig opad, og snart vil jeres glæde være stor, når I mærker, at de lænker, der holdt jer fast, og det åg, der tyngede jer, er blevet efterladt.

49. O folk gennem alle tider! Fjern utaknemmeligheden fra jeres hjerter, så I virkelig kan opleve jeres Faders fred.

50. På denne vej bliver de blinde seende, de trætte genvinder deres styrke, de lamme går, de syge bliver raske, og de bedrøvede synger af glæde.

51. Jeg forener mit folk på ny og bekræfter dets åndelige mission over for menneskeheden. Jeg gør de udstødte til mennesker, der er til nytte for deres næste, og dem, der anså sig for at være arveløse, til profeter og sjælens læger.

52. Det er jer, der skal vidne om min komme i denne Tredje Tid. Jeg ved, at nationerne og provinserne har brug for jeres vidnesbyrd. Men vær klar over, at når I begiver jer ud, skal det ske for at bevise, at I er lysets børn.

53. Jeg ønsker, at I på forhånd forstår den åndelige storhed i den mission, som Jeg nu betror jer. Kun således vil jeres sjæl blive bevidst om ansvaret for jeres mission.

54. Men hvis I tror, at Jeg må vente, indtil det passer jer at forberede jer på at bringe verden dette lysbudskab, tager I alvorligt fejl. For det er Mig, der forløser menneskene og frelser deres sjæle. I vil blot være vejbanere, forkyndere, profeter, tjenere. For at I kan udføre disse opgaver, underviser Jeg jer.

55. Jeg har lagt en essens i hjertet på hver eneste discipel. Denne essens vil være til stede i jeres tanker og bønner, i jeres ord og i jeres kærlighedsgerninger.

56. Husker I ikke, at Jeg har sagt til jer, at I skal være den åndelige glæde blandt menneskene?

57. Hvad kan I på jorden ønske jer mere end at være rådgivere, vejledere og sjælehelbreder for de nødlidende?

58. Barmhjertigheden er en af kærlighedens smukkeste blomster, og det er netop den blomst, der efter Min vilje skal åbne sig i jer for at udstråle sin duft blandt jeres medmennesker. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I har idealet eller længslen efter at give jeres sjæl storhed, så tilbyder Jeg jer barmhjertighedens vej. Jeg tilbyder jer denne vej, som kun få mennesker har betrådt, for at I på den kan hæve jer op til Mig.

59. Jeg ønsker, at I ved afslutningen af denne etape når frem med tilfredshed over at være forblevet trofaste i at følge min undervisning. Mit ord styrker jer, så I med faste skridt kan fortsætte jeres vej indtil rejsens afslutning.

60. Mange fristelser og forhindringer vil vise sig på jeres vej i de sidste dage af min åbenbaring, hvorfor Jeg advarer jer og opfordrer jer til at være vågne, så I våger og beder.

61. Vær stærke, o folk, så vil prøvelsen gå over. For hvis I ikke forblev lydige og trofaste og faldt i fristelse, ville I skabe en endeløs række af prøvelser, som ville forvirre mange menneskers forstand og ødelægge troen i mange hjerter.

62. Planen for jeres mission er allerede udarbejdet, og I må ikke afvige fra den.

63. Jeg har sagt jer, at når Jeg afslutter mit ord, vil Jeg give jer tilstrækkelig tid til at forberede jer, studere, reflektere og udøve min undervisning blandt jer. Når Jeg opdager, at mit folk er blevet åndeligt, vil Jeg åbne de veje, ad hvilke I skal drage ud og bringe det lysbudskab, som Jeg har betroet jer, for at gøre det kendt for menneskeheden.

64. Den plan, jeg har udarbejdet for jer, er klar og enkel, så I ikke ændrer eller forvrænger den i det mindste, hvis I ønsker at kalde jer spiritualister.

65. Den, der ønsker at have beføjelse til at omvende sine medmennesker – magt til at helbrede syge, som I hidtil ikke har oplevet, og kraften til at udføre mirakler – skal være tro mod min lov og hengiven over for mine bud; da vil han aldrig mangle inspiration og kraft til at udføre store gerninger fulde af kærlighed og visdom.

66. Den, der foragter de åndelige gaver og frugterne, der udspringer af den rene udøvelse af min lære, fordi rosende ord og materielle belønninger frister ham mere, skal mætte sig med forfængelighed og falske tilfredsstillelser, som ikke nærer sjælen. Det er det, han elsker på jorden, og det, han har søgt i mit værk, og Jeg giver ham lov til at få det. Men sandelig, Jeg siger jer: De, der ikke udfører det, Jeg har forudset, som forbliver i stilstand og ikke giver afkald på deres fanatisme, deres forfængelighed og deres materielle stræben, vil være den hindring, der forhindrer dem i at komme videre, som elsker Mine anvisninger og virkelig ønsker at følge dem.

67. Med hvilke ord eller påskud vil de, der tilsidesætter Mine anvisninger, svare Mig, når Jeg viser dem det folk, der står i stilstand, fanget i fanatisme og nytteløse traditioner — når Jeg viser dem de folk, der fortsat må vente på apostlenes ankomst i den tredje tid?

68. Det er Min kærlighed, der taler til jer – Mit lys, der uophørligt våger over jer og advarer jer for at forhindre, at I pådrager jer en lidelseskalk i stedet for åndelig fremgang.

69. Jeg forbereder jer på den dag, hvor Jeg for sidste gang vil tale til jer. For fra dette tidspunkt vil alt ændre sig for dette folk i det åndelige. Derfor har Jeg allerede for længe siden sagt til jer, at I ikke skal være traditionalister eller vogtere af ydre former, at I ikke skal gøre jeres kultiske handlinger til skikke eller vaner, som I så ikke længere kan rive ud af jeres hjerte.

70. Tror I mon, at alt skal fortsætte i samme form på ubestemt tid? Tror I, at I hele jeres liv vil være forenet i disse forsamlingssteder? Nej, folk, det er nødvendigt, at alt, hvad I hidtil har haft, forsvinder fra jeres synsfelt, så I kan mærke lyset fra den sande åndeliggørelse træde frem. Indtil nu har I hverken forstået meningen med mit budskab eller formålet med dette værk.

71. Det er sandt, at »de første« på grund af manglende undervisning og vejledning ikke var i stand til at forstå meningen med en åbenbaring, der overraskede dem. Men I, der hører til de »sidste« – dem, der skulle vidne

om afslutningen på denne tidsalder – finder I det rigtigt, at I fastholder de »førstes« vildfarelser, og at I fortsat ikke kender meningen med dette budskab, ligesom de ikke kendte den, der kun så den tredje tids begyndelse?

72. Nej, siger jeres hjerte til mig. Jeg siger jer alle, at denne overbevisning, som I har i disse øjeblikke, ikke må svigte jer i timen med jeres prøvelser. Glem ikke, at jeg i dag siger jer, at I for jeres lydighed og oprigtighed vil have fred i jeres hjem og på alle de veje, I vandrer.

73. Gør alt, hvad I kan, for at træde forberedte og stærke ind i den tid med forvirring, der nærmer sig. Forøg ikke med jeres forvirring den forvirring, som sekter, kirker, filosofier og doktriner forårsager, når den tid er kommet, hvor alle bestrider sandheden.

74. Jeg ønsker, at dette folk, som jeg har undervist i åndelig form, skal gå roligt, bevidst, årvågent og ydmygt ind i denne tid, og at dets tilstedeværelse må være en lysstråle og et pust af ro midt i denne storm.

Min fred være med jer!

Undervisning 254

1. Jeg kommer for at modtage og give, jeg kommer for at høre jer og for at I skal høre mig.

2. Utallige gange har Jeg åbenbaret Mig som Fader og som Mester. I dag er det Min vilje at vise Mig som Dommer, fordi Jeg har betroet jer et år, hvorfra Jeg kræver frugten af jer. I evigheden er denne periode kun et øjeblik. Men de gerninger, I udfører i den, forbliver nedskrevet i en bog, hvor I nedskriver jeres livshistorie. Denne bog, der er skrevet i jeres ånd, vil bevare sporene af jeres kamp for at nå målet, og det vil være den, I fremlægger for den højeste dommer.

3. I dag viser I Mig kun en side, der repræsenterer et ubetydeligt tidsrum, hvor I har taget et skridt fremad på udviklingsvejen.

4. I takt med at I stiger opad, vil jeres gerninger opnå større fuldkommenhed, og I vil forstå mit værk bedre og dybere. Til gengæld inspirerer Jeg jer til tillid til mine løfter, opmuntrer Jeg jer, vækker Jeg jer og helbreder Jeg jer.

5. Jeg vil modtage jeres frugt, fordi I har opnået den gennem et kærlighedsideal, gennem anstrengelse og med den hensigt at behage jeres Fader. I har kæmpet i svære prøvelser, I er gået over klippestykker. Jeres legems øjne har grædt, og også jeres sjæl har hulket.

6. Jeres læber tier, og sjælen klager ikke i dette øjeblik, og I forvandler al den bitterhed, I har modtaget, til håb på Mig og til tilgivelse for jeres medmennesker. Jeg velsigner jer for jeres lydighed.

7. I fornemmer, at I vågner op til en ny dag, at I tager et skridt fremad, og siden da er jeres ånd blevet endnu mere oplyst, og I forstår Mig bedre. I indser også på rette vis det ansvar, I har påtaget jer over for Faderen og over for verden.

8. I dag ved I, at tiden er en dyrebar skat, som I ikke må spilde, og at jeres gaver er som juveler, der ikke skal forblive skjulte.

9. Tiden med mørke og uvidenhed er forbi for jer. I dag ved I som apostle, hvad I siger, hvad I gør, og hvad I tænker, og I er opsat på at udføre gode gerninger for at gøre jer fortjent til Mine velsignelser. I lever midt i lyset, og hvis nogen bliver blændet af det, skyldes det manglende klarhed i hans blik.

10. Jeg udgyder min nåde over alle på samme måde, men hver enkelt modtager den i overensstemmelse med sin sjælelige forberedelse og ophøjelse.

11. Jeg modtager nu resultatet af de inkarnerede væseners arbejde, fordi det jordiske liv måles i tid. Når I træder ind i det åndelige liv, vil I

indse, at evigheden ikke kan måles i timer, dage eller år, fordi tiden ikke har nogen indflydelse på det åndelige.

12. Jeg er til stede, usynlig for hele menneskeheden, hvis liv pulserer i Mig, fordi Jeg er deres Fader — den eneste, der på fuldkommen vis kan bedømme deres liv og deres handlinger. Jeg ser menneskene vandre omkring i kaos, bære krigen i hjertet og endda i sjælen, bære det morderiske og ødelæggende våben ikke blot i hænderne, men også i hjertet, og bruge sproget som et sandt tveægget sværd. De ene angriber, de andre forsvarer sig. De ene sår døden, mens de andre klamrer sig til livet. Og som en skygge breder de nye læres kappe sig ud, idet de breder sig fra hjerte til hjerte og fra sjæl til sjæl.

I lyset af denne trussel skælver mennesker og folkeslag og spørger sig selv, hvorfor den Almægtige ikke forhindrer udbredelsen af disse fortabte læresætninger. Derpå svarer Faderen: Jeg tillader, at de spirer, vokser, blomstrer, breder sig og bærer frugt, for at disse træer kan genkendes af menneskeheden på deres egne frugter.

13. Disse læresætninger, teorier og verdensanskuelser vil sprede sig over hele verden, så menneskene, efter at have spist af alle frugterne, vender deres øjne mod livets træ og indser, at den sande frugt — den, der rummer sødme i sin smag og liv i sin substans — er den, som Jeg har tilbudt jer i min kærlighedens lov siden tidernes begyndelse.

14. Menneskernes fred er forgængelig. Kun den fred, som Jeg tilbyder jer, er evig.

15. Jeg taler til jer gennem den menneskelige forstand, og mit ord er det samme kærlighedsfrø, som jeg altid har sået i jer.

16. Jeg har givet jer styrke — men ikke for at I gennem den skal påtvinge jeres medmennesker min vilje. Jeg har befriet jeres sjæl — men ikke for at den skal gøre dårlig brug af denne frihed. Mine våben er sandheden, kærligheden, barmhjertigheden, freden og tilgivelsen.

17. For at I kan repræsentere Mig værdigt og være Mine trofaste vidner, må I benytte Mine undervisninger og fordybe jer i Mit Ord, så I ikke falder i vildfarelser, der splitter jer og fører til, at — mens nogle forsvarer og forsøger at bevare de ydre kultformer og traditionerne, kæmper andre for det væsentlige og åndeligheden i Min lære. Husk, at Jeg i det første bud i den lov, som Jeg gav menneskeheden gennem Moses, sagde: »I skal ikke lave jer noget billede eller nogen afbildning af himmelske ting for at knæle foran det og tilbede det.« Siden da har vejen for mennesket og vejen for sjælen været tydeligt udstukket.

18. Moses begrænsede sig ikke til at overbringe de ti bud til menneskene; han indførte også sekundære love for det menneskelige liv

og indførte traditioner, ritualer og symboler inden for den åndelige gudsyndelse, alt i overensstemmelse med de udviklingstrin, som den menneskelige ånd dengang gennemgik. Men den lovede Messias kom og afskaffede traditioner, ritualer, symboler og ofre og lod kun loven stå uberørt. Da farisæerne derfor sagde til folket, at Jesus var imod Moses' love, svarede Jeg dem, at Jeg ikke var imod loven, men tværtimod var kommet for at opfylde den. Hvis mine undervisninger skulle fjerne traditionerne, ville det ske, fordi folket, i bestræbelsen på at opfylde dem, havde glemt at følge loven.

19. Den situation har gentaget sig i denne tid, folk. I året 1866 blev Min tilstedeværelse åbenbaret gennem Roque Rojas' menneskelige forstand, som meddelte jer den. Men også han skabte traditioner, kultformer og symboler for at hjælpe jer med at forstå åbenbaringernes indhold.

20. Nu, hvor det tidspunkt nærmer sig, hvor Jeg ikke længere vil tale til jer i denne form, vil Jeg udrydde al materialisme og fanatisme fra jeres hjerter, som måtte findes i jeres tilbedelse og jeres handlemåder, så I med rette kan bære navnet: »Den Hellige Ånds disciple«. Men forstå dette: Når jeg fjerner overflødige traditioner og skikke, er jeg ikke derfor imod min lov. For ligesom i den anden tid kan I, for at følge traditionerne, overtræde den sande åndelige gudsyndelse og jeres pligter over for menneskeheden.

21. Hvis I i jeres tilbedelse af Faderen allerede er fri for enhver form for materialisme, så vær ikke stolte, fordi I mener at have nået toppen af åndeliggørelsen, hvorfra I betragter alle, der tilhører sekter eller kirker, som umodne. For mens I ser splinten i jeres medmenneskers øje, kan Jeg påpege den bjælke, som I selv slæber med jer.

22. Menneskerne er trætte af traditioner, formaliteter og ritualer. Jeg vil vise dem lyset fra min lære som et hvilested for den sjæl, der er udmattet af søgen efter lys.

23. Folk, lad Mig være jeres dommer, lyt til Min stemme, der taler til jer i jeres samvittighed. Søg ikke hos Mig efter belønning eller ros, stræb ikke efter belønning. Hvis Jeg gav jer disse tilfredsstillelser, ville I misbruge dem og hæve jer til herrer. Søg Mig ydmygt som det ringeste af Mine børn. Hvis I fortryder noget, så bøj jer for Mig, for Jeg vil være jeres dommer og tale til jer med den største sandhed og rette jer med barmhjertighed. Da vil I bag Mine ord erkende det guddommelige løfte om noget, I aldrig har anet, om noget, der står over enhver længsel.

24. Jeg giver jer ordets gave, så det som klokkeklang kan vække dem, der sover, så det kan skænke styrke, balsam og liv.

25. Vent ikke, indtil de ulykkelige begivenheder får menneskeheden til at vende tilbage til Mig. Våg, bed og så, så vil lyset og freden fra Min Ånd sprede sig fra hjerte til hjerte.

26. Selvom mit ord passerer gennem et menneskes hjerne og læber, består det af lys og kærlighed. Forbered jer, I skarer, og lad mig give mig til kende gennem mine talere. Og I, der er blevet udvalgt til denne høje og delikate opgave – forbered jer endnu mere. Den, der ikke føler sig i stand til at formidle mit ord i renhed, skal forberede sig. Hvis han ikke er i stand til det, skal han hellere tie og forsegle sine læber. Men vær jer bevidst, at jeres ringhed, jeres klodsethed eller jeres beskedenhed ikke er nogen hindring for min åbenbaring. Jeg har benyttet mig af de klodsede og uuddannede for at forbløffe verden. Det, jeg tager afstand fra, er uærligheden, synden.

27. Jeg ønsker, at I bliver værdige til, at der i de sidste år af mit ord sker den ene åbenbaring efter den anden, og at der ikke høres nogen indvendinger i forsamlingslokalerne.

28. Jeg har modtaget hyldest fra hele skabelsen – fra de største stjerner til de væsener, der knap nok kan skimtes af jeres blik. Alt er underlagt udviklingen, alt følger sin gang, alt skrider frem, alt forandrer sig, udvikler sig højere og fuldendes. Når det så har nået fuldkommenhedens højdepunkt, vil mit åndelige smil være som en uendelig morgenrøde i hele universet, hvorfra enhver plet, al elendighed, lidelse og enhver ufuldkommenhed vil være forsvundet.

29. Erkend min retfærdighed i kernen af mit ord.

30. I skarer, mit ord er nøglen, hvormed jeg åbner jeres hjerte – det hjerte, der har slået så lidt for mig.

31. I dag begynder I det andet år af de tre sidste, der er blevet betroet jer til jeres forberedelse.

32. Hvad har I opnået indtil i dag?

Intet afgørende. Efter jeres selvransagelse i jeres samvittigheds lys har I indset, at I ikke har taget et eneste skridt fremad mod forening og åndeliggørelse.

33. I har vænnet jer til mine bebrejdelser og forbliver derfor dovent tilbagelænede. Men vær ikke alt for selvsikre; afvis tanken om, at Jeg vil forlænge tiden for Min åbenbaring blandt jer. For hvis I falder for denne vildfarelse, vil I leve i bedrag og bedrage andre.

34. Hvem vover vel at kræve endnu en mulighed – ud over dem, jeg har skænket ham? Kun den tåbelige eller den uvidende. I er imidlertid ikke uvidende, da jeg år efter år uophørligt har talt til jer.

35. Hvorfor siger Jeg jer dette? Fordi Jeg ser dette ønske og denne hemmelige hensigt i bunden af nogle hjerter – et ønske og en hensigt, der, selv uden at være blevet udført, allerede vanhelliger sandheden og oprigtigheden i mit værk.

36. Dette ønske om, at mit ord skal fortsætte i det uendelige, at alt skal fortsætte som hidtil, er et bevis på, at de ikke har udnyttet den dyrebare tid, der er blevet betroet dem, og nu ønsker yderligere tid for at kunne gøre noget. Men når den fastsatte tid når sin afslutning, vil ingen kunne ændre en guddommelig beslutning. For at have en sådan hensigt ville betyde at benægte fuldkommenheden i det, som Gud har forudbestemt.

37. Sæt jer ikke over mine påbud, o folk! For hvis nogen skulle gøre dette, vil han blive vidne til min retfærdighed og se naturkræfternes raseri ramme denne nation, hvilket vil få ham til at indse sin ulydighed, da han ikke adlød Mig på trods af Mine ord om kærlighed.

38. Hvilken lidelse og hvilken anger vil der være hos disse sjæle, når de vågner op af deres vildfarelse og bliver bevidste om deres åndelige tilbageskridt, når de oplever, at Faderen stadig må ryste dem op og straffe dem gennem naturkræfterne, ligesom det skete med menneskene i oldtiden!

39. Jeg vil udrydde ethvert urent frø blandt dette folk og kun lade det gode frø stå tilbage, gennem hvilket menneskeheden i morgen kan genkende Mig. Hvordan kunne menneskene skue min sandheds glans gennem et forvirret, ulydigt eller fanatisk folk?

40. Disse forberedelsesdage er for dig, folk, præget af dyb eftertanke, så I efter denne selvransagelse og denne samvittighedsprøve vælger den vej, I ønsker at følge — med den bemærkning, at den, der gør min vilje, vil kunne gå sin vej i fred, og den, der gør sin egen, må beslutte sig for at påtage sig de prøvelser, der ubarmhertigt vil ramme ham, når tiden er inde.

41. I den, der følger mine anvisninger, vil der være sand fred, for han vil være et menneske med god vilje, der adlyder sin Fader. I den, der tilsidesætter mine anvisninger, vil der ikke være fred et eneste øjeblik. Han vil uophørligt høre sin samvittigheds bebrejdelse og leve i konstant rædsel.

42. Jeg dømmes ingen, men nøjes med i god tid at åbenbare for jer, hvad der som en naturlig følge af jeres gerninger kan ramme jer. Jeg siger det til jer i god tid, fordi Jeg elsker jer, og for at I kan undgå det, så I ser sandheden i øjnene og ikke kommer på afveje.

43. Den ulydige er altid stolt. Men hvem er det, der tror, at han har ret til at gøre *sin* vilje eller til at få sin faders vilje ændret? Hvem tror, at han har modtaget de gaver, der er i ham, på grund af ægte fortjenester? Hvem

tror, at dette folk er uundværligt for Mig til gennemførelsen af Mine guddommelige planer?

44. Lad ikke jeres forstand blive formørket, bring ikke samvittighedens stemme til tavshed, lad ikke kødet fristelser få jeres sjæl til at snuble, for det ville være meget smertefuldt.

45. Våg og bed, så I aldrig mangler styrke. Tænk efter, bedøm jer selv strengt, så vil jeres ånd udgyde sit lys i jeres forstand og i jeres hjerte, så der hersker fred blandt jer.

46. Min undervisning viser jeres sjæl fortsat blad for blad Livets Bog, for den skal forblive stærk og forberedt, indtil denne tid med undervisning slutter.

47. Hvis I virkelig har ønsket om at virke som profeterne fra den første tid og være som fyrtårne på menneskehedens vej, så bevæg jer mod åndeliggørelsen, som ikke vil være svær at finde, da hver af disse undervisninger er en lektion i åndeliggørelse for menneskene.

48. Jeg vil, at I skal vide, at — endnu før de generationer af åndelige sjæle, som Jeg har forkyndt jer, kommer til verden — skal dette budskab være udbredt blandt nationerne og folkeslagene, så de finder vejen banet af det folk, der hørte Herrens stemme, og af dem, der sluttede sig til dette folk, fordi de troede på dets vidnesbyrd.

49. Jeg opfordrer jer uophørligt til at tage nye skridt på denne vej, der betyder en evig opstigning. Stå ikke stille, og hvis I gør det, skal det være til gavn, fordi I måtte modne et forehavende, styrke troen eller reflektere. Men gå derefter videre.

50. Hvor mange siger til Mig i deres hjerte: »Mester, hvorfor er Du ikke kommet til os som menneske i denne tid, så vi kunne se Din tilstedeværelse?« Men Jeg svarer jer med et andet spørgsmål: Er I ikke klar over, at når I ønsker Min tilstedeværelse i verden i denne form, så kræver I på ny Mit blod? Tag Mig imod således: i Ånden, usynlig for jeres fysiske øjne, men mærkbar for alle jeres sjæls sanser.

Dengang udgød Jeg mit blod for med det at besegle den kærlighed, som Jeg forkyndte i min lære. I dag udgyder Jeg guddommelig essens over alle som et bevis på, at Min kærlighed til menneskene er den samme trods deres utaknemmelighed, og at Jeg derfor nærmer Mig dem for at vise dem den lysende sti, der fører dem derhen, hvor de for evigt kan bo sammen med Mig i Mit rige.

51. Andre siger til Mig i ånden: »Hvis Du i det mindste aldrig ville fratage os dette ord, som Du med så megen kærlighed har ladet os høre.« Til dem siger Jeg, at hvis de virkelig drager nytte af Mine undervisninger og forsøger at forstå Mine hensigter, vil det ikke være smertefuldt for dem at

give afkald på denne åbenbaring, når timen kommer, hvor den skal erklæres for afsluttet. Og det *vil* ikke være smertefuldt for dem, fordi jeres sjæl vil forblive gennemsyret af Min essens og fyldt af Mit lys. Men hvis I ikke har været i stand til at bevare nogle eller mange af mine undervisninger i jeres hukommelse, har Jeg i dette tilfælde beordret udarbejdelsen af den bog, der indeholder mit ord fra denne tid. I denne bog, der er skabt ud fra mine guddommelige undervisninger, vil I finde den sande paktkiste, som de første spiritualister ikke var i stand til at forstå, og som de derfor måtte fremstille ved hjælp af genstande eller symboler.

52. Den sande Pagtens Kiste er mit ord. For den, der åbner den og træder ind i den med respekt, åndelighed og kærlighed, vil på dens bund opdage visdom, dyb åbenbaring, profeti og alle åndelige gaver. Til denne Pagtens Kiste vil I vende jer, når mit ord ikke længere høres gennem de ufuldkomne menneskelige talere, og I vil være vidner til, hvordan der i jeres meditationer, i de øjeblikke, hvor I studerer, eller i jeres bøn, når ind i det mest følsomme af jeres væsen et højere lys, der forklarer alt — en faderlig indflydelse, der omfavner jer, og en stemme, der ikke er menneskelig, og som på sin egen og fuldkomne måde taler til jer. Det vil være lyset fra min inspiration, der når frem til jer i en ægte dialog fra ånd til ånd.

53. Vær velsignet — I, som har været i stand til at fjerne mange af de overflødige og unødvendige ceremonier fra jeres gudstjenester, som de »Første« har efterladt jer, og kun at bevare det væsentlige. Men erkend, at der stadig er noget, I skal rense, og meget, I skal åndeliggøre.

54. Hvor lykkelig vil jeres sjæl være, når den her på jorden formår at vise Mig den ærbødighed, som Jeg forventer af den! Men når den forlader dette sted for at begive sig til den åndelige dal, og når den efterlader noget, der ikke er mit værk værdigt, vil de nye generationer, der gennemgår den arv, I har efterladt dem, forstå at fjerne alt det uægte, I har efterladt, og dermed tage det skridt, som I ikke var i stand til at tage.

55. Jeg siger jer: Jo mere I renser jeres kultiske handlinger og fuldender jeres gudsdyrkelse, desto mindre vil de, der kommer efter jer, måtte lide, og desto større vil jeres fortjenester være for Mig, fordi I ikke har arbejdet for jer selv, men har gjort det med tanke på jeres medmennesker, fordi I i jeres hjerter følte næstekærlighed til dem.

56. Har I ikke selv oplevet, hvor hårdt I måtte kæmpe for at rense det, I har modtaget fra jeres brødre, der gik forud for jer? Overlad derfor ikke dette smertefulde arbejde til dem, der følger i jeres fodspor.

57. I den anden tid nåede min undervisning sit højdepunkt, da min bortgang allerede var meget nær.

58. Disciplene – som var fuldt ud klar over, at det var de sidste øjeblikke, de ville tilbringe sammen med Mesteren – rettede al deres opmærksomhed mod ham for selv at høre hvert eneste af disse ord og bevare dem i deres hjerter.

59. Jesu guddommelige længsel var, at hans disciple skulle blive såmænd for hans frelsende lære. På højdepunktet af sin sidste tale til disciplene, som samtidig var den sidste samtale mellem Faderen og børnene, sagde han derfor til dem i en kærlig tone: »Jeg giver jer nu et nyt bud: Elsk hinanden.« Med lyset fra dette højeste bud tændte han derved det største håb for menneskeheden.

60. Også i denne tid, hvor Jeg snart vil afslutte Min åbenbaring blandt jer, ser Jeg den hengivenhed og opmærksomhed, hvormed I lytter til Mine undervisninger. De vil præge sig uudsletteligt ind i ånden hos Mine nye disciple.

61. Ligesom Jeg dengang sagde til Mine apostle, at de i verden ville være som får blandt ulve, for at de altid måtte leve vågent, så siger Jeg nu til jer, at I skal forberede jer, at I skal våge og bede. For mange vil rejse sig imod jer, bruge bagvaskende våben og anvende alle midler for at forvirre jer.

62. Nu er det en tid med kamp, det ved I alle, så ingen bliver overrasket.

63. Jeg har forenklet Mine undervisninger for jer i den grad, at I kan forstå dem og udforske dem i jeres længsel efter deres indhold. Når tiden er inde, vil I have et let svar på ethvert spørgsmål, man stiller jer. I behøver ikke at tale meget for at overbevise. Når I virkelig er forberedte, vil jeres ord ikke blot være enkle, men også korte. I vil ikke have behov for at kende videnskaben for at svare videnskabsmanden, ej heller at kende teologien for at svare teologen. Et ord af lys oplyser alt, og Jeg ønsker, at der skal komme ord af lys fra jeres læber.

64. Ikke alle, der har hørt Mig i denne tid, rejser sig for at vidne om Mit ord. Det vil være dem, der virkelig elsker Mig, der vil drage ud – dem, der elsker Mig i deres næste og vender sig mod de trængende, som de skænker deres barmhjertighed og trøst.

65. De, der forstår Min lære og føler den dybt, vil omfavne den i tro. Det vil være dem, der må stå imod enhver modstand, og som må gribe til sandhedens, kærlighedens og retfærdighedens våben. Gennem trængsler og i en verden, der for længst har fjernet sig fra denne retfærdighed og denne sandhed, vil disse såmænd, fulde af fred og tillid til deres Gud, udbrede den åndelige budskab fra den Tredje Tid i verden.

Min fred være med jer!

Undervisning 255

1. I er trådt ind i en tid med kamp, bøn og fortjenester. I fornemmer, at tiden for fornøjelser nu er forbi, og at I må fremskynde jeres skridt, for menneskeheden er fortvivlet, og I har ansvaret for at bringe den glade budskab og vidnesbyrdet om min komme til den med ord og handlinger.

2. Se, hvordan mennesker i alle trosretninger og sekter gransker tiden, livet og begivenhederne i håb om at opdage de tegn, der forkynner min komme. Det er uvidende mennesker, der ikke ved, at Jeg allerede i lang tid har åbenbaret Mig, og at denne form for åbenbaring snart vil ophøre. Men Jeg siger jer også dette: Mange af dem, der venter på Mig med så stor længsel, ville ikke genkende Mig, hvis de var vidne til den måde, hvorpå Jeg åbenbarer Mig; tværtimod ville de afvise Mig på det kraftigste.

3. Kun vidnesbyrdene vil nå frem til dem, og gennem disse vil de alligevel komme til at tro, at Jeg har været blandt mine børn.

4. Også I har inderst inde ventet på Mig med utålmodighed; men Jeg vidste, at I ville genkende Mig og høre til Mine arbejdere i denne tid.

5. Verden kan gerne gøre nar af den måde, hvorpå Jeg har åbenbaret Mig. Men de vil ikke le ad Mig, men af sig selv. For de aner ikke engang, endsige forstår, hvad hvert skabning betyder for det Guddommelige.

6. For Mig er det det rigtigste, Jeg kan gøre for Mine børn, at åbenbare Mig for dem gennem de evner, Jeg har skænket dem, uden at bruge den undskyldning, at de er syndere, og at de er urene. Hvilken bedre tilskyndelse findes der for barnet end den, at det kan lære sin Fader at kende, se Ham og føle Ham for at kunne elske Ham?

7. I en gammel profeti er det blevet sagt, at ethvert øje – uanset om det er syndigt eller ej – vil se Mig. Nu, i denne tid, har Jeg sagt til jer: Jeg er ikke kommet i længsel efter den retfærdige for at åbenbare Mig gennem ham, men netop i længsel efter synderen, der renser sig selv i livets prøvelser og i et øjeblik af anger. For han er det barn, der, når det ved, at det er elsket og værdsat af Faderen, fuldt ud følger vejen til fornyelse og dyd.

8. Hvem af de talere, gennem hvilke Jeg har talt til jer, anede den gave, han allerede besad, og den tjeneste, han var bestemt til, før han hørte mit ord? Ingen. De blev gennem hele deres liv rensede som i en smeltedigel. Men deres gave forblev en hemmelighed, indtil tiden var inde til at åbenbare den.

9. Dette er begyndelsen eller forberedelsen til, at menneskets sjæl lærer en højere kommunikation med Faderen at kende, og I blev overraskede. Hvis I vidste alt, hvad Jeg har i beredskab til at åbenbare for

jer på det rette tidspunkt, ville I ikke kunne forstå, hvorfor Jeg elsker jer så højt, ej heller de fortjenester, I må udvise for at opnå en så stor nåde.

10. I året 1866 opstod den første menighed af spiritualister, disciple af dette værk. *Undervist i lyset af min Ånd og af Elias* begyndte disse første disciple at modtage budskabets stråler, som I nu, inden de afsluttes, modtager i overflod.

11. Siden dengang og frem til i dag har der dannet sig mange menigheder som grene, der er vokset frem fra den »stamme«, som Roque Rojas grundlagde.

12. Et eneste lys har oplyst de menneskemængder, der udgør dette folk, og alligevel – hvor mange forskelle er der mellem de forskellige menigheder! I mange år har I glædet jer over forkyndelsen af mit ord gennem en enkel, klar og forståelig undervisning. Men det er kun få, der har været i stand til at forklare indholdet af åndslæren.

13. Der mangler kun et år, indtil min åbenbaring i denne form ophører. Men størstedelen af folket er stadig meget langt fra sandheden. Fra de »første« til de »sidste« har Jeg tilgivet dem, at de har materialiseret en guddommelig åbenbaring, som de i første omgang slet ikke var i stand til at forstå. Men efter at den åndelige lære har bredt sig gennem mange år, og mit ord stykke for stykke i stadig større grad har forklaret dette værk, ser jeg tiden kommet til at opfordre jer til at forlade jeres vante spor, trænge lidt dybere ind i kernen af mine undervisninger og tage et beslutsomt og fast skridt på vejen mod åndeliggørelse.

14. Hvordan vil I følge Mig, så længe I søger og tilbyder Mig ved hjælp af symboler og figurer, ydre kultformer og materialiseringer? I siger til Mig: »Det er de 'Førstes' arv, og vi respekterer den.«

Nå, folk, nu siger Jeg jer, at disse »Første« kun var jeres vejbanere, for at I kunne fuldende den form for gudsdyrkelse og den form for åndelig kommunikation, som de påbegyndte.

15. Forveks ikke den guddommelige lov med de religioner eller metoder, I har til at fortolke denne lov.

16. Loven er evig og uforanderlig, mens religionerne, kultformerne og handlingerne udvikler sig og forandrer sig i takt med den moralske og sjælelige udvikling hos dem, der bekender sig til dem. Hvis denne sjælelige udvikling ikke fandtes, ville I stadig tilbede Gud i stjernerne og naturkræfterne ligesom de primitive folk.

17. Stå ikke stille i jeres måde at elske Mig, tjene Mig og ære Mig på. Gå altid fremad, forbedr jer stadig mere, stræb efter jeres fuldkommenhed. Rør dog ikke ved loven, ændr den ikke, forveksle den ikke. Den vil altid lære jer det højeste og altid pålægge jer at opfylde den fuldkomment. Den

vil være til stede og evig som en universel lov og lære jer den sande kærlighed til Gud og den sande næstekærlighed.

18. Vær ikke vogtere af vaner, kultformer eller traditioner, for så vil I i århundreder forblive i sløvheden af dogmatisk tro og uvidenhed. Vær i stedet vogtere af loven og sandheden.

19. Vær i denne tid ikke som det jødiske folk i den »Anden Tid«, der – fordi det var traditionsbundet, konservativt og fanatisk – ikke kunne spise det himmelske brød, som Messias bragte det, og som det havde ventet på i mange århundreder. Da timen var kommet, kunne det ikke genkende Ham, fordi dets materialistiske indstilling forhindrede det i at se sandhedens lys.

20. I dag efterlader Jeg jer kun to ord, så I kan udforske dem dybt og udlede hele deres betydning, i det omfang I er i stand til det gennem en god forberedelse: »spiritualisme« og »åndeliggørelse«. Kun på denne måde – ved at meditere, bede og våge – vil I kunne forstå, hvordan den sande og rette gudsdyrkelse skal være, som I på grundlag af denne lære skal vise jeres Herre.

21. Ja, folk, for at elske Mig gennem ydre kultformer, søge Mig i billeder og symboler og tilbede Mig gennem liturgier, ceremonier og højtider findes der mange kirker og mange sekter, hvor I kan tilfredsstille jeres hjerte, hvis det stadig hungrer efter eller har behov for sådanne gudstjenester. Men hvis I gennem dette åndsværk vil tjene Mig og elske Mig og derfor afvise en anden form for tilbedelse af Mig, så forstå, hvad »spiritualisme« og hvad »åndeliggørelse« betyder, så I, hvis I virkelig vil være disciple af denne lære, ikke hører til dem, der påtvinger skikke, regler, traditioner og ydre kultformer, for da vil I igen falde tilbage i materialisme, afgudsdyrkelse og fanatisme, og af spiritualismen vil I kun kende navnet.

22. Hæv jer så højt I kan i bestræbelsen på at tilpasse jer og bringe jer i overensstemmelse med min undervisning. Men gør ikke det modsatte, det vil sige at tilpasse min lære til jeres begrænsninger og bekvemmeligheder, hvorved I materialiserer, forvrænger eller forfalsker den.

23. Denne dagens undervisning skal tjene som et vækkekald for dem, der har hørt den, så de lader sig inspirere af den og fyldes med energi, inderlighed, kærlighed og tro for at rive de net i stykker, der længe har holdt dem fanget. I deres sind skal den sande forestilling om, hvad »spiritualisme« betyder, tage form, og i deres hjerte skal det ædle ideal opstå om at blive en sand discipel af denne lære om lys og fuldkommenhed.

24. Elskede folk: Når jeres forskelle en gang er forsvundet, når den uenighed, der i øjeblikket hersker blandt jer, har viket for broderskabet, og når I har forstået jeres mission, vil der i jeres sjæl opstå et ønske og i jeres hjerte en drivkraft til at drage ud for at så det åndelighedens frø, som I har modtaget i mit ord.

25. Øjeblikket for oplysning vil komme for jer, hvor I med største klarhed vil forstå dette værks storhed, og I vil med forundring opdage vidunderlige åbenbaringer i dets dyb, som I aldrig havde forestillet jer. Da vil I spontant begive jer ud, sprede jer over jorden og på jeres vej skænke barmhjertighed, lys og trøst. Jeres medmenneskers domme vil ikke længere skade jer, og jeres familiemedlemmers foragt vil heller ikke få jer til at lide, for alle jordens lidelser vil forekomme jer ubetydelige i lyset af jeres missions storhed.

26. Salige er de, der når den grad af åndelighed, der gør dem ufølsomme over for smerte, for de vil blive beskyttet af min barmhjertigheds kappe.

27. Tro, kærlighed og åndelighed er de tre dyder, der vil gøre soldaterne og apostlene i den tredje tid uovervindelige. Disse dyder var til stede hos alle de tjenere, der fra de tidligste tider vidnede om min eksistens, min tilstedeværelse, min lov og min sandhed.

28. Blandt disse tjenere kan I finde patriarkerne, profeterne, apostlene og martyrerne. Men de var ikke de eneste i menneskehedens historie; der var mange flere, som valgte forskellige veje for at udføre deres mission og vidne om min sandhed, idet de modstod alle former for angreb, hån, forfølgelse og bagvaskelse. Deres tro, deres overbærenhed over for dem, der sårede dem, deres vedvarende og trofaste kærlighed til deres medmennesker – en kærlighed, der var inspireret af deres Herre – fik dem til at overvinde smerten, uretfærdigheden og døden. Hvordan kunne I ellers forklare martyrerne underkastelse over for deres bødler? Hvordan kunne I forstå tålmodigheden og sindsroen over for forfølgelserne hos alle dem, der har elsket Mig og fulgt Mig?

29. Hvis I elsker Mig således, vil I ikke længere kunne frygte noget i verden. Så længe jeres tro ikke er fuldkommen, og jeres kærlighed ikke er urokkelig, vil kampen indgyde jer frygt.

30. Hvad frygter I? Hvorfor skulle man kaste jer i fængsel, hvorfor skulle man tage jeres liv? I ved jo, at disse tider er forbi, og at der har været mange martyrer, der har ofret deres liv for at bevise over for sandhedens fjender, at martyriet, fængslet og blodbadet – i stedet for at udslukke mine tjeneres tro – ville puste liv i deres kærligheds ild og få dem til at udbrede mine lære med endnu større kraft.

31. I frygter jeres medmenneskers dom og frygter at miste jeres fred i verden. Hvorfor frygter I ikke hellere jeres Guds dom eller at miste sjælens fred, fordi I ikke har opfyldt jeres mission?

32. I dag forekommer det jer at være meget, hvad Jeg kræver af jer for det »Forjættede Land«. Men sandelig, Jeg siger jer: Når I en gang er der, vil I undre jer over at være der, endda føle jer uværdige til det og sige: »Hvor lidt var det, vi gjorde, for at fortjene en så stor nåde!«

33. I spørger Mig i jeres hjerter: »Mester, giver Du os måske mere, end vi fortjener?« Derpå svarer Jeg jer: Hvis Jeg gav jer efter jeres gerninger, ville I eje ganske lidt eller intet. Tror I, at det liv, I har, den krop, I besidder, de gaver, der virker i jeres væsen, og alt, hvad der omgiver jer i jeres tilværelse, er en retfærdig belønning for jeres fortjenester?

34. Sandelig, jeg siger jer: Jeg har altid givet jer mere og vil altid give jer mere, end I retfærdigt fortjener, fordi jeg elsker jer, fordi jeg er jeres Fader.

35. I græder, folk, fordi I erkender jeres mangel på tro og kærlighed. Så spørger I Mig, hvad I skal gøre for at behage Mig og opnå fortjenester foran Mig. Derpå svarer Jeg, at I skal tjene jeres næste med den bedste vilje, at I skal gøre de lidendes smerte til jeres egen, at I skal udfolde jeres gaver og fuldkomme dem til gavn for de nødlidende. For det, I gør for jeres medmennesker, afgør, hvad I modtager, når I ankommer til det åndelige.

36. Hvad Mig angår: Hvad kan I give Mig, som Jeg ikke allerede har? Jeg har magt, Jeg har fred, Jeg har lys, Jeg er universets ejer, man elsker Mig og tjener Mig. Der er ikke den mindste skygge af egoisme i Min ånd, for Jeg er fuldkommenheden.

Blandt jeres medmennesker derimod, som er mit Ånds børn – hvor meget elendighed findes der ikke! Hvor meget smerte og mørke! Hvor meget nød! Hvorfor elsker I mig ikke i dem? Hvorfor giver I mig ikke al den kærlighed, der er i jer, ved at elske hinanden?

37. Folk, dette er mit svar på dit spørgsmål og mit himmelske råd til jeres beslutninger.

38. Elskede børn, som jeg modtager på vegne af menneskeheden: Slutningen på min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne nærmer sig. Derefter må jeres ånd bestræbe sig på at føre en dialog fra ånd til ånd med min guddommelighed.

39. I dag er mit ord jeres beskyttelse, jeres drivkraft. Men også efter denne tid med min åbenbaring vil I kunne mærke min tilstedeværelse.

40. De tider, hvor I havde brug for en åndelig leder i verden, er forbi. Fra nu af vil enhver, der følger denne vej, ikke have anden vej end min lovs, ej heller anden leder end sin egen samvittighed. Ikke desto mindre vil

der altid være mænd og kvinder med stort lys og stor åndelig kraft, som gennem deres eksempel og inspiration vil stå menneskemængderne bi.

41. Hvis det var anderledes, ville Jeg allerede have sendt ånder som Moses eller Elias til jorden, for at de kunne udstikke vejen for jer og hele tiden minde jer om loven. De står jer også bi, beskytter og ledsager jer, men ikke længere i menneskelig skikkelse, men fra det åndelige plan. Hvem ser dem? Ingen. Men når I forbereder jer, vil I mærke tilstedeværelsen af store ånder over jer, som altid har stået i forbindelse med menneskeheden og haft en stor mission at udføre i den.

42. Vend jer til dem i jeres bøn, og hvis I virkelig stoler på dem – siger Jeg jer – vil I aldrig gå til grunde, for de vil lede jer med den kærlighed og hengivenhed, som de gav jer så mange beviser på i verden.

43. Jeg siger jer endnu en gang, at I i verden ikke vil mangle mennesker, der er udstyret med stort lys, som vil oplyse jeres vej og så kærlighed i jeres liv. Menneskeheden har altid haft disse menneskers tilstedeværelse på jorden, men der kommer tider, hvor *store skarer* af højtstående lysånder kommer til verden, som vil fjerne den falske verden, I har skabt, for at oprette en ny, hvor man indånder fred, og hvor sandheden hersker.

44. De vil komme til at lide meget under menneskenes ondskab. Men dette er intet nyt, da ingen af Guds budbringere har undgået forfølgelse, hån og fjendtlighed. De *må* komme til verden og bo her, fordi deres tilstedeværelse på jorden er nødvendig.

45. De vil komme og tale kærligt til menneskenes hjerter. Deres ord, gennemsyret af Faderens retfærdighed, vil ramme hovmodet og stoltheden hos alle dem, der har erstattet deres sjæls ydmyghedsklædning med forfængelighedens, hovmodets, den falske magts og den falske herligheds pragtfulde klæder.

46. Disse vil være de første, der rejser sig og med en finger, der skælver af vrede, peger på mine budbringere. Men dette vil tjene til, at mine tjenere i enhver prøvelse, de udsættes for, kan afgive store vidnesbyrd om den sandhed, de har bragt med sig til verden.

47. I ved i øjeblikket ikke, på hvilke veje i det menneskelige liv de vil træde frem. Men Jeg siger jer, at nogle vil dukke op i de store trossamfunds skød. Disse vil kæmpe for forening og åndelig harmoni blandt alle mennesker. Andre vil hæve sig blandt videnskabsfolkene og med frugten af deres inspiration vise, at videnskabens sande endelige formål er menneskets åndelige fuldkommenhed — og ikke dets forarmelse og tilintetgørelse. Således vil mine tjenere træde frem på alle livets områder, de, som bærer min lov i hjertet og med ord og gerninger vil bekræfte alt det, som jeg har talt til jer i denne tid.

48. Jeg siger jer også, at mit frø, som er denne lære, I har modtaget, vil bære frugt hos jer, og at disse frugter vil være de store sjæle, der vil inkarnere i jeres børn eller i jeres børns børn.

49. Dette er allerede mine sidste undervisningstimer, og stadig taler Jeg til jer om nye lærdomme, og det er fordi, at Jeg opfylder Min mission som Mester indtil det sidste øjeblik ved at lade lys strømme ind i hvert af Mine ord, så I ikke forbliver i mørket i tider med bitterhed og smerte, når den guddommelige retfærdighed gør sig gældende som aldrig før.

50. Våg og bed for verden, elskede folk.

51. Kom til Mig, Jeg er trøsten og freden.

52. I har oplevet lidelse og ulykker på jorden, fordi sjælen ikke har udfoldet sine evner og gaver for at kunne hæve sig over de menneskelige nødsituationer.

53. Denne verden kunne være et paradis i stedet for en tåredal, hvis menneskene havde god vilje. Jeg ville så denne bolig med velsignelser; Jeg ville ikke strø torne på stierne. Menneskernes smerte stammer fra deres fejltagelser. Men ligesom de skabte smerten, vil de også måtte bestræbe sig på at fjerne den.

54. I, der hører på Mig, er ikke et fortabt eller vildfarent folk. I er som en familie, der har bygget sit hjem i skyggen af et mægtigt træ, hvis grene konstant byder jer på sine frugter.

55. I denne skygge får I ny styrke og plejer jeres sår, for I bliver nødt til at genoptage vandringen for at bestige bjerget helt op til toppen.

56. Allerede nu er jeres ånd i stand til at hæve sig op til det sjette trin på himmelstigen, hvor I finder det lys, der fjerner enhver vildfarelse, og som tilbyder jer sin hjælp til at nå det syvende trin.

57. Jeg vil fjerne den forvirring og de forkerte fortolkninger, der hersker blandt jer om de syv segl. Sandelig, jeg siger jer: I tilhører ikke et bestemt segl, men – da jeres sjæl skal gennemgå dem alle fra det første til det sidste – lever den i dag i det sjette segls tid eller den sjette fase af sin sjælelige udvikling.

58. Hvor store har de lektioner og prøver været, som sjælen har måttet bestå for at gå videre fra det ene segl til det næste! Hvor mange fortjenester har den måttet erhverve! Men den, der udgør højdepunktet, det syvende, mangler stadig.

59. Det ondes magt med sine fristelser vil vedholdende stille sig i vejen for jer. Men I vil huske jeres Mester, som overvandt verden, smerten og kødet, for at I ved hans eksempel kan gå sejrrigt ud af prøven. Søg i jeres ånd sværdet til kampen; her vil I altid finde det ufejlbarlige våben klar til brug.

60. Hvordan kunne en sjæl for mig gå uigenkaldeligt tabt, når den dog bærer en gnist af mit lys i sig, som aldrig slukkes, og jeg er hos den på alle veje? Så længe dens genstridighed måtte vare, eller dens forvirring måtte fortsætte — aldrig vil disse mørke kræfter kunne modstå min evighed.

61. Jeg har på ny befriet jer. Eller føler I ikke jeres sjæl mere fri, efter at I har fjernet dens fanatiske fortid og dens fordomme?

62. Jeg er livet og har udgydt det ligeligt i alle, selvom Jeg altid har søgt et folk eller en gruppe mennesker for at åbenbare Mig for dem. Dette er sket for at gøre dem til budbringere, profeter eller vidner om Min guddommelighed i menneskehedens tjeneste, men ikke fordi Jeg udmærker dem med større kærlighed eller velvilje end de andre.

63. Styrk jer ved mit ord, mine børn, så I kan se på jeres medmennesker med ægte næstekærlighed og ikke være dommere over synderen, den lastefulde, fanatikeren eller den selvhøjtidelige. For da vil I i jeres samvittighed høre min stemme, der siger til jer: »Den, der er ren, skal kaste den første sten.«

Min fred være med jer!

Undervisning 256

1. Min fred opleves af jeres sjæle, folk, når I lytter til mit ord med god vilje.

2. Jeg er den guddommelige gartner, der plejer haverne i jeres hjerter og vander dem med det himmelske vand fra min kærlighed. En dråbe af denne guddommelige kærlighed udgyder jeg over enhver bitterhed i menneskeheden. Jeg viser jer stien, der fører til Faderens rige. I vil aldrig opdage enden på denne vej, men I vil altid gøre fremskridt og lære nye herligheder at kende.

3. I øjeblikket slibes I af mit ord og får form. Jeg bearbejder jeres sjæl med en fin mejsel. Lær også I at arbejde med jer selv og give jer selv smukke former ved at opfylde min lov. Jeg vil da velsigne jeres værk, så I derefter kan fuldføre jeres store mission i denne verden, nemlig at føre jeres medmennesker ind på denne kærlighedens vej.

4. Jeg er jeres Mester; men se Mig ikke adskilt fra Faderen, for *Jeg er Faderen*. Der er ingen forskel mellem Sønnen og Helligånden, for Helligånden og Sønnen er én og samme Ånd, og *det er Mig*. Se i Mine åbenbaringer gennem alle tider én eneste Gud, som har undervist jer gennem mangfoldige og forskelligartede lektioner: én eneste bog med mange sider.

5. Hellig mit navn gennem jeres gerninger, og I vil finde det lys i jer, der vil befri jer fra uvidenhedens og syndens nat.

6. Husker I, folk, hvem I var, før I blev formet gennem mit ord? Husker I, at I før var i stand til mange utaknemmelige handlinger, som I i dag ikke ville være i stand til at udføre? I kan ikke sammenligne jeres liv i dag med jeres tidligere liv. Tidligere var I ensomme jordiske pilgrimme, der vandrede uden et lys, der kunne have glædet jeres tilværelse og tændt håb i den. I dag er I en elev af min undervisning, i hvis kærlighedskilde I har slukket jeres tørst og vasket jeres sår. Min kærlighed trækker de torne ud, I har i jeres fødder, og hvis jeres kors har søm, vil Jeg ligeledes trække dem ud.

7. Jeg er lyset i denne og alle verdener, og jeg ønsker, at I skal klæde jer i dette lys. Mit ord er helbredende balsam; helbred med det, lyt til det og anvend det. Hvert ord er en dråbe fra livets kilde. Hvorfor er I, selvom I bærer Gud i jer, syge, lider I og græder I? Prøv jer selv og ret det, der skal rettes, rens alt, hvad der skal renses. Jeg siger jer: Rens karret både indvendigt og udvendigt, det vil sige, at jeres sjæl i sin vilje og stræben skal harmonere med jeres materielle eller menneskelige del. Jeg former jeres indre billede – det, som I skjuler for mennesker, men ikke kan skjule for Mig. Hvis I former jeres ydre på en sådan måde, at jeres ansigt er et trofast

spejlbillede af sjælen, vil oprigtighed og sandhed komme til udtryk i jeres handlinger. Årsagen til, at mennesker ikke stoler på hinanden, er, at de viser verden *det ene* ansigt, mens de skjuler det andet.

8. Følg min vejledning og gør brug af jeres gaver.

9. Har I allerede undersøgt jeres sår? Har I ladet den balsam, som Jeg har givet jer, strømme ind i dem?

10. Hvis I tvivler på min balsams virkning, så behandl dem på ny. Men hvis I tror, så lad dem være ubehandlede, og I vil opleve, hvordan min kærlighed helbreder dem, og når I så søger dem, vil de allerede være helet. Andre vil jeg give mulighed for at genvinde deres helbred gennem tro, bøn og tankens kraft. Der vil komme skarer af åndelige væsener, som vil forene deres magt og kraft og »salve« jer, og med deres hjælp vil I helbrede.

11. Mit ord skal gå i opfyldelse: »Jeres tro og jeres fortjenester vil redde jer.« For bagefter, når I er raske, vil Jeg sende jer ud i kampen for at nå det højeste i jeres liv: kærligheden til jeres næste.

Ville det ikke glæde jer at være lys for de andre? Ville det ikke glæde jer, hvis jeres ord havde sandhedens essens? Ville det ikke glæde jer at have noget at undervise dem, der søger trøst hos jer? For hvis dette glæder jer, kan I gøre det, for meget afhænger af jeres gode vilje og jeres indsats for at nå det. Alt andet gør Jeg.

12. Den åndelige siger: »Hvor smukt er livet!« Hverdagsmennesket, materialisten, siger: »Hvor bittert, hvor trist og hvor dystert er livet!«

Mennesket uden højere sindstilstand støder sig på alt, alt sårer ham. Den, der er åndeligt ophøjet, bemærker ikke engang vejens modgang. Når et højtstående sind beskæftiger sig med de andre, gør det det for at rose andres dyder eller for at undskylde deres fejl, aldrig for at dømme eller fordømme. Det lavtstående sind dømmer, bagtaler, spreder andres fejltagelser og finder behag i det.

13. Til dem, der dømmer og beskæftiger sig med deres medmenneskers anliggender, spørger jeg: Synes jeres syndebyrde jer for let, at I finder behag i at lægge andres oveni? Hvis I ikke kan befri jer fra jeres egen byrde – hvorfor forøger I den da yderligere med jeres medmenneskers? Hvorfor foretrækker I, i stedet for at søge efter juveler hos jeres medmennesker for at glæde jer over deres lys, at beskæftige jer med snavs for at besmitte jer selv?

14. Faderens hus har mange boliger. Men de, der bor i de høje åndelige regioner, hjælper menneskene med at befri sig fra deres byrde, eller de hjælper dem med at bære den, men uden at dømme dem eller glæde sig over deres elendighed.

15. Jeg har set jer bagtale *den ene* dag og angre den næste. Jeg har set jer benægte min åbenbaring og derefter vidne om, at den er sand. Jeg har set jer bagtale den ene dag og forsvare det, I har bagtalt, den næste dag. Det er ganske vist godt, at I retter jeres fejltagelser, men det ville være bedre, hvis I ikke begik noget ondt mere, så I ikke behøvede at rette det.

En dag så Jeg jer udvise godgørenhed over for den, der ikke havde brug for den, og Jeg så, hvordan I nægtede den til den virkelig fattige. Men Jeg vil hverken anklage jer eller dømme jer; Jeg kommer med lyset fra Min lære for at oplyse jer, så I ikke længere synder. Jeg kan også sige jer, at jeg har set jer som hjælpsomme, storsindede, velgørende og forstående, og at disse fortjenester altid er blevet taget i betragtning og holdt for gode af mig. Forstå dog, at der allerede burde være mere hvede end ukrudt i jeres hjerter.

16. Bed ikke uden at føle, ved blot at bevæge læberne mekanisk. Bed med følelse, uden at tale. Brug den lethed, hvormed I i tidligere tider afgav falske løfter og svor forgæves, i dag til at sige sandheden.

17. Tag ikke noget fremmed fra jer. Den, der tager noget fremmed til sig, må give det tilbage med smerte og skam. Jeg peger ikke på nogen, men Jeg ønsker, at hver enkelt tager det fra mit ord til sig, der vedrører ham.

18. Jeg vil hverken anklage jer eller stille jer til regnskab for det, I har gjort, da I vandrede jeres vej i uvidenhedens, umodenhedens og materialismens mørke. Men hvis I i dag, hvor I har fuld kendskab til, hvad min lov er, forbliver i det uretmæssige og det urene, vil I blive stillet til regnskab for jeres handlinger foran Gud, som vil vise sig ubarmhjertig over for jer i jeres egen samvittighed.

19. I er alle mit frø, og Mesteren høster det. Når der blandt de gode frø kommer ukrudtsfrø, tager Jeg også det kærligt i mine hænder for at forvandle det til gyldent hvede.

20. Jeg ser i hjerterne ukrudtsfrøet, sumpen, forbrydelsen, hadet, og alligevel høster og elsker jeg jer. Jeg kærtegner og renser dette frø, indtil det skinner som hvede i solen.

21. Tror I, at min kærligheds kraft ikke er i stand til at frelse jer? Når jeg har rensat jer, vil jeg så jer i min have, hvor I vil bære nye blomster og nye frugter. Det hører til min guddommelige opgave at gøre jer værdige til mig.

22. Jeg kommer for at glæde mig over jer, for at tale til jeres hjerter. Min tilstedeværelse giver jer styrke, så I kan opfylde den mission, jeg har betroet jer.

23. Men I – føler I ikke menneskenes smerte? Føler I ingen sorg, når I ser, hvordan døden i stedet for samvittighedens lys rykker denne verdens synd væk?

24. Som Jesu disciple i den tredje tid har I en meget stor mission at udføre, da I hører til dem, der har hørt mit ord og lært af mig.

25. Véd, at menneskene ligeledes søger kontakt med det hinsides gennem videnskaben. Begiv jer ud for at vidne om min lære, hvis I ikke ønsker, at disse skal ryste jer vågne.

26. Videnskabsmanden, der ofte har benægtet min eksistens, udforsker naturen i alle dens dele, udforsker jorden, havene, verdensrummet, og ved hvert skridt møder han mig, for ud af hver opdagelse, han gør, taler den kærlighed, hvormed jeg har skabt hele skabelsen.

27. I skal tale meget, så mit lys når ud til alle jeres medmennesker, og de indser, at alt det skabte — fra atomerne til de største stjernehober — er bestemt til at frembringe liv, næring, velstand og fuldkommenhed.

28. Gør min lære kendt på en fuldkommen måde, så de uvidende ikke tillægger den ufuldkommenheder. Så godt, så vil de generationer, der udspringer af jer, ikke skulle lide under jeres fejl, og de vil heller ikke høre smerte som arv.

29. Jeg ønsker, at der ud af jer skal spire det rene og sunde frø, som bringer velsignelser overalt.

30. Beplant livets vej med gode, eksemplariske gerninger; forvræng ikke mine lære. Tag mine apostle fra den »Anden Tid« som forbillede, som aldrig faldt for åbenlyse kulter for at undervise i og forklare min lære. Det er ikke dem, man kan tillægge skylden for den afgudsdyrkelse, som menneskeheden senere faldt i. Deres hænder rejste aldrig alter, og de byggede heller ikke paladser til den åndelige gudsdyrkelse. Men de bragte menneskeheden Kristi lære, bragte helbredelse til de syge, håb og trøst til de fattige og bedrøvede, og ligesom deres Mester viste de de vildfarne vejen til frelse.

31. Den kristne religion, som I kender i dag, er ikke engang et svagt afspejl af den lære, som mine apostle udøvede og forkyndte!

32. Jeg siger jer endnu en gang, at I i disse disciple kan finde fuldkomne forbilleder på ydmyghed, kærlighed, barmhjertighed og ophøjelse. De beseglede den sandhed, som deres mund udtalte, med deres blod.

33. Menneskeheden vil ikke længere kræve blod af jer for at tro på jeres vidnesbyrd; men den vil kræve sandfærdighed af jer.

34. Min lære har altid lært menneskene ikke at være materialistiske. Men den er langt fra at lære jer foragt for jordens goder. Jeg siger jer: Elsk jorden, dens vidundere, dens skønhed, dens glæder med den kærlighed,

hvormed I skal elske alt, hvad Jeg har skabt. Men vær rede til at afvise alt, når det er nødvendigt, og glem ikke, at jeres sjæl kun er midlertidigt i dette liv og må vende tilbage til den verden, den forlod, og hvorfra den åndeligt længes efter fred.

35. I dag spørger I Mig fra jeres hjertes dybeste dybe, om I skal foragte det materielle liv og glemme alt, hvad I elsker på jorden, for bedre at kunne tjene Mig. Derpå svarer Jeg jer, at den, der skulle tro, at Jeg har sagt dette, tager fejl, og at han ikke har forstået Min lære.

36. Hvordan kan I tro, at Jeg fratager jer det, som det materielle liv tilbyder jer, selvom Jeg har skabt naturen til at forsørge Mine børn? Intet af det, Jeg har skabt, kan være imod jer, således at Jeg forbyder jer det; men brug alt med måde. Når Jeg har sagt til jer, at I skal vende jer bort fra udsvævelser og materialisme, har Jeg altid henvist til lavtstående lidenskaber, laster, skamløshed eller brugen af det skadelige og det onde.

37. I dag, hvor Jeg giver en udførlig forklaring på Min undervisning, må Jeg gøre det klart for jer, at alt, hvad I gør i strid med *de* love, der styrer sjælen eller kroppen, skader begge dele.

38. Samvittigheden, intuitionen og erkendelsen er de vejledere, der viser jer den sikre vej og vil lade jer undgå fald. *Disse lys hører til Ånden*, men det er nødvendigt at få dem til at stråle. Når denne klarhed først er til stede i hver enkelt af jer, vil I udbryde: »Fader, Dit frelsens frø spirede i mit væsen, og Dit ord blomstrede endelig i mit liv.«

39. Jeg inspirerer jer til store tanker for at bevæge jeres hjerter til store gerninger. Men sandelig, siger Jeg jer, denne lære vil ikke forblive begrænset til dette folk, for spiritismen er verdensomspændende. Den Hellige Ånds lære eller åbenbaring er ikke kun bestemt for et folk, men for alle mennesker.

40. Som en brusende strøm, der river alt med sig, sådan vil den bølge være, som de spiritistiske menneskemasser vil danne – en bølge, som ingen vil kunne standse, for dens kraft vil være uovervindelig. Og den, der ønsker at stille sig i vejen som en forhindring for dens forløb, vil blive revet med af strømmen.

41. *Hvem* på jorden kunne have magten til at standse sjælenes udvikling eller gennemførelsen af Guds beslutninger? Ingen. Det eneste væsen med absolut magt og retfærdighed er jeres Fader, og Han har bestemt, at hver sjæl skal skride frem mod fuldkommenhed.

42. Hvis mine guddommelige love i en kort periode er blevet tilsidesat af menneskene, vil Jeg sørge for, at min stemme, som lyden af en høj klokke, bliver hørt selv af dem, der er døde for det åndelige liv.

43. Dette folks stemme vil ligeledes lyde i hjerterne som klokkeklang, der vækker og opfordrer til bøn og meditation. Men det er nødvendigt, at I klæder jer i ydmyghed, og at jeres hjerte er fyldt af næstekærlighed, så jeres gerninger kan stråle som sande forbilleder blandt menneskeheden.

44. Hold op med at elske jer selv, så I kan begynde at elske andre. Søg ikke ære for jeres navn, men sørg blot for, at jeres gerninger er rene, så vil I gå ind i udødeligheden. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der sår med ydmyghed, vil efterlade et uforgængeligt spor af sin vandring på jorden. Den derimod, der i mit værk arbejder i begær efter verdens beundring og berømmelse, vil opleve, at hans gerninger snart vil blive glemt, og at hans navn ikke engang vil være kendt af den tredje generation efter ham.

45. Jeg har betroet jer en smuk opgave, som dog samtidig er vanskelig at udføre. Men derfor overstiger den ikke jeres kræfter, for hver enkelt har kun fået tildelt en lille del at udføre.

46. Menneskets frelse vil ikke blive virkeliggjort af et enkelt menneske, ikke engang af et folk. Det vil være mig, der gav jer mit blod, hvorigennem jeg gav udtryk for min kærlighed, og som i denne tid får menneskene til at rejse sig og søge den vej, som Kristus lærte.

47. Våg og bed uophørligt, for nu er det den tid, hvor de mørke og forvirrende kræfter er sluppet løs, hvor de mørke herskarer omringer og forvirrer menneskene.

48. Forstå fuldt ud, at min åbenbaring er sket blandt jer for at helbrede jeres sjæl, for at befri den, for at forny den og løfte den op mod lyset; for at åbenbare stor viden for den og forklare de hemmeligheder, som menneskene ikke forstår, og også for at afsløre for jer det, der har været skjult for jer.

49. Bevar mit ord, der er fuldt af essens og evigt liv, og mærk min kraft i jer. Vær uden bekymring: Jeg ved alt; selv den mindste af jeres lidelser er til stede for Mig.

50. Min retfærdighed tager sig af jeres anliggender. Jeg tørrer jeres tårer, rækker jer en stav, så I kan støtte jer til den i livet, og jeg kysser jer på panden, så I føler jer salvede og elskede af jeres Mester.

51. Frygt ikke de små småsten på vejen; lær at træde over dem uden at skade jer, hvilket er det samme som at leve hævet over det menneskelige livs elendigheder.

52. Bed for nationerne med en sådan tro og medfølelse, at jeres indflydelse mærkes af jeres medmennesker, og I vil føle, at min kærlighedens kappe omslutter jer alle.

53. I hver eneste tid, som Jeg har skænket jer til jeres sjæls udvikling, har I vundet stadig mere lys.

54. Dette lys er det, der oplyser jeres intelligens og jeres følelser.

55. Allerede før I kom til jorden, kendte Jeg jeres livsvej og jeres tilbøjeligheder, og for at bistå jer på jeres livsrejse satte Jeg et hjerte på jeres vej, som gennem sin kærlighed til jer ville oplyse stien. Dette hjerte var både en mands og en kvindes. Dermed ønskede Jeg at give jer en hjælp, så I kunne blive en støtte i troen, den moralske styrke og barmhjertigheden for dem, der har brug for det.

56. I frygter at åbne jeres læber for åbent at tale om mit komme, og i jeres indre udspiller der sig en kamp mellem ønsket om at gøre godt og frygten for, at man vil afvise jer. Så foretrækker I at skjule jer med de gaver og opgaver, I har modtaget fra Mig. Men husk, børn, at at skjule de gaver, I besidder, er det samme som at fornægte Mig og fornægte jeres egen udvikling.

57. Tro Mig: Hvis dette folk var forenet og med fuld tro og mod havde begivet sig ud for at videregive dette glade budskab med ord og gerninger, så ville kendskabet til, at Jeg i øjeblikket åbenbarer Mig for menneskene, allerede være nået ud til jordens ende.

58. Hvis I stadig føler jer svage, siger Jeg jer: Spis og drik, for Jeg vil ikke se sult eller tørst blandt jer.

59. Gør min vilje, og belønningen vil hurtigt indtræde, når I føler min kærlighed i jer, når I fornemmer det hinsides' fred som en dør, der indbyder jer til at træde igennem og se mit ansigt.

60. Jeg lærer jer alle at opløfte sjælen i bøn. Nogle forstår allerede at opmuntre sig selv gennem denne nåde, andre har endnu ikke været i stand til det, fordi deres tidligere indtryk har efterladt et dybt spor i deres sind, fordi de ikke har glemt religiøse skikke og traditioner. Men alle arbejder for at rense deres kultiske handlinger, for fornyelse og for sjælens ophøjelse.

61. Salige er de, der har troet på Min tilstedeværelse gennem menneskets forstand, for de vil med faste skridt træde ind i tiden for dialog fra ånd til ånd.

62. I har nærmet jer Mig for at modtage den trøst og varme, I har brug for som et pusterum i jeres liv, da dette er som en ambolt, der hærder sjælene gennem store prøvelser. Men jeres tillid til skæbnen er stor, og I ved, at I vil komme rene ud af denne smeltedigel, klar til kampen.

63. Dag for dag når jeres åndelige bøn frem til Mig, hvis sprog jeres jordiske natur ikke kender, for det er hverken ord, der udtales af jeres læber, eller forestillinger, der dannes af jeres forstand. Åndens bøn er så dyb, at den ligger hinsides menneskelige evner og sanser.

64. I denne bøn når Ånden ind i lysets og fredens riger, hvor høje ånder bor, og der mætter den sig af denne essens og vender derefter tilbage til sin forgængelige krop for at overføre kraft til den.

65. Nu er tiden kommet, hvor mennesket befrier sin sjæl, hvor de lænker, der længe har bundet den, brydes, og den sande fred indfinder sig i hans hjerte.

66. Vær vågne i sindet, så I ikke bekæmper dem, der ligesom jer begiver sig ud for at udføre de missioner, som min guddommelighed har betroet dem — så I kan skelne de sande profeter fra de falske og bekræfte de forres gerninger og tilintetgøre de sidstnævntes. For dette er den tid, hvor alle kræfter har rejst sig til kamp. Se, hvordan det gode kæmper mod det onde, lyset mod mørket, viden mod uvidenhed, freden mod krigen.

67. I er i øjeblikket modtagelige for Helligånden og vækker den, der sover, så han kan skue lyset, der fjerner grænser og afgrænsninger for at gøre alle mennesker til én eneste familie, forenet gennem kærligheden.

68. Jeg ønsker, at alle mine disciple og mine »børnelæringer« skal høre Mig på den sidste dag, for at Jeg kan modtage dem på menneskehedens vegne. Mine arme vil strække sig ud; men Jeg ønsker ikke, at det skal være som i den anden tid på et kors. Jeg vil omfavne jer i en kærlighedens omfavnelse, hvorved denne åbenbaring af den Guddommelige Ånd gennem mennesket finder sin afslutning.

70. Timen er kommet, hvor selv de, der er døde for sjælens liv, hører klang fra den højlydte klokke.

71. Ingen af dem, som Jeg har udvalgt i denne tid, må blive hovmodig, fordi han på grund af sine åndelige gaver anser sig for at være de andre overlegen. For I kan endnu ikke måle jer med Johannes – ham, om hvem Jeg sagde, at han, skønt han var den største blandt profeterne, var mindre end den mindste i himmelriget.

72. Lev for Faderen ved at elske hans børn, som er jeres brødre og søstre, og I vil opnå udødelighed. Hvis I falder for egoismen og lukker jer inde i jeres egenkærlighed, vil det frø, I efterlader, næppe overleve jeres minde.

73. Vær blide og ydmyge af hele jeres hjerte, så vil I altid være fulde af min nåde.

Min fred være med jer!

Undervisning 257

1. I er blevet stille, jeres tanker hæver sig mod jeres Fader.
2. Vær velkomne, siger Mesteren til jer. I søger ro, fred eller trøst og har nået at høre Mig, for det er Mig, der besidder alt det, I har brug for.
3. Når I søger meningen med Jesu ord – sandelig, siger Jeg jer, også den vil I finde.
4. Jesu ord var det guddommelige »Ordets« stemme. Jesus var navnet på Kristi legeme — et legeme, der var som et tempel, der skulle rumme min Ånd og åbenbare sandheden med mine ord.
5. Men hvis I tror på Mig, hvis I elsker Mig og følger Mig, er det navn, I giver Mig blandt de mange, I har til at betegne Mig, ikke vigtigt. Det væsentlige er, at I føler Mig, selvom Jeg ikke kræver af jer, at I gør det på en helt fuldkommen måde.
6. Lykkelig er den, der føler Mig i sit eget væsen i den grad, som hans sjælelige modtagelighed tillader det.
7. Hos nogle banker hjertet voldsomt, andre vil sige noget til Mig, men formår ikke at samle tankerne. Atter andre har behov for at græde og lader tårerne strømme, og nogle føler sig overvældet af frygt, fordi de ved, at et gennemtrængende blik betragter dem.
8. De, der forbereder sig og er i stand til at føle Min tilstedeværelse, er dem, der virkelig nærmer sig det åndelige bord for at spise nådens brød. De er de sjæle, der fra lektion til lektion en dag vil nå ud over forstanden og det menneskelige for at trænge ind i meningen med Mit ord og der finde dets åndelige indhold.
9. Det vil være dem, der viet sig til at udøve barmhjertighed — fredens skabere, fordi de har fundet fredens kilde, og de vil lide, når de ser på dem, der lever midt i splid og strid, hvilket er sand mørke for sjælen. De vil være dem, der lever for at trøste, for at opmuntre, for at bringe lys ind i de formørkede forstandsorganer, for at helbrede de fysisk eller sjæleligt syge.
10. Kun den, der fornemmer min tilstedeværelse, og som i sin sjæl forstår meningen og kærligheden i mit ord, vil senere kunne føle medfølelse med dem, der lider, og ligeledes kunne føle menneskenes smerte, sårbarhed, fattigdom og tragedier.
11. Når Jeg har indbudt jer alle til mit bord og opfordret jer til at forberede jer på at nyde mit nærvær åndeligt, vil Jeg dermed sige, at I alle er bestemt til at glæde jer over himmelrigets retter, men samtidig, at I alle har den opgave at så kærlighed på de marker, hvor splid voksede, og at fylde ethvert sted, hvor laster, elendighed og uvidenhed gemmer sig, med lys.

12. Denne lære gives jer af Ham, der, fordi Han følte en uendelig kærlighed til jer, efterlod alt for at frelse jer fra jeres mørke, selvom Han for at gøre det måtte blive menneske, leve et liv i forfølgelse og lade sig håne, indtil Han døde på et kors.

13. Disciple: Inden I tager det første skridt i verden, kender Jeg på forhånd jeres liv, jeres gerninger og tanker. Derfor giver Jeg jer alt det med, I har brug for på den livsrejse, I da begynder.

14. Sjælen indleder gennem sin krop en tid med prøvelser. Men den har allerede på forhånd oplyst sig selv og styrket sig, for ikke at lade sig forføre af de fristelser, som verden byder den.

15. Nogle gange passer det hende at bo i et menneske, hvis hjerte rummer stor genstridighed, og da forekommer det hende vanskeligt at åbenbare sit lys. Dette hjerte vil være hendes prøvesten og hendes prøve i livet, og når hun formår at tæmme det og overbevise det om, at mennesket kun kan finde fred, når krop og sjæl er i harmoni, vil hun have bestået sin prøve og kunne håbe på en højere verden.

16. Når hjertet er svagt over for livets lidelser og modgang og bliver blasfemisk, sker dette, fordi sjælen lod sig overmande af lidelserne, fordi den sank ned til materiens niveau og gjorde alle de trængsler og ubetydeligheder til sine egne, som ikke var bestemt for den.

Den, der i tide kommer til fornuft, beder og styrker sig i troen, vil kunne sejre, og fra den prøve vil han beholde erfaringens frugt, så han hverken svigter eller bliver svag. Den derimod, der for en kort tid glemmer sin indre kerne og nøjes med at leve og lide for verdens skyld, vil falde, besejret af materiens magt, af det menneskelige livs trængsler, fristelser og elendigheder.

17. Åh, hvis I dog fra jeres første skridt på jorden kunne høre en vis, styrkende og trøstende lære fra jeres forældres mund – hvor meget ville det ikke hjælpe sjælen med at lede forstanden og hjertet i deres opløftelse mod jeres Gud.

18. Der er behov for en omfattende åndelig vejledning, for at mennesket kan leve i overensstemmelse med sin samvittigheds stemme. For selv om alt er gennemsyret af guddommelig kærlighed og klogt skabt til menneskets bedste og lykke, udgør den materie, der omgiver det i verden, en prøve for sjælen fra det øjeblik, hvor den bebor en verden, som den ikke hører til, og er forenet med en krop, hvis natur er anderledes end dens egen.

19. Heri kan I se grunden til, at sjælen glemmer sin fortid. Fra det øjeblik, hvor den inkarnerer i et ubevidst væsen, der netop er født, og smelter sammen med det, begynder den et liv, der er tæt forbundet med

den pågældende krop. Fra *ånden* forbliver kun to egenskaber til stede: samvittigheden og intuitionen; men personligheden, de udførte gerninger og fortiden forbliver skjult i en tid. Således har Faderen bestemt det. Hvad ville der blive af den sjæl, der er kommet fra lyset i et højt hjemland for at leve under denne verdens elendige omstændigheder, hvis den huskede sin fortid? Og hvilken forfængelighed ville der herske blandt menneskene, hvis den storhed, der eksisterede i deres sjæl i et andet liv, blev åbenbaret for dem?

20. I må vide, at sjælen før sin inkarnation på jorden gennemgår en grundig forberedelse, da den står over for en lang og til tider hård prøve. Men takket være denne forberedelse er den ikke forvirret, når den træder ind i dette liv. Den lukker øjnene for fortiden for at åbne dem for en ny tilværelse, og således tilpasser den sig fra det første øjeblik *den* verden, den er kommet til. Hvor anderledes er den måde, hvorpå jeres sjæl indstiller sig ved tærsklen til det åndelige liv, så snart den har forladt sin krop og verden. Da den ikke har fået en egentlig forberedelse til hjemkomsten til sit hjemland, er den forvirret; følelserne fra den materielle krop hersker stadig over den, og den ved hverken, hvad den skal gøre, eller hvor den skal henvende sig. Dette skyldes, at den ikke lærte, at man i det sidste øjeblik også må lukke øjnene for denne verden; for kun således vil den kunne åbne dem igen for den åndelige verden, som den havde forladt, hvor hele dens fortid venter på at blive forenet med dens nye erfaring, og hvor alle dens tidligere fortjenester vil blive lagt til de nye.

21. Et tæt slør omslutter hendes tænkeevne, mens hun genvinder lyset; en vedholdende indflydelse fra alt det, hun efterlod, forhindrer hende i at føle sin ånds svingning; men mens hendes skygger opløses for at forene sig med hendes sande væsen – hvor megen forvirring, hvor megen smerte.

22. Er der nogen, der, efter at have hørt eller læst dette budskab, afviser det som en nyttesløs eller falsk lære? Jeg siger jer, at kun den, der befinder sig på et trin af yderste materialisme eller blind uimodtagelighed, kunne afvise dette lys uden at blive dybt rørt i sin sjæl.

23. I denne tid afslører Jeg ikke mennesket dets sjæls fortid, men Jeg forsikrer det alligevel om, at dets sjæl har levet før, at den er kommet for at udføre en høj opgave på jorden, og at den skal vende tilbage til sit hjem — ikke blot uden plet, ikke engang med det samme lys, som den bragte med sig, men med et endnu større lys.

24. I sjæle, der bor på jorden: Mærk min tilstedeværelse, skue det guddommelige lys, der strømmer ned over jer. Jeres Fader har mange midler til at lade sine stråler og inspirationer nå frem til jer. Men

derudover sender jeg jer dette ord, som jeg har åbenbaret gennem menneskelige forstandsorganer, for at det må nå frem til jer, og I kan reflektere over det. Det er livets manna i jeres ørken, det er nådens dug på jeres tilværelses ufrugtbarhed, det er balsam i jeres smerte og uendeligt lys i jeres mørke.

25. Det rører jer, I skarer af tilhørere og vidner til min åbenbaring. Forbered jer på at lade mine guddommelige budskaber nå ud til hele menneskeheden.

26. Min uendelige barmhjertighed er rede til at modtage jer alle – både den, der kommer træt og grædende, og den, der kommer uden sand tro for at høre Mig, såvel som den, der som en god discipel kommer længselsfuldt for at bringe Mig frugten af sin opgaves opfyldelse.

27. Jeg er Faderen, der søger jeres sjæl for at fylde den med lys, fordi I lever i en tid præget af usikkerhed og forvirring.

28. Jeg bringer menneskeheden en lære, der ansporer den til at udføre gerninger af sand barmhjertighed, åndelig nytte og opløftelse, hvorigennem menneskene vil blive husket af de kommende generationer, velsignet af dem og taget som forbillede. Kun sporene efter de gerninger, der rummer sandheden, vil være uforgængelige i verden. For dommens time nærmer sig, hvor enhver gerning, der ikke er grundlagt på sandhedens fundament, vil blive ødelagt, og hvor der ikke vil blive efterladt en sten på den anden.

29. Jeg siger jer, disciple, at hvis I ønsker at efterlade et frø i jeres medmenneskers hjerter, skal dette bestå af jeres gerninger og jeres eksempel – gerninger uden forfængelighed. Vær altid bevidst om, at I, for ikke at gøre vejen krum eller fare vild, må være ydmyge tjenere og lydige disciple af Kristus, hvis gerninger er indskrevet i jeres ånd.

30. Der er mine eksemplariske gerninger til stede, evige og uudslettelige, trods så mange uvejr og orkaner.

31. Folk, indser I, at mit ord har beskyttet jer mod de menneskelige trængsler i denne tid? Så skal I vide, at I skal gøre det samme for jeres medmennesker.

Jeres hjerte siger til Mig: »Herre, Du har skænket os gaver og nådegaver — hvordan skulle vi kunne gøre det samme for vores næste?« Derpå svarer Jeg jer: Selv om I ikke kan uddele åndelige gaver eller skænke nåde, kan I alligevel bevirke, at jeres medmennesker, når de hører min lære fra jeres læber, mærker, at deres gaver og evner vækkes, og at de, idet de lærer at træde i forbindelse med deres Fader, gennem inspiration modtager den opgave, de skal udføre. Synes jeres opgave da ikke stor og fortjenstfuld nok?

32. Jeg må sige jer, disciple: Hvis I ønsker, at jeres gerninger skal have værdi for Mig, må I ikke kræve noget for dem af jeres medmennesker.

33. Den guddommelige manna fra den tredje tid er kommet ned over dette folk — hvordan kunne I da, fra at være lysets børn, blive til mørkets, vanhelligelsens og ulydighedens børn? Hvordan kunne I, efter at I er blevet udnævnt til forvaltere af Mine åbenbaringer, blive til elendige væsener på jorden?

34. Våg og bed, siger Jeg jer hele tiden, så I ikke falder i fristelse, så I ikke skjuler jeres gaver for nogen, hverken af frygt eller af egoisme, for I forstår, at I i jeres rejsebundt bærer mange gaver med jer, som ikke tilhører jer. For Jeg har givet dem til jer, så I kan lægge dem i jeres medmennesker.

Vær klar over, at – uanset hvor meget I måtte eje – hvis I ikke giver noget videre, er det, som om I intet havde. Derfor har Jeg ofte stillet jer til regnskab, fordi I, selvom I har modtaget så meget fra Mig, kommer og viser Mig jeres tomme hænder, fordi de ikke har givet noget, fordi de ikke har sået mit kærlighedens ord.

35. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I har brug for en drivkraft til at opfylde jeres mission, så udfør gerninger af ægte næstekærlighed. For i udøvelsen af Min lære vil I finde drivkraften og belønningen.

36. De, der forventer barmhjertighed fra Mig og ikke udøver den, selvom de kunne gøre det på deres vej, har hverken vist barmhjertighed over for deres medmennesker eller over for sig selv. Det er dem, der har ladet deres hjerte blive koldt, der har slukket deres lampe — dem, der ligner svage små fugle, der er faldet ud af reden, eller visne blade, der falder fra træerne om efteråret for derefter at blive blæst rundt uden mål af vindene.

37. Måske kritiserer I min åbenbaring på grund af det faktum, at Jeg giver den til jer gennem syndige skabninger? De er bestemt ikke rene væsener. Men sig Mig, om Mine ord gennem disse menneskelige læber ikke har fundet nogen genklang i jeres hjerte, eller om deres sødme ikke ved en eller anden lejlighed har fjernet den bitterhed, I bar i jeres hjerte.

38. I mænd, husk, at I kom her med sårede hjerter, forvirrede sind og sønderrevne sjæle, og at I, efter at have hørt Mig, rejste jer styrkede. Hvem har nogensinde gjort dette for jer?

39. I kvinder, I kom med øjne og et hjerte, der var trætte af at græde. Men da I troede, I ikke havde flere tårer tilbage, hørte I mit ord, og jeres kinder blev igen oversvømmet af tårer. Men nu var det tårer af håb og rørthed. Hvem havde før den dag, hvor I hørte min stemme, nået ind til bund af jeres hjerter?

40. Denne lære har bevist for jer, at den ikke er et tomt ord, men at den er gennemsyret af guddommelig essens. Derfor er den enkel i sin form, fordi dens dybde og indhold ligger i dens budskab.

41. Ligesom Jeg er kommet for at trøste jer i jeres trængsler, er Jeg også kommet for at give jeres sjæl lys. For alle de mørke kræfter er løsrevet og oprørte i deres afgrunde, og det er nødvendigt, at I ved, hvordan I skal forsvare jer.

42. Tænd jeres lampe på ny, væk kærligheden i jeres hjerte, beskæftig jer med det evige liv og vis barmhjertighed mod jeres sjæl. Kun således vil I kunne føle medfølelse med jeres næste og vie en del af jeres liv til kærlighedens gerninger.

43. Vogt over jeres »skat«, del den med andre, og gør altid god brug af alt, hvad den indeholder. Så vil der opstå en kraft, en sundhed og et lys i jer, som I aldrig før har oplevet. Denne kraft, dette lys og denne sundhed vil udspringe fra sjælen og afspejle sig i kroppen.

44. Folk, I er ikke længere den vandrende, der tilfældigt søger et lys. I har allerede fundet det.

45. Dette ord har udført miraklet at vække jer til liv; det har været den kraft, der har rejst jer op og helbredt jer. Hvem kunne overbevise jer om, at det ikke stammer fra Gud, når I i jeres væsen har oplevet en forvandling, som kun kan tilskrives min magt?

46. I har nu en smuk mulighed for at forbedre jeres liv, for at kunne gøre nytte og for at skabe et værdigt hjem for jeres sjæl i den åndelige verden. Hvem kunne fratage jer denne mulighed? — Ingen, medmindre I glemmer at våge og bede, og jeres uagtsomhed får jer til at falde i fristelsen.

47. Hvis I ønsker at forblive i fred, når de store begivenheder, som mine undervisninger har forudsagt, indtræffer, så hold fast ved jeres beslutninger.

48. I vil endnu opleve, hvordan det øjeblik vil komme, hvor repræsentanterne for de store kirker mærker det Guddommeliges nærvær og erkender den nye tidsalders komme.

49. I vil se dem rådføre sig med hinanden, stille hinanden spørgsmål og fremsætte forslag, selvom deres forfængelighed i en kort periode får dem til at tro, at de er hinanden overlegne.

50. Denne tid med kamp vil blive uforglemmelig for jeres sjæl, fordi den i den formåede at overvinde materialismen og styrke sin tro, kærlighed og længsel efter at stige op til Gud på åndelighedens vej.

51. Den åndeligt søgende persons forstand og hjerte vil tage del i glæden hos dennes højere væsen, og så længe der er liv i dem, vil de

samarbejde med sjælen om at udføre dens høje mission. Men når timen er kommet til at hvile i jordens skød, vil de gøre dette i fred og med tilfredshed over at have beskæftiget sig med Herrens værk, og den pågældende menneskes sidste tanker såvel som de sidste hjerteslag vil præge sig uudsletteligt ind i sjælen hos den, der beboede en ydmyg, ædel og de guddommelige bud lydig legemshylster.

52. Forstå, hvorfor Jeg siger jer, at I skal gøre jeres krop til en stav, til en støtte for sjælen her på jorden, idet Jeg har gjort det klart for jer, at I skal rive det scepter og den magt ud af jeres kød, hvormed det har forsøgt at undertrykke sjælen, som – ledet af samvittigheden – er det eneste rør og det eneste lys i menneskets liv.

53. Jeg har talt til jer i overensstemmelse med jeres forståelsesevne, for Jeg ønsker ikke, at I skal misforstå meningen med noget af det, Jeg siger, og Jeg siger jer også dette: Afhængigt af den enkelte gruppes, menneskemængdes eller forsamlings forberedelse er også den form, hvori Jeg åbenbarer Mig.

54. Hver sjæl har en stor forpligtelse over for sin Fader. På grund af Min kærlighed til jer har Jeg givet jer denne nye mulighed her på jorden for at retfærdiggøre jer for Mig, åndeligt gøre bod og rense jer, så I kan gå videre til det næste hjemsted.

55. O velsignede Tredje Tid! Du bringer i din »pagtkiste« alt, hvad verden har brug for, for at redde sig ud af sin trældom. Salige er de, der benytter sig af dit lys, for de vil blive frelst.

56. Jeg har ledt jer gennem hele jeres sjælelige udviklingsvej, sat jer på prøve og forberedt jer på denne tids åbenbaring. Det vil ikke være menneskene, der skaber det nye Israels folk; det vil være Mig, der former det, renser det, ophøjer det og sender det ud blandt menneskeheden for at opfylde sin mission, mens dette folk vokser og nedbryder hindringerne, så det kan komme videre. På samme måde gjorde Jeg det med Israel, da Jeg førte det ud af Egypten og ledte det gennem havet og gennem ørkenen.

57. Dette folk her har den mission at vække menneskeheden åndeligt. Men når det har opfyldt denne mission, og menneskene er bevidste om den tid, de lever i, vil I se, at der i deres hjerter vil opstå en længsel efter lys og i deres sjæl et ideal om ophøjelse, som vil ryste det menneskelige liv helt ned til dets rødder og forvandle verden.

58. Samvittigheden vil da blive lyttet til og fulgt, de, som Ånden kalder, vil blive forstået, de åndelige længsler og rettigheder vil blive taget i betragtning og respekteret, og overalt vil længslen efter at kende Gud, at føle Ham, at nærme sig Ham og at skue Hans sandhed stråle frem.

59. Alt dette vil opstå i menneskene, når sult og tørst har drevet dem til grænsen af deres udholdenhed, når deres stolthed er brudt, og de med anger bekender deres skyld for deres Herre, når de stiger ned fra deres troner og pragtfulde sæder, hvorfra de har forsøgt at fornægte Mig, hvorfra de har dømt og afvist Mig. Dette vil ske, for at de kan angre deres vildfarelser, vende deres øjne mod Mig og tale til Mig som børn til en fader, der i mange århundreder har ventet på dem for at oversvømme dem med sin kærlighed.

60. Hvor dybt er mennesket sunket ned i sin materialisme, indtil det til sidst fornægtede Ham, der har skabt alt! Hvordan kunne det menneskelige forstand blive så formørket? Hvordan kunne jeres videnskab fornægte Mig og nedværdige livet og naturen, som den har gjort?

61. I hvert værk, som jeres videnskab opdager, er Min tilstedeværelse; i hvert værk åbenbares Min lov, og Min stemme kan høres. Hvordan kan det være, at disse mennesker hverken føler, ser eller hører? Er det mon et bevis på fremskridt og civilisation at fornægte Min eksistens, Min kærlighed og Min retfærdighed?

62. I er da ikke mere fremskredne end de primitive mennesker, der i enhver naturkraft og i ethvert naturvidunder forstod at opdage værket af et guddommeligt, højere, vis, retfærdigt og mægtigt væsen, som de tilskrev alt det gode, alt det eksisterende, og som de derfor tilbad.

63. Ved hjælp af en voksende intelligens forsøgte de at forstå det, som deres fysiske sanser opfattede. Hvilken fuldkommen tilbedelse kunne de overhovedet bringe Mig? Hvilken fuldstændig forståelse kunne de have af sandheden? Ikke desto mindre — deres forundring, deres tro og deres tilbedelse blev af Mig modtaget som de første frugter af en vidtstrakt mark, som Min Ånd skulle pleje gennem tiderne.

64. Hvor mange undervisninger har Jeg ikke givet menneskeheden siden dengang og frem til i dag! Og hvor mange åbenbaringer har Min kærlighed ikke betroet jer! Alligevel — selvom disse mennesker burde have nået forståelsens højdepunkt, og deres gudsdyrkelse burde være fuldkommen, har deres egoistiske, stolte og umenneskelige videnskab rejst sig for at benægte Mig, og de eksisterende trossamfund lever i sløvhedens, rutinenes og traditionernes greb.

65. Jeg gav jer fri vilje som en gave og har respekteret den velsignede frihed, som jeg har skænket mine børn. Men Jeg lagde også Åndens guddommelige lys i jeres væsen, for at I, ledet af det, kunne styre jeres evner i den rette retning. Men Jeg siger jer: I kampen mellem sjælen og kroppen har sjælen lidt et nederlag, et smertefuldt fald, der gradvist har fjernet den mere og mere fra sandhedens kilde, som Jeg er.

66. Hendes nederlag er ikke endeligt, det er forbigående; for hun vil rejse sig fra dybet af sin afgrund, når hun ikke længere kan udholde sin sult, sin tørst, sin nøgenhed og sit mørke. Smerten vil blive hendes frelse, og når hun så hører sin ånds stemme, vil hun rejse sig stærk og strålende, inderlig og inspireret og på ny tage sine evner i brug. Dog ikke længere med den frihed til at anvende dem til det gode *eller* det onde, men ved udelukkende at vie dem til opfyldelsen af de guddommelige love, hvilket er den bedste gudstjeneste, I kan bringe min Ånd.

Min fred være med jer

Undervisning 258

1. I viser jer frygtsomme for Mig, o folk, fordi Min retfærdighedens stemme får jer til at skælve. Men Jeg spørger jer: Er det mon Min retfærdighed eller en uretfærdighed, I frygter? Hvis det er Min retfærdighed, så ved, at I må indvillige i at modtage den guddommelige dom over jeres gerninger. Hvis det er en uretfærdighed, tager I fejl, for Jeg kunne aldrig begå en sådan.

2. I har som dommer den mest ubarmhjertige, men samtidig den kærligste, tålmodigste og mest forstående Fader – en dommer, der i stedet for at afsløre jeres fejltagelser eller forråde jer over for jeres næste, kalder jer hver for sig, taler til jeres hjerte, prøver jer, som det er nødvendigt, og giver jer en ny mulighed, hvad enten det er for at fuldføre et værk eller for at råde bod på en fejl.

3. Hvis den guddommelige retfærdighed ikke indeholdt Faderens største kærlighed, hvis hans retfærdighed ikke havde denne oprindelse, ville menneskeheden ikke længere eksistere; dens synd og dens uophørlige overtrædelser ville have udtømt den guddommelige tålmodighed; men dette er ikke sket. Menneskeheden lever videre, sjælene inkarnerer stadig, og på hvert skridt, i hvert menneskeligt værk, kommer min retfærdighed til udtryk, som er kærlighed og uendelig barmhjertighed.

4. For at forstå det lærestof, som Jeg taler til jer om, måtte menneskene fordybe sig i meningen med Min undervisning, og hidtil har de været optaget af deres jordiske anliggender og mål. Men nu kommer det øjeblik, hvor de for en kort stund skal lægge det bag sig, der optager og slavebinder dem så meget, for at løfte blikket mod himmelhvælvet og inderst inde spørge Mig: »Min Gud, hvad sker der i verden? Hvad er der blevet af vores liv, og hvad har vi gjort med det, som vi ikke er bevidste om?« Dette vil være det øjeblik af oplysning, som mange nu vil opleve.

5. Andre vil blive overrasket af det ord, som Jeg har givet jer i denne tid, og som når ind til hjertet hos Mine budbringere, Mine vidner og disciple, som I er.

6. Menneskerne vil forsøge at benægte sandheden i min åbenbaring, men kendsgerningerne, beviserne og begivenhederne vil tale for denne sandhed og vidne om den, som vil komme fra mit folks læber som det store budskab fra den »Tredje Tid«. Og også gennem skrifter vil min lære sprede sig i verden, for dette er et tilladt middel, som jeg fra de tidligste tider har indgivet til mine budbringere. Jeg ønsker blot, at I våger over min sandhed og videregiver den til hjerterne på den reneste og enkleste måde.

7. Disciple, se, hvordan Mesteren, som snart vil afslutte sit ord, i hver eneste undervisning giver jer en lære om åndelig rustning til jeres kamp.

8. I kommer i skarer for at modtage min undervisning, efter at I har krydset en vid ørken af omskiftelige skæbner. Årsagen hertil er, at jeres sjæl har fornemmet, at den tid, der er forkyndt for min genkomst, er kommet, at den har hørt den guddommelige stemme, der kalder på den.

9. Skarer af syge, sultne, tørstige og udmattede, der i længsel efter kærlighedens brød, livets manna, og inspireret af håbets lys kommer herhen, når nu frem til deres Skabers nærvær.

10. Vær alle velkomne! Hvil jer i skyggen af min fred, spis og drik, og bliv helbredt for jeres sygdomme.

11. Hvis I fortsat lytter opmærksomt til dette ord, hvis I begiver jer ud for at klare livets kamp, vil I føle, at jeres byrde bliver lettere, fordi I er blevet stærke i troen og i viden.

12. De, der hos Mig kun søger verdslige goder eller skatte og ikke anerkender de åndelige gavers eksistens, vil opleve en skuffelse, og når de fjerner sig fra den vej, de er blevet kaldet til, vil de se deres hænder tomme og deres hjerte fortvivlet. Det er sjæle, der stadig elsker det urene, og Jeg vil være nødt til at give dem endnu en tid, så de kan udvikle sig, samle erfaringer og, når de vender tilbage til Min vej, være mere parate til at modtage Mig.

13. For den, der er kommet med åndelighed, er min tilstedeværelse gennem dette ord en sand lysfest, hvor de bedste retter fra det åndelige rige tilbydes den, der hungrer efter kærlighed, retfærdighed, visdom og fred. Disse vil ikke kunne vige fra min vej og vil desuden forstå at modtage verdens goder.

14. Mit værk vil være det væsentlige i deres liv, og det materielle vil være et supplement til at opretholde livet og udføre den opgave, der er betroet dem.

15. Åh, hvis I dog alle ville forstå, at dette ords sol snart vil skjule sig – I ville skynde jer at bevare noget af dets værdi og lys i jeres hjerter. Men I er for langsomme til at forstå, I er for genstridige til at udfolde synets gave, så I allerede nu kunne skue den Nye Tids nærhed.

16. Min tilstedeværelse blandt jer i den form, hvori Jeg har været hos jer, vil helt sikkert kun vare kort tid endnu, og det er nødvendigt, at I lever i nuet og fremtiden og glemmer mange skikke, tro, forestillinger og handlemåder fra jeres fortid, som udgør en del af den enorme byrde, I har slæbt med jer, da I kom for at høre mit ord for første gang.

17. Jeg er sjælenes frelser, jeg er forsvareren af jeres tro og jeres liv. Jeg kunne ikke lade jer styrte ned i afgrundene eller fare vild i ørkenerne

uden at lade jer høre min trøstende stemme, uden at lade jer se det sande lys, der udspringer af min Ånd.

18. Vil I nøjes med blot at lytte til Mig for at give jeres hjerter fred, uden at forberede jer på at så mit værk i jeres medmenneskers hjerter eller på at være mine disciple?

19. Hvis I har ønsket om at behage Mig ved at være til nytte for jeres næste, så lad dem få del i det og benyt jer af de guddommelige undervisninger, som Jeg giver jer, hver gang Jeg viser Mig, så I bliver i stand til at tale om Mig, om Min lov og Min lære, og I ikke bliver overrasket af dem, der er parate til at bekæmpe ethvert nyt lys, der dukker op, selvom dette lys er den absolutte sandhed, visdommen gennem alle tider.

20. Forstå, at Jeg ikke blot kaldte jer for at trøste jer i jeres trængsler, men også for at lære jer at føle jeres medmenneskers smerte og trøste dem i deres lidelser.

21. Hvis I vil vide, hvad I skal gøre blandt menneskene, er det nok at betragte det, som Jeg har gjort hos jer fra den dag, hvor I første gang hørte mit ord.

22. Jeg tilgav jer, modtog jer med uendelig barmhjertighed og kærlighed og lod jer hvile fra det slidsomme daglige arbejde. Jeg bekymrede mig ikke om at bedømme jeres sociale stilling, jeres stand eller jeres kaste. Jeg rensede jer for jeres synders spedalskhed og helbredte jeres lidelser. Jeg var forstående, eftergivende og velvillig, når jeg bedømte jeres mangler. Jeg førte jer tilbage til det sande liv ved at give jer en kærlighedslære, der sætter jer i stand til at frelse jer selv ved at frelse jeres næste.

23. I disse mine gerninger, som Jeg har udført for hver enkelt af jer, kan I finde det bedste eksempel til at anvende blandt dem, der lider i krop og sjæl, og som vil strømme til jer i skarer.

24. Når Jeg taler til dette folk her, taler Jeg til menneskeheden. Jeres opgave er i morgen at henvende jer til menneskenes hjerter og broderligt formidle mit ord til dem, som vil fuldende forløsningsværket.

25. I dag føler I, at smerten har ramt jer, og nogle gange forstår I ikke, at I renses gennem denne kalk. Hvordan kunne I tale om Mig, så længe I er besmittede? Hvordan kunne kærligheden, der kommer til udtryk gennem følelser af barmhjertighed og medmenneskelighed, strømme ud af jeres hjerte, hvis det var fyldt med egoisme?

26. Guds børns ufuldkommenheder har medført, at der findes smerte – en smerte, der er blevet en lærer, der bearbejder jeres hjerter og viser jer

den vej, I har mistet. Min kærlighed sætter sig i jeres hjerter for at fjerne alt det onde derfra, for Jeg ønsker at se jer stærke, sunde og rene.

27. Lyt til denne stemme, der lyder blandt jer på denne måde; bliv ikke trætte af at høre den. Jeg har forlænget min åbenbaring med det formål at udglatte jeres hjerters ruhed og, når jeg ikke længere åbenbarer mig efter 1950, at kunne efterlade jer fast i troen.

28. Menneskerne er hengivne til deres videnskab; deres hjerte og forstand er fuldstændig optaget af det liv, de lever på jorden. Derfor udvalgte Jeg blandt menneskene netop disse, gennem hvilke Jeg taler, enkle og uden videnskab. Jeg rørte ved disse hjerter, og derefter gennemtrængte Jeg deres forstand med mit lys for at bringe mit folk dette kærlighedsbudskab.

29. Dette lys har oplyst jeres livsvej, og derfor har I overgivet jer til Mig. Efter Min bortgang vil Jeg efterlade jer blandt menneskeheden, så I kan vidne om Min sandhed, og så der blandt disciplene vil fremstå mestre, der med deres gerninger forkynder læren om den åndelige kærlighed.

30. Himlens riges glæder er bestemt for alle. Her på jorden vil I få en smule af den fred og et glimt af det evige liv. Vær af god vilje på jorden, og min fred vil ikke mangle jer.

31. I har set mange sider i Livets Bog forløbe, siden Jeg gav jer mit ord. Hver af dem har været en fuldkommen undervisning. Nogle gange har det været Faderens kærlighed, der har talt til jer, andre gange har det været Mesteren, der har sat jer foran sin lærebænk, og til tider har det været Dommeren, der har rystet jer op.

32. I har alle modtaget mit ord, og derfor har I alle modtaget anvisninger og opgaver i Ånden, som I skal følge. Nogle er allerede gået i gang, andre venter stadig på det rette tidspunkt til at tage afsted, og atter andre er i gang med forberedelserne. Der er ikke én blandt jer, der ikke har modtaget evner til at udfolde sig. Men mens nogle allerede nu er begyndt at udfolde sig, da Jeg stadig åbenbarer Mig i denne form, vil andre først begynde deres sjælelige udfoldelse efter den tid, hvor Min åbenbaring er forbi. Men rejser jer alle i disse tider som én eneste ånd.

33. I besidder gaver til at udforske mit ord, til at modtage mine inspirationer samt de visioner, der vil forkynde det kommende for jer.

34. De, der i dag er stået stille – de, der har modtaget gaver til at modtage Min guddommelige stråle, eller som burde have tilladt, at den åndelige verden åbenbarede sig gennem dem, og som ikke har opfyldt deres mission, vil senere gå i gang med at opfylde den, selvom Jeg allerede nu siger til dem, at formen for videregivelsen må ændres, så de ikke bringer forvirring over menneskeheden.

35. Den dag vil komme, hvor I er spredt over hele verden – den ene i et land, en anden i andre lande, og alligevel vil I alle føle jer forenet gennem den åndelige harmoni, som Jeg har bragt jer.

36. Jeg forbereder jer, så I kan elske hinanden og blive stærke og uovervindelige gennem dette bånd. Derfor har Jeg været den kærlige og tålmodige Mester, der gennem sit eksempel viser disciplene vejen. Vær opmærksomme på jeres skridt, på jeres gerninger og endog på jeres ord og tanker. Det skal ikke være mennesket, der dømmer jeres ufuldkommenheder, det skal altid være Mesteren, der korrigerer jer gennem jeres samvittighed.

37. Det var min vilje at åbenbare mig gennem syndige mennesker for at give jer beviser på min kraft og min kærlighed. Gå nu ved hjælp af Ånden hen til jeres Fader for at bevise for Ham, at også I elsker Ham. Stræb efter dette mål, nå frem til den ophøjede samtale fra ånd til ånd, uden at nøjes med de første frugter, I høster, men først når I har nået fuldkommenheden. Hvert menneske vil da i sit indre have den guddommelige vejleder, som evigt vil lede det ad de stier, der er bestemt for dem, der i længslen efter deres Skabers kærlighed forstår at udvikle sig opad.

38. Mit lys, der er blevet til ord, livet, prøvelserne – alt har til formål at befri jer fra jeres materialisme. I morgen vil selv den menneskelige videnskab have spiritualitet, ophøjelse og ædle mål og vil forstå at tale om det, der tilsyneladende har været skjult for den, og som den i virkeligheden blot ikke har opdaget. For det vil ikke være forstanden, der trænger ind i det hemmelige, men sjælen, og dette vil først ske, når den har opnået renhed. Men vær ikke bekymret, folk, for at det menneskelige liv og jeres jordiske pligter vil blive forsømt på grund af henvendelsen mod Ånden og det, der hører til den, og at jeres helbred og jeres krop derved vil lide under følger, som I i dag endnu ikke aner. For når nutidens menneskers sjæl hæver sig op fra den snavs, den i dag lever i, vil den i sin krop føle en ny kraft og et hidtil ukendt lys, som vil få menneskene til at skabe en tilværelse, der er rig på velvære, trivsel og sundhed.

39. Hvorfor har menneskene stræbt efter uophørligt at nærme sig deres sjæl gennem forgængelige og til tider meningsløse ritualer? I bør hverken bedrage sjælen eller hjertet med ritualer, der ikke rummer essensen eller substansen af det evige liv.

40. Det er nødvendigt, at dette lys snart når frem til menneskenes hjerter. Det betyder ikke noget, at det i begyndelsen giver anledning til uenigheder eller kampe. Lys og mørke, sandhed og falskhed, det gode og det onde har altid stået i modsætning til hinanden. Ligesom nattens

skygger forsvinder i dagens lys, så vil menneskenes ondskab vige tilbage for mit budskab om kærlighed.

41. I den »Anden Tid« blev min komme som menneske kun troet af nogle få hjerter. Alligevel fastslog menneskeheden senere Frelserens fødsel som begyndelsen på en ny tidsalder. På samme måde vil begyndelsen på min åbenbaring til jer i denne tid, det vil sige min komme som Helligånden, i morgen blive fastsat som begyndelsen på endnu en tidsalder.

42. Lyt til det, som Kristus, legemliggørelsen af den guddommelige kærlighed, siger til jer.

43. Fred være med mennesker af god vilje, dem, der elsker sandheden og sår kærlighedens frø.

44. Jeg er »Ordet«, der opsøger menneskene, fordi de ikke kunne nå frem til Mig. Det er Min sandhed, som Jeg åbenbarer for dem, da sandheden er det rige, som I alle efter Min vilje skal træde ind i.

45. Hvordan vil I opdage sandheden, hvis jeg ikke først fortæller jer, at det kræver mange afkald?

46. For at finde sandheden er det til tider nødvendigt at give afkald på det, man ejer, ja, endog at give afkald på sig selv.

47. Den selvtilfredse, materialisten og den ligeglade kan ikke erkende sandheden, så længe han ikke nedbryder de mure, han lever inden for. Det er nødvendigt, at han overvinder sine lidenskaber og svagheder for at kunne se mit lys ansigt til ansigt.

48. En materialist elsker kun det menneskelige liv. Da han imidlertid indser, at alt i ham er forgængeligt, bestræber han sig på at leve det intenst. Når hans planer eller ønsker så ikke bliver til virkelighed, eller smerten på en eller anden måde rammer ham, fortvivler han og spotter; han udfordrer skæbnen og giver den skylden for, at han ikke modtager de goder, som han mener at have ret til.

49. Det er svage sjæle i ukuelige kroppe, det er moralsk umodne væsener, der på mange måder bliver sat på prøve for at få dem til at indse den fejlagtige værdsættelse, som de i deres materialistiske tankegang tillægger handlinger af ringe værdi.

50. Hvor gerne ville de materialiserede gerne ændre deres skæbne! Hvor meget længes de efter, at alt skal forløbe efter deres forestillinger og deres vilje.

51. Man kan opnå alt det gode, man ønsker sig, fra Gud, uden at det er nødvendigt at udfordre hans retfærdighed eller mistro hans magt. Min kærlighed er rede til at imødekomme enhver, der ønsker at forbedre sin tilværelse.

52. Jeg siger jer endnu en gang: Fred til mennesker med god vilje, som elsker sandheden, for de gør noget for at underkaste sig den guddommelige vilje. Og de, der stiller sig under min beskyttelse, må uundgåeligt føle min tilstedeværelse — både i deres sjæl og i deres menneskelige liv, i deres kampe, i deres behov, i deres prøvelser.

53. Mennesker med god vilje er børn, der adlyder deres Faders lov. De vandrer på den rette vej, og når de lider stærkt, løfter de deres sjæl op til Mig i længsel efter tilgivelse og fred. De ved, at smerten ofte er nødvendig, og derfor bærer de den med tålmodighed. Først når den bliver uudholdelig, beder de om, at byrden af deres kors må blive lettet. »Herre«, siger de til Mig, »jeg ved, at min sjæl har brug for renselse og lidelse for at udvikle sig opad. Du ved bedre end jeg, hvad jeg har brug for. Du kan ikke give mig noget, som jeg ikke har brug for. Lad derfor Din vilje ske med mig.« Velsignet være de, der tænker og beder således, for de søger deres Mesters eksempel for at anvende det på livets prøvelser.

54. Det er rigtigt, at enhver smerte, at enhver lidelse fornyer hjertet, ryster sjælen og rensen den for dens pletter ved at give den mulighed for at vokse og udvikle sig opad.

55. Hvor meget godt gør smerten i sjælen, når denne kalk drikkes med kærlighed og tålmodighed!

56. Jeres sjæls prøvelsesvej har været lang. I ligner de tusindårige træer, der mister deres visne blade, når stormvindene pisker dem og gør dem skaldede, for at de senere kan dække sig med nye blade. Således opfylder træet Faderens vilje. På samme måde bør I alle opfylde den ved at lade de prøvelser og lektioner, som jeres Fader giver jer i løbet af jeres liv, befri jer fra de gamle klæder, urenhederne og sjælens lasede klude, for at I kan iklæde jer nye festklæder.

57. Véd, disciple, at smerten fjerner de dårlige frugter fra jeres hjerte, skænker jer erfaring og bevirker, at jeres fejltagelser bliver rettet.

58. På denne måde sætter jeres Fader jer på prøve, så der kan blive lys i jeres sind. Men hvis I ikke forstår og lider forgæves, fordi I ikke opdager meningen med mine vise lektioner, er jeres smerte meningsløs, og I drager ikke nytte af lektionen.

59. I denne tid har Jeg forklaret jer livets mening, så I kan forstå årsagen til jeres smerte, hvad soning og godtgørelse betyder, og hvorfor I må rense jer. Når mit folk forstår og føler min undervisning, vil grundlaget for en ny menneskehed blive lagt.

60. Har smerten nogle gange rystet jer? Er jeres grene blevet bøjet, har de visne blade løsnet sig, og er de dårlige frugter faldet af jeres træ? Jeg

siger jer, at det gode, som jeres sjæl har erhvervet, er uforligneligt mere værd end det, der værdsættes mest i verden.

61. Jeg giver jer eksempler, som I dagligt kan iagttage i naturen, såsom træet, når det piskes af stormvinden. For den materielle natur er en manifestation af den guddommelige natur, hvorfor I i alt, hvad der omgiver jer i dette liv, kan finde en lære eller en åbenbaring for jeres ånd.

62. Ligesom jeres krop for at leve har brug for luft, sol, vand og brød, har sjælen også brug for det livsmiljø, det lys og den næring, der svarer til dens væsen. Når den ser sig berøvet friheden til at hæve sig i længslen efter sin næring, bliver den svag, visner og bliver sløv; ligesom hvis man tvang et barn til altid at forblive i sin vugge og være indespærret i sit kammer. Dets lemmer ville blive lammede, det ville blive blegt, dets sanser ville blive sløvede, og dets evner ville forkrøbles.

63. Indse, at også sjælen kan være lam! Jeg kunne endda sige jer, at verden er fuld af sjælelamme, blinde, døve og syge! Den sjæl, der lever indespærret og uden frihed til at udfolde sig, er et væsen, der ikke vokser — hverken i visdom, styrke eller dyd.

64. Vent ikke på, at vilde storme skal rense jer for urenheder, for I kan også se frem til årstidernes skiften for at forny jer i dem, for at rense jer og blomstre.

65. I skal lære meget i denne verden, for at I kan nå frem til andre, højere livsverdener.

66. Lær, tænk efter, lær at kæmpe, at lide og at håbe. Elsk altid, og hav også tillid. Vær mennesker med tro og god vilje, så vil I blive store sjæle.

67. Hvis I ønsker at søge Min tilstedeværelse i den natur, der omgiver jer, så gør det. Jeg ved, at I vil opdage Mig i alt, for Jeg er i alle og i hvert af Mine værker.

68. Se, hvordan Jeg åbenbarer Mig gennem disse mennesker, i hvilke Jeg skjuler Mig i en kort tid for at lade mit guddommelige ord strømme fra deres læber. Hvornår vil I se Mig hinsides det, der hører til denne verden? Hvornår vil I opfatte Mig gennem jeres åndelige sanser uden behov for et menneskeligt redskab?

69. Guds evige læreord lyder uophørligt, fordi Han er »Ordet«. Men kun de oplyste mennesker hører det direkte, det vil sige fra ånd til ånd.

70. Når I en dag står i direkte forbindelse med det guddommelige og det menneskelige, når I opnår harmoni i jeres væsen, vil I høre sangen, hvor englen og mennesket, himlen og verden, det hinsides og jorden, ånden og materien forenes. Alt vil forenes i en kærlighedshymne til det guddommelige væsen, som har givet liv til sine værker og gjort dem til sine

børn. I denne lovsang vil I forenes, disciple, for det er derfor, jeg igen er kommet til menneskene.

71. Det er nødvendigt, at I træder ind i jeres indre helligdom – den, der ikke er opført af menneskets hånd, men af den guddommelige forstand. Jeg siger jer, at I der vil lære sandhedens åbenbaring at kende, der vil I forstå det Eviges essens, så I kan elske den mere end alt det forgængelige.

72. Hvad er egentlig jeres krop? En forgængelig lille fugl, hvis flugt kun er af kort varighed – en fugl, der ubevidst besynger sin snarlige forsvinden. Stakkels krop, der i sin egoisme kræver og forlanger meget for sig selv. Sjælen derimod er den for verden usynlige, men rene og strålende fugl, der med tiden hæver sig stadig højere. Den er det væsen, for hvilket der ikke findes livsalder, år eller århundreder.

73. I ved, på hvilken dag, i hvilket time og i hvilket år I blev født. Men ved I mon, hvornår I åndeligt blev til liv?

74. Løft sjælen, den er det væsentlige i jeres liv, den er jeres bestemmelse og det formål, som I er skabt til. Løft jer, for så vil I komme til Mig. Jeg har meget at give jer, langt mere end det, I har fundet i verden.

75. Kærligheden skal til sidst sejre over jer, og gennem kærligheden vil I kende Mig.

Min fred være med jer!

Undervisning 259

1. Vær velkomne, mine disciple. I er kommet for at høre min undervisning, og Jeg forbereder festmåltidet for jer, så I kan næres af det evige livs mad.

2. Selvom jeres »kød« er svagt, er jeres sjæl dog stærk nok til at adlyde Mig. Salig er den discipel, der har forberedt sit hjerte og forlader det, der hører til verden, for at høre »Ordet«.

3. Jeg tilbyder jeres sjæl nådens klæde. For med tiden har I gjort det, jeg gav jer, til klude.

4. Min lov er den lære, I til alle tider har modtaget – en lov, som I ikke har fulgt, og gennem jeres ulydighed er I kommet i forvirring. Nu oplyser Jeg jer på ny med Helligåndens lys.

5. Jeg har betroet jer en juvel af uvurderlig værdi, for at den skal stråle for menneskeheden. Skjul den ikke, og berøv jer ikke selv den.

6. I dag mindes I min triumferende indtog i det gamle Jerusalem. Også i dag viser mennesket sig for Mig med palmegrene i sine fysiske hænder. Men Jeg ser ingen fred i dets hjerte.

7. Dengang modtog menneskemængderne Mig, idet de med deres sjæl sang »Hosianna«, fordi de vidste, at Herrens nåde var hos dem. På denne måde vidnede de om, at Guds Søn var blandt menneskene.

8. Senere, da Jeg blev ofret på korsets hellige alter for at lære jer at opfylde jeres mission, tvivlede mange på, at Jesus skulle være den sande Guds Søn, Guds Lam, som længe forinden var blevet forkyndt af profeterne. Men således stod der skrevet, at Lammet ville oplyse jer gennem sit blod.

9. I dag kommer Jeg i Ånden for på ny at give jer Min undervisning, for at åndeliggøre jer, for med Helligåndens lys at fordrive mørket, så I kan forny jer og lade dyderne åbenbare sig fuldt ud.

10. Menneskerne har endnu ikke hørt dette ord; de ser ned på hinanden. Men jer har jeg kaldt »Det stærke Israel«, fordi I, fyldt af min kraft, vil drage ud for at vidne om min åndelige tilstedeværelse blandt menneskeheden, så I kan bringe min sandhed og fjerne den lidelseskalk, som verden i denne tid tømmer.

11. Blandt jer er den sultne ulv. I må våge og bede, I må udøve min lære. Den, der følger mine bud, vil føle min fred.

12. I denne tid har Jeg talt til jer i al klarhed, for at I skal forstå Mig. Jeg har vist jer, at denne vej er farbar. Når smerten rammer jer, er det ikke Faderen, der har sendt den til jer. Det er jer selv, der har forårsaget den i jeres ulydighed.

13. Indse, at jeg er uendelig, ophøjet og hellig kærlighed, at jeg elsker alle. Men jeg siger jer: Elsk, som Faderen elsker jer, og jeg vil fortsat elske jer til alle tider.

14. Jeg er kommet for at rense jer, ligesom guldet i smeltediglen, så I kan være et forbillede for menneskeheden. Det er nødvendigt, at I forstå mine lære, så I blandt jeres medmennesker kan være en fakkell af lys, der oplyser alle sjæle.

15. Det er jeres åndssjæl, som Jeg vil give evigt liv, fordi den er udsprunget af Mig. Den forbereder Jeg, så den adlyder Mig og er i stand til at føre en åndelig samtale med Mig fra ånd til ånd.

16. Vis Mig jeres palmegrene på åndelig vis, for de materielle palmegrene når ikke frem til Mig. I gennemlever i øjeblikket den tid, hvor menneskeheden tømmer en lidelseskalk. Våg og bed, så denne lidelse ikke også rammer jer.

17. I disse dage mindes menneskeheden Min lidelse. Men sandelig, Jeg siger jer: Nu befinder I jer i den tid, hvor Jeg vil vække jer.

18. Stor er min Ånds smerte, når jeg ser, at menneskeheden i sin fanatisme, vildfarelse og synd stadig korsfæster mig. Men I, det udvalgte og oplyste folk, skal følge min sande lære, som for evigt vil herske blandt menneskene. Menneskerne vil hverken kunne tilbageholde min kærlighed eller formørke mit guddommelige lys. Jeg opmuntrer og leder jer med mit ord, så I kan følge i mine fodspor og opfylde min lov.

19. I morgen vil I i bøn hæve jer op til min guddommelighed og, oplyst af intuition, være vejledere på jeres medmenneskers vej.

20. Den mission, som Jeg har betroet jer, er en opgave, som I til enhver tid skal opfylde, for gennem jeres formidling skal menneskeheden modtage mit lys, og Jeg vil ophøje den til et liv i nåde.

21. Israel, længes ikke efter at fortsætte med at sove. For hvis I handler således, vil naturkræfterne vække jer og bebrejde jer jeres manglende opfyldelse af den ophøjede og vanskelige mission, som Jeg har betroet jer.

22. Jeg har ladet jer erkende jeres gaver og de uendelige marker, som Jeg har betroet jer, for at I skal rense og dyrke dem.

23. I er mine børn, der står under min beskyttelse, under livets trærs løv, og jeres sjæle har været fulde af jubel. Jeg siger jer, udvalgte folk: Hvem af jer, der har bønfaldt om min barmhjertighed, har ikke modtaget den? Salige er de blandt jer, der i erkendelse af mine store goder er brudt op for at vidne om, at Faderen er hos jer. For på grund af jeres vidnesbyrd vil store menneskemængder begive sig af sted.

24. Vidn om, at Jeg har været hos jer, så menneskene i deres sjæl kan have nådens liv, så de i Mig kan opdage den allerbedste læge, og så de kan søge Mig fra ånd til ånd.

25. I den Anden Tid udbredte mine disciple min lære, for at menneskeheden kunne studere den, reflektere over den og anvende den. Men senere fjernede mennesket sig fra kernen i min lære og skabte sin egen lov for at lede folkemængderne. Men jeg accepterer ikke det, som mennesket har skabt i sin vildfarelse og materialisering. Jeg minder jer blot om, at mit sande tempel skal opbygges i jeres hjerte og i jeres sjæl.

26. I denne tid har Jeg lært jer, der har søgt Mig, at føle Mig i jeres hjerte og indprente Mine lære deri, så I kan være det folk, der lever fuldt af nåde og lys.

27. Forbered jer og begiv jer ydmygt ud på vejen, så I kan bringe dette fredsbudskab til menneskeheden. Bed for dem, så jeres Fader vil sørge for, at hans lov anerkendes og følges af alle mennesker, for at de kan leve et liv i nåde og forstå at søge mig fra ånd til ånd.

28. Husk, at Jeg har sagt: Når to eller tre af jer er forsamlet i mit navn, vil Jeg være blandt jer og åbenbare Mig i overensstemmelse med jeres forberedelse.

29. Jeg er kommet i denne tid for at give menneskeheden endnu et bevis på Min kærlighed ved at åbenbare Mig blandt jer, det udvalgte folk.

30. I skal vidne for menneskene og lære dem, at når de forbereder sig, når de fjerner deres materialisme, vil de føle og se Mig med deres ånd. Derfor har Jeg talt til jer gennem det menneskelige forstandsevne, og denne åbenbaring gennem syndige mennesker har været det kærlighedsbevis, som Jeg har skænket jer, for at I kan modtage mit ord og senere bringe det til menneskeheden.

31. Forbered dig, Israel, for tiden for Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne er kort, og Jeg ønsker ikke, at I i morgen skal føle jer som forældreløse på grund af jeres manglende forberedelse og derefter efterligne de menneskemængder, der samles i deres pragtfulde kirker og nøjes med ceremonier og materielle sange.

Blandt disse menneskemængder er der kun få, der har fornemmet Mig. Men Jeg er kommet til jer for at forberede jeres hjerter og oplyse jeres sjæle, for at give jer mit ord fuldt af kærlighed, så I kan føle Min nærvær og høre til dem, der i morgen videregiver denne kærlighed og denne fred til deres medmennesker.

32. Hvis I ikke forbereder jeres hjerter gennem mit ord fuldt af kærlighed – hvad skal der da blive af jer, hvad skal der blive af jeres næste,

når I oplever den tid, hvor de store prøvelser og storme pisker menneskeheden?

Der er ingen fred i hjerterne, og når disse mennesker i deres længsel efter trøst for en kort stund hengiver sig til fornøjelserne, så siger Jeg jer i sandhed, at de midt i alle disse fornøjelser har en lidende og syg sjæl, der ikke mærker min fred. I den adspredelse, de søger, tilfredsstiller de kun deres legemlige sanser, men deres sjæle rummer kun smerte.

33. Denne menneskehed har ikke fornemmet Mig; der er endnu ingen kommet til den, som tager den ved hånden og viser den vejen. Jeg vil modtage den som en uskyldig og dømme dens forseelser med barmhjertighed. Jeg vil give den mulighed for at gøre det godt igen.

Men du, det udvalgte folk, som har hørt Mig, i hvilket Jeg har åbenbaret Mig – hvordan vil du føle dig foran Mig, når du ankommer i det åndelige og bekender din ulydighed over for Mig? I er dem, som Faderen har begunstiget, og Jeg vil modtage jer sammen med opfyldelsen af jeres vanskelige mission. Jeg ønsker ikke, at I skal være anklagede i mit nærvær; jeg vil modtage jer med et faderligt smil og sende jer ud i verden igen som lysånder, som vejledere og beskyttere af jeres næste.

34. Sandelig, Jeg siger jer: I er kommet til Mig, fordi Elias har samlet jer op på forskellige måder, fordi I er de udvalgte, som Elias har ført til Mig som får. Den, der er inden for Elias' fåreflok, bliver forsvaret af ham. Denne utrættelige hyrde beskytter jer mod de listige forfølgelser.

35. Den Hellige Ånd har oplyst jer. Men det er ikke kun dem blandt jer, der bærer mit guddommelige segl, der har denne nåde, men enhver, der forbereder sig og, ledet af Elias, hæver sig op til Mig.

36. Helligåndens lys har oplyst jer, så I kan være hos Mig i Ånden og i sandheden. Dette er den vej, hvorpå I vil mærke Min kærlighed og finde frelsen.

37. Jeg tager imod de får, som Elias bringer foran Mig. Han vil fortsat søge efter de vildfarne, for Jeg vil lade Min barmhjertighed komme alle jordens folk og alle kommende generationer til del.

38. Mesteren siger til jer: Drik det krystalklare vand fra denne uudtømmelige kilde, næres af det evige livs brød, og spis vinstokkens frugt. Se, jeg har forberedt den bedste plads til jer ved mit bord.

39. Jeg spørger dig, Israel: Hvad beder du om for nationerne? For denne velsignelse er ikke kun bestemt for jer. Se, hvordan nationerne er blevet ramt af de store prøvelser af smerte. Men til jer siger Jeg: Israel, når du står op for dine medmennesker og beder, vil min vilje fuldbyrdes i hele menneskeheden.

40. Menneskerne har forvrænget min lære. Men jeg er kommet til jer for på ny at oplære jer med min undervisning, med min visdom, så I kan blive mine disciple og være dem, der i morgen vil undervise verdens mennesker og lade dem mærke min tilstedeværelse i deres sjæle.

41. Nationerne forbereder sig på at kaste sig ud i nye krige. Men hvis I våger og beder, vil Jeg tilbyde og skænke menneskeheden min fred.

42. I denne Tredje Tid er Jeg kommet i Ånden for at vække jer til liv, ligesom Lazarus blev vækket fra sin grav. Jeg har helbredt jeres spedalskhed og fjernet jeres smerte.

43. Jeg har givet jer min undervisning, så I kan bære min kærlighed i jeres hjerter og dermed forberedte drage ud for at lede menneskeheden og vise den det træ, der har skænket jer skygge og givet jer liv med sine frugter.

44. Inviter menneskene til at komme til Mig, for at de kan modtage Min faderlige kærtegn, for at oplyse deres sjæle, for at redde dem fra det uendelige hav af onde handlinger, for at give dem mælk og honning og fjerne bitterheden fra deres liv.

45. Når I taler således til jeres medmennesker, vil I have opfyldt den opgave, som Jeg til enhver tid har pålagt jer. Lyt, elskede folk, i jer selv til samvittighedens stemme, og styrk jer i forsæt om at elske Mig og elske jeres medmennesker.

46. Jeg søger kærligheden i jeres hjerte, så I kan oprette et helligdom for Mig der. Jeg elsker jer, har pryd det jer med guddommelig nåde og oplyst jer, så I kan stå til tjeneste for Mig.

47. I jer har Jeg lagt dette ord, som i morgen vil formere sig som et godt frø. For når I ikke længere hører Mig i denne form, vil menneskemængderne henvende sig til Mine disciple for at modtage den undervisning, som de ikke kunne høre gennem talerne. I vil undervise dem, og Jeg vil være med dem. I skal være hengivne og lydige over for min lov, så mit værk kan tjene jer som et beskyttende skjold, og I kan rejse åndelighedens banner.

48. Israel, de store prøvelser står klar til at ramme menneskeheden, fordi menneskene har ønsket det således, fordi ønske om ødelæggelse stadig lever i deres hjerter, og også fordi de har skabt deres egen gud i denne verden. Men inden mennesket handler efter sin egen vilje, vil Faderen på ny gøre sig mærkbar blandt menneskeheden. Du, mit folk, skal gøre dig klar til på ny at vise frelsens ark, som er min lov, ligesom Noah dengang talte til menneskene.

49. Forbered jer, mit folk, så I kan modtage dem, der vil komme til jer. Giv dem min kærlighed, lær dem at elske hinanden, vis dem min lov, tænd

troens flamme i deres hjerter, og giv dem fred med mit ord, så de kan næres af den på deres veje. I skal lære disse skarer at søge mig fra ånd til ånd.

50. I er kommet til jorden for at udføre denne mission. Til det har Jeg forberedt jer gennem mit ord for at slukke jeres sjæls tørst med dette krystalklare vand, for at styrke og helbrede jer. I skal modigt rejse jer for at tale til menneskene i mit navn. I skal være mine budbringere, og gennem jer vil Jeg give dem mit lys.

51. Løft jer i bøn, så vil Jeg være hos jer, og sammen med den åndelige verden vil I efterhånden vække menneskene. Våg og bed for dem, der ikke har fornemmet Mig og klager i deres smerte og siger til Mig: »Fader, Fader, hvorfor hører Du os ikke?«

Men I, som forstår at søge Mig fra ånd til ånd, vil lære jeres medmennesker at bede og at søge Mig i stilheden og i deres egen sjæls ophøjelse. Jeg vil lade dem mærke Min tilgivelse, vil give dem lys og visdom, så de kan opfylde Min lov.

52. Gennem jer, der har erkendt Mig og er hos Mig, vil Jeg hjælpe dem, der går under i det store hav af ondskab. Jeg tilgiver dem og velsigner dem. Men I, der har modtaget det gode fra jeres Gud og Herre – vidn for menneskeheden om alt, hvad Jeg har lært jer og åbenbaret for jer, så de ligeledes kan elske Mig og gå i gang med at opfylde deres åndelige mission.

53. Det er forudsagt, at Guds nye folk, »Israels folk«, vil fremstå på jorden i vor tid, og mit ord skal gå i opfyldelse. Men tag ikke fejl og tro, at det er det jødiske folk, når Jeg omtaler det Nye Israels Folk. For det folk, som Jeg taler om til jer, vil bestå af alle racer og alle sprog. Dets fællesskab vil ikke være fysisk, men åndeligt, ligesom dets mission også vil være åndelig.

54. Mens Israel i den første tid bestod af tolv stammer, vil det nu være tolv missioner, som det nye folk skal udføre — tolv guddommelige missioner, der i deres samspil vil give det kraften som et uovervindeligt folk.

55. Menneskene behøver ikke at danne grupper for at danne de nye stammer. Jeg vil skabe dem og give hver enkelt en anden opgave, som han skal udføre blandt menneskene.

56. Gaverne intuition, åbenbaring og inspiration vil vågne i det Nye Israels ånd, for gennem dem vil det modtage mine budskaber.

57. De mennesker, der udgør det nye folk, vil ikke blive udvalgt på jorden, men på grund af min kærlighed vil de allerede i deres sjæl være

mærket eller beseglet som udviklede væsener, som lysvæsener, der ikke vil kunne vige fra den vej, der er udstukket for dem.

58. Ligesom Israel i den første tid forberedte sig og organiserede sig for at krydse ørkenen i længslen efter det forjættede land, og hver stamme blev betroet en anden opgave, så vil nogle i denne tid styrke de andre åndeligt, og hver vil udføre den opgave, der er betroet ham.

59. I, som i øjeblikket lytter til Mig, vil kun udgøre en del af dette folk, som vil være spredt over hele jorden og være så talrigt som stjernerne på himmelhvælvet.

60. Det tegn, som nogle af jer har modtaget, er blot et symbol på det mærke, som enhver bærer i sin sjæl, der i denne Tredje Tid udfører en opgave inden for det Nye Israels Folk.

61. Jeg har mange gange sagt jer, at jeres sjæl rummede alt, hvad den besidder, allerede inden den kom til jorden. Derfor har den handling, som I kalder »forseglingen«, kun været et symbol. Glæd jer dog, for jeres opgave er allerede fastlagt, fordi I allerede ved, hvad jeres bestemmelse og jeres rolle vil være i det Nye Israels skød.

62. I skal være de budbringere, der forkynnder mine anvisninger for folkeslagene, og I skal være dem, der åbenbarer det guddommelige budskab for menneskeheden, som jeg har gjort jer til dets forvaltere. For i dette budskab vil alle sendebud og de mærkede være åndeligt forenet. I skal forkynnde for menneskeheden den tid, hvor alle sjælens gaver og evner vil blive frigjort, og I skal undervise i, hvordan man opdager dem, udfolder dem og bruger dem.

63. Inspiration, intuition, ordets gave, helbredelse, profeti, åbenbaring, åndelig dialog – dette er de gaver, der, når de udgydes over mit folk, vil gøre alle mennesker til en ny menneskehed. Men bed, hav tro og mod, så I kan udstråle fred, retfærdighed og næstekærlighed blandt jeres medmennesker.

64. Mine budbringere vil udføre opgaver overalt, i enhver institutions skød. Deres hjerte vil ikke kende den åndelige opgave, det udfører, men deres åndssjæl vil være fuldstændig bevidst om alt, hvad den gør. Den vil vise hjertet den bestemmelse, det skal opfylde på jorden, og vil åbenbare for forstanden alt, hvad den skal virkeliggøre.

65. Hvor stort er ansvaret for jer, der har modtaget dette budskab! For I skal forberede jer på at vidne om det, I har hørt, og på at være et forbillede og et eksempel på åndeliggørelse.

66. Der må ikke være den mindste uklarhed blandt jer, når tiden kommer, hvor I skal åbne jeres læber for at forkynnde det glade budskab

for menneskene, og både i jeres gerninger, jeres ord og jeres skrifter skal sandhed og storsindethed komme til udtryk.

67. Nu spørger Jeg jer: Vil I være dem, der lader vækkelsesklokken lyde for menneskeheden ved at vække den med et klokkeslag, hvis klang er sandhedens, som kalder på hjerterne? Eller vil I, at den skal vente, indtil det sidste af jeres spor på jorden er forsvundet, så det bliver de nye generationer, der overleverer dette vidnesbyrd til verdens folk?

68. Jeg tog ikke fejl, da Jeg udsendte hver enkelt af jer, selvom I undertiden tvivler på jeres evne til at leve op til en så høj bestemmelse.

69. I tvivler på, at I er udvalgte og udsendte, fordi I kender jeres svagheder. Men Jeg kan sige jer, at disse svagheder ikke ligger i den åndelige sjæl, som Jeg udsendte, men i kødet, der tjener jer som en prøve her på jorden.

70. Det øjeblik, hvor åndssjælen vinder overhånd over kroppen, vil komme, og erkendelsens lys vil lyse op i hvert sind. Da vil I være ét blandt jer, for der vil kun være én eneste vilje tilbage: den, der adlyder det bud, som Faderen har indskrevet i jeres sjæl, for at I kan være værdige børn af det Nye Israels Folk.

71. Mesterens guddommelige lys breder sig over hele jordkloden. Jeg lader kaldet lyde til mine »arbejdere«, så I kan sætte jer til Herrens bord. Vis jeres lydighed og ydmyghed, kom herhen for at blive næret, så I må have kærlighed, forståelse og barmhjertighed i jer.

72. Jeg, den højeste Mester, giver mine »arbejdere« det fuldkomne forbillede. Jeg forbereder mine disciple i denne Tredje Tid, så I kan være hjerter, der opfylder loven og udøver den barmhjertighed, der er jeres egen.

73. Jeg kommer til jer, elskede disciple, for at opmuntre jer med min kærlighed, så I kan føle og lære mig at kende, så I ved, fra hvem I hører ordet, og kan forstå det ved at studere og udforske det.

74. Fordyb jer i det, elskede »arbejdere«, for mørket breder sig blandt menneskeheden — hadet, grådigheden og forfængeligheden. Men I har en stor magt; vær dem, der skal tale om mit værk, så den syge, den »spedalske« og den vantro kan erkende, hvad »Det Guddommelige Ord« overbringer i denne tid.

75. I er verdens lys. Men selvom I stråler blandt menneskene, kender I endnu ikke jer selv, og menneskene genkender jer heller ikke.

76. Den vantro menneskehed åbner munden for at benægte min magt, fordi den forventer at se de beviser og mirakler, som Jeg gav den i den Anden Tid. Menneskerne nærer afgudsdyrkelsen, fordi de ikke har forstået at opløfte deres sjæle, og fordi de ikke var rede til at bede eller bønfalde.

77. Da Jeg lærte jer at bede, satte Jeg jer på vejen til sandheden, den opadgående udvikling og forberedelsen. Jeg har sagt til jer: I skal lære menneskene at våge og bede.

78. Tænk efter, studér, så vil I forstå, at Mesteren åbenbarer sig i jeres ringhed for at skænke jer lys, tilgivelse og velsignelse, at han aldrig har svigtet jer. Jeg er hos jer for at gøre jeres kors lettere, for at skænke jer trøst.

79. Jeg har betroet jer markerne og landbrugsredskaberne, så I kan bearbejde og dyrke markerne.

80. Menneskeheden hungrer og tørster efter den sandhed, som Jeg har betroet jer. Menneskeheden er på vej mod mørket, mod afgrunden, mod undergangen. Men der er hjerter, der elsker Mig, fra forskellige sprog, racer og hudfarver. Jeg lader blot kaldet lyde til sjælene, uden at se på forskellene.

81. Det er dig, Israel, der skal vise dem vejen, der skal give dem min undervisning.

82. Erkend den nåde, I besidder, og værdien af mit ord. Gå i gang som ét hjerte, som ét menneske og med én vilje for at leve op til den mission, jeg har betroet jer.

83. Elsk hinanden, foren jer og vær et eksempel på ydmyghed. Viderebring mit ord, skænk helbredelse, giv trøst, lad Lazarus opstå fra sin grav, giv den blinde synet tilbage og helbred den lamme, så vil menneskeheden anerkende Mig gennem disse åndelige mirakler.

84. Efter 1950 vil I ikke længere høre Mig gennem talere, og da vil I indse, at det var Mesteren, at det var Helligånden, der åbenbarede sig gennem det menneskelige forstandsevne.

85. I dag giver Jeg jer som Fader Min nåde og som Mester Min undervisning. Jeg har kaldt på jer gennem Min velklingende klokke og samlet jer fra forskellige veje for at gøre jer til menneskenes vejledere i denne tid. Jeg har mindet jer om den mission, I skal udføre, og har trænet jeres åndelige øjne, så I kan se Mig gennem symboler og skikkelser. Jeg har givet jer ordets gave, så I kan vidne for menneskeheden om de åbenbaringer, I har modtaget fra Mig.

86. I er mine udvalgte, og jeg har sagt til jer: Overalt, hvor I går, skal I efterlade et spor af lys. Men for at I kan efterlade dette spor, må I forny jer, må I forberede jer.

87. Hvis I følger Mine anvisninger – hvad kunne I da frygte fra verden? Jeg taler helt klart til jer, så I kan forstå Mig, så I er i stand til at følge Mig.

88. Jeg underviser jer, så I kan give verden sandhedens ord, så I kan gøre min tilstedeværelse mærkbar for den. Bring mig blomsterne fra jeres

hjerter, lad duften af jeres gode gerninger stige op til min Ånd, vær et godt eksempel for jeres medmennesker, og begiv jer i morgen, når I ikke længere hører mig gennem disse talere, ud som mine gode disciple for at vise menneskeheden denne vej.

89. Menneskerne har forvrænget mit værk og er kommet på afveje. I skal imidlertid uddanne jer selv og ikke længere falde i afgudsdyrkelse. For de af menneskehånd skabte afbildninger taler ikke, føler ikke og hører ikke. Har min essens mon behov for at materialisere sig for at være hos jer? Sandheden vil altid sejre. Jeg har altid givet jer sandhedens ord, så også I kan vidne om Mig.

90. Fristelsen vil, ligesom et rovfugl, berøve jer jeres gaver. Men I lever i en tid, hvor I har trosfrihed, for undertrykkelsens tidsalder er nu forbi, og I skal udnytte denne frihed og må ikke lade jer gøre til slaver af ondskaben og menneskenes løgne.

91. Giv denne undervisning kærligt videre, for kærlighed er det, jeg har givet jer. Jeg har ikke haft brug for piskan for at få jer til at tro på mig. For hvis jeg handlede således, ville jeg ikke længere være jeres Fader og jeres Gud.

92. På verdens veje og stier er I stødt på smerte. Betragt nu denne vej, hvorpå min sandhed findes, betragt dens herlighed med jeres åndelige blik. Jeg har betroet jer nøgler, gaver og magt. Gør god brug af alt dette, så menneskeheden kan genkende jer som mine disciple.

93. Nu er tiden kommet, hvor I må forberede jer, så I kan påbegynde opfyldelsen af jeres mission, når I ikke længere hører Mig gennem talerne. Jeg vil aldrig skille mig fra jer. Jeg vil inspirere jer og tale til jer fra ånd til ånd, så I kan udføre jeres vanskelige mission.

Min fred være med jer!

Undervisning 260

1. I vender i denne tid tilbage til Mig for at høre Min nye undervisning, for at modtage lovbogen med Min lære, som I havde glemt, og for at søge bogen med Mine åbenbaringer, som også menneskene havde holdt skjult for jer.

2. Jeg har slået endnu et kapitel op for jer i Livets Bog, det sjette segl, som rummer uendelig visdom, og som Jeg i øjeblikket åbenbarer for jer på en enkel og forståelig måde. Denne åbenbaring forklarer jer de hemmeligheder, som I ikke har kunnet trænge ind i.

3. Det sjette segl er helt åbnet, og Jeg viser jer dets sider én efter én.

4. Hver gang jeres forberedelse har været stor, når I har lyttet til Mig, har I modtaget store guddommelige åbenbaringer. I er arvingerne til Visdommens Bog, og derfor vil indholdet af det sjette segl strømme ud i jer, når I forbereder jer, så I kan være det vidne, der bekræfter, at den stemme, han hørte, var min stemme, og så I gennem jeres gerninger kan vidne om det.

5. Hvis Faderen ikke gav sig til kende for sine børn – kunne Han da forvente fuldkommen forståelse og fuldkommen kærlighed fra dem? Husk, at Jeg i løbet af tiden har åbenbaret Mine lære med stadig større enkelhed for jeres ånd.

6. Jeg må sige jer, at selvom I lever i Helligåndens tid, kender I Mig endnu ikke helt; I har ikke en fuldkommen forestilling om, hvem Jeg er, og I har heller ikke forstået det, som Jeg har åbenbaret for jer. Men jeres kærlighed vil føre jer til målet for livets rejse, opmuntret af jeres Mesters ord.

7. I vandrer gennem en sjælelig ørken og bliver undervejs oplyst af lyset fra et guddommeligt fyrtårn. Det er ikke varmt sand, der brænder på jeres fodsåler, og det er heller ikke solstråler, der sårer jeres ansigtshud. Det er ikke manglen på vand og brød, der plager jer, og alligevel – det liv, I gennemlever, med dets ofre, dets trængsler og modgang, er ligeledes en ørken, som I langsomt krydser, men med det faste håb om at nå frem til fredens rige.

8. Elias er den leder, der i denne tid går foran folket, viser det vejen og opmuntrer det i kampen.

9. Denne vandring vil efterlade fremskridt og fuldkommenhed i jeres sjæl. Men indse: Hvis I i den første tid endnu var læringe, var I i den anden tid disciple, og i denne tid modtager I den uddannelse, der skal gøre jer til mestre.

I skal være årvågne, for menneskene vil gå i gang med at undersøge mit værk, som nogle vil betragte som videnskabeligt. Da skal I fortælle dem,

hvordan den åndelige lære vil forvandle verden, og vidne om den gennem jeres kærlighedsgerninger over for jeres medmennesker.

10. Jeg modsætter mig ikke menneskets videnskab, for videnskab er viden, indsigt, lys. Men min undervisning står over enhver menneskelig indsigt. I mit ord taler jeg til jer om den åndelige sjæl, om kendskabet til det åndelige, det guddommelige, om kendskabet til et højere liv, der ligger hinsides alt, hvad der er substans og materie. Sandelig, jeg siger jer: Den videnskab, som menneskene har udviklet til gavn for menneskeheden, velsigner jeg.

11. Nu er tiden kommet, hvor man vil tale meget om sjælen og videnskaben. Videnskaben er ikke kun et privilegium for dem, der træner deres krop for at studere den. For den er lys, der udspringer fra den åndelige sjæl, som modtager det fra Gud.

12. Min guddommelige undervisning er en højere videnskab, der lærer jer at fuldkomme sjælen. Til det formål har Jeg givet jer hjernen og hjertet, så I der kan forædle jeres tænkning og jeres følelser.

13. Den undervisning, jeg giver jer i øjeblikket, kender ingen grænser, er altomfattende og uendelig. I den vil I finde den sande viden om det åndelige og det materielle liv.

14. Jeg ser, at I er i stand til at forstå min undervisning og trænge ind i dens hemmeligheder. Gennem den materielorienterede videnskab har I lært de love at kende, der styrer den materielle skabelse – love, der er koncentreret i jeres egen krop.

Men da I har lært det at kende, som før var en hemmelighed for jer, er I blevet bevidste om, at I befinder jer ved tærsklen til det hinsides, hvor I har fornemmet Faderens hjerte, som uophørligt forsøger at meddele sig til jer. Hvad kan være ukendt for jer, når I kender min lære?

15. Derfor siger Jeg jer, at min undervisning giver jer den højere viden, som vil forhindre, at jeres hjerte mister modet i nærværelse af denne verdens lærde.

16. For at forstå meningen eller betydningen af enhver begivenhed i naturen eller i jeres liv behøver I ikke at slå op i videnskabelige bøger. Det vil være nok for jer at forberede jeres forstand og rense jeres hjerte, så inspirationen kan strømme fra jeres læber.

17. Min kærlighed til jer er så stor, at jeg, selvom I stadig er så umodne, har tilbudt jer mit rige og er kommet ned til jer for at give jer mit blod!

18. Dette folk, som jeg i øjeblikket underviser, vil derfor ikke være større end de andre, men det vil være mere ansvarligt for det, jeg har betroet det, og det, jeg har åbenbaret for det. Jeres opgave består i at lade

de andre få del i det, I besidder, at gøre dem lig jer, så I, selvom I har været de første til at modtage, af ydmyghed kan være de sidste.

Frygt ikke, at de, der kommer efter jer, vil gøre større fremskridt end jer. Jo mere I giver, desto mere vil jeres viden vokse. Hvis I derimod ikke videregiver noget af det, I har modtaget fra Faderen, vil jeres sjæl forblive nøgen, jeres hjerte tomt og jeres hænder uden kraft. I vil da have mistet skatten, og bogen vil være lukket. Jeres mund vil forblive tavs og ikke længere tale om åndelige lærdomme, og I vil miste den helbredende salve, som Jesus har betroet jer.

19. Jeres mission blandt menneskene er en mission af fred og kærlighed. Denne mission havde jeres ånd allerede i den første tid, dengang I var børn og elever i min lov, hvor jeg brugte jer som redskaber til at give mennesker i alle tider lære og eksempler. I den anden tid var I Jesu disciple, da I fra mine læber hørte det, som de tolv apostle hørte og udbredte, for at hele folket skulle være et vidnesbyrd. Derfor opstod der efter min bortgang mange af Kristi disciple og mange martyrer.

20. Folk: I denne tid, hvor Jeg kommer som Den Hellige Ånd, vil Jeg efterlade jer som uddannede mestre, der er i stand til direkte dialog med det Guddommelige.

21. De fleste menneskelige skabninger vil ikke høre Mig gennem menneskets forstand, men de vil modtage Min undervisning gennem jer. Allerede nærmer det tidspunkt sig, hvor Jeg for altid ophæver denne form for at give jer mit ord i denne verden. Men mange folk, som ikke hørte Mig, vil høre Mig gennem jer. I dag vil min pagt med jer ikke blive beseglet med mit blod, men med mit lys.

22. I behøver ikke at spørge menneskerne, hvad I skal gøre, og I behøver heller ikke at stamme eller tie, når de stiller spørgsmål. I bærer Mesteren i jer, som vil tale til jer og inspirere jer. Jeres bøn vil få tilstrækkelig kraft og magt til at udføre mirakler.

23. Se, hvordan verden i lyset af sine store trængsler tænker over de løfter, som Jesus gav i den Anden Tid om at vende tilbage til menneskeheden, og hvordan den studerer profeterne fra tidligere tider i håb om, at de begivenheder, der ryster denne æra, er tegn på mit forestående komme.

24. Hvis I som tilhængere af mit værk skulle føle jer underlegne og foragtelige i forhold til jeres medmennesker, vil man betragte jer som dumme og uvidende.

25. Det er blot en udtryksmåde, jeg bruger, når jeg siger til jer, at jeg åbenbarer mig gennem de uvidende. For en hjerne, der lader min inspiration strømme igennem, afslører lys i sjælen, og lys er visdom.

26. Jeg siger jer på ny: Kæmp! For så længe sjælen befinder sig på udviklingsvejen, vil den være udsat for fristelser. Derfor underviser Jeg jer og giver jer styrke, så I kan overvinde de dårlige tilbøjeligheder. Når jeres sjæl er stærk, vil den give forstanden kraft og hjertet en fast vilje til at overvinde kødet begær. Når mennesket mangler lys, udvikler dets sjæl sig ikke. Da påvirker livets alle omskiftelser kraftigt dets hjerte, og det er som en båd, der kæntrer midt i en storm.

27. Når mennesket er åndeligt forberedt, er det, som om det bærer en uforgængelig rustning mod fristelsens bagholdsangreb.

28. Jeg har åbenbaret disse lærdomme for jer, så I, hvis I for et øjeblik falder eller snubler på vejen, kan erkende jeres fejltagelse og igen søge vejen til forbedring.

29. Når I er ydmyge, vil jeres åndelige rigdom vokse i det liv, der venter jer. Da vil I have den fred, der skænker jer den smukkeste følelse i jeres tilværelse. Og i jeres ånd vil længslen opstå efter at tjene Faderen ved at være en trofast vogter over alt, hvad Jeg har skabt, ved at være en trøst for den lidende og fred for den urolige.

30. Det er ikke kun mit ord, der forkynder jer min tilstedeværelse i disse øjeblikke, det er jeres egen sjæl, der dybt fornemmer mig midt i den fred, som jeg giver jer.

31. Mesteren er hos jer. Jeres sjæl har taget plads ved mit himmelske bord. Sandelig, jeg siger jer: Ved dette bord er der ingen fortrinspladser; alle er lige, fordi de er omfavnet af min barmhjertighed.

32. Min kærlighed gennemsyrrer jeres væsen, så I kan elske jeres næste, som Jeg elsker jer, og så der i jeres hjerter ikke findes hverken første- eller sidstepladser. Hvis I allerede havde begivet jer ud til nationerne, provinserne og landsbyerne, ville I møde en menneskehed uden kærlighed, uden barmhjertighed; I ville overalt opdage smerte og elendighed. Overalt ville I finde jord, der er egnet til at så mit frø.

33. Menneskeheden fornemmer min tilstedeværelse uden at vide, på hvilken måde jeg har åbenbaret mig, og i sine angstfyldte bønner siger den til mig, at kun mit blod vil kunne redde den, at hvis jeg giver den mit brød, vil den ikke gå til grunde af sult og tørst efter kærlighed, og at kun mit lys vil bringe en løsning på dens konflikter. Deres smertefulde og fortvivlede stemme spørger Mig: »Hvorfor kommer Du ikke? Hvorfor nærmer Du Dig ikke den, der i sin smerte kalder på Dig og beder Dem?«

34. De ved ikke, at der findes mennesker, der dag efter dag hører Mig og modtager min Ånds nærvær, som gennem sin nåde forvandler de udstødte til guddommens tjenere.

35. Hvis de vidste, at jeg snart vil forlade jer igen, ville de på grund af jeres ligegyldighed over for deres behov for trøst, for et åndeligt ord, for et lysglimt, ubarmhertigt dømme jer som utaknemmelige.

36. Jeg forbereder jer i øjeblikket på tiden efter mit farvel, så I forbliver forenede trods livets omskifteligheder, for »Ordet« vil fortsat vibrere åndeligt i jer og åbenbare store inspirationer for jer. Når I samles for at tale om åndelige åbenbaringer, vil I modtage guddommelig inspiration fra Mig og i disse øjeblikke føle Mesterens hjertevarme og den søde byrde af hans hånd, der hviler på jeres hoved. Da vil det forekomme jer, som om I hører min elskede stemme, der vil skænke jer min fred.

37. Jeg giver jer en dråbe helbredende balsam, så I, når I forfølges, kan udføre mirakuløse helbedelser blandt menneskene. For under de store epidemier, når de mærkelige og for videnskaben ukendte sygdomme bryder ud, skal mine disciples magt åbenbares.

38. Jeg betror jer en nøgle, hvormed I vil åbne det mest rustne lås, det vil sige: det mest genstridige hjerte, og endda fængselsporte for at give den uskyldige frihed og redde den skyldige. I vil altid leve i fred og tillid til Mig, for hvor I end går hen, vil I blive beskyttet af Mine engle. De vil gøre jeres opgave til deres egen og ledsage jer til hjemmene, hospitalerne, fængslerne, stridens og krigens marker – hvor I end måtte gå hen for at så Mit frø.

39. Da vil lyset fra det sjette segl stråle med kraft, som en universel fakkelt, hvis stråler vil blive set af alle, og navnet på min lære vil blive kendt blandt menneskeheden.

40. Dette hjørne af jorden, hvor Jeg har åbenbaret Mig i denne tid, vil være et afspejling af det Nye Jerusalem, som vil åbne sine »tolv porte« for at give adgang til de fremmede, der vil strømme til i store skarer og spørge, hvor Mesteren har været i denne tid, for at bede om vidnesbyrd om de mirakler, han udførte, og de beviser, han gav, for at studere hans ord og iagttage dem, der var hans disciple. Mange vil medbringe skrifterne med profetierne fra fortiden for at fastslå, om jeg virkelig har været blandt jer.

41. Af mine disciple vil nogle blive, hvor de er nu. Men andre vil være nødt til at drage ud til andre lande, og på deres vej vil de som apostle og missionærer se slagmarkerne, hvor ødelæggelse og død har efterladt deres spor. De vil se de døde byer, ruinerne og elendigheden. Derefter vil kampen begynde for at bringe de »døde« tilbage til et liv i tro, lys og kærlighed. Men hvis menneskene skulle tvivle på mine »arbejdes« troværdighed, vil Jeg gennem dem udføre mirakler. Da vil de vantro

omvende sig, de vil græde, og menneskemængderne vil oversvømme disse budbringeres hjerter med deres smerte.

42. I ved ikke, af hvem I da vil blive kaldt og modtaget. Men uanset hvor I går hen, og uanset hos hvem I søger ansættelse, skal I altid tale med ydmyghed og mildhed. I vil fortolke loven, åbenbaringerne og læren fra fortiden samt det, der i denne tid er blevet åbenbaret gennem Helligånden. I vil tale i billedlige vendinger, men I vil forstå at forklare mine billedlige udtryk og lignelser, så de voksne forstår, børnene vågner op, og de gamle ikke bryder hovedet med det.

43. De, der omvender sig til dette ord, vil slutte sig til »arbejderne« og drage ud for at vinde hjerter og sjæle for Mig.”

44. Striden vil blive heftig, men frugtbar, fordi smerten på forhånd vil have gjort hjerterne frugtbare.

45. Erkend de forandringer, der vil indtræde på grund af min lære!

46. Den materielle magt vil blive tilintetgjort, videnskaben vil forvirre, stoltheden vil blive ydmyget, og lidenskaberne vil blive dæmpet.

47. Menneskets sjæl, som allerede er udviklet på grund af sin udvikling, vil snart forstå og tilegne sig åbenbaringerne i min lære. Bag materialismen, egeninteresserne og forfængeligheden findes den åndelige sjæl, som venter på min komme.

48. Sørg for, at det frø, I vil så, er lige så rent, som Jeg har betroet det til jer.

49. I vil møde mennesker, der tænker anderledes end jer, som føler og lever på en anden måde, og hvis skikke, livsomstændigheder, love, læresætninger og ritualer desuden er meget dybt forankrede i deres hjerter.

50. I vil blive vidner til kampene mellem verdensanskuelser og læresætninger, hvor nogle delvist tilslutter sig min lov, mens andre vender sig fuldstændigt bort fra disse principper. Jeg vil tillade, at de står over for hinanden og kæmper.

51. I denne strid vil I se, at de store trossamfund i højere grad benytter sig af vold og uretfærdighed end af kærlighed og barmhjertighed. I vil erkende deres bestræbelser på at binde de svage til sig.

52. Nedbrydningen vil vise sig hos alle, for sandheden har sine egne våben til at forsvare dem, der netop holder fast ved denne sandhed. Men når spørgsmålet opstår hos menneskene: »Hvor er sandheden?«, skal I svare: »I kærligheden.«

53. Disciple, jeres glæde er stor, fordi mit ord stadig er hos jer – dette ord, som har givet jer liv, som har holdt jer oppe i prøvelsens timer, og

som har næret jer. Da I lærte det at kende, oplevede I, hvordan jeres sår lukkede sig, og hvordan jeres liv forvandlede sig.

54. Hvor mange materielt orienterede bestræbelser døde i jeres hjerte, til stor glæde for jeres sjæl, som så muligheden for at udnytte livet ved at udføre gode gerninger med åndeligt frø! I vender jeres blik mod fortiden og vurderer, hvordan I var før, og hvordan I er i dag. I bemærker den åndelige fremgang, I har gjort, og takker Mig fra hjertets dyb.

55. Når I har begået fejltagelser, har Jeg kærligt rettet jer, uden at afsløre jer over for de andre. For Jeg ønsker ikke, at verden skal se jeres svagheder og belære jer. Verden er grusom, og i dens retfærdighed er der ingen barmhjertighed.

56. Lad min åndelige verden rette på jer. De er jeres bedste venner, de er jeres brødre og søstre i kærligheden, som ikke praler med deres kærlighedsgerninger. Fra hvor mange afgrunde og farer har de ikke reddet jer, fra hvor mange dårlige beslutninger har de ikke afholdt jer. Hvor ofte har de lukket jeres læber, så jeres hjertes lidenskab ikke kom til udtryk i ord, der kunne have været en dom over jer selv!

Når I er brudt sammen i et dårligt forehavende, som I anså for godt, har de bagefter udstukket en god vej for jer. De står utrætteligt ved jeres side som plejere og beskyttere. Også de vil ikke længere give sig til kende, når Jeg holder op med at tale. Men fratag ikke disse væsener al kærlighed, for de vil være jer meget nær og fortsat yde jer deres hjælp.

57. Mit værk vil ikke være afsluttet, fordi Jeg ikke længere taler til jer, og det samme gælder Min åndelige verden. Tværtimod vil der da komme en tid med fuldkommen dialog med Faderen, hvor I åndeligt vil høre Hans stemme.

58. Mit ord vil ikke blive hørt, som Moses hørte det på Sinai, materialiseret i et uvejrbrøl, ej heller så menneskeliggjort som i den anden tid på Jesu læber, og heller ikke gennem menneskelige stemmebærere, som I har hørt det i denne tid fra Den Hellige Ånd. Enhver, der forbereder sig, vil opnå den ånd-til-ånd-dialog, som ikke vil være forbeholdt kun nogle få.

59. Det er det mest naturlige, at sjælene forstår at kommunikere og kender Åndens sprog, som de er udsprunget af.

60. Åndeliggørelsen vil medføre en opvågnen af de sovende gaver eller evner og en øget følsomhed i hjertets alle fibre.

61. Min tilstedeværelse vil kunne mærkes. Når I taler om mit værk, vil I blive inspireret af Mig og tale med sætninger af umådelig visdom, som selv vil overraske mennesker med stor viden. De, der gør store fremskridt i denne kommunikation, vil ikke blot modtage ord, sætninger eller idéer,

men hele undervisningstaler fulde af fuldkommenhed. Jeres hænder vil kunne skrive som de »gyldne penne«, ligesom apostlen Johannes' under Helligåndens inspiration.

62. Når I er omgivet af vantro, skriftkloge og præster og føler jer fyldt af Min Ånd, skal I ikke sige til nogen, at det er Faderen, der taler gennem jeres mund. Men Jeg vil fortsat tale til menneskeheden gennem jer. Under denne kommunikation skal jeres øjne være åbne og jeres sjæl henrykt, forundret over det, som læberne i det øjeblik åbenbarer.

63. Profetisk gave gennem synskhed vil ligeledes blive frigivet og afsløre hemmeligheder, der endnu ikke er blevet åbenbaret for jer, og lade jer se fremtiden. Men den synske skal aldrig være dommer over eller afsløre sine medmennesker.

64. Dette vil være en form for kommunikation fra ånd til ånd, hvorigennem Jeg endnu en gang siger jer, at i 1950, når mit ord ophører blandt jer, vil mit værk ikke være afsluttet. Dets formål, dets mission over hele kloden vil fortsætte.

65. I skal forberede jer, så vil I, hver gang I er samlet – hvad enten det er i disse menighedshuse, i jeres hjem eller ude i naturen – ved disse sammenkomster åndeligt mærke min tilstedeværelse.

66. Men vær på vagt, for der vil også dukke falske disciple op, som proklamerer, at de står i direkte dialog med Faderen, og som videregiver falske anvisninger og inspirationer. Jeg har lært jer at skelne sandheden fra bedraget og at kende træet på dets frugt.

67. Jeg vil sætte både de ene og de andre på prøve, og I vil se de sande disciple bestå prøven gennem deres tro og de falske falde på grund af deres svaghed.

68. Når Jeg holder Min sidste undervisningstale, vil Jeg med sorg se dem, der ikke har draget nytte af Mine læresætninger; men hos dem, der forstår meningen med Mit farvel, vil Jeg se tilfredshed på grund af deres fremskridt.

69. Som vejledning til at nå frem til Mig vil Jeg efterlade jer bønner – ikke den, som læberne udtaler, og heller ikke den, I fremsiger gennem sange, men den, der er gennemsyret af rene tanker og ædle følelser.

70. Hvis I skulle blive bekæmpet på grund af denne adfærd, så frygt ikke. Hvis I bliver dømt, fordi I ikke knæler foran alter og billeder, så frygt heller ikke. Jeres tid til at tale vil komme, og I vil overbevise gennem sandheden. I vil vise, at jeres gudsdyrkelse hverken er offentlig eller rettet mod ydre virkning, men indre og åndelig. Menneskerne vil i alt dette lede efter fejl og ikke finde dem.

71. Vær standhaftige, og I vil opleve, hvordan de afgudsdyrkende indser deres vildfarelse og ødelægger deres afgudsbilleder med egne hænder.

72. Sandelig, Jeg siger jer: Hellere skal himlen og jorden forgå, end at mit ord ikke skal gå i opfyldelse!

Min fred være med jer!

Undervisning 261

1. Mit ord er klart, dets enkle udtryk overbeviser og rører både den lærde og den uuddannede. I kraft af dets klarhed har I med lethed forstået mange lektioner, som I enten ikke kunne forstå eller ikke ville acceptere.

2. I dag ved I, at mennesket kan erkende sin Gud, uden at der er behov for en overflod af følelser for derigennem at opfatte det åndelige. I dag ved I, at I trods jeres begrænsede hjerne kan danne jer et billede af, hvordan det fuldkomne fællesskab mellem Gud og mennesket vil blive virkelighed, ligesom I også er overbevist om sandheden i min åbenbaring gennem mine taleres forstandsevne.

3. I dem, der har lyttet til Mig, er der blevet lys, hvorfor det falske og det urene ikke længere kan trænge ind i deres hjerter.

4. Nu er lysets tid, hvor mennesket, ud over at tro, vil forstå, begrunde og føle min sandhed.

5. Formålet med min lære er at overbevise alle om, at ingen er kommet til denne verden uden en gyldig grund, at denne grund er den guddommelige kærlighed, og at alle menneskers bestemmelse består i at udføre en kærlighedsmission.

6. I alle tider, lige fra begyndelsen, har menneskene spurgt sig selv: »Hvem er jeg? Hvem skylder jeg mit liv? Hvorfor eksisterer jeg? Hvorfor er jeg kommet hertil, og hvor skal jeg hen?« På en del af deres usikkerheder og deres manglende indsigt har de fundet svaret i mine forklaringer og gennem deres overvejelser over det, som Jeg har åbenbart for jer gennem tiden. Men nogle tror allerede, at de ved alt; men jeg siger jer, at de befinder sig i en stor vildfarelse, for det, der er bevaret i Guds visdomsbog, kan umuligt opdages af menneskene, så længe det ikke bliver åbenbart for dem; og der er meget, der er indeholdt i denne bog om den guddommelige visdom, dens indhold er uendeligt.

7. Denne verden vil tage endnu et skridt i erkendelsen af sandheden. Pludselig vil den blive ramt af forvirring, men derefter vil den falde til ro og nå frem til forståelse.

8. Mennesket har altid kæmpet for at opnå erkendelsen af sandheden. I begyndelsen tilskrev det alt til naturen, men senere nåede det gennem iagttagelse og refleksion frem til den opfattelse, at det ikke var muligt, at så mange mirakler og fuldkomne værker kunne opstå ud af intet, at der måtte eksistere en skabende kraft, en intelligens og en højere magt. Denne overbevisning styrkede menneskenes tro, og de skabte på deres side kulter og ritualer for at tilbede Ham, fra hvem alle skabninger var udsprunget.

9. Nye spørgsmål dukkede op i menneskets hjerte: »Hvem er Gud? Hvordan er Han? Findes Han virkelig eller ej?« Disse og andre spørgsmål stillede menneskene sig om min tilværelse og om mit væsen, og jeg har altid svaret på hvert eneste kald og hvert eneste spørgsmål.

10. Gud havde givet menneskene mange beviser og åbenbaringer siden menneskehedens første dage — materielle, håndgribelige og synlige manifestationer, alt efter disse skabningers naivitet, uvidenhed og enfoldighed, indtil jeg, da den rette tid var kommet, viste mig for verden gennem Jesus for personligt at besvare alle menneskenes spørgsmål, for at fjerne al tvivl og forberede dem på en tid, hvor de ikke længere ville være uvidende, uskyldige og tåbelige små børn, men takket være den Guddommelige Ånds lys ville blive store disciple, Guds børn, der er ophøjet gennem kærlighed og erkendelse — til mennesker, der er bevidste om deres natur, deres bestemmelse og grunden til deres eksistens.

11. Mens nogle altså altid har søgt guddommelig støtte og hjælp for at sejre i livet, voksede de andres hovmod i takt med, at deres intelligens udviklede sig, fordi de anså sig for at være uafhængige, magtfulde og vise. De anså sig for at være i stand til at udtænke skabende ideer og klare sig selv.

12. Der har altid været spiritualister og materialister blandt menneskeheden, ligesom der har været en kamp mellem de to verdensanskuelser, hvor hver side kæmpede for at bevise, at den besad sandheden.

13. Min åndelige tilstedeværelse i denne tid fandt sted for at skabe fred blandt jer, for at få jer til at forsones jer, for at besvare alle jeres spørgsmål og for at bevise for jer, at hverken de, der har kæmpet for det åndelige, eller de, der forkynner, at den eneste sandhed er den, der findes i det materielle liv, har ret. De førstnævnte har syndet som fanatikere, og de sidstnævnte som uvidende. De er ikke blevet klar over, at både de ene og de andre besidder en del af denne sandhed, men at de ikke har forstået at bringe den i overensstemmelse, at forene den og at forene den i kærlighed.

14. Det forekommer jer umuligt, at I kan forstå hinanden; I tror ikke på en forening af en sådan storhed. Men sandelig, Jeg siger jer: Jeg ved udmærket godt, at denne forening vil blive virkelighed.

15. Ellers ville I ikke længere være skabt på den fuldkomne måde, som Gud skabte jer, og I ville ikke længere have mit lys i jeres samvittighed til at handle retfærdigt og rigtigt, sådan som alle Faderens gerninger er. Men det er nødvendigt at vente endnu et stykke tid, så det lys, den

guddommelige del, som I kalder ånd, gennem mennesket kan gennemløbe hele den fri viljes rækkevidde, der er givet det, for at den kan føre det ind i arbejdet med fornyelse, genoprettelse og sjælelig opadgående udvikling.

16. I har forberedt jeres hjerte som et hellighed for at modtage Mig i det. Først har I gennemgået en samvittighedsprøve, og fra mange øjne er der strømmet tårer af anger.

17. Jeg har lyttet til jer alle og velsigner jer alle.

18. Jeg ved, hvem der har følt smerte, fordi han var svag i prøven, hvem der havde lovet Mig at tilgive sin fjende og ikke gjorde det. Men da han vendte tilbage til Mig for at høre på Mig, følte han straks sin samvittigheds bebrejdelse, bekendte ydmygt sin fejltagelse og bad Mig om en ny mulighed.

19. Véd, at Jeg styrker jer, så I ikke længere falder, at Jeg underviser jer med uendelig tålmodighed og overbærenhed, og at Jeg vil give jer alle nye muligheder for at bevise jeres forståelse, jeres indsats, jeres viljestyrke og jeres fremskridt.

20. Indse, at oprigtig anger vasker mange skampletter væk, letter jeres byrde og skænker jeres hjerte fred. Når I så føler jer befriet for jeres byrde, så tænk på, at der er mange af jeres medmennesker, der ikke beder og alligevel lider, så I kan bede for dem i fuld overbevisning om, at min helbredende balsam vil blive udgydt over alle syge og nødlidende.

21. Jeg forlanger ikke af jer en bøn, der varer i timevis, men en kort og inderlig bøn, enkel i sin form og dyb i sin åndelighed. Disse øjeblikke vil være nok for Mig til at skænke jer Min barmhjertighed.

22. Bønnen er det åndelige middel, som Jeg har inspireret mennesket til at bruge for at føre en dialog med Min guddommelighed. Derfor har den fra begyndelsen manifesteret sig i jer som en længsel, som et behov i sjælen, som et tilflugtssted i prøvelsens timer.

23. Den, der ikke kender den sande bøn, kender ikke de saligheder, den medfører, kender ikke den kilde til sundhed og velsignelser, der ligger i den. Han føler ganske vist en trang til at nærme sig Mig, tale med Mig og fremføre sit anliggende for Mig; men da han mangler åndelighed, forekommer det ham så ringe at ofre blot at rette sine tanker opad, at han straks søger efter noget materielt at bringe Mig, fordi han mener, at han derved bedre ærer Mig.

24. På denne måde er menneskene forfaldet til afgudsdyrkelse, fanatisme, ritualer og ydre kulturer, hvorved de har kvalt deres sjæle og berøvet dem den velsignede frihed til at bede direkte til deres Fader. Først når smerten er meget voldsom, når pinslerne når grænserne for de menneskelige kræfter, frigør sjælen sig, glemmer formaliteterne og vælter

sine afguder for at rejse sig op og råbe fra hjertets dyb: »Min Fader, min Gud!«

25. Gennem bønnen opnår man fred, vinder man visdom, får man sundhed, forstår man det dybsindige, bliver forstanden oplyst og sjælen opmuntret.

26. Den, der forstår at bede fra ånd til ånd, føler sig beskyttet overalt, men ikke den, der opsøger figurer og billeder, som han må gå hen til for at mærke deres nærvær og føle sig tryk.

27. Ser I, hvordan folkeslagene i denne materialistiske tid er optaget af at føre krig mod hinanden? Men Jeg siger jer, at mange mennesker der, midt i disse krigshandlinger, har opdaget bønnens hemmelighed – den bøn, der udspringer fra hjertet og når frem til Mig som et indtrængende råb om hjælp, som en klage, som en inderlig bøn. Da de så oplevede det mirakel, de havde bedt om, på deres vej, indså de, at der ikke findes nogen anden måde at tale med Gud på end i sjælens sprog.

28. Discipel: I, der udgør et fællesskab, som ikke blot har modtaget *en* lektion, men en hel bog, vil blive forberedt til at tale om Mig, som ingen før har talt.

29. Jeg giver jer nu mange muligheder for at udføre jeres opgaver – udnýt dem. Giv til alle, undervis alle. Det, jeg har givet jer, kender ingen grænser, og takket være det vil jeres hjerte aldrig være tomt – tværtimod: Jo mere I giver, desto mere vil I se det vokse i jer. Jo mere I elsker, desto større vil I være i dyd.

30. Jeg lader min kærlighed være blandt mit folk som et vidnesbyrd om min tilstedeværelse.

31. Min åbenbaring er hos jer; mit lys stråler ned på menneskets forstand for gennem den at sende mit kærlighedsbudskab til menneskeheden.

32. I vil være de budbringere, på hvis læber mit ord går fra provins til provins og fra hjerte til hjerte.

33. Den nuværende tid er for dette folk helliget selvransagelse; den tjener jer til jeres indre selvransagelse, så I virkelig ved, om I elsker Mig i renhed, eller om I er faldet for fanatismen. Tiden er gunstig til at rette op på jeres fejl.

34. Ved at studere betydningen af ordet »åndeliggørelse« har I indset, at det er en vildfarelse at ville fremstille det guddommelige gennem former, som I kalder symboler – en vildfarelse, der bliver endnu større, når I tænker på, at I derved gennem ydre skinnen skjuler den virkelighed, der ligger lige foran jer.

35. Tænk på, at Jeg altid åbenbarer Mig i intelligens, i liv, i kærlighed, i magt, aldrig i livløse figurer. Også i dag er I vidne til en af Mine åbenbaringer, der sker gennem et menneskes forstandsevne. Hvorfor insisterer I på at fremstille Mig i sjælløse billeder og figurer? Det menneske, gennem hvilket Jeg åbenbarer Mig, føler Mig dybt og intenst i sin sjæl og endog i sin krop; hans glæde er dybtgående, og hans henrykkelse lader ham med klarhed se det lys, der når frem til hans forstandsevne.

36. I er som dette menneske. Hvorfor føler I Mig da ikke på samme måde i jeres hjerter?

37. Tænk over denne undervisning, og I vil komme til den konklusion, at der, hvor der er en tendens til at materialisere det guddommelige, ikke kan være nogen åndeliggørelse.

38. I forstår ikke alle i øjeblikket, hvad »åndeliggørelse« betyder, og I forstår heller ikke, hvorfor Jeg opfordrer jer til at opnå denne indre ophøjelse. Kan I overhovedet være villige og lydige over for Mine bud, hvis det ikke engang står klart for jer, *hvad det er*, Jeg opfordrer jer til? Men nogle forstår det ideal, som Mesteren inspirerer sine disciple til, og disse vil skynde sig at følge hans anvisninger.

39. Kærligheden til symbolik og formaliteter, ligesom tilbedelsen af billeder, er en påmindelse om menneskeheden's åndelige barndom, om de primitive tider, hvor menneskene havde brug for det ydre og synlige for at tro på det guddommelige.

40. Den menneskelige intelligens stod ved begyndelsen af sin udvikling. Dengang ville Jeg ikke have sagt til mennesket: »Udforsk og forstå det, der hører til sjælen.« Men i dag, hvor mennesket har betrådt alle videnskabens veje, hvor det har udviklet mange filosofier, hvor det har udfoldet sig intellektuelt på mange områder – vil det da ikke til sidst forstå spiritualismen? Vil det blive forvirret over mit nye budskab? Nej, folk, menneskets sjæl har brug for og længes efter min frelseslære.

41. Frygt ikke kampen for at udbrede og så denne lære. Allerede nu respekterer mange folk den hellige ret til frit at tænke. Senere vil menneskene lære den åndelige frihed at kende, som menneskeheden indtil i dag ikke har kendt.

42. Krigene vil fortsætte i verden, og truslen om død og ødelæggelse hviler over folkeslagene, netop fordi de mennesker, der stædigt holder fast i deres filosofier og doktriner, ikke vil erkende sandheden.

43. Jeg giver dig åndelig opmuntring, folk, så du ikke frygter fiasko. Når Jeg har sagt jer, at dette lys, som Jeg har ladet stråle i jeres sjæl, vil fordrive skyggerne, så gentager Jeg nu, at Jeg har fortalt jer sandheden.

44. I dette øjeblik omslutter Jeg jer med lyset fra Min guddommelighed. Jeg kommer ned for at forberede jer som mestre, så I kan undervise jeres medmennesker med ord og gerninger om kærlighed og barmhjertighed, ydmyghed og tilgivelse. Men sandelig, Jeg siger jer: Gerningerne siger altid mere end ord.

45. Mennesket taler ligeledes om kærlighed til menneskeheden, om broderskab og fred, men med sine handlinger fornægter det sine ord.

46. I dag, hvor Faderen er kommet ned for at åbenbare sig for jer gennem den menneskelige forstand, siger Jeg jer: Vær ikke blandt dem, der taler om kærlighed og bærer had i sig, der taler om det gode og gør det modsatte, og der taler om fred og fremprovokerer krige. Nej, for at I kan se mit ord blomstre hos jer, må I tale om det gennem handlinger, der kommer fra hjertet.

47. Tal gennem sjælen, for I befinder jer på højdepunktet af Helligåndens tid. Vær altid munter. Skulle I i en kort stund føle, at Jeg er fjernt fra jer, så er det ikke Mig, der har fjernet Mig, men jer, fordi I har svækket jeres sjæl. For Jeg lever altid i jeres hjerte.

48. Afstandene og barriererne mellem den Guddommelige Ånd og menneskets hjerte skaber mennesket selv. Men Jeg bor så tæt på jer, at I ikke behøver at spejde mod horisonten for at se Mig. Det vil være nok, hvis I med andagt og fordybelse trænger ind i jeres indre for at opdage Mig i mit helligdom.

49. Mine åbenbaringer i denne tid bringer jer i åndelig kontakt med min guddommelighed – en fortrolighed, som jeres sjæl altid har søgt.

50. Stadig ser og hører Jeg denne menneskehed smigre Mig og påkalde Mig med sine ritualer, sange, bønner og forskellige former for gudstjeneste for at føle Mig nær. Jeg gør min tilstedeværelse mærkbar for alle, jeg er hos alle. Men nu er der kommet en tid, hvor Herren ønsker, at hans børns tilbedelse af Gud skal være fuldkommen, at også deres kommunikation med Faderen skal være fuldkommen. Og det er netop det, som denne undervisning har åbenbaret for jer i denne tid. I dag har I lært af mig, hvordan I skal bede, og hvordan man opnår den ånd-til-ånd-dialog.

51. For at I kunne gøre fremskridt på denne vej, opfordrede Jeg jer til at lægge alt det rituelle og enhver ydre kult til side. Derefter forsvandt der gradvist fra jeres forsamlingslokaler alle de genstande, som I forsøgte at bruge til at skildre guddommelige egenskaber med, og også den sanselige fremstilling eller ydre udtryk for jeres åndelige tilbedelse af Gud.

52. Min lære er ikke kun til for at give jer styrke og tillid på jeres livsrejse her på jorden; den skal lære jer, hvordan man forlader denne verden, krydser tærsklen til det hinsides og træder ind i det evige hjem.

53. Alle trosretninger styrker sjælen på dens vandring gennem denne verden; men hvor lidt afslører de egentlig for den og forbereder den på den store rejse til det hinsides. Det er grunden til, at mange betragter døden som en afslutning, uden at vide, at man derfra skuer ud mod det sande livs uendelige horisont.

54. I har kaldt de undervisninger, som Jeg som Helligånden har givet jer i denne tid, for spiritisme, fordi Han har åbenbaret mange uigennemtrængelige hemmeligheder for jer. Det er ikke længere tidssvarende, at der eksisterer et slør mellem det hinsides og mennesket. Jeg vil åbenbare så meget af det liv for jer, som I kan forstå, og kun det, der er min vilje.

55. Betragt ikke graven som enden; se ikke på den anden side af den tomhed, død, mørke eller intet. For på den anden side af den fysiske død er der livet, lyset, altet.

56. Inden I træder ind i disse regioner, må I forberede jer; så vil I gennem jeres sjæls ophøjelse allerede nu, mens I endnu er inkarnerede, kunne bo i den »åndelige dal« eller trænge ind i den.

57. Se ikke jeres krop som en lænke, en fjende eller en bøddel; se i jeres krop et svagt væsen, som I må styrke, for da vil den blive jeres tjenerinde, jeres støtte og jeres bedste redskab til at udføre en opgave og bestige bjerget. Gør den åndelig, uden at lade den falde i fanatisme, så I i jeres bøn kan løsrive jer og på tankens vinger bringe de syge den helbredende balsam.

58. Da Jeg i den anden tid talte til Mine disciple om Mit rige, forstod de det ikke og spurgte Mig: »Hvor er Dit rige, Herre?« Men da dagen for Min afsked nærmede sig, udtrykte Jeg Mig ikke længere i symboler; det blev klart forståeligt, og alle forstod det.

59. Også i nutiden har Jeg, da det tidspunkt nærmer sig, hvor Jeg ikke længere vil åbenbare Mig i denne form, opgivet den symbolske udtryksform for at tale til jer klart og tydeligt om de store ting, som Jeg havde holdt tilbage for jer. Alt, hvad Jeg har talt til jer siden 1866, vil være sammenfattet i Mine undervisninger fra disse sidste tre år.

60. Dette ord, som I i denne tid har hørt gennem den guddommelige stråle, der oplyser menneskets forstand, har været det nye manna for jeres sjæl. Det har også været som miraklet med brødene og fiskene, som Jesus udførte i ørkenen.

61. Den tid, hvor Jeg vil tale til jer, er allerede meget kort. Uddann jer selv og benyt mit ord og mine eksempler, så I med dem kan drage ud til menneskeheden for at vidne om min undervisning. Mange døre vil åbne sig for jer, andre vil forblive lukkede.

Skarevis af mennesker vil strømme til for at høre jer, og blandt dem vil der også være »døve«. Men I skal så, for menneskenes hjerter er som jord. Jeg vil sende dug og regn over jeres såning, så vil frøene spire.

62. De, der er bestemt til at drage ud til andre folkeslag, vil krydse grænserne som fredsbudbringere.

63. Verden venter på jer som en soningsdal med al sin smerte, sine laster, sine sygdomme og sine sår, for at I kan påføre den den balsam, som Jeg har betroet jer, og som helbreder alt ondt.

64. I føler jer ikke i stand til store bedrifter, men gennem jer, gennem en lille del af jeres kærlighed og barmhjertighed, vil Jeg udføre overraskende gerninger, som I endda vil føle jer uværdige til.

65. Når mit ord ikke længere lyder i disse forsamlingslokaler, vil I samles for at læse mine undervisningstaler op, hvorefter I vil forstå mange lærdomme, som I før ikke kunne forstå. Seerne vil skue Mesterens skikkelse, som vil give jer nye åbenbaringer som Helligånden. Der, midt iblandt jer, vil de syge finde lindring for deres smerter, og de dødeligt syge vil genvinde livet; den sørgende vil finde trøst, og den fortvivlede vil finde nyt håb.

66. I skal undervise gennem jeres eget livs eksempel; jeg vil gøre resten. Det var min vilje at lade jer deltage i dette kærlighedsværk, så I, ved at elske jeres medmennesker, elsker mig selv.

67. Vær forberedte indtil dagen for min sidste undervisningstale, for den vil være som det sidste måltid i den anden tid, hvor I vil modtage mine sidste ord.

68. De, der ikke har fulgt Mine anvisninger eller bestræbt sig på åndelighed, men stædigt har holdt fast ved forældede skikke og traditioner, vil blive nødt til at fælde tårer, og senere, når de læser i den bog, som Jeg nu betror jer, vil de blive klar over deres fejltagelser. Da vil de, fulde af smerte og anger, forsøge at rette op på deres fejl.

69. Lyset fra min kærlighed oplyser verden og dens stier, når mørket truer med at indhulle den. Dag for dag stiger et stort antal sjæle op, som forlader dette liv uden at vide, hvorhen de går. Glem dem ikke, skænk dem lyset fra jeres bøn, jeres barmhjertighed. Vær ikke bekymrede for lysets væsener, for de er allerede i lyset og går i brechen for jer. Bed ikke kun for menneskene, bed for alle jeres næste.

Min fred være med jer!

Undervisning 262

1. Min Ånd glæder sig, når den ser jer forenet i det samme ønske om at nærme jer Mesteren. Her, ved forkyndelsen af mit ord, glemmer I elendighed, nag, misundelse og lidelse.

2. I gør klogt i at rense jeres hjerte, for mit ord skal nå frem til det, når I har forberedt det som et helligt sted.

3. Ydmyghed og enkelhed er det, der skal præge jeres åndelige gudsyndelse, så det materielle og det, der udstilles for syns skyld, ikke afleder jer fra det væsentlige, nemlig kærligheden til jeres Fader og barmhjertigheden over for jeres næste. Når I er parate til at opleve disse øjeblikke af ophøjelse, har jeres tænkning tilpasset sig den guddommelige tanke.

4. Dann et forenet, broderligt folk, der elsker sandheden og gode gerninger, et folk, der glæder sig over ankomsten af nye brødre og søstre, og som byder dem velkommen med et smil på læberne, med ægte næstekærlighed i hjertet og en bøn i ånden. I vil give dem det, I har opbygget i den tid, hvor I har lyttet til Mig. I vil vise dem den sande vej, som Jeg har udstukket for jer, og I vil glæde jer ved tanken om, at I tager Mig som forbillede. Det betyder ikke noget, at jeres viden endnu ikke er særlig dyb. Hvis jeres næstekærlighed er stor, vil I udrette sande mirakler.

5. Denne mission vil aldrig forekomme besværlig, hvis den, der udfører den, lader kærligheden oplyse sine gerninger. For den derimod, der blot udfører den som en pligt, kan den forekomme som et tungt kors.

6. Lad jer ikke modløse, hvis I mener, at I endnu er for ufuldkomne til at udføre en så delikat mission. Den gode vilje overvinder alt.

7. Jeg lærer jer nu en bestemt måde at forberede jer på, så jeres daglige gerninger alle er inspireret af ædle følelser, og så prøvelserne og vanskelighederne hverken standser jer eller får jer til at vige tilbage: Når I åbner jeres øjne for lyset fra en ny dag, så bed, nærmer jer Mig gennem jeres tanker, udarbejd derefter jeres dagsplan, inspireret af mit lys, og begiv jer nu ud i livets kamp. Tag jer for at være stærke og ikke et eneste øjeblik at bryde mod lydighed og tro.

8. Sandelig, Jeg siger jer: Allerede snart vil jeres standhaftighed og resultatet af jeres gerninger forbløffe jer.

9. Sørg for, at jeres handlinger er præget af sandhed og renhed, og frygt ikke at blive hånet af jeres medmennesker. For i det øjeblik af ubesindighed vil de ikke vide, hvad de gør.

10. Jeg ser, at I frygter de nedsættende domme og den kritik. Jeg ønsker ikke, at I skal blive hånet. Men hvis jeres samvittighed ikke

bebrejder jer noget, vil Jeg tilgive dem, der måske har såret jer, og sørge for, at sandhedens lys stråler i deres sind.

11. Hav en sand forståelse af, hvad barmhjertighed er, hvordan man føler den og udviser den, så den bliver renere, og så I udøver den uden at gøre et nummer ud af det. »Jeres venstre hånd skal aldrig vide, hvad den højre gør« – det vil sige, at I ikke skal give for at vise jer frem, for derved ville I ødelægge ethvert barmhjertighedsværk.

12. Jeg ønskede at danne en ægte familie med hver af disse menigheder, hvor I alle elsker hinanden, hvor I støtter hinanden i jeres lidelser og i jeres nød, så I blandt jer selv lærer at udøve barmhjertighed. Når denne følelse har udfoldet sig og er modnet i jeres hjerter, vil I kunne begive jer ud på kampens vej for at tilbyde dens gode frugter til dem, der har brug for kærlighed og lys, og som i tusindvis vil krydse jeres vej.

13. Den dag vil komme, hvor I ikke længere er en del af disse skarer af disciple, der i dag samles for at lytte til min undervisning. Men selvom I er spredt ud over forskellige steder på jorden, vil I forblive forenet i Ånden i kampen og i udførelsen af jeres opgave. Ingen vil kunne bryde disse bånd af åndelig samhørighed.

14. Vær velsignet, fordi I har været i harmoni med jeres Fader. Ikke en eneste uren tanke har forstyrret jeres sind i denne time af fællesskab med jeres Gud. Alt har været harmoni, og i den har I hørt mit ord i naturens skød, langt væk fra ethvert forsamlingssted.

15. Se herligheden i det, der omgiver jer: de høje bjerge, som udgør alter i evig tilbedelse af Skaberen; solen som et umådeligt stort lys, der oplyser menneskenes liv; fuglenes harmoniske sang, der sender deres triller op til Faderen, som er som bønnesange, og midt i denne herlighed er jeres sjæl i ekstase ved det guddommelige ords koncert.

16. Min trøstende Ånd er hos jer, mit lys strømmer ud i stråler, og samtidig modtager jeg fra jeres hjerter det offer, I har medbragt til mig.

17. Derfor vil I i denne atmosfære af ophøjelse og åndelighed se de største mirakler blive virkelighed blandt jer. Bed, bed for de syge, for de nødlidende, for de fraværende, for de vildfarne, for da vil de modtage i rigelig mål.

18. Elskede folk, der søger det bedste offer for at fremstille jer for Mig: I har rensset jer og vasket de fejltagelser væk, som jeres samvittighed viser jer, og efter at I har angret, at I har syndet, forbereder I helligdommen for at være i fællesskab med Mig.

19. Våg og bed, lærer Mesteren jer, så I kan stå fast mod fristelsen og ikke længere synder. Bed for jer selv og for dem, der ikke forstår at bede. Hvor lang tid vil I have brug for til at bede hver dag? Måske lange timer for

at løfte jeres sjæl op til Mig? Nej, folk, fem minutter vil være nok. Denne korte tid med kærlighed og hengivenhed til Mig er den tid, I har brug for til at vise Mig jeres underkastelse og lydighed over for Mine forudbestemte planer for den dag, I netop oplever. Jeg vil trøste jer i jeres nød, opmuntre jer i jeres arbejde og oplyse jer, så jeres planer kan lykkes.

20. Når I har brug for en fortrolig, en god ven, så vend jer til Mig og læg de lidelser, der måtte være i jeres hjerter, hos Mig, og Jeg vil råde jer til den bedste vej – den løsning, I søger. Når jeres sjæl er tyngt af byrder, er det fordi I har syndet. Jeg vil tage imod jer og være nådig i min dom, styrke jeres beslutning om at forbedre jer og give jer de tabte kræfter tilbage.

21. Kun ved at følge mine anvisninger vil I forblive i nåden og bevare jeres sjælelige og legemlige sundhed. Den erfaring, I vinder, vil være lys, som I efterhånden samler i jeres sjæl.

22. Min dom og min lov er ubønhørlige, og hvis I i denne tid skal betale for jeres skyld, så gør det i kærlighed og med tålmodighed. Men når I er udmattede, vil Jeg hjælpe jer med at bære jeres kors, så I kan få nye kræfter til at kæmpe videre.

23. Når I ved, at jeres skæbne er forudbestemt, at prøvelserne kun har til formål at slibe hjertet og tæmme den kødelige natur – hvorfor gør I da oprør?

24. Jeres sjæl er blevet udstyret med stor kraft, og de prøvelser, jeg sender jer, er ikke større end den evne og energi, I besidder. De er velsignelser, der hjælper jer med at opnå fortjenester og redde jer.

25. Min Fader-Ånd lider, når han ser menneskehedens smerte. Jeg har ikke straffet den. Mine love om kærlighed og retfærdighed bringer, når de anvendes, kun velstand og fred.

26. Gennem mennesket er ødelæggelsens kræfter blevet sluppet løs. Krigen har sået sit frø i alle hjerter. Hvor megen smerte har menneskeheden oplevet! Hvor megen forladthed, elendighed, forældreløshed og sorg har den efterladt på sin vej! Tror I, at sjælene hos dem, der er faldet i kampen, er gået til grunde, eller at den del af livet, evigheden, der bor i mennesket, ikke længere eksisterer?

27. Nej, folk: Sjælen overlever krigen og døden. Denne del af mit eget sind har rejst sig fra smertenens marker og søger på min vej en ny horisont for at fortsætte med at leve, udfolde sig og udvikle sig.

28. Og for dem, der er blevet tilbage på jorden og har set deres hjemlande ødelagt, deres marker lagt øde, epidemier og sult, samt de moralske principper og det gode trampet under fode, har Jeg bevaret deres livsmod og våget over dem alle.

29. I kommende tider vil Jeg benytte Dem til at bære mit ords lys ud til andre folk. Jeg vil betro Dem en stor åndelig mission.

30. De har lært at bede, som Jeg har påbudt jer. Der er ingen smerte, ingen elendighed i disse sjæle, men sjælelig storhed, fordi de har elsket Mig midt i deres prøvelse, har forstået Mig og været lydige mod Mig. De er blevet rensset i smerten.

31. Folk, foren jeres bøn med disse sjæles bøn. I er ikke blevet rensset gennem smerte; jeres smeltedigel har været den fred, som jeg har tilbudt jer i denne tid gennem mine kærlighedens ord. Når I først er forberedt – nogle gennem smerten og andre gennem kærligheden – vil I rykke tættere sammen, forene jer og i fællesskab udforske mit ord i overensstemmelse med mine anvisninger. I vil drikke af denne kærlighedskalk og bekræfte, at alt, hvad I har modtaget, har været til gavn. Jeg vil fremme mit værk og vise jer det endelige mål, resultatet heraf. På de åndelige og moralske ruiner, som menneskeheden frembyder, vil Jeg opbygge en hel og stærk verden.

32. Din dom skal endnu komme, folk, og ligesom de andre folk har båret byrden af min dom, så vil I modtage den i overensstemmelse med jeres gerninger på den fastsatte tid.

33. Jeg byder alle velkommen, både den, der kommer ivrig efter at høre Mig, og den, der træder ind for at undersøge, eller den, der med stor selvtilfredshed benægter alt, hvad han har hørt, og kun kommer af nysgerrighed.

34. Sandelig, jeg siger jer: Min udstråling har altid været og vil altid være – tidligere på én måde, i dag på en anden, i morgen på endnu en anden, og således i al evighed.

35. Mellem Faderen og børnene findes der et bånd, der aldrig kan brydes, og dette bånd er årsagen til, at der finder en dialog sted mellem den Guddommelige Ånd og jer alle.

36. Velsignet være den, der søger sandheden, for han er en, der tørster efter kærlighed, lys og godhed. Søg, så skal I finde; søg sandheden, og den vil komme jer i møde. Tænk videre, spørg også fremover i den Guddommelige Visdoms Bog, og den vil svare jer, for Faderen er aldrig forblevet tavs eller ligegyldig over for den, der indtrængende spørger Ham.

37. Hvor mange af dem, der søger sandheden i bøger, hos de lærde og i de forskellige videnskaber, vil de til sidst opdage den i sig selv, da Jeg har lagt et frø af den evige sandhed i det inderste af hvert menneske.

38. Her er mit lys, der stråler i en menneskelig hjerne og bliver til ord. Hvorfor anser I denne åbenbaring for umulig? Tror I, at mennesker kan

have større evner end Gud, når de ved hjælp af deres videnskab opnår forståelse på afstand?

39. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I ikke kender de evner, som menneskets sjæl er udstyret med, vil I endnu mindre kende Mig.

40. Jeg åbenbarer Mig gennem det menneskelige forstandsorgan, fordi hjernen er det »apparat«, som Skaberen har skabt fuldkomment, for at intelligensen, som er sjælens lys, kan åbenbare sig i den.

41. Dette »apparat« er en model, som I med al jeres videnskab aldrig vil kunne efterligne. I vil bruge dets form og opbygning som forbillede for jeres skaberværker; men I vil aldrig nå den fuldkommenhed, som jeres Faders værker besidder. Hvorfor tvivler I da på, at Jeg kan bruge det, som Jeg har skabt?

42. Jeg siger jer endnu en gang, at I ikke kender jer selv. For hvis I kendte jer selv i sjælelig henseende, ville I ikke blot bekræfte denne guddommelige åbenbaring gennem jeres forstand, men også forstå, at der venter jer endnu større overraskelser. Hvis I kendte jer selv, ville I ikke klage over ikke at blive forstået af jeres medmennesker, da I ikke engang kender jer selv. Lær jer selv at kende, så I ikke forbliver et evigt spørgsmål for jer selv – så I ikke overalt søger det svar, som I bærer i jeres indre.

43. Hele min lære har til formål at gøre jer opmærksom på alt det, som jeres væsen rummer, for ud af denne viden fødes lyset, der viser vejen til det Evige, til det Fuldkomne, til Gud.

44. Min lære har til formål at skabe et væsen i jer, der står højere end alt, hvad der findes i verden — et væsen, der er storsindethed, lys og sjælelig skønhed, dyd, visdom og kraft. Hvor stor vil da jeres glæde og jeres indre fred være! Jeres ånd vil sige til jer: »Dette er den sande essens af dit væsen.«

Hvor anderledes vil adfærden være hos dem, der har fortrængt ethvert godt frø fra deres hjerte og har viet deres væsen til et egoistisk liv, et materialistisk og lastefuldt liv. Når de en gang er kommet så langt, at de har set ind i deres indre, når de en gang har haft et øjeblikks samtale med deres samvittighed, har de set sig selv i det spejl, der aldrig bliver sløret, der aldrig lyver, og de har været forfærdet over det uhyre, de bærer i sig, og som de ikke kan genkende som deres eget værk.

45. O I vantro! Kom og lyt ofte til Mig, for Mit ord vil overvinde jeres tvivl. Hvis I har indtryk af, at udtryksmåden i Mit ord ikke er den samme, som Jeg engang havde, så siger Jeg jer, at I ikke skal holde jer til formen, til det ydre, men søge indholdet, som er det samme. Essensen, meningen, er altid kun én, fordi det guddommelige er evigt og uforanderligt; men den form, hvori åbenbaringen når frem til jer, eller gennem hvilken Jeg lader

jer kende en yderligere del af sandheden, viser sig altid i overensstemmelse med den modtagelighed eller den udvikling, I har nået.

46. En stor del af min undervisning havde til formål, at I skulle opdage jer selv, at I skulle lære jer selv at kende, så I ikke længere snubler på vejen og ikke længere råber om barmhjertighed, når I føler jer fortabte eller elendige.

47. Hvorfor græde, når I dog bærer så mange rigdomme og skjulte skatte i jeres væsen? Et af målene med jeres liv, som I længe har glemt, er dette: I skal lære jer selv at kende for at opdage alt det, som sjælen rummer i sig.

48. Spørg, undersøg, udforsk, og jo dybere I trænger ind i jeres væsen, desto større skatte og overraskelser vil I opdage.

49. I menneskemængder, kom med Mig, Jeg vil redde jer. Når jeres verden trætter jer, når jeres medmennesker misforstår jer, når jeres pårørende ikke forstår jer, så kom til Mig, og Jeg vil tage imod jer. Jeg vil bevise for jer, at Jeg ved alt, hvad der er sket jer.

50. Kom herhen, så Jeg kan vække jer til det sande liv og minde jer om, at I blev skabt for at give. Men så længe I ikke ved, hvad I bærer i jer, vil det være umuligt for jer at give til den, der har brug for det.

51. Se, hvordan alt, hvad der omgiver jer, opfylder opgaven at give. Elementerne, stjernerne, væsenerne, planterne, blomsterne og fuglene – alt, fra det største til det, der ikke længere kan opfattes, har evnen og bestemmelsen til at give. Hvorfor gør I en undtagelse, selvom I er mest udstyret med den guddommelige nåde til at elske?

52. Hvor meget skal I endnu vokse i visdom, kærlighed, dyd og dygtighed, for at I kan være et lys på jeres yngre søskendes vej! Hvilken høj og smuk bestemmelse har jeres Fader tildelt jer!

53. Mærk min fred og bær den i det inderste af jeres hjerte. Lad ikke nogen berøve jer min fred. Den er en skat – den største, et menneske kan besidde.

54. Hverken magten eller videnskaben har været i stand til at give jer freden. Alligevel siger Jeg jer, at I ikke skal fortvivle, hvis I ikke finder den. For det vil ikke vare længe, før I forstår, at freden virkelig findes i mennesker med god vilje, for at elske, for at tjene og for at følge de love, som Gud har fastsat.

55. Lyt til min lære, som viser jer den mest praktiske, enkle og ukomplicerede måde at opfylde loven på. Forstå, at jeres Gud, hans værker og livet er enkle og ukomplicerede, at det er jeres uvidenhed og jeres umodenhed, der får det, der er enkelt, til at fremstå som kompliceret, og det, der er åbenlyst, som mystisk.

56. Gud er ikke kompliceret, mystisk eller uden orden i sin skabelse, for det fuldkomne er enkelt. Skabningerne derimod er på deres forskellige niveauer desto mere komplicerede, jo mere ufuldkomne de er.

57. Forsøg at lære Mig at kende, at trænge ind i det åndeliges indhold, indtil I kan danne jer et sandfærdigt billede af jeres Fader. Selv om jeres viden om Mig er ringe, skal den dog være korrekt.

58. Når I har en reel forestilling om Min eksistens, om Min væsenskerne, om Min magt og Min retfærdighed, vil I, når tiden er inde, kunne give jeres medmennesker en sandfærdig forestilling om, hvem jeres Fader er.

59. I vil da opleve, hvordan den Gud, som menneskene har forestillet sig som fjern, utilnærmelig, mystisk og uforståelig, vil forsvinde, for at den sande Gud kan træde frem i hans sted, hvis hjerte altid er åbent for sine børn, og som er til stede overalt og i hvert øjeblik.

60. Når I først virkelig kender Mig – for endnu er jeres forestilling om Mig mere menneskelig end åndelig, og jeres tro er ringe – vil I elske Mig dybere end i dag. Når I først elsker Mig på en mere fuldkommen måde, vil I utrætteligt bære lyset ud overalt, hvor I møder mørke. Jeres medfølelse med alle dem, der ikke kender den sande Fader, vil være oprigtig – med dem, der i den tro, at de elsker Mig og kender Mig, i virkeligheden hverken kender Mig eller elsker Mig oprigtigt.

61. I den anden tid fandt Jeg glæde ved at vandre gennem markerne, hvor landarbejderne, når de så Mig gå forbi, kom Mig i møde og talte til Mig med deres hjerte. Min Ånd glædede sig over at se dem rene og enkle.

Jeg trådte ind i hjemmene, undertiden netop i det øjeblik, hvor forældrene satte sig til bords med deres små børn. Når de hørte mit kald, kom de glædestrålende hen til mig, inviterede mig til at spise sammen med dem og åbnede deres hjerter for mig for at bede mig om en eller anden nådegave. Jeg velsignede dem alle, og når Jeg igen forenede Mig med Mine disciple, sagde Jeg til dem: »Disse familier er et billede på himmelriget, og disse hjem er som helligdomme.«

62. Lejlighedsvis, når jeg en gang var alene, blev jeg opdaget af børn, der kom hen til mig for at række mig små blomster, fortælle mig om en eller anden lille sorg og kysse mig.

63. Mødrene var bekymrede, når de fandt deres små i mine arme, mens de lyttede til mine ord. Disciplene, som mente, at dette var et tegn på manglende respekt over for Mesteren, forsøgte at jage dem væk fra mig. Da måtte jeg sige til dem: »Lad børnene komme til mig; for for at komme ind i Guds rige skal I have børns renhed, enkelhed og uskyld.«

64. Jeg glædede mig over den uskyld og uforbeholdenhed, ligesom man glæder sig over synet af en blomsterknop, der netop er ved at springe ud.

65. Også de er sjæle i opblomstring, løfter for fremtiden, liv, der begynder at stråle.

66. Jeg elsker sjælene, fordi de er knopper, der skal blomstre til liv til Faderens ære.

67. Ved en bestemt lejlighed blev jeg sammen med Maria, min jordiske mor, inviteret til et bryllup. Jeg ønskede at være sammen med mine børn i det betydningsfulde øjeblik i de to menneskers liv, der forenes i kærlighed. Jeg ønskede at se glæden i deres hjerter og opleve deres fest sammen med dem, hvorved jeg gjorde det klart for jer, at ingen af jeres helbredende glæder er mig ligegyldige, og at min tilstedeværelse ikke må mangle i noget af de vigtige eller betydningsfulde øjeblikke i jeres liv, og også Maria, den kærlige mor og jeres forbeder, gav et bevis på, hvad hendes opgave over for denne menneskehed er, da hun bad Jesus om, at han ved at gøre brug af sin magt måtte forøge festens vin, som i en kort stund var ved at løbe tør. Jeg udførte dette mirakel på grund af den velsignede forbøn, på grund af det kvindehjerter, hvis tro på Min magt og indskydelse til at bede er et fuldkomment eksempel for jer.

68. Lad mig – om end kun kort – nævne disse begivenheder. Sig dog ikke, at det er absolut nødvendigt, at jeg vender tilbage til verden. For så må jeg sige jer, at alt det, jeg oplevede og talte, er nedskrevet og til stede i jeres ånd. På den anden side skal I erkende, at dette liv, vidunderligt i alle sine udviklingsstadier, er en dyb og uendelig lærebog, der evigt taler til jer fra Mig.

69. Iagttag det, føl det, og I vil i det opdage Mesteren, Faderen og Dommeren; I vil høre stemmen, der allerede her taler til jer om et andet, højere, lysere og mere fuldkomment liv.

70. Disciple: Jeg har løftet jer op fra jordens støv, hvor I, besejret af smerten, lå nedbøjet, til et liv fyldt med håb og virkeliggørelser. Jeg har ladet jer mærke min kraft i jeres prøvelser og har lært jer ikke at tvivle eller fortvivle, selv ikke i de største lidelser.

71. I dag ved I, at hele menneskeheden i øjeblikket drikker lidelsens bæger, at I ikke er de eneste, der lider, ej heller de eneste, der fælder tårer, eller som tømmer lidelsens bæger med større intensitet. For det takker I Mig og retter jeres tanker mod jeres medmennesker og glemmer jer selv en smule.

72. I bærer alle et sår i hjertet. Hvem kunne som Jeg trænge ind i jeres indre? Jeg kender jeres lidelse, jeres sorg og modløshed over for den store uretfærdighed og utaknemmelighed, der hersker i jeres verden. Jeg

kender til udmattelsen hos dem, der længe har levet og kæmpet på jorden, og for hvem tilværelsen er som en tung byrde. Jeg kender til den tomhed, der præger dem, der er blevet efterladt alene i dette liv. Til jer alle siger Jeg: »Bed, så skal der gives jer«; for Jeg er kommet for at give jer det, I har brug for fra Mig, hvad enten det er selskab, sjælefred, helbredelse, opgaver eller lys.

73. Skam jer ikke over at græde foran Mig, mænd, for tårer er ikke kun for børn og kvinder. Salige er de, der græder foran Mig, for Min hånd vil tørre deres tårer, og Mit trøstende ord vil sænke sig ned i deres hjerte. Den, der kommer svag til Mig, vil bagefter være stærk over for sine medmennesker, fordi han har forstået at blive stærk i sin Faders kraft.

74. Véd, at Jeg ikke nøjes med at føle jeres sorger, men at Jeg vil fjerne dem. Men det er nødvendigt, at I ikke blot ved dette, men at I har kærlighed og tro på min lov, at I forstår at bede og bønfalde og udviser tålmodighed i prøvelserne.

Min fred være med jer!

Undervisning 263

1. Min Ånds fred være i jer i dette øjeblik af fællesskab, hvor det guddommelige lys oplyser jer og styrker jeres sjæl.
2. Velsignet være de, der drømmer om et paradis af fred og harmoni.
3. Salige er de, der foragter trivialiteterne, forfængeligheden og lidenskaberne, som ikke bringer mennesket noget godt og endnu mindre dets sjæl, og som har betragtet dem med ligegyldighed.
4. Velsignet være de, der har fjernet de fanatiske kultiske handlinger, der ikke fører til noget, og har opgivet gamle og vildledende trosforestillinger for at omfavne den absolutte, nøgne og rene sandhed.
5. Jeg velsigner dem, der afviser det ydre for i stedet at hengive sig til åndelig kontemplation, kærlighed og indre fred, fordi de i stadig større grad erkender, at verden ikke skænker fred, men at I kan finde den i jer selv.
6. Velsignet være de blandt jer, som ikke er blevet skræmt af sandheden og som ikke har væmmet sig ved den, for sandelig, Jeg siger jer: Lyset vil strømme ned over jeres sjæl som et vandfald for for evigt at slukke jeres længsel efter lys.
7. Jeg udbreder min fredens kappe over jer, der er samlet på det ene eller det andet sted og er kommet i ekstase i længslen efter den Guddommelige Mester. Når I kommer til Mig, så bed, bed, mine disciple, for selvom I endnu ikke har set alt, hvad Jeg har profeteret for jer, gå i opfyldelse, vil I stadig få det at se.
8. Bed videre, så menneskets uvidenheds byrde viger, og også forfængeligheden hos dem, der hævder at være lærde, fordi de har samlet andres viden, og som ikke ved, at den sande lærde ikke er den, der bestræber sig på at opdage den bedste måde at ødelægge, herske og udrydde på, men den, der hæver sig for at kunne skabe, for at gøre menneskenes liv mere harmonisk ved at lade sig inspirere af kærligheden til Gud, skaberen af alt, og af kærligheden til alle skabninger.
9. Jeg siger jer, disciple, at I ikke skal søge sandheden i løgnen, men at I skal søge sandheden i den ydmyge sjæl, i det hjerte, der er opløftet af kærligheden til sine medmennesker, i livets enkelhed og renhed.
10. I visdommen ligger den helbredende balsam og den trøst, som jeres hjerte længes efter. Derfor lovede jeg jer engang Sandhedens Ånd som Trøstens Ånd.
11. Men det er uundværligt at have tro for ikke at stå stille på vejen eller føle frygt over for prøvelserne.
12. Troen er som et fyrtårn, der oplyser jeres livsvej, indtil I ankommer til evighedens sikre havn.

13. Troen må ikke være den samme som hos de lunkne og frygtsomme sjæle, der i dag tager et skridt fremad og i morgen et tilbage, som ikke vil kæmpe med deres egen smerte og udelukkende på grund af Faderens barmhjertighed tror på Åndens sejr.

14. Tro er den, som sjælen føler, når den i bevidstheden om, at Gud er i den, elsker sin Herre og glæder sig over at føle Ham i sig og elske sine medmennesker. Så stor er hendes tro på Faderens retfærdighed, at hun ikke forventer, at hendes næste skal elske hende, at hun tilgiver fornærmelser og forseelser, men tror på, at hun i morgen vil blive fyldt af lys, fordi hun gennem sine fortjenester har opnået sin renselse.

15. Den, der har tro, har fred, besidder kærlighed og har godhed i

16. Han er rig i ånden og også i det materielle; men i sand rigdom, ikke i den, / tænker på.

17. Menneskerne flygter i frygt for elendigheden, og i deres rædsel styrter de gang på gang ned i afgrunde og nød. De tænker ikke på de rette midler til at redde sig fra disse kløer. Men den, der flygter fra verdens elendighed, er en egoist, der nedkæmper, undertrykker, sønderriver og styrter alle, der krydser hans vej, i undergang. Han tænker kun på sig selv og har som eneste ideal og mål sin egen sikkerhed og overlevelse. De andre er ikke hans brødre, de er alle fremmede for ham. Han har ingen tro, kender ikke dette lys og stoler ikke på sandheden, fordi han ikke ønskede at lære den at kende.

18. Men hvad har du gjort med de mennesker, menneskeheden, som Jeg har sendt til dig, for at de skal minde dig om Min vej, troens vej, som er visdommens, kærlighedens og fredens vej?

19. I ville intet vide om deres opgaver og har bekæmpet dem med den hykleriske tro, som I har på grund af jeres teorier og trosretninger.

20. Jeres øjne ønskede ikke at se det lys, som hver af mine udsendte bragte jer som et budskab om kærlighed, uanset om I nu kalder dem profeter, seere, oplyste, læger, filosoffer, videnskabsmænd eller sjælesørgere.

21. Disse mennesker har udbredt lyset, men I ønskede ikke at erkende deres lys; de er gået foran jer, men I ønskede ikke at følge i deres fodspor; de efterlod jer som forbillede vejen til ofring, smerte og barmhjertighed, men I frygtede at følge deres eksempel, uden at være klar over, at smerten hos dem, der følger Mig, er åndens glæde, en vej fuld af blomster og en horisont fuld af løfter.

22. Men de kom ikke for at indånde duften af jordens blomster eller for at beruse sig ved verdens flygtige fornøjelser; for deres sjæls længsel var ikke længere rettet mod det urene, men mod det høje.

23. De led, men de søgte ikke at blive trøstet, for de vidste, at de var kommet for selv at trøste. De forventede intet af verden, for efter kampen forventede de glæden ved at se sjælernes opstandelse til tro og liv – alle dem, der var faldet fra sandheden.

24. Hvem er disse væsener, som Jeg taler til jer om? Jeg siger jer, det drejer sig om alle dem, der har bragt jer budskaber om lys, kærlighed, håb, sundhed, tro og frelse — uanset hvilket navn de havde, eller på hvilken måde I har set dem træde frem, eller hvilken titel de bar på jorden.

25. Ligesom dem kan også I blive, ved at tage de store forbilleder til efterfølgelse, som Jeg hele tiden giver jer gennem Mine udsendte. Brug dog ikke menneskenes manglende forståelse for jeres gerninger som undskyldning. Sig ikke, at de, der bragte jer et budskab om kærlighed, kun såede og aldrig høstede. Nej, folk, sjælens høst kommer ikke hurtigt, når I tænker på, at »kødet« er ufrugtbar jord, der konstant skal gøres frugtbar gennem kærlighed, indtil den bærer frugt.

26. Hvad skal Jeg sige jer om jeres nutidige lærde, om dem, der udfordrer naturen og dens kræfter og elementer og dermed får det gode til at fremstå som noget ondt? De vil opleve stor lidelse, fordi de har plukket og spist en umoden frugt fra videnskabens træ – en frugt, som de kun kunne have ladet modne med kærlighed.

27. Kun min kærlighed kan redde jer! Se, der er ikke engang en rest af kærlighed tilbage i menneskene. Bed, men med sand tro på bønnens kraft, med en så stor tro, at den overvinder våbenmagts magt, som jeres medmennesker kæmper med i livet og ødelægger deres næstes fred.

28. I, som har fjernet de figurer og billeder for jeres øjne, som I tidligere brugte til at bede, kan udøve den sande bøn, fordi I ikke længere begrænser Gud til en gammel mand, ej heller tillader, at jeres fantasi giver en menneskelig skikkelse til det, der ikke har nogen skikkelse, fordi det er guddommeligt.

29. Når jeres krop forbliver i jorden, og jeres sjæl stiger op til de himmelske hjemsteder, når I gennemgår det, I kalder døden, og hæver jer op i uendeligheden, vil I forstå, hvor mange falske forestillinger jeres forstand har skabt, og så vil I mærke, hvordan løgnen viger fra jeres sjæl, som var den et binde, der falder fra jeres øjne og lader dem se sandhedens lys.

30. Hvor mange håber at nå den højeste himmel for at lære Maria at kende, som de altid forestiller sig i menneskelig skikkelse som den kvinde, hun var på jorden, som mor til den menneskeblevne Kristus, og som de forestiller sig som en dronning på en trone, smuk og mægtig. Men Jeg siger jer, at I ikke længere skal give det guddommelige en skikkelse i jeres

sind. Maria, jeres åndelige mor, eksisterer; men hun har hverken en kvindes skikkelse eller nogen anden skikkelse. Hun er den hellige og kærlige ømhed, hvis barmhjertighed strækker sig ud i det uendelige. Hun regerer i sjælene, men hendes herredømme er et herredømme af ydmyghed, barmhjertighed og renhed. Men hun har ingen trone, som mennesker forestiller sig det. Hun *er* smuk, men af en skønhed, som I ikke engang kan forestille jer med det smukkeste ansigt. Hendes skønhed er himmelsk, og I vil aldrig være i stand til at forstå det himmelske.

31. Jeg siger jer: Hvis I ønsker at nærme jer sandheden en smule og fordybe jer i betragtningen af den, så sørg for at fjerne alle de forestillinger fra jeres øjne og jeres forstand, som I har skabt i forsøget på at give det guddommelige en form.

32. Når I efterhånden forstår, at den Guddommelige Mester stadig har meget at undervise i og rette op på, vil I lade min sandhed trænge ind i jeres forstand, og så vil I se, hvordan en ny horisont dukker op foran jeres sjæl og byder jer marker, dale, stier og bjerge at vandre i, for at lære, for at stifte bekendtskab med det nye og for at udvikle jer åndeligt.

33. Mit lys er i enhver ånd. I befinder jer nu i den tid, hvor min Ånd vil udgydes over menneskene. Derfor siger jeg jer, at I alle snart vil mærke min tilstedeværelse — de lærde såvel som de uvidende, de store såvel som de små, de magtfulde såvel som de fattige.

34. Både de ene og de andre vil skælve i mødet med sandheden om den levende og sande Gud.

35. Her har I en ny lektie, disciple, som I skal tænke dybt over. Forstå, at jeg ikke blot er kommet for at lade jer høre ord, der glæder jeres ører eller kærtegner jeres hjerte. Forstå, at Mesterens hensigt er at føre jer ud af mørket for at vise jer sandhedens lys.

36. Jeg er det evige lys, den evige fred og den evige salighed, og da I er mine børn, er det min vilje og min pligt at gøre jer til delagtige i min herlighed, og derfor lærer jeg jer loven som den vej, der leder sjælen op i det riges højder.

37. Mulighederne for at opfylde loven og opnå fortjenester findes hver dag, hver time. Lad dem ikke gå forbi, lad dem ikke forsvinde, for bagefter kan I ikke hente dem tilbage. Forbered jer på en god dag, og Jeg siger jer: Når det så bliver nat, vil jeres søvn være rolig og fredfyldt. Lev et dydigt liv, og jeres sjælelige udvikling vil vare evigt.

38. Elskede disciple, ved to lejligheder har Jeg været blandt menneskene: én gang i menneskelig skikkelse og en anden gang på åndelig vis. Det er nu på tide, at I forstår Mine undervisninger.

39. Hvorfor kommer I oftest grædende og klagende til mig? Da jeg var i verden, levede jeg ikke i bekvemmeligheder og fornøjelser, og jeg havde heller ikke et scepter af jordisk magt. Jeg led, kæmpede og gjorde ikke engang oprør mod min smerte. Jeg kom derimod for at tage mit kors på mig og fuldføre den mission, som jeg frivilligt påtog mig.

40. Jeg måtte lære jer, hvordan sjælen, der gør Faderens vilje, når den først har fuldført sit værk, svæver opad i længslen efter det uendelige og efterlader alt, hvad der er materielt, for at stræbe mod det himmelske rige.

41. I jeres elendighed eller under jeres afsavn spørger I jer ofte, hvorfor jeres Fader ikke giver jer alt, hvad I ønsker, da I efter jeres opfattelse kun begærer nådegaver til jeres eget bedste. Men Jeg siger jer: Hvis Jeg gav jer alt, hvad I ønsker, og skænkede jer enhver glæde, I længes efter på jorden, ville I senere fortryde det, fordi I ville indse, hvor stillestående I er.

Ja, disciple, hvis I besad alt dette, ville I spille det, I ville ikke værne om det, fordi det ikke har kostet jer nogen anstrengelse eller arbejde at opnå det. Hvis I derimod modtager det, I beder om i dag, uden at fortjene det, på grundlag af jeres fortjenester, vil I se, med hvilken kærlighed I vil værne om det.

42. Hvornår vil mit ord blive forstået? Hvornår vil I lade det blomstre i jeres hjerter og bære frugt i jeres sjæle? Tænk på Mig, ligesom Jeg tænker på jer. Hvem føler sig alene i verden? Hvem siger, at han er forældreløs? Når I forbereder jer, vil I ikke længere sige, at I er alene, for overalt vil I mærke Min støtte.

Søg lyset på min vej, og I vil ikke have noget at frygte. Bind jer ikke til videnskabens eller den menneskelige viden lys, for forstandens lys er for svagt til at føre en sjæl ind i Guds nærvær.

43. Sandelig, Jeg siger jer: Det, der kan løfte jer op, er kærligheden, for den rummer visdom, følelse og ophøjelse. Kærligheden er en sammenfatning af alle guddommelighedens egenskaber, og Gud har tændt denne flamme i hvert åndeligt væsen.

44. Hvor mange lektioner har Jeg ikke givet jer, for at I skal lære at elske! Hvor mange muligheder, liv og reinkarnationer har den guddommelige barmhjertighed ikke tildelt jer! Lektionen blev gentaget, så ofte det var nødvendigt, indtil den var lært. Når den først er fuldført, er der ingen grund til gentagelse, for den kan heller ikke længere glemmes.

45. Hvis I hurtigt lærte mine lektioner, behøvede I ikke længere at lide eller græde over fejltagelser. Et væsen, der på jorden udnytter de lektioner, det har modtaget her, kan vende tilbage til verden, men det vil altid ske med større modenhed og under bedre livsbetingelser. Mellem et

liv og det næste vil der altid være en pause, der er nødvendig for at reflektere og hvile sig, inden det nye dagsværk begynder.

46. Nogen siger til Mig i sit hjerte: »Fader, er dette daglige arbejde eller denne hvileperiode til for at sende os ud igen for at søge nye strabadser i verden? Hvor længe varer det?«

47. Åh, min lille, Jeg tilgiver din uvidenhed og siger dig, at Jeg på den livsrejse, I skal tilbagelægge, ikke har forudset noget uretfærdigt eller ufuldkomment. Åndssjælen er utrættelig. Kun når den lever i det materielle, mærker den den træthed, som kroppen overfører til den. Men når den vender tilbage til den åndelige frihed og det åndelige lys, lægger den sin træthed fra sig og bliver igen utrættelig.

48. Vær stærke over for verdens og kødet fristelser. Husk mit eksempel, når I netop gennemgår en prøvelse.

49. I spørger mig, hvordan det var muligt, at Jesus blev ramt af verdens fristelser? Derpå svarer jeg jer, at det ikke var lavtstående fristelser, der rørte jeres Mesters hjerte.

50. Den krop, jeg havde i verden, var menneskelig og følsom; den var mit Ånds redskab til at give menneskeheden mine lærestreger. Den kendte til den prøvelse, der ventede den, fordi mit Ånd åbenbarede det for den, og den krop led på grund af den smerte, der ventede den.

51. Jeg ønskede, at den krop skulle give jer disse kendetegn på ægte menneskelighed, så I kunne blive overbevist om, at min smerte var reel, og at min offerdød som menneske var sand.

52. Hvis det ikke havde været sådan, ville min offerdød ikke have haft nogen værdi for menneskene. Derfor påkaldte Jesus tre gange kraften fra min Ånd, som gav ham liv, for at kunne bestå den svære prøve. Den første gang var i ørkenen, den anden gang i Getsemane-haven, den tredje gang på korset.

53. Det var nødvendigt, at Jeg blev menneske og ofrede mit kød og mit blod for jer, for at den smerte, som menneskeheden ville påføre ham, kunne gøre indtryk på dem. Men hvis Jeg var kommet i »Ånden« – hvilken offerdød ville Jeg da have lidt gennem jer? Hvad kunne Jeg have afstået fra, og hvilken smerte kunne I have ladet Mig føle?

54. Den guddommelige Ånd er udødelig; smerten kan ikke nå ham. »Kødet« er imidlertid følsomt over for smerte, det er begrænset i sine evner og er af natur dødeligt. Derfor valgte jeg dette middel for at åbenbare mig for verden og tilbyde den min virkelige offerdød, for at jeg kunne vise den vejen til dens frelse.

55. Tag Mig i den lidelsesfulde tid som forbillede, så længe I er syndere, og mindes det blod, så I, idet I angrer jeres fejltagelser, kan rense jer i det eksempel på uendelig kærlighed, som Jeg gav jer.

56. Så længe I er mennesker, skal I huske Mig på det kors, hvor Jeg tilgav Mine bødler, velsignede dem og helbredte dem, for at I ligeledes under hele jeres besværlige livsvej kan velsigne dem, der gør jer uret, og gøre alt det gode, I overhovedet kan, for dem, der har gjort jer ondt. Den, der handler således, er min discipel, og sandelig, Jeg siger ham, at hans smerte altid kun vil være kortvarig, for Jeg vil lade ham mærke Min kraft i prøvelsens øjeblikke.

57. Der er meget få, der ønsker at undervise deres medmennesker gennem Mesterens eksempler. Sådan er det også blandt dette folk, der i de fleste samfund underviser med ord, der er uden kraft, fordi de ikke bekræftes gennem gerninger og eksempler.

58. Nu har I lejlighed til at høre forklaringen på min lære, som efterhånden bearbejder jeres hjerte, indtil det er forberedt til at udføre den mission, som Jeg har betroet jeres ånd.

59. Frygt ikke at følge i mine fodspor; jeg vil ikke kræve af nogen, at han gennemlever de samme lidelser, som jeg har lidt i verden, eller at han fuldbyrder mit offer på samme måde. Jeg må også sige jer, at kun den krop kunne tømme den lidelsens kalk, som min Ånd bød den; et andet menneske ville ikke have kunnet udholde det. For min krop hentede livskraft fra dyd og styrkede sig i renheden hos Den, der tilbød sit skød for at modtage ham: Maria.

60. Saml jer, folk, og udnyt denne velsignede stilhed, som I træder ind i, når I lytter til mine undervisninger. Sandelig, Jeg siger jer: I disse øjeblikke af fordybelse og åndelighed spirer mit frø i det mest skjulte af jeres hjerte.

61. Salige er I, som udnytter de sidste tider af min åbenbaring i denne form, i bevidstheden om, at I ikke vil modtage denne nåde igen.

62. Tiden for min åbenbaring har været en tid med nåde. Jeg har overøst de arveløse med gaver, har rejst dem op, der var blevet besejret i livets kamp, og har givet syndere og udstødte en ny chance.

63. Det har været lykkelige tider, som man vil mindes med længsel, når de er forbi. For selv om mit ord er blevet hørt gennem taleren, har hjerterne følt min tilstedeværelse, og sjælene er blevet fyldt af min guddommelige essens.

64. I menneskemængder, bevar altid den åndelighed, som I viser i denne velsignede time. Den skal altid være til stede ved jeres sammenkomster, i jeres bønner og i alle jeres gerninger.

65. Drik af denne vin, spis af dette brød, indtil I er mætte. For min åbenbaring vil forbigå, da I befinder jer i slutfasen af denne forberedelsestid.

66. Den discipel, der virkelig forbereder sig, vil altid have vidnesbyrdet på læberne, og det vil være umuligt for ham at skjule den sandhed, han har arvet fra sin Mester. Lyset vil være i ham, og hele hans væsen vil være et levende vidnesbyrd om det ord og de gerninger, som Jeg har åbenbaret for jer.

67. Den, der skjuler mit ord og de gaver, jeg har betroet ham, i sit hjerte, vil ikke opleve den glæde, han derved har mistet. For at så på mine marker, at kæmpe og selv at lide er en glæde og lykke for sjælen.

68. Kampen behøver ikke altid at være let. Der vil være dage eller øjeblikke med bitre prøvelser. Men også i dem skal sjælen reagere med ydmyghed og kærlighed på Faderens vilje, for netop i denne mildhed vil Jeg åbenbare Min fred i de gode disciple, i de trofaste vidner.

69. Tror I, at vejen var ubesværet og kampen lettere for mine apostle i den anden tid? Nej, folk, ligesom deres Mester havde også de deres lidelsesvej og deres Golgata. Men i al deres lidelse rettede de deres sjæl fuld af fred opad, i bevidstheden om, at alt, hvad de led, skete af kærlighed til deres medmennesker, dem, der længtes efter sandheden.

70. Hvis I spurgte disse tilhængere af min lære, om de blev svage eller følte frygt for deres forfølgere og bødler, ville de sige jer, at deres tro ikke svigtede et eneste øjeblik, at deres tillid til den guddommelige magt var absolut, og at de på grund af denne tro var ligeglade med tab, hån, prøvelser og endog døden.

71. Dette er det spor, der ligger foran jer, det levende vidnesbyrd om, at det ikke er umuligt for mennesket at følge i Jesu fodspor og blive lig Ham i magt, kærlighed, styrke og barmhjertighed.

72. Jeg vil ikke dermed sige, at I, for at være mine disciple, nødvendigvis skal gennemgå forfølgelse og en døds kamp som de martyrer. Jeg vil gøre det klart for jer, at for at elske jeres næste må I sætte den kærlighed, I føler for jer selv, i baggrunden, at I i visse øjeblikke må glemme jeres egne behov for at tænke på de andre. For kun ud af den sande kærlighed kan de udødelige gerninger opstå, som er værdige til at forblive som et eksempel for andre, ligesom de gerninger, som disse disciple, det guddommelige ords budbringere, udførte, da de i deres iver efter at udbrede det glade budskab og i deres ønske om at bringe deres Mesters lys til hjerterne gav alt.

73. Det var det eksempel, de havde fået på tæt hold, og de forsøgte med alle de kræfter, de var i stand til, at være ligesom det. Hvem af jer går

ad vejen til afkald, mildhed og barmhjertighed? Vejen er åben, stien
venter på jer, ved siden af vejen ligger markerne, der tørster efter vand og
hungrer efter såsæd.

Min fred være med jer!

Undervisning 264

1. Elskede folk, i jer opdager jeg den kampånd, der ønsker at holde sig til min lov, som søger inspiration i mit ord og forsøger at efterlade et lysspør på menneskehedens vej.

2. For at dette folk kan formere sig, ligesom Israel formere sig i Egypten, og for at andre samfund kan slutte sig til det, må I fremlægge beviser på sand lydighed mod min lov. Jeg opmuntrer jer til at fortsætte det åndelige daglige arbejde, som Jeg har betroet jer som en opgave, og dermed siger Jeg jer, at den, der har ladet mit ord trænge ind i sit hjerte, har udforsket og forstået det, vil næppe fejle.

3. Jeg kræver ikke al jeres tid til udførelsen af denne mission; det er nok for Mig, hvis I afsætter nogle få minutter om dagen til at studere mit ord, hvis I udfører et godt værk, eller hvis I på nogen måde tager et skridt fremad på den åndelige vej.

4. I er som et spejl, der gerne vil afspejle Min barmhjertighed og Min kærlighed, men som er sløret og ikke lader lyset og sandheden skinne igennem. Rens det, og I vil se Min Ånd afspejlet i jeres egen.

5. Når I fra hjertets dyb siger til Mig: »Mester, jeg er din tjener, jeg er rede til at adlyde din vilje«, så vil dette være det øjeblik, hvor Jeg virkelig begynder at åbenbare Mig i jer.

6. Trods jeres gode vilje sover jeres hjerte i dag stadig over for min kærlighed, og I må endnu forstå, at jeres opfyldelse af jeres opgave skal være inspireret af min kærlighed. Den discipel, der går til værks drevet af denne kraft, vil i sit liv være en apostel og vil være i stand til store gerninger, fordi han ikke vil frygte noget, og intet vil gøre ham svag.

7. Når I taler om fred, så lad der være fred i jeres hjerter. Når I taler om Mig og Mit værk, så lær Mig først at kende, så I aldrig forvrænger sandheden. Tro ikke, at I er dens eneste ejere, for I ville synde af uvidenhed og fanatisme. Jeg ønsker, at I, når I forkynder læresætninger, der indeholder sandheden, samtidig forstår at opdage sandheden i jeres medmennesker. Nogle vil have meget lys, andre kun en gnist. Men i dem alle vil I opdage min tilstedeværelse, for de er alle mine børn.

8. Tak jeres Fader og glæd jer, fordi I har været vidner til genoprettelsens tid. Opmuntr jer i morgen, når I, allerede i den åndelige verden, betragter frugten af jeres gerninger på jorden. Ja, disciple, denne dal af tårer og soning vil forvandle sig til et land med fred og åndelig fremgang.

9. Indtil i dag har menneskeheden endnu ikke opført det sande tempel for at elske sin Herre. Den har indført mange former for tilbedelse, mange

ritualer og grundlagt mange religiøse samfund. Men det åndelige tempel, hvis fundamenter er urokkelige, har den indtil i dag ikke opført.

10. Når dette helligdom en gang er opført på den urokkelige og evige klippe af kærlighed, sandhed og retfærdighed, vil alle jeres trosforskelle forsvinde, og I vil se jeres krige forsvinde.

11. Kun i min sandhed vil I kunne opdage jeres arv. Men hvis I er fjernt fra den, vil I være nødt til at glemme jer selv, indtil I er blevet brødre og søstre.

12. I, mit spiritualistiske folk, vil have til opgave at være broderlige over for alle for gennem jeres eksempel at lære mit højeste bud om kærlighed.

13. I ved endnu ikke, hvordan I skal arbejde, og I ved heller ikke, hvor langt jeres ånds kraft vil række. Men jeg ved det udmærket og siger jer: Vær ubekymrede, stol på mig; mit lys vil vise jer vejen, og min stemme vil angive det rette tidspunkt for at påbegynde dagens arbejde.

14. Jeres sjæl har allerede hørt Mig og er vågnet, derfor vil Jeg nu ikke længere lade jer falde i søvn. Den længes efter at hæve sig gennem rene følelser, fordi den fornemmer Min kærlighed i sin bestemmelse. Lad den udføre sin opgave, giv den frihed til sin mission, og overset ikke dens stemme, når den gør jer opmærksom på, at den time tilhører den til et eller andet højtstående værk.

15. De, der allerede nu hengiver sig til studiet af Mine åbenbaringer – de, der tager sig tid til at reflektere over Mit ord, vil være dem, der finder stien mere farbar og korset lettere at bære. Ordet vil strømme fra deres læber som en flod, og den helbredende balsam vil udføre mirakler i deres åndelige hænder.

16. Velsignet være de, der lytter til Mig og drager nytte af Min undervisning, for de vil finde megen tilfredsstillelse, glæde og triumf i deres sjæl.

17. De gode disciple må være ydmyge, og det skal være deres kærlighedsgerninger, der afslører, hvem de er. Ikke som nogle af mine »børneelever«, der – uden at have den mindste anelse om, hvad en opgave inden for mit værk indebærer – praler af at høre til mine udvalgte og ønsker, at verden skal se mit segls tegn på deres pande.

18. Denne menneskehed – intuitiv og vågen – vil meget snart opdage dem, der virkelig forkynder, og dem, der blot foregiver det.

19. Da Jeg har talt til jer alle, er det beviset på, at Jeg ønsker, at I alle skal besidde lyset.

20. Jeres ansvar begrænser sig ikke til at vise den rette vej til den, der aldrig har vandret på den. Vær klar over, at de »arbejdere«, der er

kommet på afveje, vil krydse jeres vej. I vil være nødt til at rådgive dem for at få dem til at vende tilbage til »folden«.

21. Våg alle over det, jeg har betroet jer. Vandre med ydmyghed og klogskab, og I vil sejre. Når I tømmer lidelsens bæger, så gør det med tålmodighed, så vil det snart være forbi.

22. Når I fornemmer eller ved, at dommen er over jer, og at timen for de store prøvelser er kommet, så løft jeres sjæl opad, styrk jeres tro og opmuntr jeres hjerte.

23. Hvis I hidtil har følt jer som forviste, hvis I føler jer fjernt fra fædrelandet eller faderhuset, så vær ubekymrede. Jeres fortjenester vil føre jer til det fædreland, som jeres sjæl har længtes efter, og på den anden side vil jeres gerninger have bevirket, at fredens tid på jorden nærmer sig, hvis I elsker jeres himmelske Fader ved at elske jeres medmennesker og tilgive dem.

24. I kan ikke forestille jer den sjæls salighed, der i dette liv fuld af prøvelser er kommet videre og er nået frem til sin Herres nærvær. På det ophøjede åndelige sprog siger den til sin Fader: »Jeg har sejret, Herre, jeg har sejret gennem det lys, som Du har givet min sjæl, gennem den kærlighed, som Du har åbenbaret for mig. Mine prøvelser var meget store, stormene, der piskede mig, var meget voldsomme, men med Din kraft sejrede jeg trods alt, og her er jeg nu hos Dig.«

25. Denne kærlighedsflamme blev tændt af prøvelserne, for ellers ville sjælens liv mangle lærepunkter, og alle hendes evner ville fortsat ligge i dvale.

26. Jeg ser sorg hos mange af mine disciple, fordi I fornemmer, at mit kald ikke vil lade vente længe på sig, og at jeres sjæl, når den forlader denne jord, ikke har haft lykken at se den i fred. Men jeg siger jer også dette: Vær ubekymrede, for jeres sjæl vil da fra det åndelige rige, hvorfra den kom hertil, glæde sig, når den ser fredens tider komme til denne verden.

27. Allerede nærmer tiden sig, hvor mit livets ord blomstrer i menneskenes hjerter, hvor I dag for dag ser mit ord gå i opfyldelse, og når I så ikke længere hører til denne verden, vil I se alt fra den åndelige verden og vidne om det med fuldstændig klarhed og fuld forståelse.

28. Sluk jeres tørst efter viden, og I vil forundres ved hvert skridt i løbet af jeres liv, og hvis jeres kors skulle være tungt, vil I lære at gøre tilværelsen underholdende og let.

29. Løft jer som disciple fulde af dyd, så min undervisning kan nedstige til jeres ånd. Så vil I i den finde al den kraft, I har brug for til at sejre i fristelserne og prøvelserne.

30. Allerede har Jeg samlet de første høstfrugter af jeres opfyldelse af opgaven som såmænd på min mark i min lade, og med mit ord har Jeg opmuntret jer, så I fortsat kan sprede frøet. Mist ikke modet, hvis nogle hjerter ikke straks reagerer på jeres budskab. Vær klar over, at ligesom der er sjæle, der er ved at vågne, er der også sådanne, der vil komme for sent.

31. Jeg ser allerede de store menneskemængder komme til nådens kilde, som er min lære, for at vaske deres pletter væk, for at skille sig af med deres urene klæder og klæde sig i mit lys.

32. Hvem af dem, der har hørt mit ord i denne tid, ved ikke, at jeg ved udgangen af året 1950 vil afslutte denne form for åbenbaring? Ingen. Både i de store såvel som i de små fællesskaber, i byernes og landsbyernes forsamlingssteder — gennem alle talere har Jeg tilkendegivet Min vilje om at afslutte denne fase af åbenbaringerne gennem det menneskelige forstandsevne på denne dato.

33. En ny dag vil for det spiritistiske folk være den tid, hvor det ikke længere hører Mig i denne form, men modtager og føler Mig i det højeste i deres sjæl.

34. Når I da ikke længere hører Mig gennem taleren, vil I dybt reflektere over Min undervisning og lære at forstå mange af de lektioner, som I nu ikke kan forklare jer selv. Når I derfor bliver spurgt af dem, der ikke har hørt Mig — når de spørger jer om grunden til Min komme og Min åbenbaring, vil I med klare ord kunne sige til dem, at Min genkomst havde samme grund som den, der dengang lod Mig komme til verden som menneske: for at føre jer på vejen til sandheden, til loven, som I havde fjernet jer fra, fordi I forsøgte at erstatte den sande opfyldelse af loven med traditioner, ritualer og afgudsdyrkelse, og dette er ikke den sande vej, selvom den undertiden har den gode hensigt at ære Faderen og behage Ham.

35. Ligesom man engang gav de guddommelige anvisninger forkerte fortolkninger, således blev min lære i denne tid forvrænget; og derfor blev det nødvendigt, at Mesteren kom igen for at hjælpe jer med at befri jer fra jeres vildfarelser, da det kun er meget få, der af sig selv formår at frigøre sig fra deres vildfarelser.

36. Jeg lovede jer ganske vist allerede dengang, at Jeg ville vende tilbage; men Jeg må også sige jer, at Jeg gjorde det, fordi Jeg vidste, at der ville komme en tid, hvor menneskeheden, i den overbevisning at den vandrede på mine læres vej, ville være meget langt fra dem; og dette er den tid, som Jeg forudsagde min genkomst for.

37. Jeg har opfyldt mit løfte over for jer: Jeg er kommet i Ånden, ligesom Jeg lovede jer dengang, da mine apostle så min skikkelse for sidste

gang. Jeg har kun åbenbaret Mig gennem disse talerør, fordi I ikke ville have været i stand til at fornemme Min tilstedeværelse i Ånden eller modtage Min inspiration.

38. Min åbenbaring inden for jeres ånds og endog jeres sansers forståelsesramme blev nødvendig, da den skulle tjene som forberedelse til åbenbaringen fra ånd til ånd. Derfor har Jeg midlertidigt åbenbaret Mig gennem de talere, gennem hvilke Jeg har forkyndt dagen for Min sidste åbenbaring.

39. Dette har været den midlertidige form, Jeg har valgt for at tale til jer, inden tiden for den åndelige dialog mellem børnene og Faderen ville være kommet — midlertidig, fordi Jeg hverken kom som menneske, synligt og håndgribeligt som dengang, eller fuldstændig åndeligt, men formidlet gennem forstandsorganer, som Jeg har oplyst.

40. Denne form for åbenbaring har tjent til at indgyde jer tillid til min tilstedeværelse. Noget lignende skænkede jeg mine apostle i den anden tid, da jeg efter min offerdød åbenbarede mig for dem i en skikkelse, en krop, der hverken var guddommelig eller fuldstændig menneskelig, men alligevel synlig og håndgribelig og derfor i stand til at indgyde tillid selv hos de mest vantro.

41. Hvor gerne ville I også i denne tid have haft mit nærvær, som de to vandrere fra Emmaus havde det, og hvor gerne ville I have hørt det ord, som apostlene hørte, på den måde! Men det var en anden tid, og derfor også andre lektioner.

42. Tro mig, at den form, hvori I nu hører mig, er mere fremskreden end den dengang, fordi denne finder sted i jeres væsen, som udspringer af forstanden, ånden og sjælen, mens den, som mine disciple så og hørte, befandt sig uden for dette og kun åbenbarede sig for deres sanser.

43. I dag behøver I ikke at åbne jeres øjne for at se en menneskelig skikkelse i Mig, ej heller modtage et stykke brød fra Min hånd for at tro på Min tilstedeværelse, og I behøver heller ikke at lægge jeres fingre i Mine sår for at tro, at det er Mig.

44. I spørger, hvordan de dengang så min menneskelige skikkelse, og hvordan en af mine disciple endda kunne røre ved mig, selvom jeg ikke længere hørte til den menneskelige verden? — I har endnu meget at lære af mig for at erkende sandheden i alt det, jeg har gjort jer klart. Men alle hemmeligheder vil løse sig på det rette tidspunkt. Foreløbig behøver I blot at vide, at der mellem den guddommelige natur og menneskets natur findes mange andre, som Herren benytter sig af til sine høje mål.

45. Kristus var i sine åbenbaringer og undervisninger langt forud for sin tid, så mennesket, når den tid skulle komme, hvor det ville vågne op til det

åndelige og interessere sig for alt, hvad der vedrører det højere liv, ved hvert skridt ville opdage Jesus som den Mester, der åbenbarede, sagde og efterlod alt til sine børn.

46. Bed og tænk over mit ord, for der kommer dage med arbejde og kamp for dette folk, som har modtaget denne åbenbaring fra sin Herre, og hvis vidnesbyrd det skal udbrede over hele verden.

47. Israels folk, elskede disciple: I har forberedt jer på at være menneskehedens vogtere. I vogter portene til den velsignede by, det nye Jerusalem — de tolv åndelige porte, gennem hvilke den fremmede i sin længsel efter lys vil træde ind.

48. Velsignet være de tolv stammer! Hvor mange velsignelser har I modtaget, hvor mange privilegier! Jeg er til alle tider kommet ned til jer for at tale med jer fra ånd til ånd. Jeg har spurgt jer om jeres ønske, og I har svaret Mig: »Vores ønske er, at menneskeheden bliver frelst.« I mener, at I allerede er frelst, at I vil kunne overvinde livets omskifteligheder, og I ser i jeres omgivelser en forarmet, uvidende og materialistisk menneskehed, der ikke stræber efter at udvikle sig højere, og I lider på deres vegne. I beder og beder Mig om, at I må opnå de åndelige gaver for at blive frelst. Men Jeg siger jer: Jeg vil frelse *alle* sjæle. Den glade budskab vil nå frem til dem.

Kun et lille antal har hørt mit ord gennem den menneskelige forstand. Ikke alle vil komme til at kende denne fase af mit værk, men jeg søger i øjeblikket den åndelige dialog i hvert menneske.

Mit ord udgydes i mange former: gennem samvittigheden, gennem prøvelser, der vidner om Mig, gennem naturkræfterne eller gennem Mine åndelige børn. Mit ord er universelt. Enhver, der forbereder sig, vil høre Min stemme.

49. Min lære lærer jer den fuldkomne kærlighed, den uselviske kærlighed. Jeg har vist jer min kærlighed som Fader, som ven og som bror. Jeg ønsker, at I skal elske hinanden på denne måde, at I skal føle ægte næstekærlighed over for jeres medmennesker, at I skal rejse den, der falder, op, og at I altid skal tilgive. Mit liv, som stod jer så nær i den Anden Tid, er et lærerigt eksempel, så enhver kan tage det til sig som forbillede. Den lektie, jeg gav jer, er bestemt for mennesker i alle tider.

50. Giv jeres sjæl al den ynde tilbage, som den oprindeligt var udstyret med, og som I i løbet af tiden har efterladt i laser på jeres vej. Jeg ønsker, at I skal blive det tempel, hvor jeg evigt kan bo.

51. O elskede Israel! Kom menneskene til hjælp, bered deres vej, styrk deres tro, fyld deres hjerter med håb. Hvordan kunne I vende denne verdens vej fuld af forvirring, når den i jer ser sine egne fejl

og ufuldkommenheder? Du, lille barn, tal indadtil med dig selv, prøv dig selv, styr med kærlighed den legemshylster, som Jeg har givet dig, led dens skridt og skab af sjæl og materie ét eneste legeme og én eneste vilje. Underord jer loven. Brug viljesfriheden til at elske grænseløst og skab et nyttigt og harmonisk liv. Følg åndens love og naturens love, for jeg har udstedt dem begge, og de er fuldkomne.

52. Jeg, Faderen, har altid set på jer med velvilje og har forberedt og stillet alt til rådighed, så I kan opnå alle åndelige gaver. Jeg har tilbudt jeres sjæl englenes brød og jeres krop frugterne af den natur, jeg har skabt. I har haft mulighed for at komme til jorden for at fuldføre det påbegyndte arbejde med at fuldkomme jeres sjæl. Kan I ikke i alt dette erkende min kærlighed? Er I ikke trængt ind i jer selv for at se, at I ligner mig? Jeg har givet jer alt, fordi jeg elsker jer og ønsker, at I skal være hos mig i fuldkommenhed.

53. Afvis synden, lad jer ikke forføre af falske løfter, selvom I mærker, at de jordiske fornøjelser behager jeres hjerte.

Selvom min vej er besået med torne – vælg denne sti, for det er den, der fører til fred. Jeg har en balsam til hvert sår, mens verden hverken har kærlighed eller barmhjertighed til jer.

54. Menneskeheden rejser et kors for Mig. Jeres manglende tro sårer uophørligt Min Guddommelige Ånd. Men Jeg vil skjule alle Mine sår under tilgivelsens kappe og undertrykke Mine klageskrig, så I ikke mister modet.

55. Våg ved foden af den tredje tids kors. Min kalk er meget bitter. I vil bede Mig om en dråbe fra denne kalk for at lære dens smag at kende. Men jeg siger jer allerede i dag: Hvis jeres liv allerede er meget smertefuldt, hvis I lever et liv i soning, så sødgør hellere jeres dage, smil af kærlighed, glæd jer ved at betragte mine åbenbaringer, som forkynder jer, at der efter denne tid vil komme fred, at alt vil blive fornyet, og at nåde og dyd vil være de kræfter, der vil bevæge menneskene.

56. Jeg forbereder alle nationer, alle hjem og hjerter for at sende dem mit budskab om fred og forening. Efter den sidste kamp, som menneskeheden vil udløse, vil mit rige nærme sig menneskets sjæl for at slå sig ned i den for evigt. Jeg efterlader jer som det godes krigere mod det onde, så I kan udrydde ethvert element af krig, ethvert frø af last eller sygdom. Stå menneskene bi i denne krisetid og udfold hele jeres kærlighed for at lindre deres lidelser.

57. I denne tid har Jeg givet mit ord gennem mange talere. Det er altid blevet åbenbaret med den samme essens, og dets indhold er det samme. Jeg har benyttet mig af uuddannede, enkle mænd og kvinder, som Jeg brugte som redskaber til at formidle mit livgivende, kærlige og vise ord.

Efter mit farvel, når I har samlet mine undervisninger og udforsket hver af mine inspirationer, vil I erkende det fuldkomne og fjerne det ufuldkomne. Tilskriv ikke Mig den del, der kan tilskrives taleren. Jeg vil oplyse jer, så I i én eneste bog kan forene de tre dele, som Jeg har overleveret i de tre tider, og som udgør ét eneste værk. Derfor taler Jeg igen og igen til jer om Moses, den første tids sendebud. Jeg genopliver mindet om Jesus og hans gerninger og forener dermed min åbenbaring i den tredje tid som Helligånden.

58. Hver gang I er i fred og forenet, o disciple, vil Jeg give jer Mine åbenbaringer. Jeres ansigter skal da afspejle en sjæl fuld af oprigtighed. Jeg vil efterlade jer i besiddelse af alle jeres gaver, og fra det hinsides vil Jeg følge jeres skridt, vil Jeg se jeres handlinger, for Jeg vil være jer meget nær i templet og i jeres hjertes hjem.

59. Jeg ser, at I fjerner børnene, fordi I mener, at de ikke forstår mit ord. Men I husker ikke, at Jeg har sagt jer, at der i disse små kroppe bor store sjæle, som ved meget om Mig. Luk ikke deres øjne for dette værks lys, selvom de længes efter at være vidne til profetiernes opfyldelse. Jeres værk vil blive bekræftet gennem dem.

Denne verden vil ikke standse i sin udvikling mod åndeliggørelse. Jeg kalder på jer i forskellige aldre, for åndssjælen har hverken alder eller køn; dens essens er evig og ligner Mig. Glæd jer over disse sjæles lys, og bed fra deres første skridt for opfyldelsen af deres jordiske opgave.

60. Jeres bøn i dag er en indtrængende bøn om fred for verden. Jeg forvandler Mig til jeres budbringer. For hver god gerning vil Jeg udvise godhed, for hver tilgivelse fra jer vil Jeg tilgive en nation. Jeres såning vil i evigheden blive mangedoblet af Mig.

Min fred være med jer!

Undervisning 265

1. Disciple, kom til min læreplads og reflekter over mine undervisninger. I vil opleve, hvordan I gennem jeres refleksion opdager den dybere betydning, som dette ord rummer, og som vil afsløre den sande mening med jeres liv.

2. Hvis menneskene fra begyndelsen og gennem alle tider havde indset, at deres formål består i sjælens fuldkommenhed, ville deres tilværelse have været anderledes, og deres gerninger ville have været anderledes. Men mennesket betragtede sig fra sine første skridt som ejer af det, der kun var stillet til rådighed for det i en kort tid, og brugte alt, hvad der var betroet det til ædle gerninger, til uredelige formål.

3. Se, hvordan denne verden med sin videnskab bestræber sig på udelukkende at afdække det jordiske livets herlighed og magt, uden at bekymre sig om sin sjælelige fuldkommenhed. Men hvis sjælen ikke udfolder sine evner og heller ikke anvender de dyder, der findes i den, vil den i sit liv hverken kunne have kærlighed eller følelser af ægte barmhjertighed.

4. Mange ønsker at befri deres sjæl fra dette materialistiske, fordærvede og egoistiske liv, der hersker i verden. Men de kan ikke befri sig, fordi livskampen for dem er så kompliceret, bitter og vanskelig, at selv sjælen er bundet til det menneskelige livs bekymringer og problemer.

5. Hvis jeres tilværelse på jorden var enklere, ville livskampen også være mindre, og I ville have friheden og tiden til, at jeres sjæl kunne beskæftige sig med at udføre de opgaver, der påhviler den.

6. Det tilkommer ikke jer, mine små disciple, at gennemføre menneskehedens forvandling, da dette er et værk, der ligger uden for jeres kræfter. Men I skal udbrede dette guddommelige budskab, som skal befri menneskene fra de store vildfarelser, de har levet i.

7. Dette arbejde med at så det åndelige frø på så tørre marker kræver tro, kærlighed og indsats, ligesom alle store værker. Derfor siger Jeg jer, at I ikke et øjeblik må tvivle på virkeliggørelsen af Mine guddommelige planer; for hvis I tvivlede, ville I ikke opnå noget virkningsfuldt. Jeres opgave er at virke som medlemmer af denne forening af disciple, som Jeg i øjeblikket forbereder.

8. Tro ikke, at I er grundlæggerne af dette åndelige værk. Forstå, at I er fortsætterne af andres tidligere bestræbelser, af andre værker, som jeres brødre har udført i tidligere tider.

9. Derfor har Jeg sagt jer, at den lære, Jeg har bragt jer i dag, er den samme som tidligere og altid har været — at hvis I opdager nogen forskel i den, vedrører denne kun den ydre form. For den form, hvori Jeg i hver

tidsalder har forkyndt jer Min undervisning, skete i overensstemmelse med den åndelige udvikling, som menneskeheden havde nået, og også i overensstemmelse med det folk, som Jeg henvendte Mig til.

10. Det var jeres bestemmelse at modtage Mig i denne tid. Jeres mission vil ikke være mindre vigtig end den, som Jeg betroede Mine sendebud og apostle i fortiden. Mit ord sammen med renheden i jeres gerninger vil være det frugtbare frø, der er bestemt til at blomstre i menneskenes hjerter.

11. Kunne I med mit ord og jeres eksempel forvandle livet for de mennesker og folkeslag, der i mange århundreder har levet et liv fjernt fra det åndelige?

12. Forstå, at I først må forberede jer, indtil I er parate til at være mestre i denne undervisning, og I med kærlighed kan tage jeres medmennesker i hånden, som om de var små børn, for at lede dem skridt for skridt fra den første til den sidste lektion.

13. Ingen må spilde en så kostbar tid som den nuværende, og ingen må vente på fremtiden for at opfylde sin mission uden først at have udnyttet den nuværende ordentligt, som foreløbig er den, der skal ligge jer på sinde, så I ikke mister modet, når kampens time kommer. Jeres tillid til det, I skal forkynde, skal være fuldkommen, og I må fordrive frygten for, at jeres råd let vil blive gjort til skamme af de excentrikere og materialister.

14. Den, der frygter, gør det, fordi han ikke er fuldstændig overbevist om min sandhed, og for ham er det nødvendigt at blive sat på prøve, indtil troens flamme blusser op i hans hjerte.

15. Når disciplen har opnået nåden til at være mester, vil hans væremåde og hans ord være kærlige, venlige og overbevisende. Han vil udstråle en sådan udstråling, at han fra første øjeblik indgyder tillid. Hans ord vil bevise, at han virkelig har kendskab til det, han taler om, at han har en absolut overbevisning om det, han underviser i, og at et højere lys oplyser ham. Når den gode discipel ser sig angrebet af sine modstandere, vil han roligt imødegå dem, fordi hans hjerte ikke vil frygte noget, og fordi hans tillid til Den, der underviste ham, er fuldkommen.

16. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der vil følge Mig for at være Min discipel, må aflægge hykleriets klæder og ikklæde sig den oprigtighed og sandhed, som han så hos Mesteren, for Jeg er sandheden.

17. Det er nødvendigt, at sandhedens såmænd dukker op på jorden og overalt udbreder mit balsam, så de døve kan høre, og de blinde kan se lyset fra mit budskab.

18. Gud ønsker kun det gode for sine skabninger. Velsignet være alle dem, der medvirker til at virkeliggøre dette gode.

19. Ekkoet af mit ord og det, I gør, er blevet kendt mange steder – længere væk, end I tror. Og selvom de skeptiske mennesker, som har modtaget nyheder om min åbenbaring, ikke kan tro på en lære, der skal forvandle denne verden af stridigheder til en broderlig familie, skal denne vantro ikke bekymre jer, ej heller hvor mange år der må gå, før de omvender sig. Kæmp, arbejd for dette værk, for så vil I efterhånden skabe en verden af harmoni, og frøet vil sprede sig mere og mere.

20. Folk, det nuværende tidspunkt er en prøve for jer – udnyt det. Det vil ikke gavne jer at fortryde senere og sige: »Herre, tilgiv min svaghed.« Jeg siger jer, at I derved ikke vil kunne genvinde den forspildte mulighed, men kun gennem gerninger og vidnesbyrd om min lov.

21. Jeg efterlader jer disse faderlige råd, så I kan reflektere over alt, hvad jeg har sagt til jer, og ligesom jeres Fader i himlen udarbejdede en plan for kærlighed, liv og vejledning for sine skabninger, skal også I, inspireret af Ham, udarbejde en plan for kærlighed, ydmyghed, lydighed, udholdenhed og frelse.

22. For mennesket var dets *jordiske* liv vigtigere end dets *åndelige* liv, selvom det ofte var bevidst om, at det jordiske er forgængeligt, og det åndelige evigt. Dette er grunden til, at det, selvom det har gjort fremskridt inden for sin civilisation og videnskab, er stået stille åndeligt og er faldet i søvn i sine religioner.

23. Betragt den ene religion efter den anden, og I vil se, at ingen af dem viser tegn på udvikling, udfoldelse eller fuldkommenhed. Hver enkelt proklameres som den højeste sandhed; men da de, der bekender sig til den, mener at finde og erkende alt i den, gør de sig ikke den ulejlighed at komme et skridt videre.

24. De guddommelige åbenbaringer, Guds lov, min lære og mine budskaber har fra begyndelsen gjort det klart for jer, at mennesket er et væsen, der er underlagt udvikling. Hvorfor bekræfter og prøver ingen af jeres trosretninger da denne sandhed? Jeg siger jer: Kun den lære, der vækker sjælen, der tænder lyset i den, der fremmer den og åbenbarer for den, hvad den rummer i sig, der hver gang rejser den op, når den snubler, og lader den gå fremad uden at standse – kun denne lære er inspireret af sandheden. Men er det ikke netop det, som min undervisning til alle tider har åbenbaret for jer? Alligevel har I længe stået stille åndeligt, fordi I har været mere optaget af det, der vedrører jeres liv på jorden, end af det, der vedrører jeres sjæl. Men for ikke helt at opgive det åndelige har I udformet jeres religioner på en sådan måde, at de ikke i det mindste forstyrrer jer i udførelsen af jeres arbejde og pligter på jorden. Når I så

følger denne religiøse tradition, tror I, at I lever op til Gud, I søger dermed at berolige jeres samvittighed og tror, at I sikrer jer adgang til himmelriget.

25. Hvilken uvidenhed, menneskehed! Hvornår vil I endelig vågne op til virkeligheden? Indser I ikke, at når I følger jeres religiøse skikke, giver I *Mig* intet, og at også *jeres* sjæl går tomhændet derfra?

26. Når I forlader jeres kirker og siger: »Nu har jeg opfyldt min pligt over for Gud«, er I faldet i en stor vildfarelse, fordi I tror, at I har givet *Mig* noget, skønt I burde vide, at I ikke kan give *Mig* noget, men derimod kan modtage meget fra *Mig* og skænke jer selv meget.

27. I tror, at opfyldelsen af loven begrænser sig til at opsøge disse steder, og dette er endnu en stor vildfarelse. For disse steder burde være skolen, hvor eleven skal lære til senere. Når han igen befinder sig i hverdagslivet, bør han anvende den lærte lektie i praksis, hvilket er den sande opfyldelse af loven.

28. Ser I, hvor meget uenighed der er blandt brødre og søstre, hvor mange tragedier der er mellem ægtefæller, hvor meget umoral og laster der er, hvor mange krige der er mellem folkeslag? Alt har sin årsag i, at I har forladt og fjernet jer fra de guddommelige love.

29. Menneskerne mangler åndelig opdragelse; de mangler indsigt i deres egen udvikling.

30. Den gennemtrængende smerte, der i mange former sænker sig ned over denne verden, er virkningen af de fejl, som menneskene begår. Men de er ikke bevidste om min retfærdighed – de ene er blinde af ambition, og de andre af had.

31. Hvem vil kunne udrydde det onde blandt menneskene? Måske en overmenneskelig smerte eller en uendelig lidelsesfuld prøvelse? Nej, folk. Smerten vil kun standse det i en kort periode. Men denne korte periode vil tjene til, at menneskene kan tænke efter, blive oprørte og derefter falde til ro igen, og så vil de mærke den eneste magt, det eneste lys, der kan redde dem, nemlig min lov.

32. Disciple, forstå betydningen af den åbenbaring, jeg har givet jer. Tænk over, hvor vigtig dette budskab er for menneskenes sjæle. Så vil I forstå, hvorfor jeg er kommet for at tale til jer, og hvorfor min åbenbaring i en periode har fundet sted blandt jer.

33. Åh, hvis I dog alle vidste, at – når Jeg nævner jeres religioner og kultformer, som I skal følge – forsøger Jeg hverken at dømme jer eller såre jer! Gid I dog forstod Mesterens guddommelige ønske om, at I skal elske hinanden og anvende den åndelige lære i jeres menneskelige liv! Men Jeg ved, at jeres hjerter stadig er forhærdede, og at I, ligesom I gjorde i

fortiden, vil forfølge Mine nye budbringere og gøre nar af Mine nye åbenbaringer.

34. Trods alt dette vil mit lys som et lyn glimte fra øst mod vest og befri sjæle.

35. Bed, disciple, og lad jeres bøn være et tegn på, at I har forstået denne undervisning, så I i morgen gennem jeres gerninger kan give udtryk for den viden, I har tilegnet jer gennem mit læreord.

36. I må stræbe efter at forstå det værk, som jeg har betroet jer, for dette vil være det eneste, der sikrer, at jeres vidnesbyrd rummer essens og sandhed.

37. Forstå også, at hvis jeres viden om min lære ikke er tilstrækkelig, vil jeres tro og jeres overbevisninger være i fare, når lysets fjender bekæmper mit værk i jer.

38. Jeg har sagt jer, at I vil se spiritualister dukke op over hele verden, selvom de ikke har hørt dette ord, og at I, når I iagttager deres handlinger og lytter til deres ord, vil blive forbløffede over den intuition og den klare forestilling, de har om spiritualismen. Men Jeg forkynder jer også dette: Efter mit farvel vil der opstå grupper og sekter, der kalder sig spiritualister, selvom deres liv og gerninger vil være en fornægtelse af spiritualiteten. De vil stille sig i opposition til jer og lede efter jeres ufuldkommenheder for at afvise jer og kalde jer bedragere.

Selvom I tvivler på det, vil der også blandt jer selv – blandt dem, der har nærret sig af dette ord – være sådanne, der rejser sig mod deres brødre og søstre og griber til våben som uro og vildledning.

39. Hvilke våben kunne I stille imod disse kræfter, hvis jeres tro ikke er fast og jeres indsigt ikke er stor?

40. Tro ikke, at Jeg stræber efter at give jer våben til at forsvare jeres tro mod fjendtlighederne. Jeg ønsker ikke, at I skal føre diskussioner med dem, og endnu mindre, at I skal afvise dem og lukke jeres døre for dem. Det er Min vilje, at I forbliver rolige på jeres post, så I aldrig bliver overrasket, og så enhver, der kommer for at undersøge jer, finder jer i bøn og i studiet af Mit Ord.

41. Ærligheden i jeres gerninger vil være det bedste våben, I skal bruge mod dem, der ønsker at tilintetgøre jer.

42. Jeg vil have standhaftige soldater i mine rækker, modige soldater, der forstår at forsvare sandheden, ikke legioner af fanatikere, der i deres uvidenhed vanhelliger mit værk i stedet for at ære det. Jeg vil ikke have skarer af mennesker med svag tro, der mister modet i kampens hede og flygter, fordi de anser sig for ude af stand til at kæmpe.

43. Undersøg jer selv, og hvis I, efter at have lyttet til Mig i så lang tid, føler jer ude af stand til at kæmpe, vil dette gøre det klart for jer, at I ikke har udnyttet mit ord, at I ikke har forstået formålet med mit kald, og at I har sovet uden at høre det vækkelsesråb, der uophørligt lyder i min forkyndelse.

44. Jeg siger jer ikke, at I er fortabte, og at I uundgåeligt må besejres af jeres forfølgere. Nej, tværtimod: Jeg siger jer, at tiden stadig er gunstig til grundligt at undersøge jeres gerninger, om de er af åndelig eller menneskelig art — til nøje at iagttage jeres handlemåder, så I kan opdage alt det, der er vildledende, forkert og uværdigt for mit værk. Når I først har opnået, at jeres handlinger er præget af sandhed og oprigtighed, vil I ikke have noget at frygte. For den sande spiritualisme vil føre jer på vejen til opfyldelsen af alle love, hvorfor ingen vil kunne dømme jer.

45. I skal vide, at troens våben ikke kun skal bruges til at forsvare jer selv, men at jeres ansvar rækker ud over jeres egen person. For hver af jer er der betroet en skare, som I skal våge over, bede for og kæmpe for, indtil I har reddet dem ud af prøvelserne.

46. I vil endnu høre Mig i mange flere morgenandagter og kunne styrke jeres viden og jeres tro. Da vil I i jeres væsen føle en ukendt kraft og en grænseløs tillid. Denne selvtillid og denne ro i kampens lys vil troen give jer, og viden vil give værdi til det, I har fundet i mit ord.

47. Jeg ønsker, at I skal udgøre et fredens folk. Til det formål svøber Jeg jer i min kærligheds kappe.

48. Elskede folk: I dag har I talt til Mig på Ådens sprog, og Jeg har svaret jer med Min fred.

49. Når I tænker på, at I snart ikke længere vil høre dette ord, som har været jeres beskyttelse, bliver I fyldt af sorg, og I tænker, at min komme i denne tid, der tilsyneladende var lang, i virkeligheden var kort. Men Jeg spørger jer: Hvad kalder I »Min genkomst«? Er det måske den periode, der omfatter årene mellem 1866 og 1950, som kendetegner den tid, hvor Jeg giver jer Mit ord?

50. Sandelig, Jeg siger jer: Denne åbenbaring gennem det menneskelige forstandsorgan har kun været en forberedelse, så I kan træde ind i tiden for dialog fra ånd til ånd, hvor I fuldt og helt vil opleve mit genkomst i »Ånden på skyen«, således som det blev forkyndt for mine disciple i Betania.

51. Opfatt denne undervisning, som Jeg giver jer gennem taleren, som en forberedelse til den tid, hvor det ikke længere vil være forstanden, der modtager Mesterens lys, men jeres ånd.

52. Dette er det nye løfte og det nye mål for jer. Glem ikke, at det budskab, I har modtaget gennem taleren, er blevet overbragt af et menneske, og at dette menneske, hvor åndeligt det end måtte være, ikke er helt fri for ufuldkommenheder og urenheder. I kan således nu forestille jer den fuldkommenhed, hvormed I vil modtage mit ords koncert, når det når direkte frem til jeres ånd, uden behov for formidlere, uden først at skulle passere gennem jeres høreelse eller jeres hjerne. Det vil først nå frem til ånden, og denne vil påtage sig opgaven at oplyse sjælen og forædle hjertet.

53. I lang tid har I lyttet til denne undervisning, hvor I har måttet søge meningen for at næres af noget guddommeligt. I morgen, når I så er i stand til at modtage inspirationen fra ånd til ånd, vil det ikke længere være menneskelige ord, som jeres sjæl modtager, men guddommelig essens, og I vil have til opgave at overføre denne essens i tanker, ord og handlinger, så I kan være formidlere mellem jeres Herre og menneskeheden.

54. Forstå, disciple, at denne periode med åbenbaringer gennem mine talerør havde til formål at lære jer at forstå det guddommelige sprog. Det har været mesterens grundlæggende lektion for sine elever.

55. Mens I hører dette ord, føler I i dag min tilstedeværelse, og derfor frygter I den dag, hvor I ikke længere hører det. Men Jeg siger jer: Når I træder i forbindelse med Mig fra ånd til ånd, vil min tilstedeværelse blive opfattet af mine disciple med endnu større klarhed og renhed.

56. Stor vil glæden være hos dem, der føler Mig således i deres hjerte. De vil aldrig sige: »Mesteren vil snart forlade os«, eller: »Dagen nærmer sig, hvor Herren efterlader os uden sit ord.« Nej, da vil disciplene vide, at Faderen altid har været hos sine børn, at han aldrig er gået bort, at det har været menneskene, der ikke har forstået at være hos Mig hele tiden.

57. I dag siger I ganske vist: »Gud er i os«; men I siger det uden at føle det eller forstå det, for jeres materialisering forhindrer jer i at fornemme Min tilstedeværelse i jeres væsen. Men når åndeliggørelsen først er blevet en del af jeres liv, vil I opleve sandheden om Min tilstedeværelse i hvert menneske. Min stemme vil lyde i samvittigheden, den indre dommer vil blive hørt, og Faderens varme vil blive fornemmet.

58. Jeg lærer jer meget og forbereder jer, så I med glæde kan modtage den nye tids komme. Men alligevel ser Jeg sorg i mange hjerter, jo mere dagen for mit sidste ord nærmer sig. De, der græder og lader sig tynde af sorg, er dem, der ganske vist har hørt Mig, men ikke har forstået Mig, og som ikke vil være forberedte i prøvelsens time.

59. Jeg har altid sagt til jer: Søg den guddommelige betydning i kernen af dette ord, som talerne udtaler i deres henrykkelse. Hvis I nøjes med den

ydre form af disse åbenbaringer, vil I tillægge mange ord, der stammer fra det menneskelige, et guddommeligt præg, og I vil da være på vej til at falde i en ny form for fanatisme og afgudsdyrkelse.

60. I må forstå, at I er bestemt til at bringe menneskeheden den glade budskab, at I er på vej til at undervise jeres medmennesker med den kærlighed, tålmodighed og barmhjertighed, som Jeg har lært jer, idet I gentager lektionerne, når det er nødvendigt, og vender tilbage, når det er nødvendigt, for at genopfriske de første sider i jeres hukommelse.

61. Husk, hvordan Jeg ved mange lejligheder har talt til jer om det åndelige liv, før mennesket overhovedet eksisterede – om menneskets fremkomst på jorden, om Mine første bud og Mine første åbenbaringer. Husk, hvor ofte Jeg har talt til jer om menneskehedens vej gennem tiderne, om dens succeser og vildfarelser, om dens opadgående udvikling og dens forfald — om de oplyste, hvis navne bevaret med respekt på grund af de store og ædle forbilleder, de efterlod jer, ligesom navnene på andre, hvis fordærvelse menneskehedens historie har indskrevet uudsletteligt, for at I ikke skal handle som dem.

62. Jeg har mindet jer om navnene på mine sendebud, gennem hvilke I har modtaget budskaber, bud, profetier og belæringer.

63. Således har Jeg samlet indholdet af alle tidligere undervisninger i samlet i én eneste undervisning.

64. Spiritualismen er den arv, hvor de tre testamenter er forenet i én eneste åndelig bog.

65. Alle mine undervisninger har til formål at forberede jer på kampen efter 1950 – en tid, hvor I ikke længere vil høre den åndelige verden gennem »gavebærerne«. Også den har sat en tidsgrænse for denne form for åbenbaring. Men disse velsignede væsener, skytsengle, rådgivere, trøstere og beskyttere af dette folk har forberedt jer, så I efter denne tid fortsat vil huske dem, føle deres tilstedeværelse og modtage deres hjælp.

66. Hvorfor kom den åndelige verden i denne tid? — For at forklare min lære gennem sit ord og sine gerninger, for at lære jer at fortolke mine åbenbaringer og for at hjælpe jer med at forstå deres indhold.

67. Aldrig gav de jer overflødige belæringer, aldrig afslørede de for jer det, som I endnu ikke var modne til at lære, aldrig kom de for at vække jeres nysgerrighed eller indgyde jer mystiske videnskaber eller evner. Deres mission var en anden; deres sjælens storhed og deres lys tillod dem ikke at forfalde til almindelige materialiseringer, fordi de havde gjort kærlighedens lov til deres ånds ideal.

68. Denne åndelige verden kom på guddommelig befaling for i en kort tid at give sig til kende på menneskelig vis, for at efterlade indtrykket af

deres storsindede broderskab, vidnesbyrdet om deres eksistens og beviset på deres tilstedeværelse blandt menneskene.

69. De har fortalt jer, at selvom de ikke længere taler til jer gennem menneskelige læber, vil de ikke fjerne sig fra jer – tværtimod. De længes efter, at jeres følsomhed i de kommende dage vil gøre det muligt for jer at føle deres tilstedeværelse endnu tættere.

70. Når I, folk, lærer at bruge jeres gaver, når I virkelig når frem til at være i harmoni med den åndelige verden – ja, jeg siger jer, så vil I efterlade et spor af mirakler på jeres vej.

71. Det er nødvendigt, at der i denne tid træder de modige frem blandt disse menneskemængder, de gode profeter, de gode rådgivere – dem, der gennem deres liv og deres ord forstår at lede folket på den vej, jeg har udstukket – dem, der ved, hvordan man bevarer siderne i min undervisning pletfri.

72. Hvem er disse modige, som Jeg taler til jer om? Jeg siger jer blot, at Jeg i øjeblikket forbereder dem med mit ord, så de, når denne åbenbaring når sin afslutning, kan rejse sig og opmuntre folket og gennem deres tro forhindre, at menneskemængderne spredes.

73. Det ord, der kommer fra deres læber, vil altid minde jer om, at Jeg efterlod jer som vidner på Min kommunikation med menneskene, og de vil uophørligt sige til jer, at I er bestemt til at forkynde for menneskeheden, at Jeg er kommet i Ånden.

74. Jeg vil ikke længere komme for at blive menneske eller materialisere mig blandt menneskene; Jeg vil ikke længere komme for at inkarnere på denne jord. Det skal I tale om til jeres medmennesker; det er en del af jeres kors. Men Jeg ved, at I vil kunne bære det.

75. Vær ubesværede, for Jeg har allerede sagt jer, at det, som Zyrenäus gjorde for Jesus, da han så ham udmattet af korsets byrde, gør Jeg i dag for alle, der har brug for Min hjælp, og ledsager dem skridt for skridt op til toppen af det bjerg, som jeres liv udgør, hvor I vil hæve jer op på jeres skæbnes kors.

76. I vil da opleve, hvor tilfredsstillende det er at fuldføre et værk ved at lade jeres hjerte åbne sig i det øjeblik, ligesom Mesterens side åbnede sig for at udgyde blod, der vidnede om kærlighed, liv og tilgivelse.

77. Dette er den lære, som Jeg i øjeblikket sår i hjertet hos det spiritualistiske, trinitariske og marianiske folk.

78. »Det spiritualistiske folk«, fordi det modtager den Guddommelige Ånds lys; »trinitarisk«, fordi I erkender Gud i de tre åbenbaringsfaser, hvori Han har åbenbaret sig for menneskeheden; og »marianisk«, fordi I erkender denne guddommelige ømhed som den stige, der fører jer op til

Faderen, som den forbeder, der styrker jer, trøster jer og renser jer ved at fjerne jeres hovmod og forvandle jer til børn fulde af mildhed og ydmyghed for Herren.

79. Glem ikke denne mest ømme kærlighed, for I er ikke altid tilstrækkeligt forberedte til at nå frem til Mig. Men hvis I stoler på hende, vil I snart mærke hendes støtte.

80. Husk: »Hvis I ikke bliver som børnene, vil I ikke kunne komme ind i Himmeriget.«

Min fred være med jer!

Undervisning 266

1. Jeg er Mesteren. Kom herhen for at glæde jer over den evige undervisnings ord. Selv når Jeg ikke netop nu åbenbarer Mig gennem disse hjerner, er mit ord til stede.

2. Jeg giver jer mit ord kun i korte øjeblikke, fordi I er så umodne, at I ikke ville kunne udholde at høre den evige undervisning, der uophørligt lyder i uendeligheden og taler til alle væsener, til alle sjæle i deres forskellige livsverdener.

3. Jeg taler kun sandheden til jer. Hvorfor tvivler mange på det, jeg åbenbarer for jer? I er ligeledes en sandhed. Hvordan kan det være, at selvom I tror på jeres sandhed og på jeres eksistens, så tror I ikke på min? Ved I ikke, at sandheden er én og den samme?

4. Her giver jeg jer en kort, lille undervisning, så I kan begribe og forstå den. Men selv i denne form bevarer I den kun i kort tid, for derefter at glemme den.

5. Der i det åndelige rige, hvor sandhedens lys altid lyser, er mit undervisningsord evigt, og de, der hører det, bliver aldrig trætte af at høre det, for for dem er min undervisning deres liv, ligesom luften, I indånder, er det for jer. Ve dem, der her på jorden lever uden mit undervisningsord i deres sjæl, blot fordi de ikke gør sig rede til at høre det! Hvor mange er der blandt disse, der på grund af manglende støtte falder på grund af det udslukkede håb – uden forestillinger om Gud i hjertet, vildfarne, blinde, døde. Men jeg spørger jer: Hvorhen går de, der har udslettet de guddommelige bud fra deres væsen, som er sjælens vej og lys?

6. Stakkels skabninger, der lider skibbrud, fordi deres skib er orienteringsløst, og de ikke formår at opdage fyrtårnets lys.

7. Jeg søger jer og giver jer mit lys, så I kan træde ind på stien og derfra forstå, hvad den lære er, som Mesteren uophørligt giver jer gennem livet.

8. Hvad nytter det mennesket at være fysisk stærkt, hvis det ikke er det åndeligt?

9. Jeg bringer jer tættere på virkeligheden, på sandheden, som I havde vendt jer bort fra. For da I foragtede det højere liv, som er åndens liv, overgav I jer til det lavere liv, som er den materielle verdens liv.

10. Vend tilbage til den sande livsvej, og I vil på ny være tæt på jeres sande væsen. Den vej, jeg taler til jer om, er den, I vil finde, når I bringer det sjælelige og det fysiske i balance, når I kender den sandhed, I bærer i jer selv. For da vil jeres højere væsen, som er Ånden, sige: »Jeg er den, der bringer lyset, der kender vejen, der besidder loven. Derfor vil det være mig, der bestemmer og styrer min krops handlinger.« Når I en gang taler

således, er det fordi lyset stråler i jeres væsen, og dets genspejling er nået frem til det menneskelige hjerte.

11. Åh, hvis bare jeres krop kunne opfatte det, som jeres åndssjæl modtager på grund af sin clairvoyante evne! For åndssjælen holder aldrig op med at se, selvom kroppen på grund af sin materialisering ikke opfatter noget af det. Hvornår vil I lære at forstå jeres åndssjæl?

12. Lyt til mit ord, tag imod min lære, som lærer jer at kæmpe og overvinde modgang, ikke at flygte fra prøvelserne og ikke at fortvivle over for ofrene.

13. Jeg siger altid til mine disciple: Frygt ikke, forstå, at jeg har givet jer Åndens kraft for at sejre i alle prøvelser. Åndens kraft står højere end kroppens. Men når den tætte tåge af jeres menneskelige problemer forhindrer jer i at se noget, så fordriv og jagt denne tåge bort med troens lys. Så vil I bag denne tåge skue en horisont, der forener sig med uendeligheden og indbyder jer til at gå videre og lade jer fylde af fred.

14. Den, der lærer at overvinde sine egne problemer, vil derefter tage fat på sine medmenneskers problemer for at bistå dem i deres kamp.

15. Véd, at dette liv er en kamp, men at I er bestemt til at sejre. For mit lys, som er i hver af jer, vil aldrig kunne besejres af de mørke kræfter fra det onde.

16. I skal sejre, for kun i jeres sejr vil I modtage åbenbaringen af de hemmeligheder, der vil blive afsløret for jer i dette liv og i det åndelige.

17. Kæmpende folk gennem tiderne: Der vil komme et tidspunkt, hvor I ikke længere kæmper på denne måde. Tågerne, trængslerne, problemerne og prøvelserne vil få en ende – både jeres egne og andres.

18. Vær ikke bekymrede, når Jeg siger jer, at I skal stå jeres næste bi på deres lidelsesfulde livsvej. De stærke sjæle kan bære deres eget kors og andres og hjælper gerne de små og svage sjæle. De søger altid efter sår for at helbrede dem.

19. Velsignet være ordet fra den, der, når han taler til den lidende, helbreder sårene, lukker dem og får dem til at blive glemt. Denne kender balsamens opgave, som Jeg har lagt i hans hjerte.

20. Stærk er den, der, når han ser sig omgivet af vanskeligheder eller farer, påkalder sin ånds kraft, overvinder den kropsbundne sjæls frygt, kæmper, sejrer og triumferer, fordi troen har ladet ham vide, hvad ånden er i stand til.

21. Dermed ønskede Jeg at sige jer, at I, hvor kampen kalder på jer, skal indstille jer med absolut tillid til, at visdommen, retfærdigheden og troen altid vil overvinde de trængsler og urene lidenskaber, der stiller sig i vejen for dem.

22. Kender I mon den tid, det har taget for jeres gaver at udfolde sig? Jeg siger jer, at de har været i jer siden det øjeblik, hvor Ånden vågnede til liv. Hvor stor vil Åndens glæde være, når den kan sige til kroppen og verden: »Jeg har besejret jer!«

23. Disciple, jeg har givet jer alle de lærdomme, som sjælen har brug for i sin udvikling.

24. Salige er de, der erkender sandheden, for *de* vil hurtigt finde vejen. Andre afviser altid de guddommelige lærdomme, fordi *deres* gerninger forekommer dem at være bedre end *mine*.

25. Jeg elsker jer *alle*. Jeg er hyrden, der kalder på sine får, der forener dem og tæller dem og hver dag ønsker at få flere — der nærer og kærtegner dem, sørger for dem og glæder sig, når han ser, at der er mange, selvom han undertiden græder, når han ser, at ikke alle er lydige.

26. Sådan er jeres hjerter: Mange af jer kommer til Mig, men det er kun få, der virkelig følger Mig.

27. Se de, der taler på Mine vegne, gennem hvis læber Jeg giver jer Mit ord: De har taget deres missions kors på sig. De ved, at mange tvivler på deres gave, og alligevel fortsætter de ydmygt på deres vej. De husker, at menneskene i den Anden Tid også tvivlede på Mig, da de sagde, at Jeg ikke var Messias, at Jeg ikke var Kristus. De husker, at Jeg blev ført til korset af dem, der ikke ville acceptere sandheden. Derfor har de med ydmyghed taget deres missions kors på sig.

28. Folk, Jeg har været hos jer; Min kærlighedens kappe er udbredt ud over det samlingssted, hvor I netop nu hører Mig. I har alle uden undtagelse været fyldt af Min Ånd og Min kærlighed.

29. Mit ord er et stille sted fyldt med fred. Søg det, når I føler jer trætte, bedrøvede, modløse eller syge. I det vil I finde opmuntring, helbred og tro til at leve og kæmpe.

30. Jeg ønsker, at I skal være inderlige, ydmyge og lydige mod min vilje og aldrig være som dem, der sætter min magt på prøve eller mistroer min retfærdighed. For I ved, at den, der gør dette, udsætter sig selv for en prøve.

31. Uanset om I tror på eller nægter at erkende, at Jeg åbenbarer Mig i denne form: Lyt med respekt og mildhed, indtil I er fuldstændig overbevist om, at det, der ligger i kernen af denne åbenbaring, er sandhed eller løgn.

32. Hvis I vidste, hvor mange tårer af anger der er blevet udgydt af dem, der har benægtet sandheden i denne åbenbaring, som har bagtalt dem, der tror på det ord, I hører, og som har gjort nar af mine talspersoner. I dag ved de ikke, med hvilke ord de kunne udslette de fornærmende og

respektløse sætninger, der kom fra deres læber, og de ved heller ikke, med hvilke gerninger de kunne forsone sig med deres Herre.

33. Jeg ønsker, at I lærer ikke at være letsindige i jeres bedømmelser og heller ikke lade jer forhastet styre af det første indtryk. Jeg giver jer denne vejledning, så I, når I fortolker mit ord, og også når I skal bedømme læresætninger, religioner, filosofier, kulter, åndelige åbenbaringer eller videnskaber, indser, at det, I ved, ikke er alt, hvad der findes, og at *den* sandhed, *I* kender, kun er en minimal del af den absolutte sandhed, som *her* åbenbarer sig på *en* bestemt måde, men som kan åbenbare sig på mange andre måder, som I ikke kender til.

34. Jeg vil forklare jer, hvorfor Jeg har talt således til jer i dag. Årsagen hertil er, at der blandt denne menneskemængde findes et hjerte, der vedholdende spørger mig, hvorfor jeg, selvom jeg taler så meget til dette folk, og dette ord stammer fra »Ordet«, ikke har opnået den fuldstændige fornyelse eller åndeliggørelsen af disse menneskemængder. Derpå har jeg svaret ham med en udførlig belæring og tilføjet, at hvis jeg ville gøre dette ved min rene magt, ville Jeg på et øjeblik forvandle alle disse syndere til engle, men at dette værk i Mine øjne ikke ville indebære nogen som helst fortjeneste, og at dette ord netop derfor er blevet fremført på en vis og yderst tålmodig måde for at slibe dette folks hjerter, indtil tro, kærlighed og anger springer frem i dem.

35. Menneskerne ødelægger verden ved at gøre brug af vold. Tror I, at deres vold er overlegen i forhold til min magt? Ikke desto mindre er det min vilje, at de selv erkender deres vildfarelser, retter dem og derefter genopbygger alt, hvad de har ødelagt og vanhelliget, for at deres fortjenester i mine øjne må være ægte.

36. I er stadig et lille folk. Men Jeg har ikke anset det lille antal, der indtil i dag har samlet sig omkring Min åbenbaring, for afgørende. Beviset herfor er de mange undervisninger og åbenbaringer, som Jeg har givet jer.

37. Efter 1950, når I ikke længere vil modtage mit ord i denne form, vil der være en tilsyneladende tomhed i jeres hjerter, og der vil være nogle morgenandagter præget af stilhed og sorg. Men derefter vil I igen føle jer stærke og erkende, at alt er blevet planlagt af Mig med visdom, og at Jeg i Mine sidste undervisninger lod jer bestige store højder, der kulminerede i den sidste og mest uforglemmelige, som Jeg har at give jer.

38. Hvem kunne slukke jeres lys eller få det åndelige offer, I bringer Mig, til at visne, når det ikke er synligt for det menneskelige øje? Hvem vil vove at udslukke det segl, som I fra evighed har båret præget på jeres sjæl? Troen har slået dybe rødder i jeres hjerte og vil fortsat vokse og oplyse alt omkring jer.

39. Efter jeres kampe, efter de store prøvelser, som Jeg har udsat jer for, vil der komme en pause, hvor I kan samle kræfter, og I vil modtage jeres belønning. Jeg lovede jer ingen anden trøster, for Den, som Jeg forkyndte for jer, er blandt jer. Det er Ham, der i dag har talt gennem jer og er kommet ned til hvert eneste menneske for at stå jer bi i jeres trængsler. Han er min Ånd, der er åbenbaret i denne tid, og den åndelige verden, der består af engle, som ledsager jer på jeres livsvej, beskytter jer i jeres store kampe, helbreder jer og trøster jer.

Hele legionen af væsener med stor dyd har forenet sig med Mig for at trøste jer i denne prøvelsens time, som I gennemlever, ligesom det var forudsagt. Betragt jer som meget lykkelige, fordi I blandt de talrige mennesker, der befolker Jorden, er blevet udvalgt til at trænge ind i denne åbenbaring, i dette værk, og til at besidde dets store gaver.

40. Jeg vil efterlade jer forberedte til at udføre jeres opgave som mine disciple, og snart vil I se, at det, jeg har forkyndt jer under mine undervisninger, vil gå i opfyldelse. Der vil ske mange begivenheder i verden, som vil vidne om min tilstedeværelse i Ånden, og menneskene vil mærke, hvor tæt jeg er på dem. For når min åbenbaring gennem mennesket ophører, vil jeg fortsat forvente deres forberedelse, deres sande tilbedelse, for at kunne herske i alle mine børns sjæle. Der vil templet være, der vil loven og Åndens gaver blive åbenbaret, og jeg vil modtage jeres tilbedelse og jeres kærlighed.

41. Allerede for længe siden sagde Jeg jer, at Jeg ville give mit ord i forskellige nationer, at min stråle også ville åbenbare sig i andre folkeslag gennem den menneskelige forstand, og i sandhed er det min vilje, at I skal vide, at Jeg der, i skødet af små samfund, har talt gennem mænd og kvinder. Da de hørte Mig, opfattede nogle Mig som Mester, andre blot som et højere åndeligt væsen. Men Jeg har opfyldt mit ord.

42. Da Jeg talte og sagde, at Jeg er Mesteren, troede nogle på det, mens andre tvivlede. Men da de opfattede den dybere betydning og visdommen, som Mine ord, udtalt gennem enkle og ydmyge skabninger, åbenbarede, spurgte de sig selv, om denne åbenbaring af Min Ånd er mulig.

43. Jeg har også der fastsat det tidspunkt, hvor denne åbenbaring vil finde sin afslutning, og når I med jeres vidnesbyrd når frem til de steder på jorden, hvor mit ord kunne høres, vil I bekræfte sandheden i disse åbenbaringer for dem. Når de mænd og kvinder, der i dag tvivler, hører jeres klare vidnesbyrd, vil de indse, at Jeg har været hos dem.

44. Hvor få menigheder har jeg fundet forberedte! Men jeg har været til stede, har oplyst hver eneste sjæl og vidnet om mig selv, for at de ene kan undervise de andre og være deres ledere.

45. Når I modtager en besøgende, en udlænding, der fortæller jer om min forkyndelse, om mine ord, som også er blevet modtaget i hans hjemland, så afvis ham ikke. Tværtimod befaler Jeg jer at tage imod ham, så I sammen med glæde kan konstatere, at mit ord er gået i opfyldelse, og at enhver, der har våget og bedt i forventning om min genkomst, har modtaget Mig i denne tid. Jeg har kaldet jer alle for at gøre jer til mine disciple.

46. Således giver Jeg jer på forhånd anvisninger, så I ikke bliver overraskede, når nogen fortæller jer, at også uden for denne nation er Min Guddommelige Stråle blevet til ord for at nære de sultende. Vær klar over, at min kærlighed omfatter alt, og at mit genoprettelsesværk er verdensomspændende, så I forstår, at jeg ikke har begrænset mig til kun at skænke jeres nation nådegaver, men at alle udgør min familie, som jeg ønsker at forene og føre til ét eneste mål: åndeliggørelsen.

47. Gennem den undervisning, jeg har givet jer i denne tid, har jeg forenet åbenbaringerne fra de tidligere tidsaldre til én helhed. Lad hver af jer drage lære af dem, og I vil nå frem til den konklusion, at I i profetierne og Mesterens lære med hans åbenbaringer har sammenfatningen af hele loven, og at de viser jer vejen, der fører til åndeliggørelse.

48. Århundreder og tidsaldre er forløbet, men først i dag forstår I formålet med loven og livet.

49. Når Jeg har skænket jer mange »mirakler« på jeres vej – som I kalder Mine gerninger – så er det for at styrke jeres tro, og når Jeg har overøst jer med goder, så skete det med den hensigt, at I skal forstå, at der kun findes fred på den gode vej. Miraklerne har opmuntret folket på dets rejse gennem den nye ørken.

50. Midt i denne fred er I blevet forberedt, så I kan være stærke, når kampens tid kommer. Jeg har lært jer at bede fra ånd til ånd, så I kan bruge bønnen som et våben, som et skjold, som et middel til inspiration, som et bolværk og som trøst.

51. I har ikke blot én gang, men mange gange spurgt mig, om jeg, da jeg lærte mine apostle Fadervor-bønnen, gav dem en bøn for alle tider, og jeg siger jer, at da jeg fremsagde den bøn, gjorde jeg det med den hensigt at lære dem en ophøjet måde at tale til Faderen på, en bøn, der ville indeholde kærlighed, ydmyghed, tro, ærbødighed, underkastelse og tillid.

52. De har handlet forkert, som har nøjedes med mekanisk at gentage mine ord, og også de, som ikke har brugt denne bøn som forbillede for deres egne bønner.

53. Når Jeg i dag siger til jer, at I skal hæve jer åndeligt, sletter Jeg ikke det bønneforbillede, den fuldkomne bøn, ud af jeres hjerter. Jeg ønsker blot, at I, i stedet for at tale til Mig med læberne, gør det i tankerne, og at I, i stedet for at nøjes med at gentage de sætninger, som den bøn består af, én efter én, lader jer inspirere af dem, så de tanker, I former i jeres sind, ligesom Fadervor udtrykker kærlighed, ydmyghed, tro, ærbødighed, underkastelse og tillid til Faderen.

54. Foreløbig er det jeres opgave at reflektere over og studere det, jeg netop har sagt til jer, og ikke at forsøge at undervise nogen i det, så længe I ikke kan forklare det korrekt. Husk: Hvis I gav udtryk for, at en spiritistisk lære har afskaffet den bøn, som Kristus lærte verden, ville I blive dømt som kættere, og denne lære ville blive betragtet som en modsætning til den Guddommelige Mesters lære.

55. Hvis I derimod venter, indtil jeres tanker er blevet klarere, og ordene flyder let fra jeres læber, så vil I selv let kunne overbevise dem, der uden at have udforsket mine lære gentager mine ord, som de har gjort til en vane, en rutine, en nytteløs praksis, da de aldrig har gjort sig den ulejlighed at reflektere over de smukke og dybsindige ord, som deres læber udtaler, uden at deres forstand forstår dem.

56. Discipel: Ved bønnen fra ånd til ånd, som er målet med mine undervisninger, koncentrerer hele jeres væsen sig om denne handling for at tale til Skaberen — med en stemme, der udspringer fra hele jeres væsen, og hvor I bruger ånden som budbringer og tolk.

57. Det er på denne måde, I kan bringe jeres Fader en sand hyldest af tilbedelse, kærlighed, anerkendelse, ydmyghed og ærbødighed.

58. Det vil hverken være videnskaben eller denne tids læresætninger, der vil føre jer til fred og vise jer vejen til åndeliggørelse. Det er absolut nødvendigt, at der kommer et lys fra himlen for at oplyse jeres forstand og åbenbare den sande vej.

59. Videnskaben, sådan som mennesket har opfattet den, vil aldrig kunne gøre det menneskelige hjerte så følsomt, at det kan føle og se det åndelige.

60. Jeg må sige jer, at menneskene kunne fornemme Min tilstedeværelse gennem videnskaben, hvis det var deres hensigt at søge Mig på grundlag af den. Men selvom de ser Mig i hvert eneste vidunder, de opdager, benægter de Mig, som om de var blinde.

61. Naturen, som mennesket ivrigt udforsker, taler uophørligt om Mig ved at åbenbare Min magt, Min kærlighed og Min retfærdighed. Mennesket stræber kun efter at vide og samle magt uden at tænke på, at kærligheden må være inspirationen og oprindelsen til alle dets værker, ligesom det har været tilfældet med Skaberens værker.

62. Kan I se, hvordan naturen, dens elementer og dens kræfter taler om Mig? For den vil bestræbe sig på at åbne menneskenes øjne for sandheden. Fra dens skød vil der springe utallige lærdomme frem, som indtil i dag har været gemt der. Fra dens indre vil der lyde råb om retfærdighed, der vil opstå rystelser i verdensrummet, og de verdener, der kredser langt borte, vil ligeledes overbringe deres budskaber.

63. Når alt dette sker, og videnskabsmanden med al sin magt føler sig for magtesløs og lille til at standse de ødelæggende kræfter, der overalt bringer dom, vil han, forfærdet over sit værk, vige tilbage og til sidst udbryde: »Herre, det er Dig, det er Din tilstedeværelse, det er Din stemme, det er Din retfærdighed, der nu åbenbarer sig!«

64. Det er en dag med dom, frygt og anger for mange.

65. Smerten vil være så stor, at den vil fremkalde mørke i menneskene, som om de blev dækket af en sort kappe af sorg og bedrøvelse. Da vil bønnen bryde frem fra menneskenes sjæl. Denne bøn vil være den angstfyldte bøn fra den »fortabte søn«, der udmattet og syg kaster sig ned foran porten til faderens hus.

66. Velsignet være det øjeblik, hvor menneskene endelig åbner deres ånds øjne for sandhedens lys. For deres fortid vil blive tilgivet, og en ny sol vil stråle i deres liv og forvandle, forny og forædle det!

67. Med hvilken respekt vil mennesket betræde videnskabens stier, når det har tømt lidelsens bæger til bunds! Og hvor ædle vil de hensigter og idealer være, der inspirerer det, når det udforsker naturens hemmeligheder!

68. Efter mørket vil lyset igen fremstå, og i den lyshed vil menneskene betragte livet gennem en mere åndelig og højere mening. Den religiøse fanatismes bånd vil falde, og menneskeheden vil mærke min tilstedeværelse. Denne lære vil, efter at den er blevet afvist og forfulgt, blive opfattet som en sand guddommelig åbenbaring og sprede sig over hele verden, idet den styrker menneskene på vejen mod lyset, troen, det gode og retfærdigheden.

69. Hvorfor tvivler I på en så stor salighed, som Jeg forkynnder jer? Skal alt, hvad I møder, ske for at forværre jeres tilværelse ubegrænset eller gøre den lidelsesfuld? Nej, folk. Ligesom Jeg forudsiger jer dage med sorg, smerte, bitterhed og elendighed, så profeterer Jeg også om de dage, hvor

lyset vender tilbage til forstandens organer, freden til hjerterne og kærlighedens kraft til sjælene.

70. I er så vant til at modtage det ene onde efter det andet og den ene ulykke efter den anden, at I ikke længere forventer noget godt, at I ikke længere tror på gunstige forandringer, fordi I har mistet troen. Men hvis I skal nære det levende håb om, at menneskeheden vender tilbage til vejen mod det gode og broderskabet, så bidrag hertil ved at opfylde jeres opgave, uden at vente på, at andre tager afsted for at lære *jer*, hvordan I selv skal gøre det.

71. Jeg er jeres læge, elskede folk. Sandelig, Jeg siger jer: Ingen bekymrer sig om jeres helbred som Jeg, og ingen føler jeres smerte, som Jeg føler den.

72. Vil I i dette øjeblik mærke min helbredende balsam, som strømmer gennem jeres krop og sjæl? Så gå ind i bønnen, hæv jer op mod Mig, rens jeres hjerte og jeres sind, og I vil mærke balsammen fra den allerbedste læge.

73. Jeg har sagt jer, at efter dette liv, når I har gennemgået sjælens lange vej, når I har krydset prøvelsernes ørken og bestaget jeres Golgata, vil I befinde jer i den strålende by, den sande evige åndsby, som altid har ventet på jer. Der vil I ikke længere opleve nogen form for smerte, for på det sted bor kun de sjæle, der har opnået fuldkommenhed. Glem ikke, at smerten, sygdommen, trængslerne og ulykkerne er forbeholdt de ufuldkomne sjæle, der lider for at sone eller for at lære.

74. Hvorfor forener I jer ikke her som brødre og søstre, så I – om ikke en strålende by, så dog et strålende åndeligt hjem – kan skabe et sted, hvor I kan modtage jeres Fader? Jeg ville gå fra hjerte til hjerte og opmuntre, helbrede og kærtegne jer. Så ville I ikke sige, at det er mit blod, I drikker, men min guddommelige essens.

75. Jeg elsker dig, menneskehed, og derfor vil Jeg aldrig holde op med at »våge« over jeres børn. Da Jeg dengang boede blandt menneskene, trak Jeg Mig tilbage til ørkenen for at bede, for at tænke på dem, som Jeg elskede så højt, og for hvem Jeg påtog Mig offerdøden for at redde dem. I dag siger Jeg jer, at Jeg også i det usynlige – der, hvor I endnu ikke kan trænge ind – opdager ørkenens ensomhed, hvorfra Jeg beder, går i forbøn og tænker på jer – jer, som Jeg, efter at have reddet jer, vil føre ind i mit rige.

76. Mænd! Skam jer ikke over at græde, for også gråden er en gave. Bed, vær alle som små børn foran Mig, lad tårerne flyde, lad smerten forsvinde og glæden indfinde sig.

77. Kvinder, mødre, jomfruer, små piger, Jeg er hos jer og skænker
hvert hjerte min kærtegn.
Min fred være med jer!

Undervisning 267

1. Elskede børn, I, der forener jeres sjæle for at vente på mit nærvær blandt jer – vær velsignet.

2. I søger frugten på livets træ, og jeg giver hver af jer frugten.

3. Min kærligheds udstråling er den lette brise, der svagt bevæger disse træer.

4. Livet, disciple, er den smukkeste og mest indholdsrige bog, som Skaberen har efterladt sine børn. Men det er nødvendigt at lære at læse i den for at opdage, hvor mange skønheder og vidundere den rummer. Hvem kan bedre end jeg, den Guddommelige Mester, side for side og lektion for lektion vise jer indholdet af denne bog?

5. I lang tid lå den åben på en side, fordi jeres ligegyldighed forhindrede mig i at give jer en ny lektion. I var gået i stå. Men det øjeblik kom, hvor I vendte jeres blik mod bogen, der talte om livet, evigheden og lyset, og I så, hvordan Mesteren bladede forbi den allerede kendte side for at vise jer en ny lære.

6. Den viden, som denne bog formidler til jer, beviser for jer, at jeres fortid ikke har været frugtesløs for jeres sjæl. For nu, oplyst af videnens lys, opdager I grunden til mange lærdomme, finder I livets mening og Guds essens, som findes i alt det skabte.

7. Salige er de sjæle, der på deres lange vej allerede har krydset de vidtstrakte ørkener af de gennemlevede prøvelser, stiens korsveje, og som har lagt de mørke skove med deres baghold og farer bag sig. De, der har gennemgået de store prøvelser, vil være dem, der forstår mit ord med største klarhed, og som næppe kan styrte ned i en afgrund.

8. Den bog, der findes i hver af jer, er ligeledes stor. Forstår I, hvilken bog jeg taler til jer om? Den, der vedrører jeres fortid, alt det, jeres sjæl har oplevet, og hvis historie vokser dag for dag. Når I en gang er »i mit skød«, vil I glæde jer over at lade det glide forbi for jeres åndelige øjne endnu en gang og se, hvor meget I har kæmpet for at bestige bjerget af jeres fuldkommenhed.

9. Nu gennemlever I en epoke præget af smerte, og det er absolut nødvendigt, at I forstår dens mening, for således vil I til sidst indse, at smerten har en rensende virkning på de syndere. Senere vil I alle erfare, at Jeg har bestemt en kappe til hvert af Mine børn, men at det for at kunne besidde den er nødvendigt, at I renser »karret« indvendigt og udvendigt, indtil det er rent. Ved I, hvad denne kappe er? Jeg vil sige det til jer: Denne kappe er sandheden.

10. Hvem kan sige, at han ikke er i stand til at være min discipel, eller at han ikke er stærk nok til at bringe mit budskab til menneskene, ved at

indvende, at han ikke har erfaring, at han har oplevet for lidt, eller at han ikke har forstået sine medmennesker?

11. Nej, mine børn, I har ikke levet for kort, og det, I har oplevet, er heller ikke for lidt. Tvivlen og den manglende tillid stammer fra den fysiske krop, fra hjertet, der fortvivler, fordi det ikke kender den kraft og det lys, som dets åndssjæl har opbygget på udviklingsvejen.

12. Hvad ved I om jeres fortid, og hvor langt tilbage jeres oprindelse ligger? Hvad ved I om, hvor I kommer fra, hvilke veje I allerede har tilbagelagt, og hvorhen I retter jeres skridt?

13. Ingen skal betragte sig selv som umoden eller uvidende, efter at han har nået denne Tredje Tid, og slet ikke I, som Jeg har kaldt »de førstefødte«.

14. Hvorfor frygter I fremtiden? Vil I lade al den erfaring, som jeres sjæl har opbygget i fortiden, gå til spilde? Vil I svigte såsæden uden at høste frugten? Nej, disciple. Husk, at ingen kan ændre sin skæbne, men man kan udskyde tidspunktet for sin sejr og forøge de lidelser, der alligevel findes på enhver vej.

15. Så længe I ikke er overbevist om denne sandhed, vil Jeg ikke sende jer ud med det glade budskab til provinserne og nationerne, for I ville da ikke have nogen overbevisningskraft i jeres ord, og verden ville ikke kunne genkende jer som Kristi sendebud.

16. Jeg bringer jer i øjeblikket tættere på den enkle, åndelige og beskedne gudsdyrkelse, så I, i stedet for at beskæftige jer med ydre ritualer og dermed spille tiden, begrænser jer til at leve op til det væsentlige, nemlig den aktive næstekærlighed, som Jeg allerede ofte har sagt jer.

17. I har allerede gennemlevet den åndelige barndom og ungdom, og i dag står I på tærsklen til en ny livsfase, hvor I vil opnå den modenhed, der er fylden.

18. Der er få, der hører Mig, og derfor er der få, der oplever det. Se denne menneskehed, der lever i lysets tid og snubler og falder, som om den vandrede i mørket. Undersøg dens bæger, se dens sår, mærk dens fortvivelse, gør jer bemærket for dens ånd på afstand, og hvis I har barmhjertighed og kærlighed til jeres medmennesker, så græd af smerte, og I vil føle jer fulde af medfølelse. Da vil der opstå en ædel og storsindet impuls i jeres hjerte, som vil bevæge jer til at være utrættelige såmænd af kærlighed, balsam og lys. Men hvis I fortsat frygtsomt skjuler jer for verdens blikke – tror I da, at jeres hjerte vil blive følsomt og forædlet i medfølelsen med jeres næste?

19. Vil I vinde sjæle for jer? Så kom med balsam fra mit ord og med salvelsen af jeres barmhjertighed.

20. Forsøg ikke at bevise for nogen, at deres trosoverbevisninger eller ritualer er ufuldkomne, for resultatet vil blive negativt. Gå til den nødlidende, søg efter årsagen til hans smerte og trøst ham. Så vil I opleve, hvordan der fra hans læber kommer en oprigtig bekendelse, der fortæller jer, at I er sandhedens budbringere.

21. Sandelig, jeg siger jer: Også jeg er mine børn nærmere i øjeblikke af smerte, i øjeblikke af bitterhed, end selv i de ritualer og ceremonier, de fejrer til min ære. For ud af den dybe smerte springer den oprigtige bøn frem, mens ceremonien udtrykker traditionen, vanens magt, rutinen og endda forfængeligheden.

22. Tiden er kommet, hvor I alle på ny skal høre mit ord, der taler til jer med fuld klarhed. For min opgave er at redde jer, ikke at afsløre jeres fejl.

23. Det er nødvendigt, at alt vender tilbage til sin oprindelige sandhed, og derfor vil der opstå en kamp mellem verdensanskuelser blandt menneskene. Midt i den materialisme, der hersker i denne verden, vil der dukke mennesker op med stor inspiration, og disse lys vil være de forudgående tegn på spiritualismens indtog på Jorden.

24. Seere, profeter, oplyste og inspirerede – de vil alle forkynde min tilstedeværelse i Ånden for menneskeheden. De vil have til opgave at lægge grundstenene til opførelsen af Herrens tempel – det tempel, der er bygget af hjerter, ikke af sten, og i hvis indre troens flamme brænder.

25. Dette tempel vil være herligt, og derfra vil I skue det helligdom, som min almagt skabte allerede i begyndelsen, for at alle mine børn kunne bo i det.

26. I dag, hvor I ser så megen hårdhed i hjerterne, hvor I ser, hvor dybt traditioner og fanatisme er rodfæstet i menneskenes hjerter, forekommer deres fornyelse, deres forvandling måske umulig for jer, og at læren om åndeliggørelse kan vinde indpas. Alligevel siger Jeg jer, at da alle er bestemt til at komme til Mig for at bo i lyset og kende sandheden, vil Min vilje fortsat blive opfyldt, for ellers ville I, i stedet for at blive frelst, gå til grunde. Tænk over det, og I vil forstå, at det onde i jer, som er jeres ufuldkommenheder, selvom disse er varige, vil forgå.

27. Stor er den prøvelse, der tynger menneskeheden. Jeres intuition siger jer, at verden befinder sig under min guddommelige dom, at menneskenes hovmod er blevet straffet af Faderen, og at denne doms magt bliver større for hver dag. Men se, hvordan mennesket ikke giver afkald på sin hovmod, ikke bekender sine fejltagelser, ikke angrer de ugerninger, det har begået, kort sagt: ikke bøjer sig for den guddommelige

retfærdighed. De forlænger selv lidelsestiden og trækker mange uskyldige med i undergangen. Hvor længe vil denne lidelsestid vare? Så længe, indtil menneskene åbner deres øjne for sandheden og bøjer sig for den eneste eksisterende magt, som er Mig.

28. Folk, føler I jer ikke lykkelige over at kende årsagen til det, der sker i jeres omgivelser, og over at have fundet midlerne til at bidrage til jeres medmenneskers frelse og fred?

29. Når I oplever denne glæde, er det fordi I har forstået mit ord og forstår at udføre jeres vanskelige mission med kærlighed.

30. Fra 1866 til 1950 har mit ord, dette åndens lys, lydt blandt jer i den samme form, som I oplever det. I løbet af denne tid har mange talere udfoldet deres gaver, og der har forberedt sig mænd og kvinder, som har udgjort kernen i mine tjenere, mine »arbejdere«.

31. Gennem mine udvalgte forstand har min Ånd åbenbaret sig. Men kunne I tro, at disse skabninger, gennem hvilke Mesteren har talt, er fuldt bevidste om det, der kom fra deres læber? Jeg siger jer: Selvom de fornemmer, at det er noget uendeligt, der er kommet ned over deres forstand, er det ikke muligt for dem at vurdere og forstå storheden og rækkevidden af det, som deres læber har udtalt uden deres viden.

32. Efter 1950, det vil sige efter mit farvel, vil dette folk gøre mit værk kendt for menneskeheden, men ikke efter menneskelig vilje, men efter min vilje. De talere, gennem hvilke jeg har talt, var i det øjeblik, hvor de gav udtryk for min indstråling, ikke i stand til at forstå det, der kom ud af deres mund. I morgen vil de forbløffes, når de ser opfyldelsen af mine profetier, alt det, som jeg forkyndte gennem dem. Da vil de, der altid har været inderlige, omfavne deres mission med endnu større kærlighed, og de, der undertiden manglede tro, vil knæle ned i anger, fordi de i et øjeblik har tvivlet. Deres tro vil blusse op, og de vil være Mig trofaste indtil det sidste.

33. En person midt i den menneskemængde, der lytter til Mig, spørger Mig: »Mester, er det muligt, at en, der er Din talerør, og på hvis forstand Din stråle hviler, tvivler på, at det er Dig, der åbenbarer Dig gennem ham?« Derpå svarer Jeg jer: Ja, der er sådanne, der har levet i tvivl, selvom de er Mine talerør, og som selv i selve åbenbaringens øjeblik har tvivlet. Ikke desto mindre – hvor stort har ordet, lyset, sandheden og trøsten været, som strømmede fra de klodsede læber, der blev forvandlet i det øjeblik, hvor inspirationen strømmede ind i dem.

34. Hvorfor, tror I, har undervisningen været stor, da Jeg udgød Mig i dem? Fordi de har været de mest plagede, som ved mange lejligheder har bestræbt sig mest på at hæve sig for at finde den bedste måde at gøre Mig

retfærdighed på — fordi de er dem, der nærmer sig Mig med større renhed og altid søger at gøre sig værdige til det embede, de beklæder.

35. Hvor ofte stammer jeres tvivl fra deres ydmyghed, fordi det er dem, der fra det øjeblik, hvor Jeg indviede dem til denne tjeneste, følte sig forvirrede og spurgte sig selv: Er det muligt, at jeg, et lille væsen, en uværdig synder, et ubetydeligt væsen, skulle være udvalgt af Gud til en så stor opgave?

36. Kan I bage denne tvivl se kærligheden og ærbødigheden hos disse mine små børn? Forstår I nu, hvorfor nogle tvivler, og hvorfor Jeg alligevel åbenbarer Mig gennem deres formidling?

37. Hvor ofte nøjes den, der tror på Min tilstedeværelse, allerede med det og lægger ikke den nødvendige følelse i sin forberedelse for at blive inspireret, hvilket resulterer i hans kolde eller monotone udtryksmåde, ligesom den, der lod sig styre af forfængelighed, altid har været den, der var fattigst på essens og mindst på lys.

38. Jeres mest fuldkomne og fuldstændige åbenbaring har I fået gennem de talspersoner, der i fuldstændig hengivenhed over for deres Mester, i en ekstase af tro, kærlighed og ydmyghed over for Ham, har frigjort sig fra verden og den fysiske krop med det ideal at være til nytte og med en tanke rettet mod deres medmennesker, der har brug for lys. Hvor få har forstået at forberede sig og modtage Mig på denne måde!

39. Har I ikke opdaget en forvandling hos den inspirerede taler? Har I ikke i de højeste øjeblikke af undervisningstalen haft den åndelige fornemmelse af, at det guddommelige lys skinnede igennem disse læber? Dette er de timer, hvor de herligste sider af Det Tredje Testamente blev nedskrevet.

40. Vær velsignet — I, der forener jeres sjæle i prøvelsens tider. Fra den første til den sidste er I alle blevet ramt, for at I ikke skal sove eller falde i fristelse.

41. Allerede nærmer timen sig, hvor Jeg vil give jer Min sidste undervisning, og I skal være forberedte på denne dag, for da vil Jeg kræve jeres første høst af jer, og samtidig vil Jeg give jer frøet og undervisningen, så I kan fortsætte med at dyrke Mine marker.

42. Mens nogle forstår meningen med prøvelserne og velsigner Min vilje, kender andre ikke årsagen til dem og gør oprør imod dem.

43. Husk, at Jeg for længe siden har forudsagt disse dage, hvor orkaner vil hærge, og der vil herske kaos i jeres folks skød.

44. Det var kun meget få, der holdt mit ord i erindring og »vågede«, hvorved de var som de kloge jomfruer i min lignelse. De fleste glemte

mine profetier og lod sig overraske, hvorved de lod forvirringen få overtaget over sig.

45. Dette er den stormvind, som Jeg forudsagde, ligesom Døberen gjorde det, i hvem Elias inkarnerede, og som ville komme for at fælde hvert dårligt træ og rive de visne blade eller de ufrugtbare frugter af de gode træer.

46. »Vil denne forvirring gå over?« spørger I Mig ængsteligt, og Jeg siger: Ja. Men først vil I få meget at kæmpe med og græde over.

47. Til dem, der virkelig længes efter lysets sejr og foreningen, siger Jeg, at de skal forblive i bøn, i studiet af mit ord og i udøvelsen af det, som Jeg har lært jer, at ikke jeres vilje, men min vilje skal ske. Så vil I virkelig sejre.

48. Jeg vil give sejren til dem, der stræber efter åndelighed, som fjerner selv det sidste spor af materialisme og afgudsdyrkelse fra deres hjerte – til dem, der adlyder min vilje og fortolker min lære korrekt. Jeg vil opmuntre både de ene og de andre, og således vil de, mens de reflekterer og forbereder sig, afvente det rette tidspunkt for at tale og sige: »Dette er Faderens værk, dette er spiritualismen.«

49. Jeg vil åbenbare Mig blandt dem netop i øjeblikke, hvor de studerer og mediterer, og skænke dem nye åbenbaringer som en tilskyndelse til at forblive standhaftige på åndelighedens vej.

50. I løbet af min åbenbaring har I udført forskellige opgaver, nogle af dem inden for disse forsamlingssteder og andre der, hvor der har været brug for jer: Hver af disse opgaver har Jeg givet et andet navn, og således har der været ledere, talspersoner, gavebærere og andre betegnelser.

51. Jeg ønsker, at når min åbenbaring og den åndelige verdens åbenbaring ophører ved udgangen af 1950, skal de titler, I indtil da har haft, forsvinde blandt jer, og I skal nærme jer hinanden, så ingen anser sig for at stå højere, og ingen føler sig som den laveste.

52. På det tidspunkt vil I ikke længere nødvendigvis have brug for disse titler. I vil ikke blive mindre respekteret eller elsket, fordi I ikke længere officielt beklæder de nævnte embeder. Det væsentlige er, at I forbliver i sandheden, og at jeres kærlighedsgerninger fortjener jeres medmenneskers taknemmelighed.

53. Til hele folket siger Jeg, at den højeste og smukkeste titel, som mennesket besidder, er at være »Guds barn«, selvom det er nødvendigt at fortjene den.

Dette er formålet med loven og undervisningen: at inspirere jer til erkendelsen af min sandhed, så I kan blive værdige børn af den guddommelige Fader, som er den højeste fuldkommenhed.

54. Med disse ord opmuntrer Jeg jer til med udholdenhed at fortsætte ad den vej, Jeg har udstukket.

55. Således trøster Jeg jer i denne prøvelsens time, så I ikke mister modet eller lader jeres tro slukkes.

56. Lad gennem jeres bøn den uendelige mængde af lidelser, bekymringer, ønsker og bønner, som jeres hjerte rummer, komme til Mig.

57. Jeg ved alt dette; alt når frem til Mig. Men Jeg vil give jer efter Min vilje og når tiden er inde.

58. Når Jeg lader duggen falde på blomsterne – hvordan skulle Jeg da ikke sende Min udstråling til jeres sjæl?

59. Her er Jeg hos jer i essens og åbenbarer det nye budskab for jer.

60. I denne tid lærer Jeg jer åndeliggørelsen, som vil erstatte den falske kærlighed, som menneskene har forsikret Mig om.

61. Jeg giver jer mulighed for virkelig at elske Mig ved at tjene jer og elske jer, så mit eksempel lærer jer at elske hinanden og viser jer, at det ikke er nødvendigt at give en mønt for at udøve barmhjertighed, for det gør det klart for jer, at den, der anser sig for at være den fattigste, har en uudtømmelig rigdom af goder at tilbyde sine medmennesker.

62. Den store mark, hvorpå I kan så kærlighedens frø, har fået navnet »åndelig mark«, og jeg opfordrer jer alle til at arbejde på den, så I kan se jeres gaver komme til udtryk, når I udfolder dem i udøvelsen af det gode.

63. Jeg har skænket jer inspiration, helbredende balsam, intuition, sjælelig styrke og fred. Men jeg har også fordelt forskellige opgaver blandt mine tilhørere. Nogle har fået til opgave at modtage mit lys i deres forstand og formidle det gennem ordet. Andre har fået gaven til at opfatte den åndelige verden gennem deres forstand. Atter andre har fået det givet at skue noget fra det hinsides og fra fremtiden gennem synskabens gave, det vil sige gennem det åndelige syn.

64. Nogle har også modtaget skelneevnen, og andre har modtaget ordets gave.

65. Lige siden min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne begyndte, har Jeg ønsket, at I skulle anvende jeres gaver og påbegynde jeres åndelige mission, så I, når dagen for mit farvel kommer, allerede vil have tilbagelagt en del af vejen og ikke vil føle jer for svage til at påbegynde opfyldelsen af en så vanskelig opgave.

66. Nogle har forstået at fortolke den guddommelige hensigt korrekt og har bestræbt sig på at opfylde den. Men der er også sådanne — og disse er i flertal —, som har misforstået meningen med dette værk.

67. Dette er de vildfarelser, som Jeg bebrejder dette folk, for Jeg ønsker ikke, at menneskerne skal håne dem, der i så lang tid er blevet undervist.

68. Hvorfor skulle Jeg konkretisere det ved at opregne hver eneste af jeres fejl, der er begået og begås i forbindelse med jeres kultiske handlinger? Jeres samvittighed og den åndelige verdens råd er tilstrækkeligt, så I ikke mangler rettelser og vejledning.

69. Jeg siger jer, at de, der elsker mit værk mest uselvisk, vil være dem, der hurtigst opgiver deres sanseligt forførende kultiske handlinger, og som lettest korrigerer deres fejltagelser, fordi de altid har længtes efter åndelig forbedring, og det ikke er noget offer for dem at afskaffe deres vante praksis, fordi de ved, at de dermed tager et skridt fremad. Den derimod, der ved hjælp af kultformer, kultpraksis og ritualer har søgt at skabe sig en personlighed inden for mit værk, et levebrød eller smiger for sin forfængelighed, vil måtte kæmpe hårdt med sig selv for at kunne give afkald på det, der for ham udgør det åndelige værk, uden at det er det. For i mit værk må I kun tillade det rene, det ophøjede, det fuldkomne. Alt det derimod, der rummer uærlighed, materialisering og falskhed, er menneskeskabt.

70. Hvornår vil I forstå meningen og formålet med dette værk? Hvornår vil I indse, at I, fordi det er mit og er blevet betroet jer, må respektere det, som det er, uden at tilføje noget af jeres eget?

71. O elskede folk! Jeg har trukket jer op af snavset og ud i lyset. Men der er mange, der absolut ønsker at fortsætte med at leve i mørket. Disse vil blive overrasket af de prøvelser, der allerede tegner sig i det fjerne.

72. Som Fader og som Mester har Jeg fuldført Min opgave blandt jer. Det tilkommer folket at bede, at meditere og at handle i overensstemmelse med den guddommelige vilje.

Min fred være med jer!

Undervisning 268

1. Elskede disciple: Når mit ord ikke længere kan høres på den dag, jeg har bestemt, så pas på, at I ikke forsømmer at opfylde jeres opgave, fordi jeres evner vågner for sent. Vær jer bevidst, at fra den dag, hvor I ikke længere hører mig, begynder en ny udvikling for jer, på grundlag af hvilken I vil opnå den ånd-til-ånd-dialog.

2. Jeres følsomhed må blive større for hver dag, så I i jeres inspiration kan mærke min tilstedeværelse og snart udfylde det tomrum, som fraværet af mit ord vil efterlade i jer.

3. Hvis nogle af jer skulle falde i den svaghed, som Jeg taler til jer om, så husk denne vejledning, så I straks kan vie jer til bønnen. I bønnen vil I huske Mine ord, som vil forblive bevaret i jeres sjæl. Da vil I med glæde se jeres gaver genopstå, som I troede, I havde mistet for altid.

4. Vær ubesværede, for hvis I virkelig beder, vil I frigøre jer fra enhver fristelse.

5. Folk: Når I har sejret over de prøvelser, der forhindrer jer i at opnå sjælens frihed, så skab ikke en ny prøve for jer selv gennem jeres ulydighed, som kan hindre jeres sjæls ophøjelse.

6. Tænk på, at timen for jeres vidnesbyrd nu nærmer sig, og at I derfor må forberede jer omhyggeligt for at være mine sande vidner.

7. Menneskeheden ved ikke, at Jeg har været blandt jer, at Jeg åndeligt har åbenbaret Mig i skødet af en beskeden forsamling af mænd og kvinder. Når den lærer mit budskab at kende, vil det ske, fordi mit ord allerede ikke længere vil kunne høres gennem mine talspersoners læber.

8. Det er ikke min vilje, at alle folkeslag skal høre mig på denne måde, for ikke alle ville være parate til at modtage mig således. Det vil være lettere for dem at modtage budskabet gennem dem, der var vidner til min nye åbenbaring, og at tro på deres vidnesbyrd, end hvis de havde set taleren i ekstase, mens han overbragte mit ord.

9. Netop dette er den mission, der venter dette folk: med sandfærdighed og åndelighed at tale om den lære, de lektioner og de vejledninger, som de åndeligt har modtaget fra Mesteren.

10. Der er folk, hvis ånd har glemt mine lektioner, fordi de udelukkende har viet sig til at træne forstanden. Det er de folk, der tilbeder videnskaben. Andre, hvis materialistiske læresætninger har gjort ånden til en slave af verden, er dem, der drømmer om jordisk magt. Der findes også folk, der – selvom de er religiøse – ikke har det kristne frø, som er grundlaget for den åndeliggørelse, som Jeg lærer jer i denne tid.

11. Alle disse folk ligner store marker, som Herren har betroet sine arbejdere. Men inden mit nye budskab når ud til verden, vil hvert folk og

hver nation gennemgå en forberedelse. Nogle vil blive ramt af krig, andre af sammenstød mellem verdensanskuelser. Men når de så længes efter lys, sandhed og fred, vil det være det rette tidspunkt for mine såmænd at komme og med kærlighed og barmhjertighed udbrede det guddommelige frø, der er betroet dem.

12. Der er også folk, som først må få kendskab til, hvad min komme i den Anden Tid var, og til hvad mit ord og mine gerninger åbenbarede, for at de kan modtage mit nye budskab som en åbenbaring fra den Tredje Tid.

13. Menneskeheden vil gennemleve tider med kamp, forvirring og renselse, før lyset kommer med åndeliggørelsen og den sande frihed i gudsdyrkelsen og troen.

14. Israel: I mindes netop Mesterens triumferende indtog i byen Jerusalem. Gennem tiderne har I bevaret mine eksempler i jeres hjerter, og dette har hjulpet jer til i dag, hvor I lever i lysets tid, at opdage det uendelige indhold i disse lærdomme.

15. Jorden bevarer intet spor af min livsvej, fordi Jeg udslettede ethvert tegn på den. Jeg ønskede, at mit spor skulle forblive indprentet i mine børns ånd, at den vej af kærlighed, lys og offer skulle stråle i det reneste i hvert menneske.

16. Blodet beseglede mit værk i denne verden, for at mindet om det skulle være uudsletteligt, og I ser nu: Der er gået omkring 2.000 år, siden jeg var blandt jer, og I mindes min lidelse, som om den var sket i går. Jeg velsigner jer, for hos jer går det ord i opfyldelse, der siger, at »ikke et eneste frø går tabt, for det skal før eller senere spire.«

17. Folkemængderne modtog mig jublende, da jeg trådte ind i byen Jerusalem. Fra landsbyerne og gaderne strømmede de til i skarer – mænd, kvinder og børn – for at være vidne til Mesterens indtog i byen. Det var dem, der havde oplevet miraklet og beviset på Guds Søns magt. — Blinde, der nu kunne se, stumme, der nu kunne synge »Hosianna«, lamme, der havde forladt deres senge og skyndte sig hen for at se Mesteren under påskefesten.

18. Jeg vidste, at denne triumf var flygtig; jeg havde allerede forudsagt for mine disciple, hvad der ville ske bagefter. Dette var knap mere end begyndelsen på min kamp, og i dag, set i bakspejlet fra disse begivenheder, siger Jeg jer, at lyset fra min sandhed fortsat kæmper mod mørket af uvidenhed, synd og bedrag, hvorfor Jeg må tilføje, at min endelige triumf endnu ikke er kommet.

19. Hvordan kan I tro, at den indtogelse i Jerusalem betød sejr for min sag, når det jo kun var nogle få, der havde omvendt sig, og der var mange, der ikke erkendte, *hvem* jeg var?

20. Og selv hvis alle disse mennesker havde omvendt sig til mit ord – skulle der da ikke stadig følge mange generationer efter?

21. Det øjeblik af jubel, den kortvarige, triumferende indtog, var blot et symbol på lysets, det godes, sandhedens, kærlighedens og retfærdighedens sejr – den dag, der skal komme, og som I alle er inviteret til. Vær klar over, at hvis blot ét af mine børn på det tidspunkt befandt sig uden for det Nye Jerusalem, ville der ikke finde nogen fest sted, for Gud kunne da ikke tale om triumf, Han kunne ikke fejre nogen sejr, hvis Hans magt ikke havde været i stand til at redde selv det sidste af sine børn.

22. Nu, i denne tid, forbereder og udsmykker I, som har følt min nærvær og hørt mit ord, jeres sjæl, så jeg kan trække ind i jeres hjerte, som om det var den by, der modtager mig. Jeg velsigner jer for jeres forberedelse og siger jer, at I stræber efter åndeliggørelse, men at I ikke skal opfatte jeres mindesmærke, som om det allerede virkelig var fejringen af sandhedens sejr.

23. Dette er kun begyndelsen på en ny tid med kamp, en endelig sejr for jeres sjæls frelse, befrielse og ophøjelse.

24. Foren jer alle for at indlede en hymne, der skal være et udtryk for glæden, håbet om sejren og harmonien blandt jer.

25. Folk, I har i denne tid været de udvalgte, for at mit ord gennem jer kan falde ned over menneskeheden som nådens dug. Rejs jer og stræb efter jeres fremskridt, så I, når jeres mission og jeres kamp er afsluttet, kan træde ind i mit nærvær og sammen med Mesteren synge den triumfsang, hvis ekkoer vil genlyde i al evighed.

26. Kun mennesket legemliggør Mig på jorden, fordi det er skabt som et billede og en afspejling af Min Ånd. Men for at I kan sige, at I er Mine repræsentanter, må I leve i konstant forberedelse ved at følge Min lov. Hvis I vil være Mine disciple, så tag jeres kors på jer og følg Mig. På denne vej vil jeres sjæl blive fuldkommen. Hvem kunne få jer til at vakle i jeres beslutning, når I tror på Mig?

27. Jeg har sat jeres ydmyghed, jeres kærlighed og jeres mildhed på prøve for at lade jer lære jeres indre at kende. Jeg kender jer, men det er nødvendigt, at I opdager, hvad I er i stand til, og kun prøvelserne vil give jer mulighed for at lære jer selv at kende.

28. I spørger Mig ofte: Hvad er meningen med dette liv, og hvorfor skal vi lide så meget? Og Jeg svarer jer: Sjælen skal gennem sine egne fortjenester hæve sig fra livets dybeste niveau til fuldkommenhedens tinde.

Alle væsener er underlagt udviklingsloven. Jeg siger jer også, at jeres sjæl i denne tid gør bod, idet min dom i universet har afsløret alle de

forseelser, der er begået – ikke kun på jeres verden, men på alle livsverdener, hvor mine børn bor.

Men græd ikke, tak Mig snarere. For efter denne tid, hvor sjælen vil blive rensset, vil I være tættere på Mig, og der vil være bedre forudsætninger for at opfylde loven, fordi I da er vendt tilbage på vejen. Jeg er hos jer som korsbærer, så I ikke mister modet i prøvelsen.

29. I mindes i øjeblikket min lidelse, I føler, at den offerdød fornyes. I hvert øjeblik tænker I over det og tager jer for at overvinde kødet svaghed og hæve jer over denne verdens trængsler, og Jeg siger jer: Våg, for I er stadig svage. I den anden tid fulgte store menneskemængder mig, som hævdede at elske mig og være mig tro. Men da verden fordømte mine handlinger, afsagde sin dom, og de, der fulgte mig, blev forfulgt, fornægtede de samme sjæle, som jeg havde oversvømmet med min kærlighed, mig og vendte sig bort fra mig.

30. I dag siger I til Mig, at I elsker Mig, og at I tror på Mit ord. Men Jeg ved, at mange af jer, hvis I blev udsat for store prøvelser, ville forlade Mig. Jeres bestemmelse er dog at kæmpe, indtil I har nået den åndelige ophøjelse, som er den højeste lykke.

31. Her er Jeg blandt jer og banker på jeres hjerter. Tror I mon, at Min fred er fuldkommen, når Jeg ser jer viklet ind i stadige fjendskaber? Derfor er Jeg kommet som den Store Kriger for at kæmpe mod mørket og det onde, og med Mig er også de gode ånder kommet, den åndelige verden, for at fuldende Mit værk. Hvor længe vil denne kamp vare? Indtil alle mine børn er frelst. Men jeg har ikke bragt smerte med mig; jeg vil kun forvandle jer gennem kærlighed.

32. Når de, der har studeret mit ord fra fortiden, oplever min åbenbaring i denne tid, hvor jeg er vendt tilbage til menneskene, takker de mig, fordi jeg har skænket dem at være vidner til disse undervisninger. Men til alle siger jeg: Ligesom I har set mig fremstå i al herlighed, vil I ved udgangen af 1950 se mig gå igen. I skal dagligt hæve jer op til dette niveau for at forene jer med jeres Mester.

33. Senere vil I blive nødt til at træde frem foran verden, og I vil da opleve, hvordan gejstlige og præster fra sekter og kirker rejser sig for at bekæmpe jer. Blandt dem vil der være nogle, der kun søger sandheden, og når de lærer mit ord at kende, vil deres tro blive tændt, og de vil tro på mig.

34. Når I kender Mig, vil I bedømme, hvor kærlig Faderen er, hvor vis som Mester og hvor storsindet og retfærdig som dommer.

35. Elskede folk, verden kræver af jer handlinger af fuldkommenhed, da I er disciple af den Guddommelige Mester. Følg mine anvisninger, så denne Mester ikke bliver dårligt bedømt.

36. Når øjeblikket for min åbenbaring nærmer sig, slår jeres hjerte hurtigere. Hos nogle er det af glæde, hos andre af frygt. Men I alle mærker min guddommelige tilstedeværelse.

37. Jeg kommer kun for at bringe jer i sikkerhed, for at vække jer til nyt liv, for at tilbyde jer en stav, som I kan støtte jer til under hele jeres vandring.

38. Det er Ham, der taler til jer, som, mens han kæmpede med døden på korset og blev mishandlet og tortureret af bødlerne, løftede sine øjne mod uendeligheden og sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

39. I den guddommelige tilgivelse omfattede Jeg alle mennesker gennem alle tider, for Jeg kunne se menneskehedens fortid, nutid og fremtid. Jeg kan i sandhed og i Ånden sige jer, at Jeg også så jer i den velsignede time, hvor I i denne tid hører mit nye ord.

40. I dag er Jeg kommet for at befri jer fra jeres åndelige tilstand. For allerede i lang tid har denne menneskehed sovet dybt på et leje af religiøs fanatisme, af afgudsdyrkelse, falske kultformer og materialisme, hvormed den har ønsket at erstatte udøvelsen af kærlighed indbyrdes, barmhjertighed, tilgivelse og alt, hvad der udspringer af denne eneste lov.

41. I betydningen af dette ord er alt indeholdt, hvad verden har brug for for at forny sig, vende tilbage til den sande vej og hæve sig af kærlighed til Mig. Hvad vil der blive af dette folk, hvis det ikke opmærksomt lytter til og korrekt forstår den lære, som Jeg har bragt det i den Tredje Tid? Store prøvelser venter det, hvis det ikke bliver stærkt i mit ord, og hvis det ikke søger tilflugt i den guddommelige ark af min barmhjertighed.

42. Tror I mon, at det behager Mig at se jer gennemleve skæbneslag og drikke galde og eddike på jorden? Nej, folk. Jeg ønsker ikke, at livet skal behandle jer som forbrydere eller forviste, men som Guds børn, der i enhver henseende er værdige.

43. Jeg ser, at I har vænnet jer til mit ords herlighed og til den tilgivelse, der strømmer ud fra det, uden at ville gøre jer bevidst om, at prøvelsernes time nærmer sig, og at I ikke har villet forberede jer på at bestå dem.

44. I hævder at være ydmyge, men over for Faderen viser I jer utaknemmelige og stolte. Er dette mon det forbillede, I som vidner om min sandhed ønsker at udbrede i verden? Tag alt dette til jer og gennemgå jeres adfærd, så I ikke dømmes mit ord for hårdt.

45. Tiden er gunstig til at udføre gode gerninger, o elskede folk. I mine værker kan I finde de nødvendige eksempler til at rette jeres handlinger og forskønne dem gennem det lys, som jeres Mester udstråler i hver af sine undervisninger.

46. Sig Mig: Har Jeg afvist jer, når I har begået fejl? Har Jeg efterladt jer, svigtet jer, når et eller andet tilbageslag har standset jer? Har Jeg vist Mig streng over for jer, når I, overvundet af smerten, er faldet? Alligevel ser Jeg, at de, som Jeg med så megen kærlighed kalder Mine disciple, svigter deres medmennesker i ulykke, afviser den, der afviger fra den rette vej, i stedet for kærligt at trække ham til sig og hjælpe ham med at forbedre sig, og at de undertiden bliver dommere, når de blander sig i ting, som det ikke tilkommer dem at dømme. Er dette i overensstemmelse med Min undervisning? Nej, siger jeres samvittighed til mig, for *jeg* ønsker, at I bedømmer jer selv nøje, så I kan udjævne de mange ru kanter, som jeres følelser lider under, og så I kan begynde at blive mine disciple.

47. Vil I undervise i min lære, selvom jeres hjerter er fulde af lidenskaber, svagheder og menneskelige elendigheder? Husk, at Jeg allerede mange gange har sagt jer, at en blind ikke kan lede en anden blind uden risiko for, at begge snubler eller falder ned i en afgrund.

48. Dette er stemmen, der udgår fra det sjette segl – Guds bog, hvis næstsidste kapitel har åbnet sig for at udgyde visdom over hver sjæl og hver forstand.

49. Dette lys er den nye daggry, under hvilken Guds børn i den tredje tid vil have åndelig sammenhængskraft, når den store prøvelse, der renser og fornyer verden, er forbi. Derfor måtte Jeg være udførlig, da Jeg gav mit budskab til dette folk. For Jeg vil, at det skal være stærkt i kampen. Derfor har Jeg stillet det til regnskab og dømt det. Jeg ønsker ikke, at det skal være verden, der korrigerer dets ufuldkommenheder. For Jeg vil ikke sende det ud for at lære, men for at undervise.

50. Folk, var du i nogle øjeblikke forfærdet, før mit lys kom for at blive til ord på stemmeførerens læber? Du havde grund til det; jeg velsigner din forudelse.

51. Min fred være med dig, Israels folk — det folk, der i sin ånd bærer den lov, som Jehova gav jer gennem Moses; i hvis ånd Jesu ord er skrevet, og som nu modtager Helligåndens åbenbaring. Sandelig, jeg siger jer: I er lysets børn, og af ingen grund vil I kunne vige fra vejen.

52. Denne Ånd, som I føler strømme ned som lys over jeres forstand, er Faderen — Ham, der åbenbarede loven for jer, som siger: »Jeg er Jehova, som har skabt himlen og jorden og alt det skabte.« Denne Ånd, som fylder jeres forstand med inspiration og lægger visdomsord på jeres læber, er

den samme Mesters, som udførte mægtige gerninger på jorden og efterlod jer kærlighedens lære.

53. I dag kommer Jeg til menneskene for at åbenbare Mig gennem deres ånd. Jeg kommer i det lys, der oplyser forstanden, i den udstråling, som kun hjertet kan føle, i den essens, der er brød for sjælen.

54. Det er tiden for opvågnen, for åndelig fylde, hvor I alle vil være soldater, I alle vil være »arbejdere«, I alle vil være disciple.

55. I fortiden har I nøjedes med at glæde jer over at spise brødet fra mit ord. I har søgt mig for at gøre jeres hjerte mere kærligt og for at genvinde jeres fred, uden at tænke på, at hver sjæl bringer et budskab med sig, som den skal udbrede, og en rigdom af goder, som den skal dele ud blandt sine medmennesker i nød.

56. Mit ord i denne tid ønsker at føre jer ud af det skjulte liv, der er præget af egoisme, tilbageskrækning og ufrugtbarhed, for at åbne lysstier for jer og tilbyde jer marker, som I kan så. Jeg ved, at selvom I tilsyneladende er uuddannede, uvidende og fattige, besidder I åndeligt en rigdom af erfaringer, som jeres lange udviklingsvej har skænket jer.

57. En glorie af lys skal omgive mit folk, når det som apostle begiver sig ud for at udbrede den viden, som Jeg har åbenbaret for det. På det tidspunkt vil I allerede have lært min ords kraft at kende og have fuld erkendelse af jeres gaver, som længe har været skjult i jeres væsen i forventning om det rette tidspunkt til at åbenbare Mig.

58. Hvor mange lærdomme, hvor mange former for tilbedelse af Gud og hvor mange nye forestillinger om det åndelige og det menneskelige liv vil I finde. Hvis I forstår at trænge ind i dem og bedømme dem, vil hver enkelt vise jer en god og rigtig del og en anden, vildledende del, fjernt fra sandheden, som er retfærdighed, kærlighed og fuldkommenhed.

59. Der, hvor I opdager vildfarelser, uvidenhed eller ondskab, skal I udbrede *essensen* af Min lære, som, fordi den er Min, ikke må indeholde nogen blanding med urenheder eller vildfarelser.

60. Min undervisning er absolut, omfattende og fuldkommen.

61. Den, der er fuldstændig overbevist om min sandhed, vil aldrig blande fremmede liturgier, som han ser hos andre, ind i mit værk, fordi han erkender, at min lære indeholder alt det gode og sande, han kunne finde i andre læresætninger.

62. Alle mine undervisninger, hvor enkle de end måtte være, er sider af viden for jeres ånd, som snart vil samle mit ord for at bringe det til menneskeheden som livets frø.

63. I ved endnu ikke, hvordan I skal lade opfordringen lyde til jeres medmennesker, så den kan blive hørt af alle. Jeg siger jer, at I ikke skal

blive utålmodige. For når Jeg ser, at I er stærke, vil Jeg bane vejen for jer og give jer midlerne.

64. Vær velsignet – I, der i jeres bønner søger Maria som forbeder og mægler. For åndeligt set er hun jeres mor – hende, som jeg efterlod ved korsets fod, for at hun måtte gå i brechen for alle mennesker, og for at I måtte elske hende og finde trøst i hendes skød.

65. Maria kom fra det guddommelige skød for at blive menneske i verden og udføre en mission som kvinde og som mor.

66. Kun fra en ren blomst som hende kunne den frugt fremkomme, der ville give menneskeheden frelsen — den frugt, som Faderen havde lovet patriarkerne i de første tider, og som de gav navnet »Messias«.

67. Da Marias åndssjæl havde fuldført sin mission af kærlighed, sagtmodighed og opofrelse på jorden, vendte den tilbage til fuldkommenhedens skød, hvorfra den var kommet. For Maria er ikke et væsen, der som andre sjæle er underlagt udvikling. Maria er en guddommelig udtryksform, hun er Guds sagtmodighed.

68. Denne lære tænder et lys hos dem, der ikke har været i stand til at se sandheden i denne åbenbaring.

69. Spiritualismen åbner for tanken og hjertet et uendeligt vidt felt for fremskridt, så I kan udvikle jer opad på visdommens vej.

70. I, det folk, der ved at lytte til mit ord trænger ind i den åndelige verden, begynder allerede klart at erkende det, som I hidtil kun havde set indhyllet i mysterier og gåder.

71. I denne tid skal I ikke længere være mennesker med blind tro – en tro, der hverken tænker eller undersøger. Jeres sjæl er vokset og ønsker at vide, ønsker at udforske, og derfor har Jeg set, at tiden er gunstig til at sende jer mit lys som Sandhedens Ånd, til at opklare alle mysterier og forklare, som Jeg havde lovet jer gennem Jesus.

72. I morgen, når I har forstået de væsentlige punkter i min lære og er i stand til at give forklaringer på alt dette, vil I konstatere, at denne verden, der fjernede mit navn fra sit hjerte, blændet af forfængeligheden over sine jordiske herligheder og af sin videnskabs triumfer, igen vender sine øjne mod Mig, fordi den erkender Kristi lære som nøglen, der åbner portene til sandheden.

73. Men denne nye menneskehed, der er intellektuelt udviklet og opvågnet, vil kræve en forklaring på åbenbaringerne, en opklaring af hemmelighederne, en fortolkning af det, I har modtaget i billedlig forstand, og Jeg vil, at det skal være dette enkle folk, der forklarer indholdet af mit ord og i ydmyghed underviser i det, som Jeg har åbenbaret for det. Har Jeg sagt jer, at det vil være dette folk, der også vil

fortolke de gamle skrifter korrekt? For når det forstås at forklare fortiden, vil det forstås at fremlægge nutiden med en sådan enkelhed, at det vil forbløffe mange.

74. Den mosaiske religion, kristendommen, spiritismen – dette er tre forskellige lektioner om én og samme lære: kærlighedens.

75. Lille er antallet af dem, der vil begive sig ud for at sprede dette frø. Men hvorfor skulle de ikke være tilstrækkelige, da antallet af mine disciple i den Anden Tid også var lille, og de alligevel sørgede for, at menneskeheden lærte Jesu ord at kende?

76. Styrk jeres sjæl ved min undervisning, o mine nye disciple, og længes efter at være værdige til i morgen at blive udsendt til nationerne. For jeres længsel vil være et bevis på kærlighed, tro og god vilje.

Min fred være med jer!

Undervisning 269

1. Israels folk, som bærer Jehovas lov og Jesu undervisning indprentet i sin sjæl — modtag mit ord, som jeg giver dig gennem et menneske. Åbn dine øjne og se denne tids begivenheder, så du ved, at jeg endnu en gang er kommet for at åbenbare mig for jer. Lyt til mit ord og studer det, gør dets indhold til dit eget, så du sammen med de to tidligere testamenter skaber én eneste bog, som du for evigt kan studere.

2. Jeg kærtegner jeres hjerte; gennem prøvelserne forbereder Jeg det på de kommende tider. For efter mit farvel vil I blive tilbage i mit sted.

I har i disse morgenandagter mindet jer om min lidelse, I har genkaldt jer den Mesters handlinger og reflekteret over dem, uden at skildre disse hellige begivenheder billedligt. I har genoplevet disse dage, fordi I er de samme sjæle, som dengang overrasket fulgte min livsvej og fulgte den med forundring fra begyndelse til slutning. Min ydmyghed overraskede jer, I har reflekteret over min fødsel i en fattig families skød, som ikke engang havde sit eget tag over hovedet. Jeg har kun lært jer at leve i overholdelse af de guddommelige love.

Mange af jer har først forstået meningen med mine ord og mine gerninger, efter at der var gået en tid, hvor I har husket Mig, og hvor mine eksempler har været som en åben bog i jeres liv.

I dag er I vendt tilbage til jorden, og endnu en gang er jeg meget tæt på jer. I har tvivlet på dette ord, som jeg giver jer gennem mennesker. I har spurgt mig med misbilligelse, hvorfor jeg har valgt dette middel, og hvorfor mit værk har udfoldet sig i denne form, fjernt fra enhver kirke. Men jeg siger jer: Jeg er kommet ned i Israels folks skød, som for størstedelens vedkommende har sit hjem i denne nation. De øvrige er spredt ud over alle nationer, udsendt af Mig, og til dem har Jeg åbenbaret Mig åndeligt. Dette er Mine udvalgte, som er forblevet Mig tro. Deres hjerte er ikke blevet forurenset, og deres ånd kan modtage Mine inspirationer. Gennem dem giver Jeg i øjeblikket verden en stor skat af visdom.

3. Min stemme holder ikke op med at kalde på hjerterne. Mit lys åbenbarer sig i Ånden og giver den kraft til at vågne og tiltrække enhver sjæl. Jeg vil ikke tillade, at denne menneskehed, som jeg elsker så højt, går for langt i sin materialisme. Prøvelserne vil standse dem, og når mit ord når frem til dem, vil menneskenes gaver vågne, deres hjerter vil blive følsomme, og deres vej vil være udstukket. Da vil de forstå at påkalde mig, vil søge den helbredende balsam hos mig og forvandle sig til mine disciple.

4. Jeg vil skabe en åndelig atmosfære af velvære omkring jer, som vil omslutte jer, og alt vil være gunstigt for jeres åndelige opløftelse. Vær

tålmodige med de vantro, og I vil opleve, at mine åbenbaringer efter en vis tid vil blive opfattet som sandheder, og at mit ord vil blive værdsat.

5. Hvor meget elsker Jeg jer, mennesker, og hvor meget længes Jeg efter, at I må opnå broderskab og enighed!

6. Vær utrættelige, nye disciple, når I taler om denne sandhed. Uøvede læber, som af frygt ikke udtaler mit ord – åbn jer i det øjeblik, I træffer jeres beslutning. Et eneste ord, sagt i mit navn, kan redde en synder og lukke de afgrunde, der hindrer dem, der er blevet genstridige i det onde, på deres vej. Kender I mon den magt, som mit ord har? Kender I styrken i jeres fuldmagt? Tal gennem eksemplariske handlinger og gør den del af mit værk retfærdighed, som jeg har betroet *jer*. Resten vil jeg gøre.

7. Jeg ser i jer mine disciple fra den anden tid. Blandt jer er der dem, der legemliggør Johannes, Peter, Thomas og også Judas. Selvom disse var uuddannede, udtalte de beundringsværdige lærdomme og udførte mirakler ved at tage Mig som forbillede.

8. Salige er de, der tror uden at se. Salig er den, der ikke har bedt Mig om synets gave for at kunne tro. For denne har set Mig med troens øjne, har lært min ords frugts sødme at kende og har nærret sig af den. Også dem velsigner Jeg, der, efter at have modtaget denne dyrebare gave som en opgave, forstår at vidne om Mig.

9. Jeg vil høste frugterne af jeres såning. Selv de mindste, som I bringer Mig, vil Jeg mangedoble, for dette er Min vilje.

10. Den bog, der blev forseglet i himlen, har åbnet sig i det sjette kapitel. Det er bogen med de syv segl, som indeholder visdom og dom, og som på grund af Min kærlighed til jer er blevet brudt for at åbenbare dens dybe læresætninger for jer.

11. Mennesket har levet på jorden gennem fem tidsaldre, opmuntret af Åndens guddommelige åndedrag. Alligevel har det ikke forstået livets åndelige mening, formålet med sin tilværelse, sin bestemmelse og sin væsenskerne. Alt var et uigennemtrængeligt mysterium for både hans forstand og hans sjæl, en forseglet bog, hvis indhold han ikke var i stand til at fortolke. Han anede vagt det åndelige liv, men uden virkelig at kende udviklingsstigen, der bringer væsenerne tættere på Gud. Han kendte ikke sin meget høje mission på jorden og heller ikke de dyder og gaver, der hører til hans ånd, for at sejre i kampene, hæve sig over de menneskelige nødsituationer og fuldkomme sig sjæleligt for at bo i det evige lys.

12. Det var nødvendigt, at den guddommelige bog blev åbnet, og at menneskene betragtede dens indhold for at kunne redde sig ud af uvidenhedens mørke, som er oprindelsen til alt det onde, der findes i verden. Hvem kunne åbne denne bog? Var det teologen,

videnskabsmanden eller filosofen? Nej, ingen, ikke engang de retfærdige sjæle kunne åbenbare dens indhold for jer, for det, som bogen bevogtede, var Guds visdom.

13. Kun Kristus, »Ordet«, han alene, den guddommelige kærlighed, kunne gøre det; men selv da var det nødvendigt at vente, indtil menneskene var i stand til at modtage det guddommelige budskab uden at blive blændet af glansen fra min åndelige tilstedeværelse. Således måtte menneskeheden gennemgå fem faser af prøvelser, undervisning, erfaring og udvikling for at nå den passende modenhed, der ville give den mulighed for at lære de hemmeligheder at kende, som Guds visdomsbog bevarede for menneskene.

14. Guds lov, hans guddommelige ord, som blev givet gennem Kristus, og alle budskaber fra profeter, budbringere og udsendinge var det frø, der opretholdt menneskeheden tro på et guddommeligt løfte, som altid forkyndte lys, frelse og retfærdighed for alle mennesker.

15. Nu er den forventede tid kommet for den Store Åbenbaring, gennem hvilken I skal forstå alt det, som Jeg har åbenbaret for jer gennem tiderne, og erfare, hvem jeres Fader er, hvem I selv er, og hvad grunden til jeres eksistens er.

16. Nu er tiden kommet, hvor I på grundlag af den sjælelige udvikling, I har opnået, de gennemlevede prøvelser og den indsamlede erfaring kan modtage visdommens lys fra min Ånd til jeres, som er opbevaret i mine skatkamre i forventning om jeres forberedelse. Og da menneskeheden har nået det nødvendige udviklingsstadium til at modtage mit budskab, har jeg sendt den den *første* stråle af mit lys, nemlig denne her, som har fået de uuddannede og enkle mennesker, der tjener som talerør for min indflydelse, til at tale i henrykkelse.

17. Denne lysstråle har kun været af forberedende karakter; den er som morgengryets lys, når det varslers den nye dag. Senere vil mit lys nå jer i sin fulde styrke, oplyse jeres tilværelse og fjerne selv den sidste skygge af uvidenhed, synd og elendighed.

18. Denne tid, hvis morgenrøde I beundrer i det uendelige, er den sjette epoke, der bryder frem i menneskeheden åndelige liv – æraen af lys, åbenbaringer, opfyldelsen af gamle profetier og glemte løfter. Det er det sjette segl, der, når det brydes, udgyder sit indhold af visdom i jeres sjæl i et budskab fuldt af retfærdighed, oplysning og åbenbaring.

19. For jer er det den sjette tidsperiode, det er den »Tredje Tid«, hvor Jeg talte til jer fra større nærhed end i den »Første Tid«, hvor Jeg gjorde Min tilstedeværelse og Mit ord mærkbart i »mange forskellige former«,

såvel som i den »Anden Tid«, hvor Jeg lod »Mit ord« blive menneske for at tale til jeres hjerte.

20. I dag gør Jeg Mig igen hørbar. Men det er ikke længere sanserne, som Jeg åbenbarer Mig for, ikke engang jeres hjerte, som Jeg taler til — det er jeres åndssjæl, som Jeg åbenbarer Mig for, for at lære den vejen til opstigningen, der fører til Lysets rige, Åndens evige og lykkelige rige.

21. Hvad rummer det sjette segl i Guds bog i sit skød, hvor jeres navne og jeres bestemmelser er nedskrevet? Det rummer undervisning, meget store prøvelser, åbenbaringer af visdom.

22. Hvad er mine tjeneres opgave i denne tidsalder? At bede, meditere, forny sig, så enhed, fred og åndeligt lys, udfolde jeres muligheder og evner, kæmpe for jeres ophøjelse; at udrydde uvidenhed, laster og fanatisme — kort sagt: det onde, der åbenbarer sig i så mange former blandt menneskene.

Når menneskene først er holdt op med at hade, dræbe og forråde hinanden, når tilgivelse og barmhjertighed har bredt sig fra hjerte til hjerte og fra folk til folk, og der ikke længere flyder blod og tårer, da vil den store stilhed indtræde, som betyder dialogen fra ånd til ånd. Derefter vil Jeg bryde det sidste segl, det syvende, i hvis tidsrum menneskene vil elske hinanden, som Jeg lærte jer, da Jeg kom til jorden.

23. Dette er med korte og enkle ord — sådan som »Guds ord« altid har åbenbart sig — noget af det, I gerne vil vide om det syvende segl i »Bogen om visdom og guddommelig retfærdighed«.

24. I har hørt det og skal nu forstå det, for senere vil I skulle profetere, åbenbare og undervise.

25. Det Guddommelige Træ udbreder sine grene over provinser og byer og skænker de trætte vandrere skygge. Således måtte det ske i denne tid, at Jeg lod jer høre mit ord på forskellige steder samtidigt, da Jeg nu kommer i Ånden.

26. Dette område, hvor I netop nu hører mit ord, måtte forberedes, for at I kunne modtage mig. Prøvelser, smerter og bitterhed var det, der bremsede jeres skridt og fik jeres øjne til at åbne sig for virkeligheden. Den smerte pløjede den tørre jord i jeres hjerter om, og tårerne vandede den. Dermed var I forberedt til at modtage det frø, som mit ord er.

27. Nu ved I, hvorfor Jeg har kaldet jer: Jeg vil, at I skal være arbejdere på Mine marker, og at I skal sprede dette frø overalt.

28. Elskede »arbejdere«: Vågn op! Se! Solen er stået op ved horisonten; den opfordrer jer til at arbejde.

29. Jeg er denne sol, og mit komme i denne tid har været en ny daggry for jer.

30. Ingen skal være i tvivl om, hvorvidt han kan gøre nytte på min ejendom eller ej. Da jeg har kaldet jer, så husk, at jeg ikke kan tage fejl.

31. Det er intet arbejde, som jeg har betroet jer, der overstiger jeres kræfter. Men jeg siger jer, at jo større jeres antal og jeres enhed er, desto lettere vil jeres kors være.

32. Inden jeres sjæl blev sendt til denne planet, blev den vist »markerne«, og den fik at vide, at det var dens opgave at så fred, at dens budskab var et åndeligt budskab, og jeres sjæl glædede sig til det og lovede at være trofast og lydig over for sin mission.

33. Hvorfor frygter I nu at så? Hvorfor føler I jer nu uværdige eller ude af stand til at udføre det arbejde, som glædede jeres sjæl så meget, da det blev pålagt hende? Fordi I har tilladt, at lidenskaberne spærrer vejen for jer og dermed hindrer sjælen i at komme frem, samtidig med at I søger at retfærdiggøre hendes ubeslutsomhed med barnlige begrundelser.

34. Kom ikke med tomme hænder til den »dal«, I er kommet fra. Jeg ved, at jeres lidelse da ville være meget stor.

35. Hvad skal I gøre for at tage det første sikre skridt? Tænk dybt over mit ord og bed derefter med al jeres tro og alle jeres følelser. Ud af denne forberedelse vil der efterhånden opstå en indre kraft, som vil indlede en uophørlig kamp med jeres fysiske legeme. Åndssjælen vil stille sig imod den materielle krop og forsøge at lade samvittighedens stemme blive hørt og bringe kødet til tavshed.

36. På denne måde vil åndssjælen gradvist kunne indtage sin plads i det menneskelige liv, og når I en dag ser tilbage, vil I se de forhindringer, der hindrede jer i at tage jeres kors på jer for at følge Mig, som værende meget langt væk.

37. Opmuntrer min undervisning jer ikke, mine små børn, vækker mit ord ikke virkeligheden i jer, føler I jer ikke fornyet i jeres sjæl?

38. Læg mærke til, at mit ord ikke indeholdt en eneste bebrejdelse eller irettesættelse til jer; det har kun formanet jer med sætninger fulde af lys til at opfylde den åndelige mission, I har bragt med jer til jorden, ved at gøre det klart for jer, at I ikke må gøre forkert brug af jeres frie vilje; at hverken sjælen skal blande sig i kroppens pligter, eller at kroppen må hindre sjælen i dens mission.

39. Kun min lære vil kunne give jer målestokken til at opnå denne harmoni mellem sjælen og kroppen og den eneste måde at udføre værdige gerninger på jeres Faders verden — gerninger som disciple på vejen til at blive mestre.

40. Hvornår vil I sejre i denne indre kamp?

41. Nogle har endnu ikke engang påbegyndt kampen, andre befinder sig midt i den, og atter andre – meget få – har sejret over kødet. Men jeg ser også andre, som ganske vist er begyndt at kæmpe, men som lod sig besejre af de fjender, de bar i sig selv, og som nu følger veje, der ikke er mine.

42. Jeg vil fortsat søge dem; jeg ønsker stadig, at de selv skal opdage, hvor sandheden og livets essens er, og hvor illusionerne, det falske guld og bedraget er. Jeg ved, at når de vender tilbage til mig i laset tøj, med blødende hjerte og mishandlet sjæl, behøver jeg ikke længere at forklare dem noget, for de har bedraget sig selv.

43. Hvornår vil I holde op med at være stædige og frække små børn?

44. Kom til mit bord, og mens I styrker jer ved mit ords velsmag, lad jeres sjæl blive fyldt af lyset. I vil opleve, at I efter min lære vil føle jeres sjæl stærkere og »kødet« mere smidigt og villigt.

45. Min lære mister al sin mening, hvis I ikke anvender den. I ved udmærket godt, elskede disciple, at formålet med min lov og min lære er at gøre det gode, og at den, der kun bærer den i hukommelsen eller på læberne uden at anvende den i sine handlinger, derfor handler i strid med sin pligt.

46. Inden I begiver jer ud for at undervise i mine livsprincipper og forklare deres indhold, må I begynde med at følge den lære, som Jeg har åbenbaret for jer, ved at elske jeres næste, føre et liv vendt mod det åndelige og så jeres vej med kærlighedshandlinger og lys. Hvis I ikke gør dette, siger Jeg jer allerede nu, at I ikke har forstået spiritualismen. Den afslører jeres egentlige natur for jer; gennem den kan I danne jer et klart billede af jeres Fader og erkende jer selv.

47. Det er sandt, at I for at opnå åndeliggørelse har brug for en vis afkald, anstrengelse og offervilje. Men når længslen efter et højere liv er vågnet i jer, når kærligheden begynder at stråle i jeres væsen, eller når længslen efter det åndelige er indtrådt, vil det for jer, i stedet for at være et offer eller en afkaldshandling, være en glæde at skille jer af med alt det, der er unyttigt, skadeligt eller ondt i jer.

48. Da I hørte Mig, vågnede jeres sjæl. For det var hverken den sædvanlige liturgi eller det på samme måde gentagne ord, I hørte. Min undervisning har gjort indtryk på jeres sjæl, hvorfor I altid er kommet med ønsket om at vide, hvad Jeg vil sige, hvad Jeg vil åbenbare. Men ingen skal tro, at han allerede har opfyldt sin opgave blot ved at have hørt Mig eller lært mit ord.

49. I den tid, hvor Jeg var menneske i Jesus, ledsagede Jeg altid mit ord med kærlighedens gerninger, som blev nedskrevet i hver enkelt ånd, for at

enhver, der ønsker at følge i mine fodspor, måtte tage Mig til forbillede i ordets lys og i gerningernes sandhed.

50. Lyt nu godt til Mig, folk, og tag fat på at følge mit ord værdigt og sandfærdigt. Jeg ser, at I bærer sorg i jeres hjerter, fordi I forudser, at ikke alle disse menneskemængder vil holde sig til den lov, som Jeg har skrevet i jeres sjæl. Men Jeg siger jer, at *folket* i dag, ligesom i den »Første Tid«, *vil splittes*.

51. Jeg har talt meget til jer og har udstukket én eneste vej for alle. Derfor siger Jeg jer: Hvis nogle af Mine børn er Mig ulydige, vil dommen over dette folk blive afsagt, når den dag, der er fastsat ved jeres Faders vilje, kommer for at afslutte denne åbenbaring.

Jeg er i denne tid kommet til jer som en befrier, har vist jer vejen gennem ørkenen, det åndelige »dagværk« i kampen for befrielse og frelse, og har til sidst lovet jer det nye forjættede land, som er fred, lys og salighed for ånden.

Salige er de, der begiver sig af sted og følger Mig på denne rejse i længsel efter befrielse og åndeliggørelse, for de vil aldrig føle sig forladte eller svage i de prøvelser, som den vidtstrakte ørken bringer dem.

Ve derimod dem, der overtræder troen, dem, der elsker verdens ting mere end det åndelige – dem, der fortsat holder fast ved deres afgudsbilleder og deres traditioner! I den tro, at de tjener *Mig*, vil de være undersåtter af »Farao«, som er »kødet«, materialismen, afgudsdyrkelsen. Den, der ønsker at komme til det forjættede land, til Åndens fædreland, må efterlade et spor af det gode på sin vandring gennem verden. Kom ad denne vej og frygt ikke. For hvis I sætter jeres håb til Mig, er det umuligt for jer at fare vild. Hvis I frygter eller mangler tillid, er jeres tro ikke absolut, og Jeg siger jer, at den, der vil følge Mig, skal være overbevist om Min sandhed.

52. Jeg velsigner jer alle, jeg tilgiver jer, jeg forener jer i min kærlighed.

53. Bedøm jer selv, så I i jeres bevidsthed har den absolutte tillid til, at hvert eneste af jeres skridt er sikkert.

54. Undersøg jeres tro såvel som jeres handlinger, så I ved, om I er værdige til at kalde jer spiritualister, eller om I endnu må vente et stykke tid, før I kan bære dette navn.

55. Mange af jer kalder jer spiritualister, fordi I tror på min tilstedeværelse, når jeg åbenbarer mig gennem det menneskelige forstandsevne, og fordi I ofte er til stede for at høre mit ord. Men jeg ønsker, at I skal være spiritualister ved at udøve det gode, ved at erkende livets essens, ved jeres kærlighed til jeres næste og ved jeres gudstjeneste gennem et storsindet, frugtbart og dydigt liv.

56. Lad mit ord vække og opløfte jer, lad det afsløre for jer alle de gaver, evner, kræfter og dyder, som jeres åndelige sjæl rummer i sig. For I hører til dem, der, selvom de bærer en arv i sig, anser sig for fattige på grund af deres uvidenhed.

Da jeres Herre så, at I lever i det materielle livs greb, selvom Han havde udstyret jer med åndeligt lys og åndelig nåde, er Han kommet til jer for at vække jer og fortælle jer, at det ikke er rigtigt, at I lider af åndelig sult og tørst, selvom den guddommelige kilde til visdom er inden for jeres rækkevidde, som man når frem til på vejen mod åndeliggørelse. For med begyndelsen af denne æra er det, som om også I skulle begynde en rejse.

Men sandelig, Jeg siger jer: Alt, hvad jeres sjæl har høstet i sin fortid, er lys af erfaring og hærkning, så I kan bestå de prøver og lektioner, som den Tredje Tid medfører.

57. Jeg trækker jer til Mig, så I kan lære Mine lektioner. Vær alle velkomne foran Min lærekræft, vær velsignet, I udholdende. Jeres tilstedeværelse ved Mit ord har stor betydning; det er udtryk for jeres længsel efter at komme tættere på Mig.

Jeg alene vil kunne afsløre de gaver, I besidder, og gøre jer bevidste om det ansvar, I har over for jeres medmennesker.

Nu er det dommens tid, tiden for afregning af enhver skyld, tiden for genoprejsning.

58. Mit guddommelige værk er lyset, som, når det stråler på menneskene, oplyser dem gennem Ånden. Til nogle vil det guddommelige budskab nå direkte i form af inspiration, til andre gennem ordet ved hjælp af mine disciple, til atter andre i form af skrifter, hvis sider indeholder indholdet af mine undervisninger.

59. Skridt for skridt og lidt efter lidt vil menneskene vågne op til Ådens liv. Det vil for dem være som en ny tilværelse, som om de begyndte et nyt liv fuldt af løfter, fyldt med vidunderlige overraskelser og oplyst af lyset fra det største ideal: Gud.

60. Ja, elskede folk, Gud er sjælernes ideal, når de skal hæve sig. For at sige »Gud« betyder fuldkommenhed, harmoni, visdom, salighed, lys, uendelig fred, kærlighed, evighed.

Når sjælen er undsluppet prøvelsernes smeltedigel, når den i lidenskabernes uendelige hav har kæmpet mod »kødet« og mod verden, standser den et øjeblik for at reflektere over alt det, der er sket — ligesom en skibbruden, der, efter at have kæmpet desperat mod bølgerne, endelig når fastlandet, klamrende sig til et stykke træ, symbolet på hans tro og håb, og, efter at have betragtet det stadig stormfulde hav, udbryder:

»Skibet er gået til bunds, men jeg har reddet mig selv! Velsignet være himlens Herre!« Sådan går det for sjælen, der — ligesom en skibbruden, der efter stormvejret standser op, reflekterer, betragter sine lidenskaber og ser sine jordiske herligheder og forfængeligheder synke ned i fortiden som en skibbrudens ødelagte skib. Men når han opdager, at troens lys bryder frem i ham, udbryder han glædestrålende: »Fader, jeg takker Dig, for trods så store lidelser har jeg ikke glemt Dig!«

61. Dette er opvågningsstunden i sjælen og det øjeblik, hvor dens ophøjelse begynder.

Min fred være med jer!

Undervisning 270

1. Salige er de, der er forberedte på den sidste dag af min åbenbaring. For sandelig, jeg siger jer, deres sjæl vil deltage i mit nye nadver. Der vil jeres sjæl, mens den for sidste gang modtager dette usynlige, sande brød uden surdej, styrkes og mættes med åndelighed og lys, hvorved den snart vil forstå meningen med denne lære.

2. Hvilken højtidelighed hersker der i denne sidste time! Hvor meget lys stråler ned over dette folk!

3. Himmelriget vil nærme sig jeres sjæl med sin evige indbydelse til at bo i det. De store, de stærke ånder, lysets ånder, sande vismænd i det åndelige rige, vil være til stede i disse øjeblikke.

4. Forløberne, profeterne, som i andre tider bragte guddommelige budskaber til jorden, vil også være til stede. For mit ord har været for alle sjæle, uanset om de er inkarnerede eller fri for materie.

5. Disse væsener vil være repræsentanter for de uendelige livsverdener, der findes i universet, og vil overvære den sidste af mine åbenbaringer, som der findes i denne tid i denne form.

6. Hvad vil de se blandt dette folk? Hvad vil de opdage? Det ved kun Jeg. Men Jeg pålægger jer at »våge« og bede, så I må høre til dem, der sætter sig til bords — til dem, der spiser og græder sammen med Mesteren, til dem, der spiser og drikker himlens brød og vin. Kom ikke til bordet, så længe I begår forræderi, for da har I kun tilsyneladende været hos Mig. For i virkeligheden vil jeres samvittighed ikke tillade jer at nyde jeres Faders nærvær.

7. Ved I, hvorfor Jeg taler således til jer? Fordi Jeg ved, hvad der vil ske, fordi Jeg kender jer fuldstændigt og ved, hvem der vil fornægte Mig, og hvem der vil være Mig tro, fordi de har studeret mit ord, og hvem der vil fare vild, fordi de aldrig har udforsket kernen i mit værk.

8. Mens nogle kun var interesserede i indholdet af mit ord og altid længtes efter deres sjæls fremskridt og udvikling, fandt andre større behag i den ydre kult. Ligeledes – mens de førstnævnte glædede sig, når de modtog undervisning om åndelighed – generede det de andre, at deres fejl blev nævnt.

9. Kun jeg ved, hvem der vil blive stillet til regnskab foran mig for alt det, der burde have været bekendtgjort gennem mine talspersoner, og som blev tilbageholdt.

10. Forstå, folk: I denne »Tredje Tid« har I som vidner, der har været med om denne guddommelige åbenbaring, den opgave at udbrede dette budskab helt trofast og sandfærdigt. I er blevet kaldet og udvalgt til at bringe menneskeheden den glade budskab, til at lære jeres

medmennesker den åndelige vej — den eneste, der fører jer til fred, til det sande lys og til den altomfattende broderskab.

11. Det har været en lang tid, som Jeg har viet til jer for at undervise jer. Men da de, der kom til sidst, kun hørte lidt fra Mig, efterlader Jeg mit ord nedskrevet til dem, så de i det kan søge den guddommelige betydning og alle opnå den samme forståelse og den samme åndeliggørelse.

12. Når I følger denne vej, skal I ikke have noget andet ideal end at fuldkomme jeres sjæl — en fuldkommenhed, som I kan opnå ved at anvende min lære, leve efter mine anvisninger og vie jeres tilværelse til uophørlig pligtopfyldelse i tjenesten for jeres næste, de guddommelige love og de menneskelige love.

13. I har allerede kæmpet meget for jeres materielle liv. Nu er det tid til at virke til fordel for sjælen.

14. Disse to bestræbelser er forskellige i deres væsen. For mens den menneskelige kamp er egoistisk, fordi den arbejder for sig selv, skal den åndelige kamp være fuldstændig uselvsk; I skal så jeres vej med kærlighed og barmhjertighed uden at forvente belønning.

15. Bestræb jer på at trænge ind i mine lære på denne måde og forstå dem således, at I indser, at der i udøvelsen af et højtstående, rent og åndeligt liv findes større tilfredsstillelser, de største glæder, de sande og evige triumfer.

16. Når sjælen hæver sig over verdens materialisering og kroppens genstridighed, vil den se livet gennem sandhedens lys. Først da opdager den, hvad der er virkeligt, og hvad der er falsk.

17. Det glæder Mig, når der hersker fred i mine børns sjæl, og det fylder Mig med glæde, når menneskets hjerte oplever glæde. Jeg ønsker blot, at I stræber efter det, der er sandt, og til det giver Jeg jer midlerne i mit ord.

18. Sandelig, Jeg siger jer: Salige er de, der ikke har vænnet sig til mit ord. Velsignet være de, der følger Mine anvisninger og respekterer dem. For det vil være dem, der vidner om Mit værk. Det vil være dem, der med kærlighed gengælder den kærlighed, som Jeg viser dem i Mit ord. Det er dem, der føler medfølelse og taknemmelighed over for disse talspersoner, som i stadig større grad overgiver deres liv til dette folk.

19. Men hvor mange har vænnet sig til min åbenbaring! De er til stede ved mine undervisninger som en, der overværer en ritual eller opfylder en tradition, og dette er ikke den adfærd, jeg forventer af mit folk.

20. Tiden er endnu ikke kommet, hvor I alle forstår mit værk på en åndelig måde. Vær opmærksomme på, at — mens nogle af mine »arbejdere« bliver ydmyge og velgørende i den grad, som Jeg skænker

dem velsignelser — bliver andre stolte og egoistiske i den tro, at de bliver stadig mere overlegne i forhold til deres brødre og søstre.

21. De førstnævnte virker i stilhed, i ydmyghed og i sjælelig inderlighed. De sidstnævnte kan ikke være tilfredse, hvis de ikke lever omgivet af smiger, ros og hyldest og glæder sig over at ydmyge deres små og svage medmennesker. Disse er ikke mine disciple, for mine eksempler, min lære eller mine åbenbaringer har aldrig lært dem en sådan adfærd.

22. Til jer blandt jer, der har skabt jer et sådant piedestal, siger Jeg i kærlighed, at I skal stige ned fra det — af overbevisning, af anger — hvis I ikke ønsker, at de samme, der i dag har løftet jer op, i morgen skal støde jer ned, sådan som det altid er sket for mennesker, der har sat sig på en trone af falsk magt for derfra at ydmyge deres næste.

23. Til jer, der har arbejdet ydmygt ved med kærlighed at så det velsignede frø af åndelig velgørenhed, siger jeg, at I skal fortsætte med at så, at I også fremover skal opsamle tårerne fra dem, der lider, og at I også i fremtiden skal bringe lys på veje præget af mørke, uvidenhed, laster og forvirring. Dette er vejen, dette er missionen for Jesu »arbejder«.

24. Jeg ønsker, at både de ene og de andre skal være forenet i mit værk – forbundet gennem troen, enige i åndeliggørelsen, vandrende på den samme vej under byrden af det samme kors.

25. Trompet ikke ud i verden, at I er mestre i åndelighed, sig ikke engang, at I er disciple. Men sørg for, at jeres gerninger så trofast som muligt stemmer overens med min sandhed, så vil disse vidne for jer.

26. Påkald Mig i de svære stunder i jeres liv, i de store prøvelser, med Ånden, uden ydre at vække nogens opmærksomhed, og Jeg vil gøre Min tilstedeværelse og Min kraft mærkbar.

27. Mine ejendomme er uendelige. Hvordan kan nogen tro, at disse er begrænset til de forsamlingssteder, hvor I hører mit ord?

28. Mine arbejdsmarker strækker sig over hele jorden, hvor der efter Min vilje bor et menneske eller findes en sjæl. Min mark strækker sig ud over denne verden og når alle livsverdener, hvor der findes et ønske om lys, om fred, om åndelig kultur, om renselse og fuldkommenhed.

29. Lad jeres forestillinger udvides, lad jeres forstand bryde ud af den cirkel, den har indespærret sig i, og lad jeres sjæl befri sig fra de lænker, som kroppen har underlagt den, så den kan skue det uendelige og mætte sig af det evige.

30. Tiden nærmer sig, hvor mennesker vil komme til jer for at udforske denne lære. Der vil da ikke ligge nogen fortjeneste i, at I viser dem mit ord for at forsvare jer, da det, fordi det stammer fra Mig, er rent og fuldkomment i sin betydning. Det vil være fortjenstfuldt, hvis de, når de

udforsker jer, opdager et enkelt og rent liv blandt mit folk – mænd og kvinder, der forstår at vie en del af deres tid til at udøve barmhjertighed, og som efterlader et spor af trøst og lys på deres livsvej. Dette vil være det levende vidnesbyrd, som I skal give verden – et vidnesbyrd, der aflægges gennem gerninger, ikke gennem ord.

31. Gaven af ordet skal ganske vist blomstre på jeres læber for at røre jeres medmenneskers hjerter. Men det skal være gerningerne, der bekræfter hvert af jeres ord.

32. Tror I, at mine disciple i den Anden Tid nøjedes med at gentage det, de havde hørt fra deres Mester? Nej, folk. Det er sandt, at lyset i overflod strømmede ind i det ord, der kom fra deres læber. Men deres gerninger, deres handlinger, var lige så talrige som deres ord. Derfor var deres såning frugtbar og gav et rigt udbytte.

33. Derfor siger Jeg jer: Opfrisk jeres sjæle med mit ord, o folk. I kan endnu nyde denne nåde i en kort tid. Gør jeres hjerter til en skattekiste, hvor I bevarer hele essensen af mine undervisninger, og lad jeres sjæl være den kiste, hvor min visdom opbevares.

34. Allerede nærmer den dag sig, hvor disse nattergaler ikke længere vil kvidre i dette træs grene, og Jeg ønsker ikke, at I senere skal fælde tårer på grund af den uudnyttede tid.

35. Når timen kommer, hvor denne periode med åbenbaringer skal afsluttes, vil Jeg have givet jer alt, hvad I har brug for til jeres åndelige rejse. Intet vil I mangle.

36. Jeg har udstyret jer med lysets våben, så I kan stå imod den tid, som Jeg har forudsagt, hvor — som Jeg allerede har sagt jer — menneskene vil forsøge at ødelægge troen i sig selv, hvor kærligheden til Gud bekæmpes som aldrig før. Men Jeg efterlader jer dette livets brød, så I kan bringe balsam til dem, der hungrer efter lys, for at helbrede den fysiske smerte og sjælens smerte — kraften til at standse dem, der viger fra den sande vej.

37. Forbered jer, så disse tider ikke kommer som en overraskelse for jer. For hvis I skulle falde i søvn, vil I blive revet ud af jeres slummer af smertefulde begivenheder. Da vil I ikke kunne tænke på de andre; I vil tænke på jer selv, højest på jeres børn, forældre, ægtefæller eller søskende. Men Jeg vil, at I glemmer jer selv, hvad I er, og hvad I ejer, så jeres sjæl kan vie sig til sin højeste opgave, som består i at elske Gud i jeres næste.

38. Jeg vil, at I skal elske jeres medmennesker, som om I kendte dem, og at det er nok at vide, at de eksisterer.

39. Foren jer, så I danner et stærkt folk, det Nye Israel, som ved at følge min lovs lysende vej skridt for skridt, ansøret af det guddommelige løfte

om min fred, formår at bane sig vej gennem forfølgelser, prøvelser og modstand.

40. I er både åndeligt og efter blodet et folk, der kæmper for fred og frihed, og som har oplevet megen undertrykkelse, fristelse og ydmygelse. Sandelig, siger Jeg jer: Netop gennem denne så bitre lidelseskalk er jeres sjæl blevet rensat og hærdet.

41. Lad ikke idealet om lys, frihed og fred dø. I må forstå, at denne åndelige vej, som Jeg viser jer, sikkert vil føre mennesker med tro og god vilje frem til målet.

42. Når min retfærdighed fuldt ud åbenbares i verden, vil den hjælpe jer med at vidne, omvende og bane vejen.

43. Tørsten efter sandhed vil blive meget stor blandt menneskeheden, og den skal have det krystallklare vand fra min undervisning, så den ikke går til grunde. Vær altid bevidst om, at menneskene i denne tid på grund af deres åndelige udvikling ikke længere kan vildledes, at verden er ved at åbne sine øjne fuldt ud for lyset for at sige: »Dette er det gode, og dette er det onde, dette er lyset, og dette er mørket«, og at den ikke længere ønsker at vandre på krumme veje eller fare vild i ritualer og traditioner.

44. Den lange vej gennem erfaring, viljesfrihed, ulydighed og det onde er allerede tilbagelagt af menneskeheden, og den nærmer sig sit mål, hvor den vil ankomme i forvirring, men hvor den også vil opleve, hvordan lyset bryder frem i den.

45. Ånden vil kæmpe mod mørket som et skarpt lysets sværd og forhindre, at sjælen kommer i forvirring, og når den falder til ro og kan se på og bedømme sin fortid, vil en række syner glide forbi dens sind og opmuntre den til aldrig mere at vende om.

46. Mit ord vil i disse øjeblikke stråle som et fyrtårn i stormfulde nætter og oplyse den vildfarendes vej.

47. Ville det være rigtigt, hvis I ikke havde opnået den nødvendige forberedelse inden da?

48. I ved ganske vist, at I ikke er absolut nødvendige for menneskehedens åndelige frelse. Men hvad ville der så blive af jeres mission?

49. Jeg kan klare alt også uden jer. Men hvad kunne I svare Mig, hvis Jeg kaldte på jer?

50. Disciple: Når I har bedt, så tænk på jeres ansvar og overvej rækkevidden af jeres mission. I kender den udmærket, for Jeg har talt udførligt med jer om den.

51. Jeg kommer til jer for at opmuntre jer med ord af kærlighed og visdom. I befinder jer på tærsklen til store begivenheder. Jeg har forkyndt

jer, at verden vil blive rystet i år 1950. Disse begivenheder vil præge det sidste år af min åbenbaring og mit farvel, så menneskene, hvis de er interesserede i at undersøge sandheden i min åbenbaring og de omstændigheder, der ledsager den, vil opdage, at både ved begyndelsen af min åbenbaring i 1866 og mod slutningen af den i 1950 blev himlen, naturen og det menneskelige liv rystet.

52. Tænk på morgendagens verden, elskede folk, på de mennesker, der ængsteligt vil lede efter tegn på min tilstedeværelse. Husk, at du som trofast vidne skal vidne om alt det, du har set og hørt fra Mig.

53. Ligesom min undervisning har været udførlig, således skal også jeres vidnesbyrd være det, for at I ikke efterlader den mindste tvivl eller vildfarelse hos nogen af jeres medmennesker.

54. Præg jer dybt ind i jeres hjerte, at det ikke skal ske gennem ydre og imponerende handlinger, hvormed I skal forsøge at overbevise jeres medmennesker — det skal ske gennem den åndelige essens af min lære.

I kunne ganske vist imponere dem, der i deres længsel efter trøst kommer til jer med deres lidelsesbyrde, og som i deres længsel efter at finde lindring for deres smerte ikke engang vil lægge mærke til den måde, hvorpå de modtager balsammen. Men tænk på, at de vil åbne deres øjne og indse, at den balsam, som »arbejderne« har modtaget fra Mig, ikke er blevet overdraget til dem i sin fulde renhed. Sandelig, Jeg siger jer, at det frø, der sås på denne måde, vil bære mange ufrugtbare frugter.

55. Den »arbejder«, der baserer sit arbejde på udøvelsen af ægte, korrekt forstået velgørenhed — den, ud over at lindre kroppens sygdomme tænder troens lys på Gud og formidler åndelig viden — den, der glemmer sig selv og i nogle øjeblikke viet sig til tjenesten for sin næste, vil gøre spiritualismen mærkbar blandt sine medmennesker, vil gøre Min tilstedeværelse mærkbar gennem sine gerninger, og som følge heraf vil hans mark blive frugtbar, og hans høst vil være god og rigelig.

56. Jeg må minde jeres sjæl om den mission, den har påtaget sig, så I ikke bedrager jer selv, så I på forhånd undersøger jeres hensigter og formålet med jeres gerninger, og så I forstår, hvordan det resultat, I opnår, kan se ud.

57. I er mine disciple og må leve vågent, så I kan høre samvittighedens stemme, før I udfører et værk. Så vil I fastlægge det mål, I ønsker at nå hinsides dette liv, i bevidstheden om, at I her kun skal samle fortjenester for at blive værdige til at bo i lysets verdener.

Hvad betyder det egentlig, at andre med jeres hjælp når frem før jer? Desto større vil jeres fortjeneste være, for det betyder, at I har tænkt mere på dem end på jer selv.

58. Spiritualistens livsvej er vanskelig. For den, der efter at have modtaget undervisningen rummer had, egoisme, hykleri eller ond vilje i sig, vil ikke med rette kunne kalde sig en elev af denne lære.

59. I den åndelige skal der være fred, tro, næstekærlighed, tilgivelse, smil, forståelse, overbærenhed og ømhed, for at disse kan blive en balsam for dem, der lider. På den anden side skal der i hans hjerte være inderlighed, styrke og stæthed over for dem, der forvrænger, skjuler eller forråder sandheden.

60. Jeg giver jer rent frø og tilbyder jer forberedte marker til at så det på. Der er derfor ingen grund til, at I ved jeres tilbagevenden overrækker Mig en dårlig frugt.

61. Brug mit ord og tænk alvorligt over det, så vil I mærke, hvordan det bliver til en fin mejsel, der trænger ind i det skjulte i jeres væsen og vil påbegynde et udjævningsarbejde i jeres hjerte.

62. Forstå, folk, at mit kald skete for også at bekendtgøre den opgave, I skal udføre på jorden. Jeres ånd vidste allerede, hvad den var udsendt til, men det manglede endnu, at også jeres materielle natur modtog denne åbenbaring, så den ville være rede til at samarbejde med ånden, og at begge sammen ville danne et eneste væsen og en eneste vilje.

63. Efter at have hørt disse åbenbaringer – kunne nogen af jer da afvise sin mission? Kunne jeres ånd flygte og nægte at kæmpe? Det ville være barnligt at flygte fra sin egen skæbne og løbe væk fra sig selv. Hvilket sted kunne I finde i denne verden eller i andre verdener, hvor min stemme ikke ville nå frem? Intet. For min stemme er jeres lys. Desuden – hvem kunne undslippe denne prøvelsens tid? Uanset hvor I måtte trække jer tilbage, ville renselsen følge jer.

64. Sandelig, Jeg siger jer: I vil kun kunne finde tryghed og fred i udøvelsen og overholdelsen af den lov, som Jeg har betroet jer. De fortjenester, som jeres sjæl erhverver på kærlighedens vej, nemlig barmhjertighed og broderskab, vil afspejle sig i jeres menneskelige liv som fred, ro, tillid og sundhed.

65. I den første tid indgik folket en pagt med sin Herre og svor at overholde loven. I dag ønsker Jeg ikke, at I skal sværge — Jeg ønsker, at jeres drivkraft til at følge Mig skal være spontan, at jeres overholdelse skal ske af kærlighed.

66. Jeg har i denne tid set alle menigheder samles og danne én eneste menneskemængde for at mindes den dato, hvor dette folk svor mig lydighed og forening. Men jeg spørger jer: Har I holdt jeres løfte? Har I været lydige mod mine anvisninger og forenet jer? Nej, folk, I har ikke overholdt jeres løfte, jeres ed var ugyldig. Hvorfor mindes I så den dato?

Jeg ville langt hellere se jer fysisk adskilt, selvom I så aldrig ville forene jer for at mindes disse traditioner, men i stedet se jer åndeligt forenet, se jer udøve min lære på samme måde og følge mit ord. Da ville I være forenet i mit værk, og jeres forening ville være stærk af kærlighed og sandhed, uden at I var nødt til at opfylde den blot fordi I bærer byrden af en ed i jeres sjæl.

67. Jeg ønsker, at når det Nye Israels Folk rejser sig for at følge Mig, skal deres pagt bestå af kærlighed og tro.

68. Forstår I, hvorfor Jeg afskaffer alle jeres traditioner? Fordi I i bestræbelsen på at følge dem glemmer den sande mening med jeres liv, som består i at følge (kærlighedens) lov.

69. Jeg siger jer, at hvis I ikke forener jer og tilgiver hinanden, inden min åbenbaring i denne tid slutter, vil I ikke kende de prøvelser, der vil ryste jer og minde jer om jeres vildfarelse og jeres uenighed.

70. Jeg ser, at I har vænnet jer til mit ord, og at I lukker ørerne, når jeg taler til jer i en bebrejdende eller irettesættende tone, og stoler på, at jeg kort tid efter vil tilgive jer og tale til jer med uendelig kærlighed.

71. Åh, folk, I har ikke villet bevare frøet og længes kun efter glæden ved at spise frugten! Hvad bliver der af jer, når I mangler mit ord? Vil I da finde på en eller anden måde at udfylde jeres tomhed på?

Nej, folk, forsøg ikke at bedrage jer selv, men bevar hellere allerede nu mit ord i jeres hjerte, saml det, og når I en dag ikke længere har min åbenbaring, vil I være i besiddelse af en udtømmelig skat af visdom, en kilde til sundhed og fred, en udtømmelig kilde til velsignelser.

72. Jo nærmere den forkyndte dag kommer, hvor I ikke længere vil høre mit ord, desto klarere bliver det. Nogle af mine talere har nået deres modenhed, og som belønning for deres forberedelse og folkets forberedelse udstråler jeg mit ord fuldt af klarhed og enkelhed.

73. Før var det nødvendigt at tale til jer i billedlig forstand, fordi talspersonerne kun var i stand til at tale om de dybe lærdomme i min sandhed på denne måde. Bag hver lignelse eller hvert billede lå der noget guddommeligt eller mystisk, som talspersonen ikke var i stand til at udtrykke.

Senere, da hans åndeliggørelse og ophøjelse gjorde hans opgave forståelig for ham, forsvandt den billedlige betydning fra hans læber, fordi hans forstand nu var i stand til at udtrykke det høje i et enkelt sprog, inden for rækkevidden af alle forstandsorganer og alle sjæle.

Min fred være med jer!

Undervisning 271

1. Jeg velsigner dig, folk, og i dig velsigner Jeg de kommende generationer.

2. Jeg ser, at I er blevet smittet af verdens sygdomme, at I ligesom alle svage væsener er blevet syge. Men Jeg vil rense jer, for der venter jer en stor, ædel og vanskelig åndelig mission, som I skal udføre.

3. I mit ord har jeg kaldt jer »Israel«, og da I hørte dette navn, skælvede I under byrden af et ansvar, som I aldrig havde forestillet jer at skulle bære.

4. Dette navn fik jer til at vågne op, og siden da er I holdt op med at nære jer af umoralske, skadelige eller dårlige tilfredsstillelser for i stedet at nære hjertet og sjælen med nærende, sund og ren føde.

5. De lavere lidenskaber erstatter I efterhånden med ægte kærlighed, de meningsløse fornøjelser opgiver I til fordel for sjælelige tilfredsstillelser, og alt dette, som er fornyelse og renselse, har givet jeres hjerte følsomhed og gjort det muligt for den åndelige sjæls sovende evner at begynde at åbenbare sig i jeres liv.

6. Da mit ord nåede jeres forstand, som en solstråle, der oplyser en gård, erkendte I endelig, at jeres sjæl kun kan næres af kærligheden til Faderen og til jeres medmennesker.

7. Således trænger lyset gradvist igennem i dette folk, som er bestemt til at indlede åndelighedens tidsalder. Derfor siger Jeg jer, at når I først har vundet denne kamp mod jer selv, skal I ikke tage et eneste skridt nedad eller vige tilbage.

8. Når I ikke længere begynder at føle jeres egne smerter, men i stedet føler andres lidelser, vil I tage endnu et skridt på vejen mod min lære.

9. Nu er de tider kommet, som profeterne har forkyndt for menneskeheden, hvor smerten vil blive meget bitter, for derefter at forsvinde og langsomt forvandle sig til fred.

10. De fleste mennesker ved intet om min komme og min tilstedeværelse som trøstende ånd, men i deres indre fornemmer de noget og venter på mig.

11. Dette folk her er i færd med at give menneskene vished om min nye åbenbaring. Det er grunden til, at jeg udgyder mit lys over jeres sjæle.

12. Ingen yderligere vaklen, folk, ingen yderligere tvivl eller ulydighed! Lad troen og tilliden tage magten over hele jeres væsen.

13. Flygt ikke fra livets prøvelser, for de er lektioner, I må lære. Vær klar over, at I i denne tid er blevet udsendt for at rense jeres sjæl gennem udførelsen af en høj, ædel og værdifuld mission.

14. Udskyd ikke opfyldelsen af jeres opgave til senere ved at indvende, at der i dag er for mange forhindringer for at følge Mig – at I hellere vil vente, indtil morgendagens sol fuldt ud oplyser jeres vej, for derefter at drage ud i kampen.

15. Se, hvordan den Guddommelige Ånds lys uophørligt stråler ned på jeres sjæl for ikke at lade jer falde eller falde i søvn.

16. Nogle gange overrasker Jeg jer i jeres meditationers stilhed med spørgsmålet om, hvorfor der er så store forpligtelser over for menneskeheden. Men Jeg siger jer, at jeres spørgsmål skyldes, at I ikke kender jeres åndelige fortid og derfor heller ikke de gældsforpligtelser, I har over for jeres medmennesker.

17. Når bevidstheden om jeres ansvar over for jordens folk er fuldkommen, vil I med stor kærlighed tage jeres kors på jer og med glæde bestige bjerget af jeres åndelige opstigning.

18. Jeres sjæls fortid er måske udslettet af jeres hukommelse, de tidligere eksistenser er måske glemt, men livets bog, hvor alt nedskrives af Gud, lader intet synke ned i fortiden; intet udslettes eller glemmes. Der er alt til stede og evigt levende.

19. Sådan er Faderens retfærdighed: fuldkommen, kærlig.

20. Når mennesket farer vild og styrter ned i verdens snavs, lader Herren sin barmhjertighed råde og redder sjælen. Hvis I mener, at jeres gerninger på jorden uigenkaldeligt har ødelagt jeres chancer for det evige liv, giver den Evige Dommer jer en ny mulighed for at gøre bod på jeres fejltagelser og således gennem anstrengelse, viljestyrke og udholdenhed i det gode opnå frelse.

21. Nu har I denne velsignede mulighed for at reflektere over alt dette og bestræbe jer på at opfylde jeres mission, så — når I vender tilbage til den »dal«, hvorfra sjælene forlader for at bebo den materielle verden — I ankommer uden uopfyldte opgaver og missioner og i stedet kan opleve den sande glæde ved at have sejret over den fattigdom og klodsethed, som den kropslige hylster, I har levet i, udgør.

22. Jeres sjæl er vågen som aldrig før. Derfor siger Jeg jer, at I er ansvarlige for de skridt, I tager i denne tid, da den periode, hvor Jeg har givet jer Mine undervisninger, har været meget lang, og det ord, hvormed Jeg har givet jer Mine lektioner, har været meget udførligt.

23. Glem ikke, at fristelsen mest af alt omgiver jer i de mest højtidelige øjeblikke og i de timer af største betydning, hvor hjertet bliver svagt, og modet synker, og tvivlen, usikkerheden og ubeslutsomheden melder sig.

24. Lad jer inspirere af renheden i mit værk; spørg jer selv, hvad der behager jeres Fader mest, hvad I gør godt, og hvad I gør dårligt.

25. Undersøg jeres egne gerninger, før I dømmes andres, og I vil se utallige ufuldkommenheder dukke op, som jeres øjne har overset på grund af manglende studier og kærlighed.

26. Fjern alt, hvad der findes af fanatisme, afgudsdyrkelse, overtro, materialisme og overflødige, nytteløse ritualer fra jeres midte. Det vil være, som om I renser jorden for ukrudt for derefter at så den med smuk hvede.

27. Brug den tid, I endnu har, til at lytte til min undervisning, så den kan fylde jer med lys og nåde, for at I kan tage det faste skridt mod åndeligheden — et skridt, I ikke har taget, fordi I har fortsat i en kult fuld af materialisme og vildfarelser.

28. Indtil i dag har I manglet troen til at afskaffe jeres figurer, ritualer og symboler og søge Mig åndeligt i det uendelige. I har manglet modet til at være åndelige mennesker, og I har udtænkt en slags skinnende åndelighed, bag hvilken I skjuler jeres materialistiske indstilling og jeres fejl.

29. Jeg ønsker ikke, at I skal være hykleriske, men oprigtige og sandhedselskende. Derfor taler Jeg til jer med største klarhed, så I grundigt renser jeres liv og viser verden sandheden om dette værk. Kalder I jer spiritualister? Så vær det virkelig. Tal ikke om min lære, så længe I gør det stik modsatte, for så vil I kun forvirre menneskerne med jeres gerninger.

30. Hav frem for alt erkendelsen af, hvad mit værk er — hvad min lov betyder, hvad jeres opgave er, og hvordan I skal udføre den, så I — hvis I på jeres vej ikke har en leder, der er værdig til at styre jeres skridt — lader jer lede af samvittigheden og den erkendelse, I har vundet i min lære. Således vil I ikke kunne gøre nogen ansvarlig for et fejltrin eller en vildfarelse.

31. Og jeg siger jer også: Når den, der med sine råd styrer jeres åndelige skridt, vandrer i overensstemmelse med min lov, skal I trofast følge ham, for han har vist sig værdig til jeres tillid.

32. Når timen kommer, hvor dette folk skal stilles til regnskab, vil min stemme nå hver eneste sjæl med den samme retfærdighed, da mit ord er blevet hørt af alle på samme måde. Da skal ingen sige: »Herre, still dem til regnskab, der ved mere, og tilgiv os, som blot gjorde, hvad de pålagde os.«

33. Tror I, at et barn, der ser det dårlige eksempel fra en jordisk far, der er lastefuld eller ondskabsfuld, begår en fejl, hvis det ikke følger hans livsstil? Eller mener I, at barnet er forpligtet til at følge i sine forældres fodspor?

34. Sandelig, Jeg siger jer: Det er samvittigheden og fornuften, der skal lede jer på den rette vej.

35. Men fordi I fjerner jer fra den forkerte vej, som er blevet udstukket for jer af dem, der har pligten til at lede jer gennem livet, skal I ikke se bort fra dem eller holde op med at elske dem – tværtimod. Fra det sted, hvor I finder frelse, skal I fra jeres side gøre alt for at hjælpe dem, der er kommet på afveje. Det betyder, at jeres barmhjertighed og jeres kærlighed aldrig må ændre sig.

36. Forsøg at forstå mit ord fuldt ud, elskede disciple, så I ikke plages af tvivl, når prøvelserne overrasker jer.

37. Materialismen udgør en enorm hindring for sjælens udvikling. Foran denne mur er menneskeheden gået i stå.

38. I befinder jer i en verden, hvor mennesket har været i stand til at udfolde sine intellektuelle evner inden for den materielt orienterede videnskab. Men dets dømmekraft med hensyn til det åndeliges eksistens er stadig begrænset, og dets erkendelse af alt det, der ikke helt og holdent hører til materien, er tilbagestående.

39. Dette århundrede, som I lever i, viser to sider: den ene er forstandens udvikling, og den anden er den åndelige stilstand.

40. Faktisk stråler det guddommelige lys ned på forstandens evner, og derfor udspringer min store inspiration fra dem, hvis frugter forbløffer menneskeheden; for forstanden længes nu efter frihed og udvidelse af viden. Mennesket fordyber sig i studiet af naturen, det forsker, opdager, glæder sig, undrer sig, men er aldrig ubeslutsomt. Men hver gang tanken opstår i ham om at afklare forholdet til det åndelige, til *den* sandhed, der ligger hinsides den materie, han kender, bliver han frygtssom; han frygter at trænge ind i det ukendte, ind i det, han anser for forbudt, ind i det, der (efter hans mening) kun tilkommer høje væsener, der er værdige til at udforske Guds hemmeligheder.

41. Her har han vist sig svag og tåbelig, ude af stand til ved viljestyrke at overvinde de fordomme, der holder ham nede. Her har det vist sig, at han er slave af forvrængede fortolkninger.

42. Den menneskelige intelligens vil aldrig nå sin fulde udvikling, så længe den ikke også udvikler sig på det sjælelige plan. Indse, hvor stor jeres sjæls tilbagestående er, fordi I udelukkende har viet jer til erkendelsen af det jordiske liv.

43. Mennesket er slave under andres vilje, offer for forbandelser, fordømmelser og trusler. Men hvad har man opnået med det? At det giver afkald på alle sine ønsker om at forstå og opnå den højeste viden, som mennesket bør besidde; at det selv forhindrer sig i at kunne afklare det, som det absurd nok altid har betragtet som en hemmelighed: det åndelige liv.

44. Tror I, at sjælens liv for mennesket på jorden for evigt vil forblive et mysterium? Hvis I tænker således, befinder I jer i en stor vildfarelse. Sandelig, Jeg siger jer: Så længe I ikke kender jeres oprindelse og intet ved om det, der vedrører Ånden, vil I trods al jeres videnskabelige fremskridt blot være skabninger, der lever i en ynkelig verden blandt planter og dyr. I vil fortsat bekæmpe hinanden i jeres krige, og smerten vil fortsat herske over jeres liv.

45. Hvis I ikke opdager, hvad I bærer i jeres væsen, og heller ikke opdager den åndelige bror i jeres næste, som bor i enhver – kan I da virkelig elske hinanden? Nej, menneskebørn, selvom I siger, at I kender Mig og følger Mig. Hvis I opfatter Min lære overfladisk, vil jeres tro, jeres erkendelse og jeres kærlighed være falsk.

46. I dag stråler mit lys ned på hvert eneste forstandsorgan på en strålende og inspirerende måde. Når det giver sig til kende gennem disse stemmeførere i det menneskelige ord, er det for den, der har hørt det, blevet til min lære. Men da alt dette sigter mod jeres sjæls ophøjelse, har Jeg kaldt det »spiritualisme«. Men lad jer aldrig opholde med navne eller definitioner. Det, der er af betydning i min lære, er indholdet og den sandhed, den rummer.

47. Nu er der et gunstigt tidspunkt, hvor lyset fra mit ord, den højere moral og visdommen i åndeliggørelsen strømmer ned over hjerterne – som en forfriskende og velsignende regn efter den lange tørke i ørkenen, som I har gennemkrydset.

48. Denne lære er fuldkommen, ligesom mit ord, der blev udtrykt i den Anden Tid, var fuldkomment, og ligesom hver eneste af mine inspirationer er det. Fuldkommenheden ville ikke være mulig, hvis den stammede fra de intellektuelle organer, gennem hvilke den gives. Men den stammer fra den Guddommelige Ånd, der inspirerede den.

49. Denne undervisning er enkel som alt, hvad der er rent og guddommeligt, og derfor let at forstå. Men det vil til tider forekomme jer vanskeligt at anvende den i praksis. Jeres sjæls bestræbelser kræver anstrengelse, afkald eller ofre fra jeres legems side, og hvis I mangler åndelig opdragelse eller disciplin, må I lide.

50. Siden tidernes morgen har der været en kamp mellem sjælen og »kødet« i forsøget på at forstå, hvad der er rigtigt, tilladt og godt, for at leve et liv, der er i overensstemmelse med de love, Gud har givet. I denne hårde kamp forekommer det jer, som om en fremmed og ondsindet magt konstant frister jer til at vende ryggen til kampen og opfordrer jer til at gøre brug af jeres frie vilje og fortsætte ad materialismens vej. Jeg siger jer, at der ikke findes nogen større fristelse end jeres legems svaghed:

følsomt over for alt, hvad der omgiver det; svagt nok til at give efter; let at bringe til fald og forføre. Men den, der har lært at beherske legemets drifter, lidenskaber og svagheder, har overvundet den fristelse, han bærer i sig selv.

51. Hvad lærer spiritismen jer af nyt, når den kærlighedslære, som Jesus bragte i den anden tid, jo viste jer den vej, I skal følge? Han lod jer forstå dette ord, forklarede det i al detalje og lærte jer at udøve det åndeligt.

52. Jesu lære var fuldkommen, da den blev åbenbaret for jer gennem det menneskeblivne »Ord«, hvori Gud skjulte sig. Det »Ord«, der talte til verden i Jesus, er det samme, som nu taler til jer i Ånden og har sagt jer, at I skal anvende den undervisning, de gerninger og de eksempler, som Jeg efterlod, da Jeg levede blandt jer, på jeres liv, og at I – fordi I anser jer for at være meget udviklede og lever i en epoke, der ligger meget fjernt fra den – ikke skal tro, at mit ord ikke er tidssvarende. I spiritismen kan I finde den måde, hvorpå I kan anvende min lære og mine eksempler på den epoke, I lever i, og på den udvikling, I har nået.

53. Dagens ord adskiller sig fra Jesu ord i den anden tid, fordi det formidles gennem menneskelige talere, og disse forstandsorganer er begrænsede i deres modtagelsesevne. Men indholdet af det ord, der kommer fra deres læber, er fuldkomment.

54. Ingen skal se det guddommiges nærvær i de menneskelige legemer, som Jeg benytter Mig af, ej heller Guds stemme i deres menneskelige stemme. Gud har ingen skikkelse og heller ikke et udtryk som en menneskelig stemme, sådan som I kender den. Derfor vil den, der hører mit ord, ikke finde Gud i det menneskelige ords ydre udtryk, men i dets indhold. Det er dette, som Jeg har åbenbaret i alle menigheder.

55. Mesteren er igen hos sine disciple for at minde dem om de guddommelige lærdomme, som Han bragte menneskeheden i den Anden Tid som et budskab om kærlighed og fred.

56. Jeg er vendt tilbage, fordi de nuværende generationer ikke har anvendt mit ord som norm og lov for deres liv, og det er nødvendigt at lære dem vejen gennem nye lektioner, der forklarer dem det, de ikke havde forstået.

57. Mennesket går stædigt sin vej, idet det følger sin frie viljes impulser, fjernt fra mange af livets realiteter.

58. Det ville være på tide, at der ikke længere fandtes imperier eller stærke folkeslag på jorden, der undertrykker de svage, og alligevel findes de som et bevis på, at de primitive tendenser stadig dominerer hos mennesket: at berøve de svage gennem magtmisbrug og erobre dem med vold.

59. Jeg satte ganske vist mennesket på jorden, for at det skulle blive herre over den og regere, for at det skulle regere over en verden af fred, forståelse og harmoni, hvor det ville være en fyrste, der var lydig og trofast over for kongen, som er dets Skaber.

60. Men det herredømme, som menneskene har oprettet på jorden, er anderledes — et herredømme af falsk storhed, forfængelighed og falsk herlighed. Derfor regner verden ikke de åndelige skatte, såsom fred, visdom og åndelig ophøjelse, blandt sine største rigdomme.

61. Menneskeheden længes efter en smule fred, men den søger den aldrig gennem de midler, der står til rådighed for at opnå den, såsom besindighed, tilgivelse, barmhjertighed, forsoning og kærlighed.

62. Nu forkynnder Jeg jer en stor og voldsom kamp mellem dem, der stræber efter at oprette fredsriget, og dem, der kæmper for at forsvare eller udvide magten i deres jordiske herredømme.

63. Det er kampen mellem ånden og materien, den gamle kamp mellem det evige og det tidsbegrænsede, ånden i modsætning til det materielle. Hvem vil besejre hvem? De ene siger: ånden, de andre siger: det materielle. Jeg siger jer: Ingen vil sejre.

64. I denne kamp handler det ikke om, at ånden sejrer og »kødet« ydmyges. For hvis det var sådan, ville dens sejr være falsk. Den endelige sejr vil tilhøre dem begge, når krop og sjæl sammen, i harmoni og begge opfyldende deres bestemmelse, vandrer under ét eneste ideal på retfærdighedens og kærlighedens vej, som er den vej, der er udstukket af min lov. Hvor meget skade påfører menneskene hinanden med deres morderiske krige! Dage, måneder og år går, uden at de har en smule fred i hjertet, idet de lever i konstant frygt, truet af deres egne brødre, der er blevet til fjender. Er dette at leve for et højt ideal eller i det mindste at kæmpe for det? Nej, folk: Mennesker dræber hinanden på grund af deres verdslige magtambitioner, som er langt mindre værd end deres liv. Men de vil ikke erkende livets værdi, vil ikke indse, at et menneskes eksistens er hellig, og at kun Den, der har skabt det, må råde over det.

65. Den samme verden, som I i øjeblikket bebor, har i lang tid været et slagfelt. Men den enorme erfaring, som mennesket har arvet fra sine forfædre, har ikke været tilstrækkelig — en bitter og smertefuld erfaring, der ligger foran nutidens mennesker som en bog, der er slået op af samvittigheden. Men menneskenes hjerter er for hårde til at tage imod denne frugt af erfaring, som er som en arv af lys. Det eneste, de har arvet fra deres forfædre, er hadet, stoltheden, naget, grådigheden, hovmodet og hævnens, som er blevet videregivet til dem gennem blodet.

66. Det vil blive nødvendigt, at jorden bliver rødfarvet af mange uskyldiges blod og derefter bliver sort af sorgen hos dem, der overlever.

67. Alle riger, som menneskene har opbygget på grundlag af stolthed og hovmod, er faldet sammen, fordi deres tilsyneladende faste grundmure var falske og ikke kunne modstå min retfærdighed.

68. De magter, der i dag forbløffer menneskene, vil I snart se styrte sammen med et brag, og når andre rejser sig efter dem, vil de ligeledes falde.

69. Når menneskene forener deres folk og styrer sig åndeligt og menneskeligt gennem de love om kærlighed og retfærdighed, som Faderen har åbenbaret for dem siden tidernes begyndelse, vil de have lagt de faste fundamenter for et fredens rige, hvor der for første gang i verden vil herske harmoni, broderskab, ægte fremskridt, en opblomstring i sjælen og i mennesket, visdom, viden og velstand vil herske.

70. Elskede folk, koncentrer jeres tanker på denne nådens morgen og lyt til jeres følelser, så I kan opleve, hvor stor kraft jeres tro har i forhold til den lære, I i øjeblikket modtager.

71. Når I føler jer forberedte og stærke nok til at arbejde for mit værk, så begiv jer ud og forkynd mit ord, som vil være det faste fundament for en ny verden, det rige af fred og sandhed, som jeg har forkyndt jer.

Min fred være med jer!

Undervisning 272

1. Jeg velsigner dig, Israel, og i jer velsigner Jeg de nuværende og kommende generationer. I er mine elskede disciple, som til alle tider har oplevet mine åbenbaringer og mine bud.

Jeg har sendt jer til jorden i en ny inkarnation. Men først har Jeg forberedt og advaret jer ved at fortælle jer, i hvilken tilstand menneskeheden befinder sig i denne tid. Jeg har talt til jer om dens materialisme og forvirring, og I har spurgt jer selv, om I kan opfylde jeres mission, og hvordan I vil kunne lade mit ord, som er den subtile essens, som er ømhed og lys, trænge ind i disse hjerter, der er hårde som klipper.

Mesteren lærte jer at kæmpe, gjorde jer til »arbejdere« og overgav jer hjerterne som marker, som I skal forberede, dyrke og gøre frugtbare.

2. Da I hørte mit ord gennem mennesket, og jeg kaldte jer Israel, rystede jeres sjæl. Jeres skrøbelige krop kendte ikke disse åbenbaringer, men åndssjælen ved og kender sin mission. Jeg siger jer: I er bestemt til at medvirke i mit værk, og I må være opmærksomme på jeres skridt. Træd ikke ned, lad jer ikke blive materialistiske, bland jer ikke med menneskemængderne, for I er ikke jeres medmennesker overlegne. Arbejd i stilhed, så kun kærligheden og barmhjertigheden over for jeres næste adskiller jer.

3. Jeres tilstedeværelse vil fordrive mørket, og hvis I holder jeres læber lukkede, fordi I ikke kan finde en passende lejlighed til at tale om min lære, så vil jeres ånd tale, og I vil på den måde skabe lys og retfærdighed blandt jeres medmennesker.

4. I denne tid med smerte er Jeg kommet for at trøste jer. Alle sjæle ved, at dagen for deres befrielse vil komme, og de forventer at se deres Frelser. De ved ikke, på hvilken måde han vil komme, men de venter og spørger den skjulte guddommelige visdom.

5. I, folk, har bekræftelsen på alt det, der er blevet profeteret, og I skal bringe dette lys til menneskene. Sig til dem, at Jeg elsker dem, og at Jeg i hvert øjeblik af det liv, Jeg giver dem, åbenbarer Min barmhjertighed og Min magt. Hjælp dem med at fuldkomme sig, sig til dem, at de skal søge Mig med oprigtighed, at de skal søge Mig åndeligt.

6. Jeg vil kommunikere med dem, så snart I, mine arbejdere, har forberedt deres hjerter. Jeg vil udsende jer og lægge min Ånd i jer for at lade mit ord nå ud til mennesker af alle racer og trosretninger. For Jeg fører menneskene mod ét eneste mål, mod den eneste sandhed.

7. Menneskerne snubler over stenene på vejen, klager og lider. Men alt dette er i overensstemmelse med soningsloven og retfærdigheden, som er kommet for at forvandle dem, således som det er min vilje. Jeg ønsker, at

mine børn skal elske mig som en far og blive åndelige, så de kan leve i fred.

8. Når jeres hjerte rammes af en stor prøvelse, spørger I Mig i oprør: »Står det mon skrevet i min skæbne, at jeg skal tømme denne lidelseskalk? Er det min soning? Er det virkelig din vilje, Fader?« Men Jeg siger jer: »Intet sker uden min vilje.« Der er mange prøvelser i jeres skæbne, som I skal gennemgå. Nogle vil være følgerne af jeres overtrædelser af min lov, andre vil komme fra min Ånd til jeres. Ikke desto mindre er de alle retfærdige, selvom I anser dem for unødvendige. Når I våger og studerer, vil de tale om min fuldkommenhed og min kærlighed. Bevar håbet og troen selv i de dage, hvor bitterheden er størst, og stol på, at den næste dag vil blive bedre, at min kærligheds sol vil stråle på jeres sjæl og jeres krop, og at jeres fornuft og intuition vil være klare, og at I vil blive ført mod et godt mål. Når I så når slutningen af jeres livsrejse, vil der være fred i jer og glæde hos Faderen. Efter hver prøvelse vil I erkende jeres styrke, og Jeg vil modtage frugten heraf i overensstemmelse med den kærlighed, I viser Mig.

9. Menneskehed, byd den tredje tid velkommen, hvor menneskene vil finde den åndelige visdom. Det er den æra, hvor I vil fornemme Mig gennem troen, intuitionen og åndeliggørelsen. Forvent ikke Min tilstedeværelse i menneskelig skikkelse, og led ikke efter Mine sår for at stikke jeres fingre i dem for at tro på Mig.

10. Alt vil være åndeligt i denne tid.

11. Tiden er kommet, hvor I vil forstå og føle Mig som Ånd ved at give afkald på al jeres materialisme.

12. Ve de folk, der stædigt holder fast ved deres afgudsdyrkelse, deres fanatisme og deres traditioner! De vil ikke kunne se mit lys, og de vil heller ikke kunne føle den uendelige lykke ved sjælens opvågnen.

13. Min lære vil ganske vist ryste verden. Men når kampen er forbi, vil man på jorden føle den sande fred, den, der udspringer af min Ånd. Kun de tåbelige, de stædige og de hårdhjertede vil fortsat lide.

14. En usynlig verden svæver og lever over menneskeheden, en verden af lysvæsener, hvor Elias går foran og leder og bestemmer alt.

15. Velsignet være de, der viser sig modtagelige for denne himmelske indflydelse.

16. Blandt alle jordens folk findes der mennesker, hvis ånd er blevet udsendt for at støtte den åndelige verden i dens arbejde. Hvad vil der ske med dem, hvis de tillader, at deres hjerte forvandles til en klippe, der er ufølsom over for de åndelige inspirationer? De ville være nødt til at drikke en meget bitter kalk for at vende tilbage til den vej, de har fjernet sig fra.

17. For Mig *kan* et menneskes anger, fornyelse og frelse ikke være umulig. Da ville Jeg ikke være almægtig, og mennesket ville være stærkere end Mig. Anser I Min magt for at være underlegen i forhold til den kraft, som det onde besidder i mennesket? Anser I mørket i mennesket for at være overlegen i forhold til det guddommelige lys? Aldrig! siger jeres hjerte til Mig.

18. Tænk på: Min opgave er, efter at Jeg har givet jer livet, at føre jer til fuldkommenhed og forene jer alle i én eneste åndelig familie; og glem ikke, at Min vilje opfyldes trods alt.

19. Jeg, den Guddommelige Sædemand, så umærkeligt mit kærlighedsfrø i hver sjæl. Jeg alene ved, på hvilket tidspunkt dette frø vil spire i hele menneskeheden, og jeg alene er i stand til med uendelig tålmodighed at vente på frugterne af mine gerninger.

20. Udnyt indholdet af denne undervisning og begynd med at så enighed i jeres familiers skød. Sørg derefter for harmoni mellem de menigheder, der udgør jeres folk. Når de så er forenet gennem åndelige bånd, lad jeres fred og lykke stråle udad fra jeres midte.

21. Når I begynder at overveje den kamp, der vil være nødvendig for at omvende hele menneskeheden, og når I tager højde for omfanget af den synd, der findes, og den elendighed, der hersker overalt, vil I uundgåeligt føle jer nedtrykte i jeres overvejelser. Men hvem har sagt jer, at det kun er jer alene, der skal redde verden? Nøj jer med at gøre den del godt, der tilkommer hver af jer, og lad de andre udføre deres del, så vil I opleve, hvordan I dag for dag og skridt for skridt med jeres Faders hjælp bliver vidner til opfyldelsen af mit ord.

22. Det var jeres skæbne at leve på Jorden i disse for menneskeheden vanskelige tider – det er begyndelsen på den tredje tidsalder. Men klag ikke over jeres skæbne, for det ville være at rette en bebrejdelse mod Mig. Husk, at hver og en af jer — jeg henviser her til jeres åndssjæl — har været på Jorden flere gange, og at I i nogle af disse liv har nydt alt det, som det menneskelige hjerte længes efter.

23. Vær forvisset om, at de, der lider mest i denne tid, tidligere har tømt bægeret med nydelse, menneskelige tilfredsstillelser og verdens herligheder til bunds, hvorved de fjernede sig fra den åndelige vej og besmittede sig.

24. Tiden for soning og renselse måtte komme, selvom der måtte gå århundreder på jorden, og jeres sjæl måtte vente indtil dette øjeblik. Men denne tid er nu kommet; det er nutiden. Forstå den, oplev den og udnyt den.

25. Modtag lyset fra Trøsterånden – den, der ifølge mit løfte til menneskene måtte komme.

26. Forstå nu, hvorfor min tilstedeværelse i usynlig form opfylder dette løfte. I dag er jeg ikke Kristus, der er kommet i kødet, men Kristus i Ånden, som udgyder lys, kærlighed, visdom og trøst over alle, der lider.

27. Kærligheden oplyser på ny jeres liv, menneskehed. Jeg viser jer den åndelige vej og afslører for jer den sandhed, der findes i jer, så I kan erkende det guddommelige lys. Er I ikke klar over, at I befinder jer i en vildfarelse, når I anser jer for at være større, end I er? I tror på jer selv i henhold til »kødet«, i henhold til den menneskelige person. Men ved I, at denne tro er falsk, fordi det menneskelige er forgængeligt? Jeg har lært jer at grundlægge jeres tro og fremskridt på jeres åndelige sjæls værdier, fordi disse er faste og evige.

28. I har troet, at I kun er materie, og at kun denne verden eksisterer, og derfor fælder I så mange tårer i livet, og jeres livskamp er angstfyldt og fortvivlet.

29. Jeres materialisme har forvandlet det Eden, som Jeg betroede mennesket, til et helvede.

30. Det liv, som menneskene lever, er forkert; deres fornøjelser, deres magt og deres rigdom er forkerte; deres lærdom og deres videnskab er forkerte.

31. Rige og fattige, I er alle optaget af penge, hvis besiddelse er vildledende. I bekymrer jer over smerter og sygdomme og skrækkes ved tanken om døden. De ene frygter at miste det, de har, og de andre længes efter at få det, de aldrig har ejet. Nogle har alt i overflod, mens andre mangler alt. Men alle disse bestræbelser, lidenskaber, behov og ambitiøse mål vedrører kun det materielle liv, kroppens sult, de lavere lidenskaber, de menneskelige ønsker, som om mennesket faktisk ikke havde nogen sjæl.

32. Verden og materien har midlertidigt besejret sjælen, har efterhånden ført den tilbage i trældom og til sidst ødelagt dens mission i det menneskelige liv. Hvorfor indser I ikke gradvist selv, at den sult, den elendighed, den smerte og den angst, der tynger jeres liv, ikke er andet end et trofast spejlbillede af jeres sjæles elendighed og smerte?

33. Det var absolut nødvendigt, at Jeg skulle afsløre sandheden for jer, den sandhed, der findes i jer, og som I ikke ønskede at se. Men nu er Jeg kommet, nu er Jeg hos jer, og Jeg vil i bund og grund lære jer at lytte til jeres ånds budskab, som I længe har holdt tilbage.

34. Snart vil I indse, at det ikke er livet, der er grusomt mod jer mennesker, men at I selv er det over for jer selv. I lider og lader dem, der

er omkring jer, lide på grund af manglende forståelse. I føler jer ensomme, ser, at ingen elsker jer, og bliver egoistiske og hårdhjertede.

35. Så lader Jeg min stemme høre, som siger jer, at I skal hæve jer, så jeres følelser forædles, at I ikke skal se på nedrigheder og urenheder, men på elendighed og nød, som I skal tilgive og lindre.

36. Løft jeres sind og jeres blik mod det Evige, så I bliver fyldt af rene tanker.

37. I uendeligheden, som er sjælens levested, vibrerer lyset, de høje tanker og den evige fred. Hæv jer op dertil og styrk jer i disse regioner. Så længe I ikke stiger op, vil I fortsat blive syge, vil I fortsat strides uden at genkende hinanden som søskende.

38. Denne materialisme har splittet menneskene. Uenighedens frø har formeret sig i en sådan grad, at ikke blot folkeslag afviser hinanden, men endda forældre og børn samt søskende indbyrdes.

39. Rejs dig i det mindste, du folk, der næres af min lære, op af snavset, lær at elske og tilgive. Byg ikke al din sjælefred og din lykke på den materielle verden, fordel dine bestræbelser og mål mellem det åndelige og det materielle, og forsøg at gøre begge sider retfærdighed.

40. Hold op med at tro, at I kan opnå alt gennem det materielle. Forstå, at I, for at hæve jer op til Gud, kun kan gøre dette med sjælen.

41. Hvordan kan det være rigtigt, at I stædigt holder fast i den opfattelse, at I gennem materielle gerninger vil opnå salighed for jeres sjæl? Bliv jer alle jeres vildfarelser og fejl bevidste. Hvis I, så materialistisk som I lever, tror, at dette er det formål, I er skabt til, så siger Jeg jer sandelig, at jeres sjæls opvågnen til sandheden vil blive meget bitter.

42. Gud ønsker lydige børn, ikke slaver, men I er slaver af jeres egne lidenskaber og andres.

43. I er som vildfarne små fugle, der i stedet for at kvidre frygtsomt pipper. I velsigner ikke længere om dagen de goder, jeg giver jer, og I velsigner ikke længere mit navn hver gang, mit gode når frem til jer.

44. I føler jer modløse, fordi I har sat jeres lid til kroppens kræfter, men kroppen er svag. I vil blive stærke, når I kan indse den store vildfarelse, der ligger i at betragte verden som det sande rige af salighed.

I det øjeblik, hvor oplysning og indsigt indfinder sig, vil sjælen skamme sig over sin store elendighed, fordi den er blevet elendig i kroppen. Den ønskede ikke at være en kondor, der erobrer himmelens højder. Den foretrak at være som de fugle, der har brug for mørket for at kunne bo i det, fordi lyset blænder dem.

45. Min lære skal forstås korrekt, så I indser, at Jeg ikke lærer jer at foragte det menneskelige liv, men at leve det sande liv med blik, forstand og ideal rettet mod det evige.

46. I dag er jeres åndelige uvidenhed så stor, at I, når I tænker på dem, der er gået bort til det hinsides, siger: »Den stakkels mand, han døde og måtte efterlade alt og er væk for altid.«

47. Hvis I blot vidste, med hvilken medfølelse disse væsener betragter jer fra den åndelige verden, når de hører jer tale således. Medfølelse er det, de føler for jer i lyset af jeres uvidenhed! For hvis I kunne se dem, om end blot et øjeblik, ville I blive målløse og overvældede af sandheden!

48. I græder over de livløse rester, der blev tilbage i jordens indre, og mens I beplanter gravhøjen, der dækker dem, med blomster og vander den med tårer, siger de, der har frigjort sig fra disse kroppe og bor i frihedens og lysets rige: »Åh, du stakkels krop, hvor meget elskede og forsvarede jeg dig, hvor meget skaffede jeg dig ære og glæder, forfængelighed og forgængelig herlighed, og nu er du blot en håndfuld støv i en mørk grav.«

49. Tænk alle over min lære, og I vil i den se de hemmeligheder, som I indtil i dag ikke har villet lære at kende, forklaret med den største klarhed.

50. På hvilket bedre tidspunkt end det nuværende kunne jeg være kommet for at trøste jer? I kan naturligvis også sige, at Kristus i denne tid steg ned i helvedets riger. For hvad er mere helvedesagtigt end jeres syndige liv, som verden veltes rundt i? Jeg kommer for at redde jer, fordi I går langt fra den sande vej – så langt, at I ønskede at leve uden Mig, mens sandheden er, at jeres liv og mit er ét og det samme.

51. Menneskets tilværelse, adskilt fra Guds love, er tom og falsk. Indse, hvorfor Jeg er kommet for at bringe jer lyset: for at frelse jer med det samme ord, som Jeg allerede tidligere har bragt jer. For sandheden er én, og derfor er der kun én lære.

Jeres egenkærlighed oprettede troner af afgudsdyrkelse for jer. Men overbevist om, at *den* konge, I troede at bringe, var falsk, forblev jeres hjerte desorienteret. Men indeni jeres væsen kan I søge jeres Guds nærvær, den sande konge. Når I finder Mig der, beder Jeg jer ikke om at oprette en trone for Mig. Jeg foretrækker et alter af kærlighed og ydmyghed, hvor en lysestage af tro spreder lys.

52. Der er mange ting, som jeres sjæl har brug for. Tænk over det: Hvor mange gange om dagen giver I jeres krop næring? Hvis I en eneste gang går glip af et af disse måltider, føler I jer svage. Men jeres sjæl – hvor mange gange om dagen giver I den næring med mit ord?

53. Forstå, hvor stor menneskehedens åndelige sult og tørst er midt i jeres tilværelses tørke, så vil I retfærdiggøre min tilstedeværelse i Ånden for at forklare jer min sandhed og trøste jer i jeres store trængsler.

54. Min undervisning og min komme i denne tid tjener til, at mine nye disciple, som I alle skal være efter min vilje, ligesom jeres Mester bliver trøstens ånder og begiver sig ud på jordens veje for at virkeliggøre mit værk, så min kærlighed, tænde lys, bringe kærlighed og forståelse til børnenes hjerter for at fylde den umådelige tomhed i deres væsen. For at bringe helbredende balsam til de syge, der er besejret af smerten i deres legeme, og hvis lidelser efterhånden ophører med deres liv; trøst til de fattige og forladte, der ikke har nogen, de kan læne sig op ad.

55. Når I ser virkeligheden af disse store lidelser, vil I sammenligne dem med jeres egen smerte og velsigne den, som I troede var den største, og I vil sige: »Herre, på grund af alt det, jeg besidder, burde jeg være lykkelig.«

56. Det vil være nødvendigt, at I bliver fortrolige med den, der lider, så jeres hjerte modtager mange lærestreger, der gør det kærligt, blødgør det og afleder det fra de falske glæder, for i stedet at tænke lidt på dem, der hungrer efter hengivenhed og har brug for kærlighed og trøst.

57. Når I først føler andres smerte som jeres egen, vil Jeg ikke længere have noget at sige jer. I vil af jer selv begive jer ud på jagt efter de nødlidende, der ligger på hospitalernes sygesenge. Jeres hånd vil, uden at I føler modvilje, lægge sig på den spedalske og kærtegne forældreløse barnet ømt. Jeres læber vil med deres ord bringe lys til sjælen, og I vil forstå at tænde en troens flamme hos dem, der går gennem livet uden mål, uden kærlighed og uden Gud.

58. Spiritualisten vil ikke samle materielle goder i overflod, men han vil sørge for altid at være rig på sjælens skatte. Han vil altid vide, hvad de rummer, og hvordan det står til med dem. Han vil lide som alt det dødelige, men han vil aldrig fortvivle eller gøre oprør.

59. Hold mit eksempel for øje ved enhver lejlighed – det liv, som Jeg viet til opgaven at elske jer, trøste jer og vise jer vejen til den evige salighed. Jeg talte om denne vej i hele min lære, for at mange måtte høre mig. Jeg havde ikke noget særligt sted, hvor jeg lod mit ord høre. Både på torvene og i søjlehallerne, på gaderne eller i templerne, undervejs eller på bjergene lod jeg budskabet høre, der talte om himmelriget.

60. Vær altid parate med en rejsepakke fyldt med fortjenester, som I har erhvervet i livets kamp, så mit kald til det andet liv ikke overrasker jer på noget tidspunkt. Se altid ind i jer selv og prøv jer selv. Vent ikke på den time for derefter at forlade denne verden med en sjæl uden fortjenester. For da vil I ønske, at I havde gjort meget godt på jorden, men det vil være

for sent. Vær altid i kontakt med jeres samvittighed, for I ved ikke, i hvilket øjeblik jeres overgang finder sted.

61. Mist ikke modet, o sjæle, til hvem Jeg især retter mit ord. Bliv ved med at følge min vej, og I vil lære freden at kende. Sandelig, Jeg siger jer: I er alle bestemt til at opleve saligheden. Jeg ville ikke være jeres Fader, hvis I ikke var skabt til at dele himmelriget med Mig. Men glem ikke: For at jeres salighed skal være fuldkommen, er det nødvendigt, at I trin for trin indbringer jeres fortjenester, så jeres sjæl føler sig værdig til den guddommelige belønning. Indse, at jeg står ved jeres side og ledsager jer hele vejen. Hav fuld tillid til mig i bevidstheden om, at min opgave er forenet med jeres, og min skæbne med jeres!

62. Da I ikke var i stand til at hæve jer op til Mig, er Jeg kommet til jer, hvorved Jeg har givet jer et bevis på Min barmhjertighed og en tilskyndelse til jeres tro. Allerede tanken om at opfylde jeres opgave skræmmer jer, for I er ganske vist stærke i verdens kampe, men svage over for den åndelige sjæls mission.

I siger til Mig, at I stadig har for mange mangler til at betragte jer som Mine disciple. Men Jeg siger jer, at hver mangel er som en sten, og at de alle sammen er som en byrde. Så længe I lever under vægten af denne byrde, er det umuligt for jer at hæve jer op. Men i det omfang, I efterhånden kaster den tunge byrde af jeres mangler fra jer, begynder I at føle, at I kan hæve jer op mod Åndens højder.

63. Lad mit ord fuldkomme jer. Jeg ved, at I ikke alle kommer med et forberedt hjerte for at høre Mig, at nogle gør nar af denne åbenbaring, og at nogle tvivler, ligesom der også er nogle, der mener, at selvom ordet er højtstående, stammer det ikke fra Kristus, men fra et eller andet andet væsen. Men Jeg siger jer, at Mine tanker når frem til de respektive forstandsorganer for at åbenbare sig i visdom.

64. Hvem har ret til at tvivle på min tilstedeværelse blandt menneskene, når jeg jo har givet jer beviser på, at jeg tjener jer ud fra min kærlighed? Tænk på Jesus, da han var fastspændt til korset. Men hvad er det kors andet end menneskeheden? Sandelig, jeg siger jer, jeg er stadig fastspændt til mit kærlighedskors, som repræsenteres af min kærlighed til mine børn.

65. I tvivler, dømmes og gør endda nar, men Jeg tilgiver jer og velsigner jer, fordi I er syge af uvidenhed. Jeg giver jer tid til eftertanke, fordi Jeg ved, at I i morgen vil høre til de mest inderlige. Nu kan I endnu ikke se den sandhed, som Jeg har åbenbaret for jer, i fuld klarhed, fordi »kødet« er stærkere end ånden. Ikke desto mindre vil I begive jer ud mod idealet om åndeliggørelse, og da vil I blive de åndeligt stærkeste.

66. Bekæmp det skadelige, kæmp mod det urene. Vær klar over, at verdens laster sløver sjælens sanser og forhindrer den i at træde ind i de højere livsverdener. Når I lærer at leve det sande liv – jeg siger jer: uanset hvor I befinder jer, og uanset hvor I går hen, vil I gennem jeres tilstedeværelse forvandle alt til et paradis af fred.

Min fred være med jer!

Undervisning 273

1. I er sunket så dybt og har fjernet jer så meget fra det åndelige, at I betragter alt det som overnaturligt, hvad der – da det hører til Ånden – er fuldstændig naturligt. Således kalder I det guddommelige for overnaturligt, og ligeledes ser I alt, hvad der hører til jeres Ånd, og det er en vildfarelse. Årsagen hertil er, at I kun ser og opfatter det, der ligger inden for jeres sansers rækkevidde eller inden for jeres menneskelige intelligens' forståelsesramme, og I har betragtet det, der ligger uden for sanserne og forstanden, som overnaturligt.

2. Det er nu på tide, at I trænger ind i kernen af mine undervisninger, som åbenbarer jer den sandhed, som livet rummer, så I betragter jer som mine disciple og snart begynder at være mestre.

3. Disciplen er den, der lærer, mesteren den, der anvender mine lære. Sådan skal I være. For hvis I blot skulle lære og gemme min visdom i jeres hjerter, eller hvis I skulle ændre mine lære, ville I være som de hykleriske farisæere, som jeg dengang fordømte så stærkt for at bevise deres falskhed.

4. Vejen er lang, og I må gå opmærksomt, så I ikke falder i nogen yderlighed, det vil sige, at det åndelige ikke bliver noget hverdagsagtigt for jer, men at I heller ikke ender i fanatisme.

5. Når I først har opnået den balance, der skal være mellem den åndelige sjæl og »kødet«, vil I se, hvor let tilværelsen er, og hvor jævn vejen er. Skridt for skridt vil I gå jeres vej og udnytte alle de muligheder, livet byder jer for jeres sjæls fremskridt.

Når I så når frem til det åndelige livs tærskel, når timen nærmer sig, hvor I skal sige farvel til den verden, der har huset jer, og til den krop, der har tjent jer som støtte, skal der ikke være den mindste modstand; hverken skal sjælen ønske at forlænge sit legemes liv, eller skal legemets hylster holde sjælen tilbage længere.

6. Hvor megen glæde og hvor megen lys vil sjælen opleve, når den træder ind i sit nye hjem, og hvor megen fred og forståelse vil den efterlade i hjerterne hos dem, der tilhørte hende på jorden!

7. Jeg ser, at den atmosfære, der hersker i verden, står i modsætning til åndeliggørelsen. Derfor vil det være meget fortjenstfuldt, hvis I formår at befri jer fra de hindringer, der forhindrer jer i at komme videre på vejen.

8. Jeg har sendt jer et budskab, ved hjælp af hvilket I kan leve i verden uden at lade jer smitte.

9. Lær med min kraft at hæve jer over det. Stræb efter at hæve jer over de menneskelige trængsler. Når I først har ophøjet jeres liv og befriet jeres sjæl, så synk ikke ned igen.

10. På min vej er der ingen faldgruber. Men det er nødvendigt at våge og bede, for ved siden af stien vokser der krat, og i det gemmer den forræderiske ulv sig undertiden. Våg og bed, så I ikke bliver overrasket, men i stedet selv kan overraske dem, der gemmer sig for at bringe den, der ønsker at vandre på den gode vej, til fald eller for at berøve ham troen.

11. Jeg forkyndte, at mit folk igen ville træde frem i verden, når menneskeheden skulle drikke sin største lidelseskalk. Derfor sender Jeg i øjeblikket mine budbringere, mine arbejdere, mine soldater og profeter ud på jorden, for kampens tid nærmer sig.

12. Mit folk er ikke kun dette her, som har hørt Mig gennem talerne. Mit folk vil sprede sig over hele jorden, og dets børn vil være alle dem, der vidner om Min sandhed — alle dem, der skaber lysglimt i sjælen, alle dem, der bekæmper ukrudtet og forkynder den tredje tid.

13. Bliv åndelige, så vil I kunne forstå og opfylde jeres mission. Når der så i andre lande rejser sig andre af Mine udsendinge, skal de ene tage notits af de andre, forene sig og støtte hinanden åndeligt ved med tankens kraft at bekæmpe den splid, uenighed og krig, der har grebet verden.

14. Vær ikke bekymret, folk, Jeg har modtaget de fortjenester, I har opnået indtil i dag. Men stands ikke efter de første skridt, nøj jer ikke med de første gerninger, I har udført. Gå roligt og med faste skridt, så vil I opnå sejren.

15. Jeres fortjenester behøver ikke altid at vente, indtil I når det åndelige rige for at høste deres løn, men også her på jeres verden vil I se dem blive belønnet.

16. Her vil jeres krop have sundhed og styrke, og i det åndelige liv vil I have lys og sand glæde.

17. Den, der er kommet til Mig i længsel efter visdom, har aldrig følt sig snydt. Jeg har set, at der ikke har været nogen hindring, der har standset jer i jeres længsel efter at høre mit ord. Hvordan skulle Jeg ikke belønne jeres anstrengelser og jeres ofre? Jeg alene ved, hvor meget I har måttet udvikle jer for at kunne nå frem til disse steder og blive hos Mig for at høre Mig.

18. Tiden er kommet, hvor menneskene af egen vilje bryder deres lænker, river bindet fra deres øjne og søger den sande vej.

19. Mennesket stræber efter at besidde et lys, der gør det muligt for ham at vide, hvad der retmæssigt tilkommer ham, ligesom han også skal kende alt, hvad der virkelig er forbudt for ham.

20. Åndeligt set er mennesket et uvidende væsen. De utallige fordomme, der omgiver det, og de trusler og forbandelser, der tynger det, har været årsagen til ligegyldigheden over for det åndelige.

21. Det er alene mit lys, der nu vækker sjælene; det er min stemme, der opfordrer dem til eftertanke, og det er min kraft, der gør dem standhaftige og får dem til at kæmpe for at nå målet.

22. Menneskeheden vil snart frigøre sig fra sine fordomme, ligesom man skiller sig af med et slidt og gammelt klæde, og vil længselsfuldt løfte sit blik og sin forstand ud over de barrierer, der længe har hindret den i at udvikle sig.

23. De indpodede frygt, som menneskene i århundreder har næret i deres hjerter, vil ligeledes forsvinde, når de husker, at det var Kristus, der åbnede portene til det åndelige rige, og som – da Han ikke havde åbenbaret alt, hvad Han havde at lære menneskeheden, fordi tiden endnu ikke var inde – lovede sin genkomst i en æra, der ville være fuld af lys, inspiration og åndelige åbenbaringer.

24. I Mig vil menneskene finde modet til at befri sig fra uvidenhedens åg.

25. Hvordan kan I forvente, at der bliver fred på jorden, og at krigene ophører, at menneskene fornyer sig, og at synden mindskes, når de ikke har åndelig viden, som er livets forudsætning, oprindelse og grundlag?

26. Sandelig, Jeg siger jer: Så længe man ikke forstår eller følger Min sandhed, vil jeres tilværelse på jorden være som et hus, der er bygget på kviksand.

27. De, der er vågnet, er færre end dem, der forbliver kolde og ligeglade over for det åndelige. Disse bekymrer sig ikke og frygter ikke det herskende kaos, men tilskriver alt overfladiske årsager. De nøjes med deres begrænsede forståelse og siger: »Hvorfor skulle jeg opklare mysterier eller forsøge at trænge ind i det ufattelige, når jeg opfylder alle de pligter, der er pålagt mig af dem, der hersker i det materielle, såvel som af dem, der åndeligt vejleder mig gennem religionerne? Findes der ikke i denne pligtoplevelse det princip om det gode, som Kristus lærte?“ Med disse tanker beroliger de sig selv og overbeviser sig selv om, at de opfylder deres åndelige opgave.

28. Men Jeg siger jer, at denne opfyldelse af jeres pligter kun er tilsyneladende og ikke reel, at der for jeres samvittighed og for Gud er meget lidt af det gode, I gør, fordi jeres liv er overfladisk, jeres åndelige indsigt ubetydelig, og jeres gerninger fulde af egoisme og forfængelighed.

29. I jeres medmenneskers øjne, som I let kan vildlede, udfører I måske trofast jeres åndelige og menneskelige pligter. Men over for jeres

samvittighed og jeres Fader vil I ikke kunne bestå med skinnet – for der kommer sandheden for dagen – og det er det, der får menneskene til at forblive i åndelig stilstand.

30. Dette har medført, at der opstår stridigheder mellem de ene og de andre. Mens de opvågnede taler om åndeliggørelse, åndelige gaver, evner og åbenbaringer, rejser de åndeligt træge sig og siger, at disse splitter og forvirrer menneskeheden og skaber tvivl og usikkerhed i trosoverbevisningerne.

31. Denne kamp vil være uundgåelig, for at lyset kan fremstå og sandheden kan stråle. Først da vil I indse, at sandheden ikke skaber splittelse, og at min lære, da den bygger på sandheden, ikke kunne frembringe splittelse og uenighed blandt mennesker, selvom den i første omgang tvinger dem til at kæmpe indbyrdes for at opnå lyset.

32. Hver og en vil gribe til *sine* våben – nogle til de åndelige, andre til forstandens, og atter andre til de materielle.

33. De, der kun stoler på deres fysiske våbens magt, vil blive besejret, for sejren vil hælde over til dem, der bruger de åndelige våben, hvis beskaffenhed og kraft er større.

34. Selvom Jesu lære i den Anden Tid åbenbarede alt, belyser og forklarer spiritismen alt, hvad der var et mysterium blandt menneskene. Uden dens hjælp ville de aldrig trænge ind i kernen af åbenbaringerne.

35. Sandelig, Jeg siger jer: Kun Lammet kunne bryde de syv segls bog for at vise jer hele dens indhold.

36. Udøv denne lære, folk. Tiden er kommet til at vise verden sandheden i mit ord. Jeg har kaldet jer for at gøre jer til budbringere, der bringer menneskeheden det budskab, som den så meget har brug for at kende.

37. Jeg siger jer ikke, at når mit ord når ud til jordens folk, vil alle mennesker straks forvandle sig til spiritualister. Nej — i første omgang vil det være tilstrækkeligt, at åndeliggørelsen finder anvendelse på hvert religiøst samfund. Så vil I opleve, hvordan alle mennesker, når de mindst venter det, vil have bevæget sig mod et eneste punkt, nemlig mod harmoni, enhed og forståelse, som aldrig før har eksisteret blandt dem.

38. Ukrudtet vil blive revet op med rod, og i stedet vil hveden vokse, symbolet på overflod, arbejde, fremskridt og fred.

39. Velkommen til alle dem, der kommer i længsel efter det lys, der oplyser deres vej.

40. Vær hos Mig, Jeg er fyrtårnet, der lyser på alle stier. Dette lys er ikke nyt; siden menneskets livs begyndelse har det strålet i dets samvittighed. Men da mennesket er skabt til af egen kraft at trænge ind i det åndelige

livs mysterier, var det nødvendigt, at »Ordet« blev menneske i Jesus og med sit ord rev sløret af mysterierne.

41. Er hele menneskeheden i sine forskellige generationer nået frem til toppen af Golgata for at reflektere over den uendelige kærlighed, som Kristus lod sig dø ved menneskehånd? Nej, menneskeheden ønskede ikke at erkende alt det, som den guddommelige Mesters lys åbenbarede for den. Den foretrak videnskabens lys, der udforsker naturens mysterier, den foretrak den jordiske magt frem for sjælens storhed.

42. Mit lys har ikke et eneste øjeblik holdt op med at stråle i samvittighederne. Men da mennesket stadig er umodent og har brug for, at Faderen på en eller anden måde nærmer sig det, sendte Jeg Elias' Ånd med det lovende budskab om en ny tidsalder.

Elias bragte verden åbenbaringen om den måde, hvorpå Jeg ville komme for at åbenbare Mig for menneskene, og som min forløber åbnede han et menneskes forstand for at tale gennem hans læber. Men han åbenbarede sig også gennem syner og inspirationer for at forkynde jer, at efter åbenbaringen gennem det menneskelige forstandsorgan ville der komme en dialog fra ånd til ånd.

43. Nogle vil sige, at mit genkomst ikke var nødvendig. Men de, der tænker således, gør det kun, fordi de ikke ved, at Jesus afslører farisæernes hyckleri, driver købmændene ud af templet og ikke bøjer sig for dem, der hævder at være store.

44. De, der lider, som hungrer og tørster efter retfærdighed, som længes efter lys og opløftelse, som forstår, at sjælen må gå fremad uden at standse, har brug for Mig. De kalder alle på Mig i deres bøn, beder til Mig i deres smerte og spørger Mig, hvornår Jeg vil komme. De ved, at menneskeheden har et presserende behov for Mig, mit ord, min balsam og mine mirakler.

45. Ser I folkeslagene i evige krige? Ser I disse krige, som er den mest kategoriske fornægtelse af den kærlighed, som Jeg lærte? Ser I de religiøse samfund, der er fjendtlige over for hinanden, selvom de kalder sig kristne og forkynder mit højeste bud om »Elsk hinanden«?

46. Hvor megen elend og hvor megen lidelse er der ikke faldet over menneskeheden som følge af disse krige, der er udløst af menneskets stræben efter magt, og af disse forskelle i trosoverbevisninger.

47. Jeg har i denne tid overdraget jer et frø, der knap nok er begyndt at spire i dette folks hjerte. Men sandelig, siger Jeg jer: Denne lære vil ryste menneskeheden og vil blive troet på som en ægte åbenbaring fra Gud. I alle – så mange af jer, der har modtaget en opgave eller et hverv i mit værk – har pligten til at fremstille min lære i al sin renhed.

48. Spiritualismen har intet at gøre med ritualer, traditioner eller religiøse ceremonier; den står hævet over enhver ydre gudsyndelse. Derfor siger jeg jer, at den, der blander min lære med de kultiske handlinger, han har lært af sekter eller kirker, bliver en vanhelliger.

49. Hvordan kunne jeres medmennesker beundre lyset fra denne åbenbaring, hvis I skjuler det bag sløret af jeres materialiseringer og hemmelighedskræmmeri?

50. Spiritualismen er ikke en blanding af religioner; i sin enkelhed er den den reneste og fuldkomne lære, den er Guds lys, der i denne Tredje Tid nedstiger til den menneskelige ånd.

51. Jeg siger dig alt dette, folk, fordi du er min første såning i denne tid, for at du kan omfavne sandheden, og for at menneskeheden ikke skal anklage jer for at være vildledte eller vanhellige.

52. Hvis I forfalder til fanatisme, er det jeres egen skyld. For videnens bog lå for jeres øjne og oplyste sjælen.

53. I, der kommer fra forskellige veje – modtag mit ord, bær mit frø videre og så det på jeres marker. Erkend, hvordan den sandhed er, som Mesteren overlader jer.

54. Betragt jer ikke som fuldkomne, blot fordi I har kendskab til en fuldkommen lære. Men hvis I forsøger at udføre jeres opgave med den største renhed, som et menneske er i stand til, vil Jeg føre alle dem på jeres vej, som længes efter et ord af ægte trøst.

55. Vær jer bevidst, at uanset hvor rene og kærlige jeres gerninger måtte være, vil I fortsat blive angrebet. Så får I lejlighed til gennem eksempler på tilgivelse, ædelhed og barmhjertighed at lære, hvordan man forsvare den sandhed, som I føler, at I bærer i jeres hjerte. I skal ikke forsvare jeres materielle templer, ej heller skal I forsvare jeres navne eller jeres personlighed, men den sandhed, der er lagt i jer.

56. I menneskemængder, der kommer til Mig med sorg og træthed i jeres hjerter – lyt til Mig, for Jeg ved, at I gennem essensen af Mit ord vil finde tilbage til fred, tro og glæde.

57. I kommer barfodede, med sår på fødderne, fordi I i den vidtstrakte ørken har slidt de sandaler op, der beskyttede jer mod småstenene og det brændende varme sand. Men her vil I få alt det tilbage, I har mistet, for Jeg elsker jer og giver jer på ny beviser herpå.

58. Hvordan kunne I lade jeres troens lys svinde? Hvordan kunne I fjerne jer så langt fra den sande vej, at selv den indre viden om, at I besidder en ånd, er gået tabt i jer?

59. Kun min guddommelige åbenbaring kan give jer viden om, at I befinder jer i en ny tid. For I var faldet i søvn.

60. I dybet af jeres væsen gjorde en ukendt længsel sig gældende, og en mærkelig tørst blev stadig stærkere, uden at I kunne fastslå årsagen til den. Da dette behov blev skræmmende, skete det, fordi tiden var kommet, hvor I ville modtage mit nye budskab.

61. Det var sjælens sult og tørst, der plagede jer – sult efter sandhed og fred, tørst efter kærlighed og lys.

62. Jeg ønskede, at mit ord skulle være som krystalklart og friskt vand, hvis essens indeholdt sjælens sande og evige næring — på en sådan måde, at når I kom for at lytte til Mig, ville I overgive jer til Mig som den trætte vandrer, der, når han opdager en kilde, kaster den byrde, han bærer, fra sig og kaster sig grådigt efter forfriskning ned til den længselige væske.

63. Det er ikke jer alle, der har bragt åndelig tørst med jer. Den, der virkelig har følt den, har ganske enkelt slukket den med mit ord. Der er imidlertid mange, der, selv om de har hørt mig gentagne gange, klager over, at deres smerte og deres problemer fortsat er de samme. Årsagen hertil er, at de ikke søger min essens, men verdens goder.

64. Forstå dette godt, så I aldrig bedrager jer selv.

65. Vær også opmærksom på, at nogle ikke mangler noget nødvendigt, lever omgivet af bekvemmeligheder, og alligevel er der noget, der skygger for deres liv, noget, der skræmmer dem, noget, de mangler. Det er det åndeliges tilstedeværelse i deres liv, som de længes efter. Det er manglen på dette lys, der mørklægger deres liv. Da disse så hørte Mig, udbrød de inderst inde: »Det var det, jeg søgte, det, jeg håbede på, det, jeg manglede!«

Andre derimod er kommet hertil og har klaget over, at de har mistet ejendele, helbred og kærlighed, og tomheden i deres hjerter blev ikke fyldt af mit ord. Men da de genvandt det, de havde mistet, gik de deres vej uden i det mindste at huske dette himmelske ord, som de en dag havde hørt.

66. Ikke alle er så langt, at de kan føle og forstå denne åbenbaring. Mens nogle bliver, går andre, fordi ikke alle tørster efter Mig, fordi længslen efter det åndelige ikke er den samme hos alle.

67. Jeg vil sige jer, at I skal iagttage menneskeheden, folkeslagene og nationerne nøje, så I bliver bevidste om, hvordan de har gjort deres liv til en pinefuld ørken, hvis brændende sol tynger dem, og hvis tørke hersker over dem og udmatter dem. Aner I ikke den umådelige tørst, der hober sig op i menneskenes hjerter? For nu opstår også oasen med behagelig skygge og dejlig friskhed, med konstant krystalklart vand, så de i den kan slukke deres længsel efter sandhed, deres tørst efter kærlighed og fred.

68. Mange vil komme til kilden, og når de drikker af dens vand, vil de sige til Mig: »Det er dette, jeg søgte.« Men der vil også komme mange andre til den i den tro, at de vil genfinde det, de har mistet i verden. Men skuffede vil de vende Mig ryggen og benægte, at denne åbenbaring indeholder så meget som den mindste sandhed.

De vil gå bort, men alt er forudset og forberedt, så de vender tilbage, når sjælens sande tørst endelig indtræder, og de påkalder Mig i deres ørken og siger til Mig: »Fader, tilgiv os og giv os en ny mulighed for at nå frem til erkendelsen af Din sandhed.«

Da vil Jeg, som allerede havde tilgivet dem, da de hovmodigt foragtede vandet fra min kilde og brødet på mit bord, tilbyde dem min vej, så de på den kan glemme deres træthed, så de kan komme sig, blive fyldt med fred og opløftet af mit lys.

Min fred være med jer!

Undervisning 274

1. Vær velkomne, pilgrimme fra alle tidsaldre, som på denne nådens dag gør holdt på jeres vej for at høre mit ord og sætte jer åndeligt til mit bord.

2. Jeg skænker jeres hjerter ro og fred, så I kan høre Mig. For sandelig, Jeg siger jer: Mit ord er vejen, der fører til fred og velstand.

3. Men søg Mig ikke kun for at bede Mig om det, der vedrører det materielle. Jeg har ganske vist den helbredende salve mod alle de lidelser, der plager jer, og jeg besidder nøglerne, der åbner portene til arbejdet. Men ud over det bringer Jeg en uendelig rigdom af goder for ånden, en strøm af visdom, en uudtømmelig kilde til åndelige glæder.

4. Jeg ved, at indholdet af denne undervisning overrasker mange, når de hører den for første gang, og det skyldes, at min lære taler til deres åndelige sjæl. Det er den, jeg søger, og det er til den, jeg henvender mig for at tilbyde den et rige hinsides denne verden ved at fortælle den, hvilken vej der fører til det lovede hjemsted.

Men mennesket, der lever for sig selv, der kun elsker det, der er sit eget, kun tænker på sig selv og forventer alt af verden – når det hører tale om afkald, tålmodighed, opofrelse, uselviskhed og barmhjertighed, spørger det sig selv: »Hvis jeg giver alt fra mig, hvem giver så til mig? Da jeg i dette liv ejer så lidt – hvorfor skulle jeg så give afkald på det?«

5. Jeg tilgiver dem, for de kunne ikke tænke anderledes; deres egoisme skyldes deres uvidenhed. Men når de hører Mig mere end én gang, og en gnist af det lys, der findes i mit ord, oplyser deres sjæl, vågner denne som fra en lang søvn, og de spørger sig selv forundret og forvirret: »Hvor er jeg, hvem har talt til mig?«

6. I mellemtiden fortsætter mit ord med at røre ved den sjæl og får hjertets strenge til at svinge kærligt, indtil den sjælelige smerte, der længe har hobet sig op i det menneske, til sidst bryder dæmningen og strømmer over i tårer, hvilket betyder bekendelse, opvågnen til troen, åndelig opstandelse og begyndelsen på opstigningen mod lyset, sandheden og det evige.

7. Dette er ikke tilfældet for alle. Men de, der engang kom til forkyndelsen af mit ord og i deres hjerte bar på egoisme, kærlighed til det materielle, hovmod og argumenter for at benægte min åndelige lære, huskede, da de hørte min lektion denne dag, straks den dag, hvor de ankom fulde af mørke og derefter skue et lys, som de aldrig havde troet ville eksistere.

8. Mange af dem er nu mine mest trofaste og uselviske medarbejdere.

9. Folk: Mit ord er en strøm af kærlighed, der vil rense menneskene og forberede dem på et bedre liv.

10. Staunet: Jeg giver jer i øjeblikket min undervisning, som vil frelse syndere gennem netop sådanne synderes læber.

11. I kan ikke begribe min universelle frelsesplan; men jeg lader jer kende en del af den, så I kan tage del i mit værk.

12. Jeg alene kender betydningen af det tidspunkt, som verden lever i. Intet menneske er i stand til at forstå denne times virkelighed.

Menneskerne har fra deres tidligste tider uophørligt besudlet sig, indtil de havde formørket deres følelser og deres sjæl og skabt et sygeligt, uroligt og trist liv for sig selv. Men nu har renselsens time slået.

13. I, der har hørt dette guddommelige ord, har en forestilling om, hvad der sker i denne tid, og vil være opmærksomme på at bede, på at vogte jer for at gøre ondt og i stedet gøre noget godt. Men ikke hele menneskeheden kender betydningen af denne tids begivenheder, og derfor hersker der forvirring blandt menneskerne, fortvivlelse, lidelse, had, uhæmmet magtbegær, laster, forbrydelser og alle de laveste lidenskaber.

14. Verden har brug for mit ord, folkeslagene og nationerne har brug for mine kærlighedslærer. Den regerende, videnskabsmanden, dommeren, sjælesørgeren, læreren – de har alle brug for lyset fra min sandhed, og netop derfor er jeg kommet i denne tid for at oplyse mennesket i dets sjæl, dets hjerte og dets forstand.

15. Ville I ikke føle jer tilfredse, hvis I tjente min Ånd som banebrydere for at forberede mit komme til hjerterne, folkeslagene og nationerne på jorden? Men hvis I har ønsket om at bryde igennem og bane veje – hvilke eksempler og beviser vil I da give?

16. Glem ikke, at mit værk er fuldkomment, evigt, magtfuldt, klart og lysende.

17. I, mine endnu umodne disciple: I ved ikke, hvor meget ånderne i de højere verdener elsker Mig – væsener, der er jeres brødre og søstre. Hvis I vidste, hvor meget de elsker Mig, hvordan de tjener Mig og adlyder Mig, ville I føle en dyb anger over jeres opførsel over for jeres Fader, og I ville skynde jer at skabe et hellighed i jeres hjerte for at tilbyde det til Ham, der elsker jer med fuldkommen kærlighed.

18. Lad min kærlighed være i jeres hjerte, så det bliver følsomt over for menneskers smerte. I må lære medfølelse at kende, så I kan udøve tilgivelse og give de lidende trøst.

19. Lad mit ord ryste jeres hjerte, så det kan slå i kærlighed til jeres næste.

20. Bevar mine lærdomme i jeres hukommelse, for netop disse vil tjene jer som våben i kampen, når I skal blive sande såmænd af min sandhed.

21. Kom herhen, for Jeg skænker trøst til dem, der græder, og I græder – nogle med tårer, andre indvendigt, uden hulken.

22. Jeg høster jeres smerter og forvandler dem til fred – jeg, som er den eneste, der trænger ind til sjælens dybeste bund. Jeg kommer for jeres sjæls byrdes skyld – den byrde, som I endnu ikke kan bære.

23. O I sjæle, der er inkarneret i mennesker! I er ikke kommet til jorden for at lade smerterne, problemerne og prøvelserne besejre jer. I er kommet for at sejre over ulykkerne og modgangene.

24. Græd ikke længere, og sov heller ikke længere. Menneskets åndelige sjæl kæmper mod alt — mod prøvelser, mod smerter, mod lidenskaber.

25. I har lært alle livets sorger at kende; sådan har I ønsket det. Men jeres tro, jeres vilje og jeres indsats kan løfte jer op over materien og smerten.

26. Forstår I ikke mine ord? Det er så enkelt! Men I er klædt i det materielle og når ofte ikke ind til kernen af deres betydning, fordi I ikke udforsker dem. Der vil komme en dag, hvor jeres sjæl – allerede uden kropshylster – med glæde gentager mine sætninger og forstår mine undervisninger, og ud af denne erindring vil der springe en strøm af lys frem til jeres vej. Men I vil beklage, at I ikke var i stand til at forstå mine undervisninger, da I vandrede på jorden, hvor I manglede en åndelig støtte eller hjælp.

27. Præg mine undervisninger ind i jeres hukommelse, når I kan. For når de forsvinder fra jeres hukommelse, når de viger fra jeres hjerte, når I glemmer dem og giver afkald på dem, vil I senere søge efter dem og ikke længere finde dem. Det er, som om I havde en kilde og forlod den, og når tørsten så plager jer, og I søger den, er det for jer, som om vandet var fordampet.

28. Hvis I vil vide, hvordan man går gennem dette liv uden tørst og uden udmattelse, og hvis I vil være oplyste, hvis I vil være i det åndelige – hvis I vil undgå smerte og forvirring, så gør brug af min undervisning, lad den præge sig uudsletteligt ind i jeres væsen, og gør den til loven og normen for jeres liv.

29. Hvis Faderen i dag ville kræve regnskab af jer, hvad ville I så gøre? Hvad ville I kunne fremvise til fordel for jeres sjæl?

30. Hvis jeres samvittighed fortæller jer, at I ikke har elsket – selvom dette er loven – mener I da, at I er parate til at overgå fra den menneskelige tilstand til den åndelige? Hvor mange sjæle, der vandrer omkring i rummet, ville gerne gøre sig hørt blandt menneskene for at sige til dem: »Spild ikke jeres tid, som jeg spildte den.«

31. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I studerede hver eneste af Mine sætninger, ville I oplyse jeres livsvej. For hver af dem rummer essens, visdom og evighed.

32. Den, der forstår mit ord, ved til sidst, hvad der er kommet til verden – ved, hvor det stammer fra, og hvor det skal vende tilbage.

33. Den, der mætter sig af denne essens, vil aldrig mere sige, at denne verden kun består af smerte, tårer og bitterhed, for han forstår at hæve sin tro og sin kærlighed over smerten.

34. Denne verden, hvor mennesket har lidt og grædt så meget, er et sted, som mange gerne ville flygte fra. Men sandelig, Jeg siger jer: Jeg har bestemt, at I skal fylde den med kærlighed. Men hvis Jeg i denne time spurgte jer alle, hvor meget kærlighed I har sået i den – hvad ville I da svare?

35. Jeg vil have, at I siger til Mig, at I har forstået Kristus – Ham, der en dag sagde til jer: »Elsk hinanden«. Indse, at Jeg stiller jer dette spørgsmål efter mange århundreders utrættelig undervisning.

36. Derfor siger Jeg jer igen og igen, at I skal lære at lytte til Mig, at I skal lære at blive stille, når »Ordet« taler, så det guddommelige frø kan spire og blomstre i jeres hjerter.

37. Jeg har udvist uendelig tålmodighed med at vente på, at I skal høre min stemme. Hvorfor udviser I ikke lidt tålmodighed, når I udsættes for en prøve? Jeg siger jer, at den, der ikke har tålmodighed, vil lære den i denne tid med soning. Også den er en lærer, selvom den i en kort tid underviser med strengthed. Hvorfor ikke hellere lære af den guddommelige Mester, der kun underviser med kærlighed?

38. For materialisten er tiden ikke den samme som for den åndeligt indstillede. For den ene viser den sig som retfærdighed, for den anden som en velsignelse. Men århundredernes lys er altid strålet ud over menneskene og har derved kærtegnet nogle og vækket alle.

39. Hvornår vil I tillade, at dette lys åbenbarer sig gennem jeres åndssjæl? Hvornår vil Jeg møde mennesket fri for lænker og rede til at flyve op til Mig?

40. Der er stadig mange vandrere, der er kommet på afveje, mange menneskelige væsener, der er faret vild i uvidenhedens mørke, fordi de er mere »kød« end ånd, mere løgn end sandhed.

41. Hos dem er materien sejrherren, og ånden er den besejrede. Det er disse vildfarne, som Jeg inviterer til Åndens fest, til kærlighedens festmåltid, hvor mit himmelske bord venter på alle for at befri dem fra så megen bitterhed og så megen ensomhed.

42. Jeg vil give dem mine retter – brød, frugt, vin og honning, som, forstået i egentlig forstand, er hjertelighed, trøst, fred, sundhed og viden.

43. Den bøn, I i stilhed sender opad, er en sand åndelig lovsang; dens toner blander sig med de retfærdiges og englenes.

44. I bringer byrden af jeres skyld i mit nærvær, viser mig hele jeres liv. Men jeg siger jer: I det skjulte af jeres væsen findes der lidelser og soningspligter, som I ikke kender, og som kun jeg kender. Men det betyder ikke noget, at I ikke taler til mig om alt dette, eller beder mig om alt det, I ikke kender fra jeres fortid. Jeg er i alt, og intet undgår min barmhjertighed, ligesom intet undgår min retfærdighed.

45. Mærk min faderlige kærlighed, lad mørket, lidelserne og tårerne forsvinde i den. Styrk jer i Mig, genvind sundheden og freden, vend stærkt tilbage til kampens vej.

46. Dette er det ord, I søger, det ord, der giver trøst, som indgyder jer nyt mod og fylder jer med håb. Hvorfor følger I Mig trods prøvelsen? Hvorfor kaster I ikke korset af jeres skuldre? Fordi I i meningen med mit ord finder en fuldstændig forståelse af alle jeres lidelser.

47. »Israel« kaldte Jeg det folk, som Jeg i øjeblikket samler omkring Min nye åbenbaring, for ingen ved bedre end Jeg, hvilken ånd der bor i hver af de kaldede i denne »Tredje Tid«.

48. »Israel« har en åndelig betydning, og jeg giver *jer* dette navn, for at I skal være bevidste om, at I er en del af Guds folk. For »Israel« repræsenterer ikke et folk på jorden, men en verden af ånder.

49. Dette navn vil igen blive kendt på jorden, men fri for vildfarelser, i sin sande betydning, som er åndelig.

50. I skal kende oprindelsen og betydningen af dette navn; jeres tro på, at I er børn af dette folk, skal være ubetinget, og I skal have fuldstændig indsigt i, fra hvem og hvorfor I har fået denne betegnelse, så I kan modstå de angreb, der i morgen vil ramme jer fra dem, der tillægger navnet »Israel« en anden betydning.

51. I er det åndelige folk, der virkelig vil forstå hemmeligheden bag de stiger, som Jakob så med åndens øjne i en drøm. Jeg ser allerede, at I er i stand til at forstå mine lektioner, og jeg har forenet jer for at åbenbare dem for jer.

52. Evnen til at forstå kommer af udvikling, udfoldelse og opsamlet erfaring.

53. Sandelig, Jeg siger jer: Før verdenerne blev skabt, og før mennesket dukkede op på jorden, eksisterede jeres sjæl allerede. For den var der epoker af uvidenhed, et liv i disse forberedelsessteder — tider, hvor sjælen blev undervist i at bebo jorden ved at inkarnere sig i mennesket.

54. Jeres forstand modtager ikke indtryk eller erindringsbilleder fra jeres sjæls fortid, fordi kroppen er som et tæt slør, der ikke tillader indtrængen i sjælens liv. Hvilken hjerne kunne rumme de billeder og indtryk, som sjælen har modtaget i løbet af sin fortid? Hvilken intelligens kunne sammenhængende med menneskelige forestillinger begribe det, der er uforståeligt for den?

55. På grund af alt dette har Jeg hidtil ikke tilladt jer at vide, hvem I er åndeligt, eller hvordan jeres fortid så ud.

56. Kunne I så vide, på hvilken måde Jeg former Israels folk? Nej, Jeg har kun åbenbaret for jer det, I har brug for at vide nu, og i det omfang I kan forstå det. Således har Jeg sagt jer, at I er børn af Guds folk, at I hører til ham i ånden og ikke i kødet, at jeres opgave er at formere jer i det uendelige og indbyde alle til at træde ind i dette folks kreds, og at det er jeres bestemmelse at bære lyset ud overalt i verdenerne.

57. I den første tid gav Jeg et menneske navnet Israel. Det var Jakob, for at han skulle blive stamfader til et folk, der ligeledes skulle hedde det. Dette navn var åndeligt, for at dette folk i menneskehedens historie skulle være som en bog, der var slået op for Ånden.

58. Dette folk hørte Min stemme og åbenbarede de gaver, der var indbygget i Ånden. Det modtog Min lov gennem Moses og blev udsat for meget store prøvelser. Det havde ingen anden mission på jorden end at åbenbare den levende og sande Guds eksistens og lov for de hedenske folk.

59. Patriarkerne, profeterne, seerne, herskerne, lovgiverne, dommerne og kongerne var mine budbringere, mine talerør, mine tjenere og redskaber til at åbenbare Mig, nu engang i kærlighed, nu engang i belæring, nu engang i retfærdighed. Gennem dem gav Jeg andre folk beviser på Min magt.

60. I dag, hvor der er gået mange århundreder, og dette folks storhedstid såvel som dets dom ligger langt tilbage, skal I ikke undervurdere dets historie. For hvis I overfører den fra den jordiske betydning til den åndelige betydning, vil I modtage uendeligt mange lærdomme og eksempler, hvorved I til sidst vil forstå, at det Israel er et symbol, et billede, en lignelse, og at det Nye Israel, som Jeg i øjeblikket skaber, betyder dets virkeliggørelse i sin åndelige betydning.

61. Se: Da Israel dengang, efter at det havde opnået sin befrielse i Egypten og med sin tro og udholdenhed havde erobret det Forjættede Land, grundlagde hovedstaden gennem sine børn og gav den navnet »Jerusalem«, opførte det der et tempel til ære for Jehova, som var som en troens fakkelt for hjerterne.

62. Hvem ville have sagt til det folk, der takkede Faderen for, at Han havde skænket dem hvile i det forjættede land, at de i den by, som de kaldte hellig, ville korsfæste Messias?

63. I, som er det nye folk, der kæmper for at befri jer fra »Faraos« magt – som er materialismen, uvidenheden, fanatismen og afgudsdyrkelsen – begynder nu den store ørkenvandring. Men da I så følte frygt for ensomheden, sulten og farerne, så I pludselig, at en »sky« sænkede sig ned over bjerget, og at der fra »skyen« udgik en stråle af guddommeligt lys, som, da den nåede jeres forstand, blev til ordet, der er visdom.

64. Dette ord er Guds lov, den fuldkomne lov om kærlighed, retfærdighed og fred. Det er ligeledes det nye manna, der nærer jer og vil gøre det muligt for jer at nå frem til det nye Jerusalem.

65. Den by findes ikke længere på denne jord, den hører ikke længere til denne verden: denne by eksisterer i det åndelige. Men når I en dag for evigt skal bo der, og Jeg som Messias kommer til jer, vil I ikke længere krone Mig med torne, give Mig eddike at drikke eller nagle Mig fast til et kors. Jeg vil komme til jer som på den dag, hvor menneskemængderne dækkede jorden med deres kapper, sang lovsange og svingede palmeblade. I vil modtage Mig i jeres hjerter, når I fejrer Mesterens triumferende indtog i Jerusalem.

66. Når dette en gang sker, vil jeg ikke længere forlade jeres midte.

67. Forstår I den guddommelige betydning af disse åbenbaringer og den jordiske betydning, som I har tillagt dem?

68. Nu er Jeg kun midlertidigt hos jer, ligesom Jeg engang var det. Allerede nærmer det tidspunkt sig, hvor Jeg ikke længere taler til jer, men menneskeheden har ikke fornemmet Min tilstedeværelse.

69. Fra det »bjerg«, hvorfra Jeg sender jer mit ord og ser ned på jer, vil Jeg på tærsklen til mit farvel være nødt til at udbryde: »Menneskeheden, menneskeheden, som ikke har vidst, *hvem* der har været hos jer!« Ligesom Jeg i den »Anden Tid«, kort før min død, så ned på byen fra et bjerg og under tårer udbrød: »Jerusalem, Jerusalem, du har ikke erkendt det gode, der har været hos dig.« Det var ikke verden, han græd for, det var for menneskenes sjæle, som stadig var uden lys, og som stadig måtte udgyde mange tårer for at nå frem til sandheden.

70. Hvis alt det, som folket besad i den første tid, ikke blot havde været et symbol, ville min almægtige retfærdighed have bevaret den by med dens tempel og dens traditioner intakt. Men alt blev ødelagt, for at kun loven fortsat skulle stråle i samvittighederne, og alle skulle forstå, at Åndens rige virkelig ikke er af denne verden.

Min fred være med jer!

Undervisning 275

1. Jeg er kærligheden, og det er grunden til, at I bliver tilgivet, og at I glæder jer over mine nådegaver. Men forvent ikke kun kærtegn og gaver fra jeres Fader. Husk, at Jeg også er kommet som Mester for at lade jer forstå jeres mangler og ufuldkommenheder og for at lære jer, hvordan I skal rette op på dem.

2. Jeg er hos jer i jeres ånd og lader mit lys skinne i jeres sind, så I kan værdsætte det, I modtager i øjeblikket, og samtidig indse, at ikke alt, hvad I opnår, er vundet gennem fortjeneste. Jeg gør jer også klart, at det, I hidtil har modtaget, ikke er alt, hvad jeg har at give jer, og at det, I i dag længes efter, heller ikke er alt, hvad jeres åndssjæls længsel vil rumme, når den en gang er mere udviklet.

3. Sammen med de prøvelser og lektioner, som livet giver jer, virker min undervisning, der forklarer og belyser meningen med hver lektion. For kun erkendelsen, erfaringen og udviklingen vil på fortjent vis kunne give jer betegnelsen »disciple af min guddommelighed i den tredje tid«.

4. Hvad ville I kunne give jeres medmennesker, hvad ville være jeres frugt, hvad ville være vidnesbyrdet og bekræftelsen af det ord eller den lære, I ønsker at forkynde, hvis I manglede egen erfaring?

5. Når I en gang er blevet åndeligt oplyste og derefter møder mennesker, der lider og er fortvivlede, fordi de ikke kan besidde det, de stræber efter i verden, vil I opleve, hvordan jeres materialisme står i kontrast til mine disciples ophøjelse, hvis tilfredshed vil være stor, fordi deres bestræbelser og ønsker vil være ædle, grundlagt på den faste overbevisning om, at alt i dette liv er forgængeligt.

6. Mine disciple vil tale til verden gennem eksempler på åndelighed – gennem et liv, der stræber efter at bringe sjælen tættere på Guddommen i stedet for at lænke den til verdens falske skatte.

7. Jeg ved, at materialisterne i de kommende Mange vil blive oprørte, når de lærer denne lære at kende; men deres samvittighed vil fortælle dem, at kun mit ord taler sandheden.

8. I menneskets liv er alt forbigående: Dets ungdom er en flygtig skinn, dets berømmelse kortvarig, nydelsen kun af kort varighed. Derfor inspirerer min lære jer til at stræbe efter det evige. For åndens glæder og den herlighed, der er bestemt for den, vil, når de først er vundet, aldrig forgå.

9. Folk, det er så let at give jeres liv et strejf af åndelighed, at jeg siger til jer: Hvorfor gør I det ikke? Hvorfor prøver I det ikke? Det er ikke nødvendigt, at I fjerner jer fra jeres menneskelige pligter.

10. Det er nok, at I giver jeres gerninger et strejf af åndelighed, for ikke længere blot at være simple jordiske væsener, men at blive væsener i det højere åndelige liv, der er i stand til at forstå den mening, som menneskets bestemmelse rummer i sig.

11. Jeg siger jer endnu en gang, at jeg ikke vil afholde jer fra jeres opgave i verden, for også der har I hellige pligter. Men jeg siger jer, at I ikke skal tillægge verden større betydning end jeres sjælelige udvikling.

12. Det er nødvendigt, at I fordyber jer i kendskabet til mit værk, at I tager mit ord til jer og forstår rækkevidden af mine undervisninger.

13. Jeg taler i øjeblikket til sjælene i bevidstheden om, at mit lys vil overføres fra dem til de materielle legemer, og at disse, når først forstanden og sanserne er oplyst, vil blive viljefulde redskaber for Ånden.

14. I menneskemængder, der hører dette ord: Luk jeres fysiske øjne og lyt til jeres Herres stemme i uendeligheden.

15. I denne tid er det ikke mennesket Jesus, der taler til jer, og som I kan se på torve og gader, på stier eller i dalenes enge — det er Jesu Ånd, der er til stede i hver eneste ånd og i hvert eneste sind; det er mit universelle lys, der strømmer ud over alle Guds børn.

16. Folk, ville det ikke glæde jer at se, hvordan min lære bærer frugt i verden? Længes I ikke efter at se denne tåredal forvandlet til et land af fred? Så arbejd fulde af kærlighed, og I vil finde denne glæde i jeres sjæl. Ja, disciple, i jeres sjæl, for I ved ikke, hvad der på dette tidspunkt vil være jeres hjemsted. Men det betyder ikke noget, at I først skuer lysets sejr fra den åndelige dal — mere end det: derfra vil I værdsætte frugten af jeres gerninger og jeres kamp endnu højere.

17. Jeres hjerter slår hurtigere, og I siger til Mig: »Mester, hvornår vil vores sjæl kunne synge denne sejrssang?«

18. Menighedslederne siger til Mig: »Fader, vores bestræbelser må ikke være frugtesløse.« Men Jeg siger til både de ene og de andre, at det er fuldt ud muligt at nå dette mål, at det ikke kræver, at I ofrer jeres liv for at nå dette ideal. Men I skal overholde hvert eneste af Mine bud, så hele jeres arbejde er grundlagt på Min sandhed, og så alles bestræbelser er rettet mod det endelige mål, som Jeg har udstukket for jer.

19. »Åndeliggørelse«, »forening«, »lydighed« — det er det faste fundament for det helligdom, I skal opføre for jeres Fader. Hvis I lever op til dette, vil I til sidst opleve, hvordan mit værk og jeres kamp blomstrer og bærer frugt blandt menneskeheden.

20. Siden mit ord begyndte at åbenbare sig gennem disse talere, har jeg inspireret jer til åndeliggørelse, har jeg krævet forening af jer og lært jer lydighed.

21. Både de første og de sidste, der er kommet, kender disse undervisninger, som uophørligt gentages gennem mine talere.

22. Min undervisning har talt til jer om åndeliggørelse, for at I kan frigøre jer fra enhver ydre gudsdyrkelse og lære at elske Mig og tjene Mig på en åndelig, dyb, oprigtig, ophøjet og ren måde.

23. Jeg har ofte talt til jer om forening, for hvis I ikke forener frugten af jeres gaver og kræfter i kampen, hvis I virker hver for sig, vil jeres arbejde ikke bære frugt.

24. Jeg har talt til jer om lydighed, for at alle jeres handlinger skal være underlagt en fuldkommen vilje, sådan som min er, og for at I aldrig skal vige fra vejen i opfyldelsen af den. Når min ords forkyndelse så når sin afslutning, vil I alle kunne give verden et bevis på sandheden i min åbenbaring.

25. De, der følger disse bud, vil vinde tro hos deres medmennesker. Men de, der ser bort fra dem, og som påstår at kunne undervise menneskemængderne midt i deres uenighed, deres ulydighed og deres mangel på åndelighed – jeg siger jer: før eller senere vil deres svig og hykleri blive afsløret, og de vil se sig viklet ind i de største prøvelser og forladt selv af de mest trofaste.

26. Kunne I kalde dette min læres sejr? Nej, folk, det er ikke forvirring, I skal møde ved kampens afslutning. Det er fred, glæde og lys, som jeres daglige arbejde skal munde ud i.

27. Tror I, at min Ånd ville forblive ubegrænset ligeglad over for et bevis på utaknemmelighed og ulydighed fra en del af dette folk? Nej, folk, jeg vil lade min retfærdighed komme og med den få dem til at skælte, som ikke adlyder mig, ligesom jeg fik dem til at skælte gennem min ømhed, da de hørte mit ord.

28. Min undervisning kan ikke være klarere og enklere. Men hvis jeres hukommelse skulle svigte jer, og I skulle glemme den, vil Jeg inspirere dem, der skal samle mine lektioner for at danne deraf bogen om mit ord, som er blevet givet i denne Tredje Tid. Denne bog vil minde jer om alt det glemte, vil få jer til at græde af anger, når I står over for jeres prøvelser, og vil få jer til at forstå, at det i sidste ende er Min vilje, der sker, og Min sandhed, der sejrer.

29. Hvorfor forekommer mit ord jer undertiden hårdt? Det indeholder ingen hårdhed, det er fuldt af den kærlighed, jeg nærer til jer. For jeres Fader ønsker ikke, at hans børn skal græde.

30. Når Jeg taler til jer i denne tone, så søg bag dommerens ord efter Mesterens nærvær og Faderens væsen, så vil I opdage alt dette.

31. Når Jeg advarer jer og profeterer noget for jer, så skal I vide, at Jeg kender jeres fremtid, og at Jeg kender jer bedre, end I kender jer selv, for Jeg er livet.

32. Lær at hæve jer åndeligt op til Mig i jeres stilhed. Tal til Mig i jeres andagt med Ånden, og I vil modtage mit svar.

33. Dyrk jeres forstand ved at få den til at give afkald på enhver overflødig tanke, ved at lære den at trække sig tilbage i det øjeblik, hvor I fører jeres åndelige samtale, så den ikke bliver en hindring, der forhindrer jer i at koncentrere jer og frigøre jer i det velsignede øjeblik.

34. Hvor lykkelig er den sjæl, der opnår denne åndelige forberedelse og denne indre frigørelse. Alle hendes gaver træder frem og åbenbarer sig! Inspirationen, åbenbaringen, helbredelseskraften, det indre ord og mange andre evner viser sig og afslører deres essens og deres opgave.

35. Afsæt dagligt nogle få øjeblikke af jeres tid og brug dem til den åndelige bøn, så vil I snart opleve frugten af denne øvelse. Vent ikke på den dag, hvor Jeg giver mig til kende for at give jer min undervisning og forberede jer. For da vil I gang på gang måtte begynde forfra og snuble over forhindringer, der ikke vil give jer mulighed for at blive åndeligt forfrisket.

36. Afsæt dagligt nogle øjeblikke til denne praksis. I vil altid finde Mig rede til at lytte til jer og stå jer bi.

37. Den sande bøn er i denne tid ikke blevet udøvet af menneskene. Derfor har de været nødt til at formulere bønner og bønner, for at gentage dem mekanisk, så ofte de har brug for det.

38. Mennesket forstår ikke længere at lade sig inspirere til at tale til Mig med sjælen. Det kender slet ikke længere det åndelige sprog, som alle burde kende, fordi det ikke kender fremgangsmåden til at øve sig ved at give afkald på enhver ritual, afvise enhver materialisering og koncentrere sig om sin egen kerne for at kunne opfatte Min tilstedeværelse og modtage inspirationens lys.

39. Derfor siger Jeg jer: Jo mere I ofrer jeres tilbøjelighed til at bede foran symboler og vie ceremonier til Mig for at søge det indre helligdom, desto mere vil I opleve, hvordan jeres gave til åndelig kommunikation udfolder sig, vokser og hæver sig, idet den trin for trin bringer jer tættere på dialogen fra ånd til ånd, hvilket vil ske, når mennesket forstår at bede med fuldkommenhed.

40. Forstå nu, at når det er min vilje, at I skal lære jeres medmennesker, hvordan man opnår fuldkommenhed i bønnen, må I forberede jer på at fremlægge beviser på sandheden og den kraft, der findes i den.

41. Vil I mon lære dem, at det er nok at lukke øjnene for at gøre det på den rigtige måde? Vil I bedrage jeres medmennesker ved at få dem til at indtage meningsløse adfærdsmønstre, mens der ikke findes nogen ægte forberedelse i jeres indre? Sådan går det ikke, folk. For I skal hverken bedrage jer selv, jeres medmennesker eller – endnu mindre – jeres Fader.

42. Når I lærer at bede, er det fordi I vil kunne bevise sandheden, kraften og virkningen af den åndelige bøn. I skal helbrede de syge gennem bønnen, skabe fred der, hvor der hersker uenighed, og redde den, der befinder sig i fare. Så vil I virkelig finde troen, og menneskene vil ønske at gøre som jer. Jeres undervisning vil vække troen i hjerterne, som vil blive forbløffet over sandheden i de beviser, I giver dem.

43. Glem ikke: For at bønnen skal virke, skal jeres tro være fast og stor, således at barmhjertigheden er essensen af jeres ophøjelse til Mig.

44. Alle, der har udført mirakler – alle, der har fremlagt beviser på åndelig kraft, har bedt på denne måde. Således bad patriarkerne i de første tider: fra ånd til ånd. Således bad Moses i ørkenen og Daniel i løveegropen. Det samme gjorde Jeg i Jesus for at styrke menneskene i kendskabet til den sande bøn ved at bevise den åndelige bønns kraft foran deres øjne.

45. Jesus bad i ørkenen foran folkemængden og mangedoblede brødene og fiskene til folks forundring. Han bad ved Lazarus' grav og gav beviser på, at den bøn, der udspringer af tro og barmhjertighed, skænker helbred og liv. Han bad sammen med disciplene og åbenbarede derved for dem den kraft, som mennesket opnår, når det forstår at træde i forbindelse med sin Fader.

46. Hvor langt har denne menneskehed fjernet sig fra mine anvisninger! Alt i den er overfladisk, falsk, ydre, prangende. Derfor er dens åndelige kraft ubetydelig, og for at erstatte sin mangel på kraft og udvikling i sjælen har den kastet sig i videnskabens arme og udviklet intelligensen.

47. På denne måde er mennesket ved hjælp af videnskaben nået frem til at føle sig stærkt, stort og mægtigt. Men Jeg siger jer, at denne styrke og denne storhed er ubetydelige i forhold til den åndelige sjæls kraft, som I ikke lod vokse og åbenbare sig.

48. Da menneskenes løssluppenhed og materialisme havde nået sit højdepunkt og medførte, at de glemte deres oprindelse – da den voldsomme strøm af deres lidenskaber, deres fornøjelser og laster havde gjort mange mennesker til letsindige væsener uden kendskab til deres

pligter over for Gud, over for deres familie og over for deres medmennesker, da kom dette ord til menneskeheden som en kilde med krystalklart vand til menneskenes tørstende hjerter.

49. I er så vant til synden, at *jeres* liv forekommer jer som det mest naturlige, normale og tilladte, og alligevel ser det ud, som om Sodoma og Gomorra, Babylon og Rom havde overført al deres lasterlighed og synd på denne menneskehed.

50. Selvom det forekommer paradoksalt, er dette det rette tidspunkt for, at mit ord finder genklang i menneskenes hjerter.

51. Husk det hedenske Rom, hvordan det – væmmet ved fornøjelserne og træt af at nyde kødelige glæder – åbnede sit hjerte for at modtage mit budskab.

52. Disse begivenheder vil gentage sig, og I vil se mit frø spire frem blandt *de* folkeslag, hvor I har set menneskene mest fjernet fra sandhedens vej.

53. Mit ord, fuldt af visdom, trøst og løfte om fornyelse, vil få hjertets strenge til at klinge, som det urene og det onde aldrig har nået. De, der er døde for livets lys og sandhed, vil genopstå, og den moral, der længe har været ødelagt, vil blive genoprettet.

54. Ligesom de hedninger, der dengang blev omvendt til min lære, søgte frelse i den kærlighed, som mit ord lærte, vil denne tids materialister søge vejen til deres frelse i det eksempel, som Jesus efterlod med sit liv. Men de vil også lade sig inspirere af det åndelige lys, som min Ånd udgød over menneskene i denne tid. Hvad indeholder dette lys? Kendskabet til det åndelige liv, åbenbaringen af den åndelige sjæls evner, opklaringen af de hemmeligheder, som mennesket ikke har været i stand til at gennemskue.

55. Jer, folk, har Jeg gjort til forvaltere af mit nye ord. I lang tid har Jeg åbenbartet Mig for jer, for at I skal have vished om, at det er Min tilstedeværelse i Ånden, der er hos jer, og for at I har haft tilstrækkelig tid til at tage Mine undervisninger til jer, nedskrive dem og reflektere over dem.

56. Hvorfor alt dette? For at I, når min åbenbaring blandt jer ophører, ikke skal sige, at det har været et flygtigt fænomen, som I hverken er sikre på eller har vished om.

57. Da I nu ved fra Mig, at den sidste dag for disse undervisninger nærmer sig, begynder I at føle ansvaret, da Jeg ikke længere efterlader jer som elever eller disciple, men som fortolkere, som budbringere og som vidner til det budskab, I har hørt fra Mesteren.

58. Nogle af jer er fulde af tro, styrke og iver og venter på det rette tidspunkt til at påbegynde dagens arbejde. Andre derimod tvivler på sig selv og skælver for kampen. Disse sidstnævnte spørger Jeg: Vil det være muligt, at andre folk, som ikke direkte har hørt mit ord, går i gang med arbejdet før jer, alene bevæget af vidnesbyrdet om det, der er nået frem til dem?

59. Hvad er det, der gør jer bange? Jeres hjerte siger til Mig: »Herre, det er manglende evne til over for materialisterne og de vantro at kunne bevise sandheden på en håndgribelig måde.« I har ikke forstået Mig: Jeg har ikke sagt, at I skal gøre det åndelige, som er usynligt og uberørbart, fysisk mærkbart for de skeptiske menneskers øjne, for at de skal tro på det åndelige. Jeg har frem for alt ønsket, at I renser jeres liv og åndeliggør jer på en sådan måde, at I med jeres ord og jeres gerninger giver de bedste beviser på, at den lære, I bekender jer til, er sand.

60. Det forekommer jer meget vanskeligt at fremlægge beviser, der kan tilfredsstille den, der søger en videnskabelig forklaring på alt. Ikke desto mindre — den storhed, som Jeg har lagt i min undervisning, er af en sådan art, at I i den vil finde løsningen, så I kan give et svar og en forklaring på ethvert problem, der måtte opstå.

61. Tror I mon, at Jeg har bragt jer en tilbagestående lære? Studér mit ord, og I vil overbevise jer selv om, at det har åbenbaret sig på en måde, der er i overensstemmelse med både den åndelige og den intellektuelle udvikling af denne menneskehed.

62. Hverken tidligere eller i dag fordømmer Jeg jeres videnskab, for den er en vej, hvorpå mennesket ligeledes opdager Min sandhed. Den, der søger Mig i al viden, finder Mig og fornemmer Min tilstedeværelse og opdager Mine love. Det, Jeg tager afstand fra, er den dårlige brug, man gør af det, der udelukkende er skabt til gode formål.

63. I dag er menneskene langt bedre i stand end tidligere til at forstå Guds væsen og magt. Se heri den indflydelse, som videnskaben har haft på menneskenes erkendelsesevne.

64. Da menneskene endnu troede, at kun det eksisterede, som de kunne opdage med deres øjne, og de selv ikke kendte formen på den verden, de beboede, forestillede de sig en Gud, der var begrænset til det, deres øjne kendte. Men i takt med at deres forstand efterhånden løste den ene hemmelighed efter den anden, udvidede universet sig mere og mere for deres øjne, og Guds storhed og almagt voksede mere og mere for menneskets forundrede forstand. Derfor måtte Jeg i denne tid give jer en undervisning, der er i overensstemmelse med jeres udvikling.

65. Men Jeg spørger jer: Er det materiel viden, som Min åbenbaring indeholder? Nej, den viden, som Jeg lærer jer, handler om en tilværelse hinsides den natur, som I ser og allerede i så lang tid har udforsket. Min åbenbaring viser vejen, der fører ånden op til et livsniveau, hvorfra den kan opdage, erkende og forstå alt.

66. Forekommer det jer umuligt eller i det mindste mærkeligt, at Gud åbenbarer sig åndeligt for menneskene – at den åndelige verden åbenbarer sig og manifesterer sig i jeres liv – at ukendte verdener og sfærer kommunikerer med jer? Ønsker I mon, at jeres erkendelse skal stå stille, og at Faderen aldrig mere skal åbenbare mere for jer end det, Han allerede har åbenbaret?

67. Vær ikke troende af vane, og sæt ingen grænser for jeres ånds erkendelse!

68. I dag kan I måske benægte, bekæmpe og forfølge den åndelige lære; men Jeg ved, at I i morgen vil bøje jer for sandheden.

69. Enhver guddommelig åbenbaring er blevet bekæmpet og afvist, da den dukkede op; men til sidst har dette lys sejret.

70. Også over for videnskabens opdagelser har menneskeheden vist sig vantro; men til sidst måtte den bøje sig for virkeligheden.

71. I har været vantro på grund af jeres materialistiske indstilling. I begyndelsen troede I kun på det, jeres øjne så. Men I har udviklet jer, og nu tror I på det, jeres forstand har opdaget. Hvorfor skulle I ikke tro på og erkende det, der ligger hinsides jeres materielle univers, når jeres ånd en dag trænger ind i det område af uendelig viden?

I ved endnu ikke, hvor meget fremtidens menneskehed vil erkende. Sammenlign den åndelige såvel som den materielle viden hos mennesker fra tidligere tider med den viden, I har i dag, så vil dette give jer en forestilling om, hvordan det menneskelige liv vil være i de kommende tider.

72. Nu er det rette tidspunkt til at vække jer til en ny tidsalder, til at forberede jer og profetisk forkynde alt det, I endnu skal se.

73. Forstå, folk, at min komme fandt sted på det rette tidspunkt. Min fred være med jer

Undervisning 276

1. Blandt de menneskemængder, der strømmer til for at høre min undervisning, ser jeg »de sidste« ankomme, som hører dette ord for første gang. De havde modtaget vidnesbyrdet fra dem, der allerede tidligere var blevet indbudt til mit åndelige festmåltid. Men de havde nægtet at tro på min tilstedeværelse og på den tredje tids komme.

2. Men de kom alligevel, fordi de overvandt forhindringer og fordomme, og det var nok for dem at høre de første ord, som stemmeførers læber udtalte, for at sige: »Mester, det er dig, jeg genkender essensen af dit ord, min sjæl skælver.«

3. Salige er de, der lytter til Mig indtil afslutningen af Min åbenbaring i år 1950 og tror på Min tilstedeværelse. For sandelig, Jeg siger jer: Min essens vil ikke vige fra deres hjerter, selv ikke efter Mit farvel.

4. Min stemme tilkalder i øjeblikket store menneskemængder, fordi slutningen på mange sjæles pilgrimsfærd på jorden nærmer sig. Den modløshed, den træthed, den sorg, som de bærer i deres hjerter, er beviset på, at de allerede længes efter et højere hjem, en bedre verden. Men det er nødvendigt, at de lever den sidste etape, de tilbagelægger på jorden, i lydighed mod deres samvittigheds anvisninger, så sporene af deres sidste skridt på jorden bliver en velsignelse for de generationer, der kommer efter dem for at udføre deres forskellige opgaver i verden.

5. Mange menneskers sorg skyldes, at de på deres lange vandring ikke har fundet et tætbladets træ, hvor de kan hvile i skyggen. De fandt ganske vist træer på deres vej, men de var visne, og deres frø var døde.

6. Alle de mennesker, der har søgt Mig, og som længe har håbet, vil snart høre Min stemme og skynde sig hen til den, fordi den sidste rest af håb og den sidste gnist af tro ikke er slukket i deres hjerter.

7. Mit åndsværk venter på dem; det er det mægtige træ, de søger, i hvis skygge de vil hvile og af hvis frugter de vil næres.

8. Når de så ankommer, stiller deres sult og tørst og glæder sig over at kunne hvile, vil de i deres fantasi se hele deres fortid passere forbi: de pinefulde daglige march gennem ørkenen, de mørke tider med deres fristelser, afgrundene fulde af farer, laster og livsfare. De vil huske alle de bitre bægre, de drak, og i sig selv se kampens spor fra den hårde livsvej.

9. Her vil de genvinde freden. Jeg venter på dem. Ban vejen for dem, så de ikke farer vild, og øv en lovsang, så I kan modtage dem med festlig glæde i jeres hjerter.

10. Først vil de være elever i forhold til mine nye åbenbaringer, derefter vil de gennem deres kærlighed og deres stræben blive disciple, og når deres sjæl så virkelig har nærmet sig og er gennemsyret af denne essens, vil

de ikke længere søge efter et træ for at finde skygge. Overalt vil de føle min tilstedeværelse, og i den vil de finde skygge, tilflugt, frugt, hvile og fred.

11. Hvor vigtigt er det, at de »sidste« møder de »første« som stærke forbilleder, så de kan styrkes af deres gode eksempel og fra deres første skridt slå ind på vejen mod lydighed, iver og renhed.

12. Mange gange har I haft Mig som Mester. Men når Jeg åbenbarer Mig som Dommer, bliver I grebet af frygt. Da ønsker I på et øjeblik at rense jer selv for selv den mindste plet for at fremstå rene foran Mig. Beklagelsen over at have såret Mig går over i gråd, og jeres sjæl vender sig mod Mig i bøn.

Når I så indser, at I har udført en god handling af anger, falder I til ro og føler jer nu værdige til at høre den Guddommelige Dommers ord, som besøger sjælene med sit lys.

13. Velsignet være de, der angre og tager faste beslutninger om forbedring og fornyelse, for de vil være i stand til at hæve sig over det urene og skadelige. Uden anger, selvransagelse og beslutninger om forbedring vil I ikke have lagt fundamentet til det helligdom, som I skal opføre i jeres sjæl. Men hvis I erkender jeres fejl og kæmper for at frigøre jer fra dem i fremtiden, vil jeres samvittighed lede jer i alle jeres livs gerninger.

14. De tider, hvor menneskene søgte deres renselse gennem ofring af uskyldige ofre, er for længst forbi for jer. I har også indset nytteløsheden af de fasteøvelser og misforståede bodshandlinger, som I i lang tid har udøvet. I dag ved I, at kun fornyelsen og åndeliggørelsen af jeres sjæl kan give fred og lys.

15. I den »Anden Tid« forkyndte jeg min sandhed som menneske gennem mit eksempel. Jeg afskaffede den meningsløse ofring af uskyldige og ubevidste væsener ved at ofre mig selv for en fuldkommen kærlighedslære. I har kaldt mig »Guds Lam«, fordi det folk havde ofret mig på sine traditionelle helligdage. Faktisk blev mit blod udgydt for at vise menneskene vejen til frelse. Min guddommelige kærlighed blev udgydt fra korset over menneskeheden i den tid og i alle tider, for at menneskeheden kunne lade sig inspirere af dette eksempel, af disse ord, af dette fuldkomne liv og finde frelse, renselse fra synder og sjælens ophøjelse.

16. I forstår nu, at Jeg kom for at give et eksempel, hvorved I skal erhverve fortjenester ved at tage Mig som forbillede, for at I kan opnå et hjemsted med evig fred, en lysdragt og en uudtømmelig fred.

17. I min nye apostelkreds ønsker Jeg stærke, åndelige og af videnens lys fyldte disciple. Denne viden har Jeg givet jer gennem Mine

åbenbaringer, som Jeg lod jer modtage i de Tre Tider. Jeg ønsker ikke, at I skal udforske Min Ånd eller noget som helst, der hører til det åndelige, som om det var materielle ting. Jeg ønsker ikke, at I skal studere Mig på samme måde som videnskabsfolk, for så ville I begå store og beklagelige fejltagelser.

Jeg har lært jer at opløfte sjælen gennem bønnen for at spørge jeres Fader med ydmyghed og respekt. For da vil det hemmelige skatkammer åbne sig en smule for at lade jer se det, der er bestemt for jeres viden, og I vil mærke det guddommelige lys af inspiration strømme ind i jeres forstand.

18. Bønnen er det middel, der er åbenbaret for jeres ånd, for at I med jeres spørgsmål, jeres bekymringer og jeres længsel efter lys kan nå frem til Mig. Gennem denne dialog kan I fjerne jeres tvivl og rive sløret i stykker, der skjuler et eller andet mysterium.

19. Bønnen er begyndelsen på den dialog fra ånd til ånd, som i de kommende tider vil blomstre og bære frugt blandt denne menneskehed. I dag har Jeg åbenbaret alt dette for dette folk, der lytter til Mig, for at det kan være banebryderen for åndeliggørelsens tid.

20. Tro ikke, at Min Ånd først da begynder at svinge over alle mennesker. Sandelig, Jeg siger jer: Min svingning, Min inspiration, Min tilstedeværelse og Mit lys har til alle tider været hos menneskene. Men disse har aldrig været tilstrækkeligt forberedte til at modtage Mine budskaber direkte.

21. Til alle tider er Jeg gået jer i møde, altid har Jeg talt til jer, altid har Jeg søgt jer. I derimod er aldrig kommet på den sande vej til Mig, aldrig har I talt til Mig på Åndens sprog, ej heller har I søgt Mig der, hvor Jeg virkelig er.

22. Mist ikke modet over mine ord, når de påpeger jeres fejltagelser. Jeg siger jer også, at jeg har tilgivet alle de fejl og mangler, som menneskene har begået, og at jeg for deres ånd åbner en tidsalder af lys, hvor de vil erkende deres ufuldkommenheder, så de kan rejse sig fra deres stilstand og lære den sandhed at kende, som er indeholdt i mit værk, som de indtil i dag ikke har været i stand til at trænge ind i.

23. Ønsker I, at det skal være min stemme, der i morgen besvarer jeres spørgsmål? Lær at bede, for hvis dette ikke sker, vil det være jeres forstand, der svarer. Men hvad vil den kunne åbenbare for jer, da den aldrig har trængt ind i Åndens rige?

Lad det være sjælen, der hæver sig, der når frem til Mig, der banker på portene til Min kærlighed og Min visdom, hvorved I vil finde det vidunderlige liv, som I aldrig før har opdaget.

24. Gå til bunds i mit ord, o disciple, der vil I finde essensen af den lære, som Jeg har givet jer i dag.

25. Jeg er jeres ven – Den, som I kan betro jeres hemmeligheder til – Den, der giver alt for jer.

26. Jeg ser, at I kommer for at betro Mig en sorg, så Jeg kan befri jeres hjerte for den, og det vil Jeg sandelig gøre. Men dette vil først ske, når I forstår, at det onde ikke kan helbredes overfladisk, men ved dets rod — at ud over bøn og bøn om hjælp er forbedring, selvransagelse og fornyelse nødvendige.

27. Hvilken fortjeneste ligger der i, at Jeg helbreder jer for en sygdom eller befrier jer fra en eller anden lidelse, hvis I holder fast ved årsagen til jeres lidelser?

28. Bed, så I kan modtage mit lys og gennem det opdage årsagerne eller oprindelsen til jeres prøvelser og modgang. Bed, så I kan føle jer styrket i jeres ydmyghed. Men sæt først hele jeres vilje ind på at undgå alt, hvad der kunne skade jer, både i sjælen og i den ydre krop.

29. Kom alle til Mig og bliv helbredt for jeres lidelser. Sørg for, at jeres tro udvirker det mirakel, der giver jer helbredet tilbage og fører jer til frelse. Miraklet ligger ikke hos Mig, men hos jer. Men glem ikke, at det ikke længere er Min kappe, I skal røre ved for at modtage miraklet, men at I gennem jeres tro og jeres opløftelse skal nå frem til Min Ånd.

30. Hvor mange har på denne måde genvundet deres helbred, fordi de i tide forstod at opdage årsagen til deres lidelser og satte al deres tro og vilje ind på at kæmpe, indtil de sejrede! Hvor mange er der også, som er gået bort triste, forvirrede eller skuffede uden at have opnået det, de længtes efter, fordi de troede, at de allerede ved blot at gå til et af disse forsamlingssteder eller ved blot at bede havde opnået det hele. De interesserede sig aldrig for at opdage årsagen til deres lidelser og måtte gå bort uden at have opnået det gode, de søgte. Det er dem, der lever uden åndeligt lys, som ikke kender årsagen til deres lidelser og den værdi, som sundhed eller fred har.

31. De fleste mennesker bærer en Thomas i sit hjerte; de ønsker at se og røre ved noget for at kunne tro. Men Jeg siger jer, at de beviser, som blev skænket den mest vantro af Mine disciple, ikke vil gentage sig i denne tid, fordi verden ikke endnu en gang vil have Mig som menneske, og fordi Jeg efterlod dette eksempel som en åben bog for hvert af Mine børn, for at de kunne fordybe sig i denne lære.

32. Tro ikke, at Jeg kun kan åbenbare Mig for verden som menneske. Nej, for nu gør Jeg Mig åndeligt mærkbar i jer, og dette er et bevis på, at Jeg kan åbenbare Mig for menneskene på utallige måder. Jeg har skabt alt

og kender jer, derfor ved Jeg, hvordan denne menneskeheds sovende sjæl skal rystes.

33. Min ydmyghed dengang fik folkets hjerter til at skælve af kærlighed. De var vant til at se den pralende opførsel hos dem, der hævdede at repræsentere Mig i verden. Da menneskene nu så, at Kongernes Konge kom uden krone og ikke havde nogen trone på jorden, gik det op for dem, og de erkendte sandheden.

34. Ligeledes vil Jeg også i denne tid få verden til at skælve gennem Min ydmyghed, hvoraf Jeg har givet jer de første beviser ved at vælge enkelheden og tilbagetrukketheden hos de Første, der fornemmede den Nye Tids komme, for at forkynde Mit budskab blandt dem.

35. Ve dem, der har brugt mit navn til at herske åndeligt over menneskeheden, hvis de derved har hindret den i dens opadgående udvikling eller forledt den til vildfarelser, for de vil se tusinder af mennesker forlade deres rækker i søgen efter sandheden! Ve de videnskabsmænd, der — i stedet for at gøre livet lettere — har gjort det mere pinefuldt for menneskene, for da vil de se de fattige og de uvidende udføre mirakler, som de med al deres videnskab ikke ville være i stand til at udføre!

36. Denne tids mirakler er ligeledes blevet nedskrevet som et vidnesbyrd for de kommende generationer. Men sandelig, Jeg siger jer, disse mirakler vil i højere grad virkeliggøres i sjælen end i kroppen.

37. I den anden tid helbredte Jeg en mængde syge. Jeg helbredte blinde, spedalske, besatte, døve, lamme og stumme. De var alle syge i kroppen, men gennem det mirakel, der blev udført på deres kroppe, genopstod deres sjæl.

38. Nu kommer Jeg først og fremmest for at give sjælen lys, give den frihed, tænde dens tro og helbrede den for alt ondt, så den derefter selv kan påtage sig at styrke og helbrede sin krop.

39. Tror I ikke, at jeg med tiden må finde jer stadig mere fremskredne, og at mine lektioner derfor må være stadig højere?

40. Derfor vil verden ikke længere se Mig blive født i en stald, ej heller vil den se Mig dø på et kors, men den vil være nødt til at udvikle sig opad for at kunne fornemme Min åndelige tilstedeværelse.

41. Menneskehed, forekommer den smerte, den elendighed og det kaos, der omgiver jer i denne tid, uforudsigeligt for jer? Hvis I er overraskede, er det fordi I ikke har interesseret jer for mine profetier og ikke har forberedt jer. Alt var forudset, og alt var forkyndt, men I manglede troen, og nu drikker I som følge heraf af et meget bittert bæger.

42. Også i dag profeterer Jeg gennem den menneskelige forstand. Nogle profetier vil snart gå i opfyldelse, andre først i fjerne tider. Dette folk, der hører dem, har det store ansvar at gøre dem kendt for menneskeheden. For de indeholder lys, der gør den virkelighed, menneskene lever i, forståelig for dem, så de i deres vilde løb mod afgrunden kan standse op.

43. Mine sendebud vil lade nationerne vide, at hvis de fortsætter deres tåbelige og vanvittige stræben efter storhed og magt og i den forbindelse benytter sig af kræfter og elementer, som de endnu ikke kender eller forstår at anvende, vil denne jord, som var det paradys, Herren skabte, og senere blev til en tåredal på grund af menneskenes synder og ulydighed, som følge af menneskenes ugudelighed blive forvandlet til et felt af død og stilhed.

44. Kunne I mon kalde dette en succes eller en sejr for videnskaben? Det ville være en sejr for menneskeheden, hvis den nåede frem til et liv i fred og harmoni, for da vil den have lagt grundlaget for sine største succeser – både menneskelige og åndelige – og vil have opfyldt det bud, som Jeg råder jer til: Elsk hinanden.

45. Fra andre lande vil skarer af mennesker komme til dette folk, som ivrigt vil udspørge jer om de åndelige begivenheder, I har været vidne til i denne tid, og også om de åbenbaringer og profetier, som Jeg har givet jer. For i mange dele af verden har man modtaget mine budskaber, der siger, at min guddommelige stråle er kommet ned på et sted i Vesten for at tale til denne tids menneskehed. Når tiden er inde, vil I opleve, hvordan de vil strømme til fra andre folk og nationer for at opsøge jer. Da vil lederne af de store trosretninger blive ramt af den erkendelse, at det ikke var dem, jeg henvendte mig til.

46. Nu forstår I, hvorfor Jeg ønsker, at I skal kæmpe imod jeres materialisme, at I skal fjerne alle jeres tvivl og vildfarelser. For Jeg ønsker ikke, at jeres medmennesker, når de kommer til jer, skal opleve en desillusionering eller skuffelse. Jeg ønsker ikke, at de, i stedet for at kalde jer brødre, skal blive jeres fjender.

47. Gør en så stor forvirring, som den der hersker i verden, jer ikke ondt? Lider I ikke over en så stor åndelig mørke?

48. Vær gode disciple – store i jeres indsigt og ydmyge i jeres måde at undervise på. Jeg siger jer, at I skal udnytte enhver lejlighed til at så, som livet byder jer. Men I skal være klar over, at enhver, der kalder sig mester uden at være det, vil være ansvarlig for alt, hvad han gør på sin vej, ligesom for de prøvelser, han oplever på sin vej.

49. Dette er et værdifuldt øjeblik til eftertanke, så I kan frigøre jer fra rutinen, slå ind på en vej mod fremskridt og virkelig lære dette værks renhed at kende. For ikke alle af jer har overvejet eller forstået dets renhed. Jeg ser stadig blandt jer så fremmedartede kultformer og praksisser, at de forvirrer de fleste, selvom de behager nogle, der har en tilbøjelighed til ritualer. Disse er ikke klar over, at de dermed giver anledning til hån i fremtiden.

50. Tror I, at Mesteren frygter, at menneskene vil ødelægge hans værk? Nej, folk, Faderen har intet at frygte, hans værk er uforgængeligt. Det, jeg ønsker, er, at I elsker sandheden, at I fremstiller mit værk i al dets renhed. For hvis I ikke gør dette, vil I forårsage megen smerte, ligesom alle dem har gjort, der – uanset hvilket trossamfund de tilhører – har forvirret, fordærvet eller såret deres næste uden medfølelse for deres brødre og søstre ved at give dem sten i stedet for brød, mørke i stedet for lys eller løgn i stedet for sandhed.

51. I har alle modtaget dette ord, folk, vær jer bevidst, hvad I har hørt, og dog siger Jeg jer: Intet tvinger jer til at tjene Mig eller til at følge den udstakne vej. Men den, der er rede, den, der ikke kan modstå den kærlighed, han føler i sit hjerte, den, der ikke frygter at skrabe sine fødder blodige på stien — han skal tage sit kors på sig og følge sin Mester, rede til at tjene Mig i sine medmennesker.

52. Det er Elias, der har været blandt de store menneskemængder for at lære dem sandhedens vej, for at tale til dem om Guds rige, for at vise menneskene åndeliggørelsen og befri dem fra forvirring, uretfærdighed og ondskab.

53. Elias opfordrer menneskene til omvendelse, viser dem dyderne og kærligheden for at føre dem til Mig som får ud af indhegningen.

54. I denne tredje tid har Jeg rettet Min universelle stråle mod menneskets forstand for at overbringe jer Mit ord. Men menneskeheden har endnu ikke taget min guddommelige åbenbaring til sig, fordi den har skabt mange guder efter sit eget sind og sine egne forestillinger. Men Jeg siger jer: Der er kun *én* sand Gud, som hverken har begyndelse eller ende, og som har skænket mennesket en gnist af sin guddommelige Ånd, som er lyset i dets samvittighed, der lærer det at skelne det gode fra det onde.

55. Det udvalgte folk: Forskere fra forskellige trosretninger og læresætninger, fra forskellige kirker og sekter, uddanner sig for at udforske frugten af denne åndelige lære. De vil spørge jer, hvordan den Gud er, som I i øjeblikket vender jer mod. Når I er forberedte, vil I være det oplyste folk, der ved, hvordan man besvarer ethvert spørgsmål. Jeg ønsker, at I skal forstå at forsvare denne sag, for I vil tale sandhedens ord.

Når I er blevet åndelige, behøver I ikke at frygte noget fra menneskene, for I vil med jeres ord, tanker og gerninger vidne om min sandhed.

56. Hvis I overholder min lov, vil menneskene ikke fremstille jer som svindlere, for de vil se jeres lydighed og betragte jer som deres egne brødre og søstre.

57. Enhver, der har gode principper i sig, som reflekterer over sine handlinger, som fjerner løgnen fra sine ord, som handler med kærlighed, medfølelse og barmhjertighed over for sine medmennesker, vil i sig selv føle åbenbaringen af min guddommelighed og vil i sine handlingers storsindethed og i sine hensigter om at gøre det gode ligne sin Gud.

58. Hvor få sådanne hjerter findes der! Lille er antallet af dem, der har opfyldt min lov på denne måde. Men jer, som er det udvalgte folk, har jeg lært at gøre det gode. I kan gøre det med jeres gode tanker, med jeres bøn. Gennem bønnen kan I opløfte jeres åndssjæl til min guddommelighed. For da Jeg er uendelig, kommer Jeg ned til jeres verden for at kærtægne jer, for at give jer trøst og for at lære jer at følge min lov.

59. Dag efter dag har Jeg været blandt jer for at lære jer at udøve dyderne, for at betro jer Min kærlighed, og Jeg har oplyst jeres sjæl og jeres forstand, så I overalt kan hæve jer med den hensigt at gøre det gode, med hensigten om fornyelse. Jeg har lært jer at tilgive, så den, der er i mørket, kan se, at I er lysets børn. Således kan I gennem jeres gode eksempel vise verden vejen til sandheden og gennem jeres kærlighedsgerninger vidne om, at I har modtaget mit ord.

60. Menneskerne vil ikke have noget at bebrejde jer for, for de vil indse, at I er blevet inspireret af Mig til at gøre det gode.

61. Arbejd i dette åndelige værk, som det er min vilje, så I kan vise menneskeheden nye horisonter, så I kan oplyse de mørke stier, som den hidtil har vandret på.

62. Overgiv jer direkte til Mig, for Jeg er den eneste, der kan trænge ind i jeres sjæl og høre jeres hemmeligheder med uendelig medfølelse og grænseløs kærlighed.

Min fred være med jer!

Indholdsfortegnelse

Undervisning 242	Vers-nr.
Åndens vej og bestemmelse	2
Retfærdigheden udrydder krigene	18
Profetier om »Fredens Rige«	58
Ægte værdier	64
Undervisning 243	Vers-nr.
Én vej og én sandhed	2
De 144.000 udvalgte	19
Baal-tilbederne	25
De åndelige våben er ikke truende	35
Den åndelige kommunikation siden 1950	39
Gavene	43
Krigene og deres årsager	46
Snart vil menneskeheden få kendskab til reinkarnationerne at vide	47
De guddommelige manifestationer	50
Dette guddommelige budskab vil også nå frem til jøderne	52
Vejen til forsoning	61
Væsenerne i det hinsides	64
Undervisning 244	Vers-nr.
Den åndelige manifestation, kommunikationen gennem menneskets forstand	3
Treenigheden	3
De tre tider	8
Kommunikation fra ånd til ånd	23
Reinkarnation	28
Velsignelsen ved viden om fortiden og fremtiden	30
Stræb efter åndelig tilfredsstillelse	34
Kanaan er ikke målet for det åndelige Israel	41
Symboler og spiritualitet	42
Undervisning 245	Vers-nr.
Den sande vej i det åndelige og materielle liv	2
Døden findes i virkeligheden ikke	18
Vejen til guddommelig fuldkommenhed	23
Den guddommelige tilgivelse og vores fortjenester	29

Reinkarnationernes ende	43
Faderen har altid åbenbaret sig for verden	58
Undervisning 246	Vers-nr.
Den åndelige vej	1
Meningen med den guddommelige lære og religionernes fejl	8
Efter 1950	23
Det åndelige Israels mission	28
Snart brydes det syvende segl	29
Elia	45
Spiritualitet og religiøse trosretninger	52
Den åndelige fred vil besejre den materielle magt	61
Ligestilling gennem kærlighed	63
Undervisning 247	Vers-nr.
Discipelens vej	4
Meningen med Mesterens komme i den anden tid	23
Betydningen af korset og Jesu korsfæstelse	29
Befrielsen af ånderne fra de andre verdener	40
Universets forvandling gennem kærligheden	46
Ord rettet til tjenerne	50
Den sande åndelige bøn	52
Undervisning 248	Vers-nr.
Idéernes kamp og den åndelige åbenbaring	1
Findes »Antikrist«?	11
Lidt om tvivlen	12
Findes verdens undergang?	13
De falske kristusfigurer	14
Findes vrede og den guddommelige dom?	17
Årsagen til inkarnationerne	23
Livets sande mening	28
Forkerte fortolkninger	28
Julen	37
Forholdet mellem Skaberen og skabelsen	57
Et enkelt materielt liv er ikke nok	60
Undervisning 249	Vers-nr.
Mesterens tilbagevenden i ånden	1
Frelsenes vej	21

Ånd og intelligens	44
Spiritualitetens tid	48
De materialiserede	63
Undervisning 250	Vers-nr.
Mexicos ansvar	3
Den sande fred	15
Den åndelige visdom tilhører de ydmyge	17
Israel i denne tredje tid	19
Denne planets bestemmelse	37
Profeti om store begivenheder	53
Samvittigheden er guddommeligt lys	56
Hvad troen kan udrette	66
Undervisning 251	Vers-nr.
Den åndelige opvågnen i denne tredje tid	3
Det udvalgte folks mission	10
Prøvelserne kommer på det rette tidspunkt	20
De kaldede og de udvalgte	34
Undervisning 252	Vers-nr.
"Giv Gud, hvad der hører Ånden til, og verden, hvad der hører "Giv Gud, hvad der hører til Ånden, og verden, hvad der hører til	3
Forberedelsestiden midt i forvirringen	14
Guds rige er ikke af denne verden	36
Udarbejdelsen af »Livets Bog«	45
Læren fra David og Salomo	58
Undervisning 253 (1. januar 1949)	Vers-nr.
Retfærdighed og liv	1
De ydre kulturs fejl	20
Israels mission gennem Ånden	51
Undervisning 254 (1. januar 1949)	Vers-nr.
Den guddommelige retfærdighed	1
Den tredje tids discipels opvågnen	7
Guds nye komme i Ånden	50
Eksempler for de nye generationer	54
Undervisning 255	Versnr.
Guds tredje komme og hans vidnesbyrd	1
Religioner og kultur skal blive åndeliggjorte	16
Traditionalisme og spiritualitet	20

Ånder af stort lys vil inkarnere sig i denne verden	43
Betydningen af de »syv segl«	56
Undervisning 256	Vers-nr.
Vejen til Faderens rige	2
Den åndelige smerte	11
Den menneskelige videnskab	26
Eksemplet med apostlen fra den anden tid	30
Den åndelige bøn	63
Undervisning 257	Vers-nr.
Det materielle og det åndelige liv	1
Den lærings ansvar	34
Verden vil blive forvandlet	57
Undervisning 258	Vers-nr.
Menneskehedens opvågnen	4
Smerten signalerer, at man er kommet på afveje	25
1866 er begyndelsen på den tredje tid	41
Formålet med krop og sind	72
Undervisning 259 (Palmesøndag)	Vers-nr.
De fysiske palmegrene når ikke frem til Gud	16
Det åndelige folk Israel er ikke det jødiske folk	53
De åndelige gaver	56
Betydningen af den åndelige mærkning	60
Betydningen af 1950	84
Undervisning 260	Vers-nr.
Vi lever i dag under det sjette segl	2
Ånd og videnskab	9
Israels åndelige mission	18
Mange venter stadig på Herrens lovede genkomst	33
Den forberedte disciples autoritet	37
Mexico er et spejlbillede af det »Nye Jerusalem«	40
Idéernes kamp	44
Den fuldkomne åndelige kommunikation	57
Undervisning 261	Versnr.
Formålet med tilværelsen	5
Den sande bøn er åndelig	21
Spiritualitet	34
Ritualer og symboler vil forsvinde	39

Livet fortsætter efter den fysiske død	55
Kommunikationen fra den guddommelige stråle	59
Undervisning 262	Vers-nr.
Åndelig opfyldelse	4
Mennesket er årsagen til ødelæggelse og krig	26
Den åndelige kommunikation, vejen til sandheden	34
Et af formålene med det menneskelige liv	47
Gud er den højeste enkelhed	55
Brylluppet i Kanaan	67
Smerte og guddommelig hjælp	70
Undervisning 263	Vers-nr.
Lys, sandhed og visdom gennem åndelig analyse	1
Maria har ingen form	30
Reinkarnationer er muligheder	44
Jesu eksempel under prøvelserne	49
Forberedelse og opfyldelse	62
Undervisning 264	Vers-nr.
Den tredje tids discipel	1
Det sande guddommelige tempel	9
Studie og meditation	15
I 1950 slutter åbenbaringen af den tredje tid	32
Den nye guddommelige komme i den tredje tid	35
Discipelens længsel	48
Vejen til fuldkommenhed	49
Børns åndelige opdragelse	59
Undervisning 265	Versnr.
Åndelig fuldkommenhed	1
Det forgængelige og det evige	22
Evolutionens lov og de stagnerende religioner	23
Krigene og nødsituationerne og deres årsag	28
Spiritualismen vil vinde frem over hele verden	38
Den åndelige kommunikation	49
Den guddommelige arv	63
Den åndelige verdens mission	65
Undervisning 266	Vers nr.
Ånd og materie	5
Prøverne er gavnlige	14
Rolighed i holdningerne	33

Betydningen af fortjenester	34
Kommunikation i andre lande	41
Spiritualitet	47
Åndelig bøn	50
Videnskab og kærlighed	58
Profetier om den guddommelige retfærdighed	62
Undervisning 267	Versnr.
Livets Bog	4
Idéernes kamp blandt menneskeheden	23
Fra 1866 til 1950	30
"Stimmträger"	32
Rensende prøvelser	40
Det nye budskab	59
Det åndelige Israels ansvar	66
Undervisning 268	Vers-nr.
Forberedelse til tiden efter 1950	1
Alle vil blive frelst	21
Livets mening	28
Lyset fra det sjette segl	48
Ideologiernes kamp	58
Maria er et guddommeligt udtryk	67
Hvad er tro?	71
Undervisning 269	Vers nr.
Det åndelige Israel gennem alle tider	1
Det sjette segl er brudt	10
Uvidenheden, kilden til alt ondt	12
Herrens arbejdere	28
Gud er åndernes ideal	59
Undervisning 270	Vers nr.
Åndens brød og vin	1
Den åndelige persons mission	10
Tiden for menneskehedens opvågnen	43
Undervisning 271	Vers nr.
Spiritualistens mission og muligheder	2
Hvad guddommelig retfærdighed er	18
Det materielle livs udvikling og den åndelige stilstand	37
Åndens liv	43
Hvilke nye indsigter bringer spiritismen?	51

Menneskets krige afgør intet	64
Profetier om fredens rige	66
Undervisning 272	Vers nr.
Mesterens arbejdere	1
Hvorfor afholdes eksamenerne?	7
Den Hellige Ånds tredje tid	9
Vi er ikke alene i kampen	21
Retfærdigheden i oprejsningen	23
Betydningen af paradis og helvede	29
Materielle og åndelige gerninger	38
Forholdet mellem ånd og materiel død	46
Den sande spiritualists mission	54
Undervisning 273	Vers nr.
Balancen mellem ånd og materie	5
Det åndelige folk i den tredje tid	11
Menneskeheden vil snart frigøre sig	20
Konsekvenser af manglende åndelig indsigt	25
Spiritualisme er hverken en religion eller en sekt	48
Undervisning 274	Vers nr.
Undervisning om de sande værdier	2
Betydningen af det åndelige Israel	47
Åndens udvikling	52
Undervisning 275	Vers nr.
Uforgængelige værdier	2
Bøn er en åndelig forbindelse med Gud	32
Det gunstige tidspunkt	50
Den videnskabelige verden og guddommelig åbenbaring	62
Undervisning 276	Vers nr.
Menneskehedens stræben efter fred	4
Kommunikation fra ånd til ånd	17
Bøn og fornyelse	26
Ydmyghed	33
Helingsprocessen	37
Profetier	41
Forberedelse	52

De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950

Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tlf.: +49 (0)6741 1720

Bogen om det sande liv, bind I, II, III, IV, V, VI

Det tredje testamente (også på spansk, engelsk og fransk)

De guddommelige åbenbaringer fra Mexico (kort introduktion)

Guddommelige åbenbaringer om livets spørgsmål

Profetier for den tredje tid

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail: manfredbaese@gmx.de

Den guddommelige kærlighed, oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen

El Amor Divino – Oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen

Bogen om det sande liv, bind VII, VIII, IX, X, XI, XII

Det Tredje Testamente

Unicon-Stiftung, D-88709 Meersburg

Tlf.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de

Introduktion til »Bogen om det sande liv« (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco nr. 54, indgang 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Mexico City

Libro de la Vida Verdadera, bind I-XII

Det Tredje Testamente

og andre bøger om disse guddommelige åbenbaringer fra Mexico

Hjemmesider

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (flersproget)

www.tercera-era.net (på spansk)

www.144000.net (flersproget)

www.dritte-zeit.net